

מדינת ישראל

משרד הממשלה

מסוד

כ"א

9

ד.א.מ.

הסמכות ומחלוקת

המחלוקת

1978 - 1979

א - 4181/9

מס. תיק מקורי

מחלקה

לשכת המבחן

שם תיק: המנכ"ל אליהו בן-אלישר - הסמכויות ותחום
אחריות המועצה המינהלית של האוטונומיה (ממ)

מזהה פיו: 4181/9-א

מזהה פריט: 000iyu7

תאריך הדפסה: 05/01/2017

כתובת: 3-312-1-9-2

9

נתונים בסיסיים על האוכלוסיה הערבית

1. שטחם של יהודה ושומרון הינו 5878 קמ"ר ומתגוררים בהם כיום כ-680,000 איש - מהם כ-140,000 פליטים. רוב התושבים הינם אזרחי ירדן. שטחו של חבל עזה הוא 363 קמ"ר ומתגוררים בו כיום כ-420,000 איש מהם כ-240,000 פליטים. רוב התושבים הינם חסרי אזרחות. בסך הכל, על שטח של 6241 קמ"ר יושבים 1,100,000 תושבים.

2. במשך 11 שנות מימשל צבאי נוצרו קשרים הדוקים בין תושבי יהוש"ע לבין מדינת ישראל, קשרים אלה מתבססים בעיקר על אזנטרסים כלכליים הדדיים.

3. תעסוקת תושבי יהוש"ע בישראל

* ב-1977 הועסקו בישראל בממוצע כ-62,000 איש תושבי יהוש"ע, הם מהווים כ-28% מכלל המועסקים ביהוש"ע (שמספרם כ-217,000). העובדים בישראל מהווים כשליש מכלל המועסקים ביו"ש וכחצי מכלל המועסקים בעזה.

* כ-55% מן העובדים בישראל באו מיו"ש (35,000) ו-45% מעזה (27,000).

* 45% מהמועסקים בישראל עובדים בבינוי, 21% בתעשייה ו-16% בחקלאות. באזור ת"א והמרכז מועסקים 43% ממועסקי יו"ש ו-60% ממועסקי עזה ובאזור ירושלים מועסקים 36% ממועסקי יו"ש.

* רק 16,000 איש הפסיקו עבודתם בישראל במרוצת השנה האחרונה, מתוכם 13,000 איש מרצונם הם.

* מרכיב מרכזי בשילוב העובדים הינו הותק של העבודה בישראל: כ-54% מכלל העובדים בישראל-עובדים בה כבר 4 שנים ויותר. 28% מבין העובדים בישראל עובדים 3 שנים או יותר אצל מעסיק אחד.

* כרבע מכלל המועסקים מיהוש"ע בישראל חוזרים לביתם רק פעם בשבוע.

* התל"ג ביו"ש עלה ב-1976/77 ב-7% בממוצע, ההכנסות מהעבודה בישראל ובארצות אחרות היוו כ-23% מהתל"ג, התוצר הנובע מהכנסות מעבודה בישראל ובארצות אחרות עלה ב-5% בממוצע לשנה.

4. מאזן סחר החוץ של יהוש"ע

* היבוא מישראל ליו"ש הסתכם ב-1977 בכ-2.5 מיליארד ל"י מתוכם כ-2 מיליארד ל"י במוצרי תעשייה. כל זאת מתוך יבוא כולל בסך 2,75 מיליארד ל"י. היצוא לישראל הסתכם ב-1977 בכ-750 מיליון ל"י, מתוכם כ-600 מיליון ל"י במוצרי תעשייה. כל זאת מתוך יצוא כולל של 1,25 מיליארד ל"י.

* היבוא מישראל לחבל עזה הסתכם ב-1977 בכ-2,25 מיליארד ל"י מתוכם כ-1,9 מיליארד ל"י במוצרי תעשייה. כל זאת מתוך יבוא כולל בסך 2,5 מיליארד ל"י. היצוא מחבל עזה לישראל הסתכם בכ-800 מיליון ל"י, מתוכם כ-650 מיליון ל"י במוצרי תעשייה, כל זאת מתוך יצוא כולל בסך 1,4 מיליארד ל"י.

5. מרכיב נוסף של השילוב הכלכלי הינו תקציב הרשויות המקומיות ביו"ש ועזה.

* משרד הפנים אימץ לעצמו את ההסדר שהיה קיים בתקופת שלטון ירדן, לפיו נגבים ע"י המימשל כל הסכומים ממס רכוש על מבנים וקרקעות, מרשיונות לעסקים ותמלוגי דלק והם מוחזרים אח"כ לעיריות. ב-1977/8 הסתכמו הסכומים הללו בכ-40% מהתקציב הרגיל של העיריות ביו"ש.

* העיריות ביהוש"ע מקבלות מילואות ומענקים לצרכי פיתוח (תקציב פתוח) רק מן המימשל הצבאי. ביו"ש חיו המלואות והמענקים ב-1977/8, כ-25% מן ההכנסות לתקציב הבלתי רגיל ובחבל עזה הם היו כ-50% מן ההכנסות לתקציב הבלתי רגיל של העיריות.

1. The first part of the report

The first part of the report deals with the general situation of the country. It describes the political, economic and social conditions. It also mentions the results of the recent elections and the government's policy.

The second part of the report deals with the foreign relations of the country. It describes the country's relations with the major powers and the international organizations. It also mentions the country's participation in the recent international conferences.

2. The second part of the report

The second part of the report deals with the internal situation of the country. It describes the political, economic and social conditions. It also mentions the results of the recent elections and the government's policy.

The third part of the report deals with the foreign relations of the country. It describes the country's relations with the major powers and the international organizations. It also mentions the country's participation in the recent international conferences.

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

ד. מערך קציני המטה של משרדי הממשלה ביהוש"ע:

סה"כ	מספר העובדים		משרדי הממשלה
	מקומיים	ישראלים	
29	25	4	סטטיסטיקה
213	51	162	אוצר
1425	1410	15	בריאות
14	12	2	דהות
7,775	7,760	15	חינוך
339	310	29	חקלאות
21	13	8	כסו"ח
8	7	1	תיירות
289	229	60	משפטים
200	190	10	סעד
170	160	10	עבודה
67	40	27	פנים
52	33	19	תחבורה
156	123	33	שיכון ופנ"צ
377	360	17	תקשורת
40	10	30	נכסים
80	60	20	אחרים
11,255	10,793	462	סה"כ

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

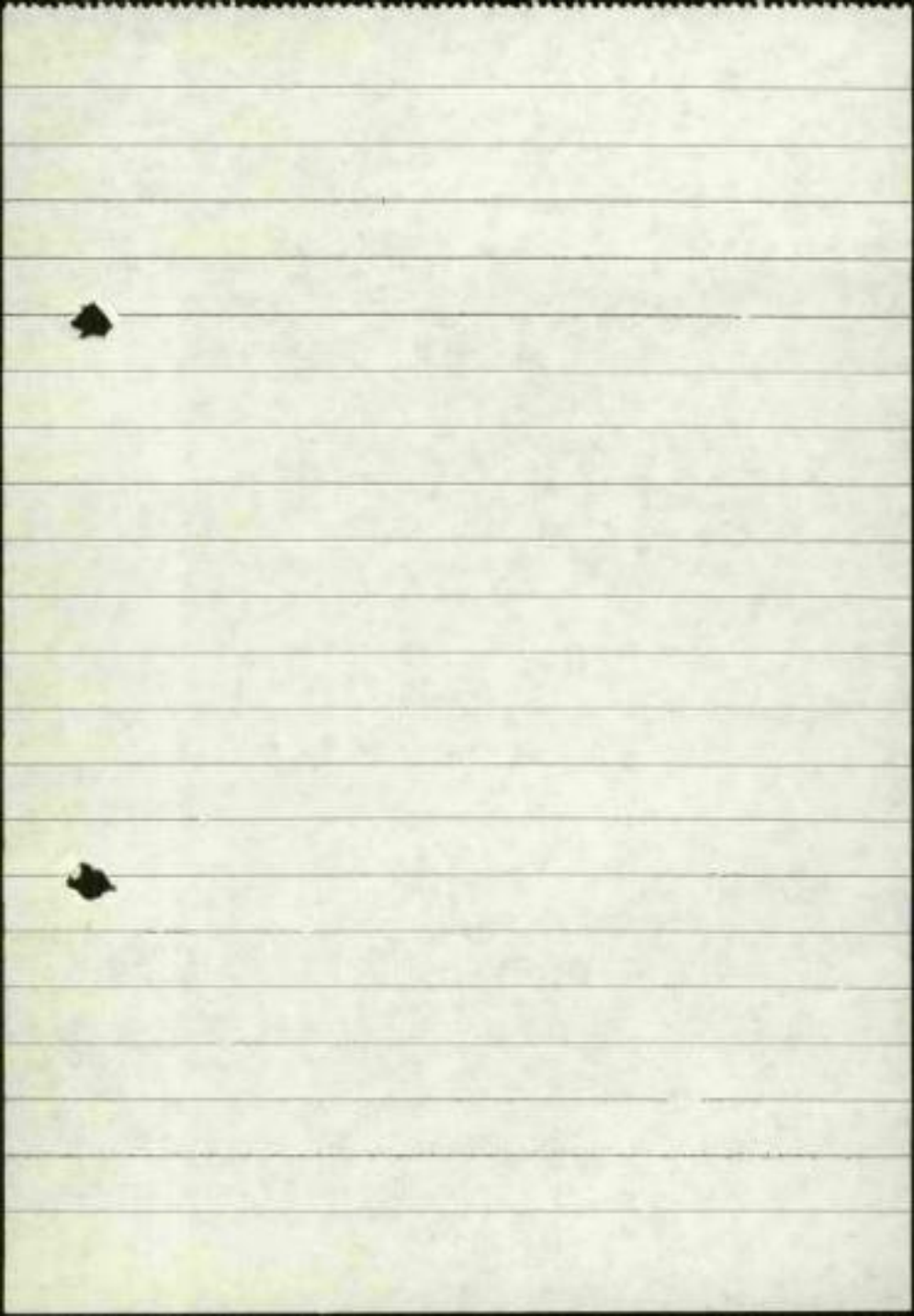
חסוי

3 - 1

100

- 100

100

ההתיישבות היהודית - נתונים

שם הישוב	ס ו ג	אוכלוסיה (נפשות)	קרקע (דונמים)
<u>שומרון</u>			
1. אלון מורה	ישוב קהילתי	400	170
2. שומרון	ישוב קהילתי	150	35
3. מבוא חורון	ישוב קהילתי	176	2870
4. נווה צוף	ישוב קהילתי	80	40
5. בית חורון	ישוב קהילתי	136	20
6. עפרה	ישוב קהילתי	100	95
7. תפוח	ישוב קהילתי	70	100
8. בית אל	ישוב קהילתי	100	100
9. רועי	מושב	40	1950
10. דותן (סכור)	ישוב קהילתי	40	--
11. גבעון	עירוני	132	80
12. אלקנה	עירוני	350	80
13. אריאל (חרס)	עירוני	400	40
14. קרני שומרון	עירוני	159	65
15. סלעית	נח"ל	--	--
16. ריחן	נח"ל	--	--
17. מבוא שילה	נח"ל	--	--
18. כוכב השחר	נח"ל	--	--
19. רימונים	נח"ל	--	--
<u>יהודה</u>			
20. תקוע	ישוב קהילתי	17	180
21. קרית ארבע	עירוני	2100	800
22. מישור אדומים	עירוני	335	70
23. מצפה יריחו	ישוב קהילתי	20	50
24. הר גילה	כ"ס שדה	--	--
<u>סה"כ</u>			
	סה"כ	2333	5645
<u>סה"כ</u>			
	סה"כ	2472	1100

<u>שם הישוב</u>	<u>ס ו ג</u>	<u>אוכלוסיה (נפשות)</u>	<u>קרקע (דונמים)</u>
<u>גוש עציון</u>			
25. ראש צורים	קיבוץ	150	8200
26. מגדל עז	קיבוץ	50	100
27. כפר עציון	קיבוץ	330	8200
28. אלעזר	מושב שיתופי	125	100
29. אלון שבות	מרכז	1200	400
	סה"כ	1855	17000

<u>בקעת הירדן</u>			
30. מעלה אפרים	עירוני	150	140
31. מצפה שלם	קיבוץ	56	1000
32. קליה	קיבוץ	118	1180
33. גלגל	קיבוץ	88	1750
34. ייטב	קיבוץ	40	950
35. נערן	קיבוץ	56	1450
36. נתיב הגדוד	מושב עובדים	81	1650
37. תומר	מושב עובדים	68	1300
38. פצאל	מושב עובדים	70	2100
39. גתית	מושב עובדים	55	1200
40. ארגמן	מושב	102	7300
41. בקעות	מושב	166	2840
42. חמרה	מושב	143	3900
43. מכורה	מושב	126	3400
44. משואה	מושב	108	4030
45. מחולה	מושב עובדים	101	5200
46. מחולה	מושב שיתופי	83	--
47. אלמוג	נח"ל	--	--
	סה"כ	1611	39390

<u>שם הישוב</u>	<u>ס ו ג</u>	<u>אוכלוסיה (נפשות)</u>	<u>קרקע (דונמים)</u>
<u>חבל עזה</u>			
.48 נצר חזני	מושב עובדים	40	1000
.49 קטיף	מושב שיתופי	29	400
.50 גני טל	מושב עובדים	95	750
.51 כפר דרום	מאחז - מחנה מעבר לגרעינים	--	150
.52 מורג	מאחז - מחנה מעבר לגרעינים	--	140
	סה"כ	164	2440
	סה"כ כללי	8435	65,575

ההתיישבות היהודית - מעמד משפטי נוכחי

1. המצב הקיים

ההתיישבות הישראלית מעוררת את הבעיה של התנגשות בין המשפט הטריטוריאלי לבין המשפט הפרסונלי.

כאזור יהודה ושומרון מורכב המשפט משני רבדים: הראשון, הדין המקומי שהיה בתוקף עד מלחמת ששת הימים, ותשני, צוים ותקנות שנחקקו מאז 1967 על ידי רשויות תמימשל הצבאי הישראלי. משפט זה תחולתו טריטוריאלי והוא מחייב את כל הנמצא בשטחים המוחזקים: ערבים וישראלים כאחד.

מאידך, חלק ניכר מהחקיקה הישראלית מלה דק בתחומי מדינת ישראל ואינה חלה על תושבי מדינת ישראל או על אזרחיה הנמצאים מחוץ לגבולות המדינה. משפטים מסוימים בוצעו ביסודם ונסמכו על ידי ישראל על ועד הישועה נוצר אם כך מצב בו המתיישבים הישראליים באזור יהודה ושומרון כפופים למערכת המשפטית החלה באזור ואילו מרבית חוקי מדינת ישראל אינם חלים עליהם.

מצב בעייתי זה נשאר במשך 11 השנים האחרונות והנסיגות שנעשו כדי להסדירו היו מעטים, שטחיים ומקריים, ללא פתרון מרכזי, על אף שבמשך השנים הללו היו למעשה סמכויות החקיקה - הן בישראל והן ביהודה ושומרון - באותן ידיים. עם כינון המדינה העצמי ישתנה המצב תכלית שינוי. אף אם ישארו סמכויות החקיקה בידי המשטלה הצבאי יש להניח כי עתה קל יותר לחקוק למען ההתיישבות מאשר בעתיד עם כינון המינהל העצמי ומיקוד תשומת הלב הציבורית לנושא.

יתרה מזו, אותם הסדרים משפטיים מועטים שהתייחסו להתיישבות הישראלית (כפי שנראה להלן), יבחנו במסגרת ועדה משותפת ישראלית וירדנית ונציגי המועצה המינהלית, אשר תיקבע האם להשאירם בעינם, לבטלם או לשנותם (סעיף 19 לתכנית האוטונומית). על פי הסיפא לאותו סעיף החלטות הועדה יהיו פה אחד וממילא לישראל יש זכות ווטו. ניתן להפיק מסעיף 19 הנ"ל תועלת לא מעטה: לחקוק כבר עתה, סמור לכינון, חוקים אנוצוים שיתייחסו להתיישבות הישראלית ואז כאשר צוים אלה כבר חוקים, יתקיים דיון האם לבטלם או לשנותם, דבר השונה בתכלית מהשאלה האם המועצה המינהלית תסכים לחוקק מיוזמתה חוקים או צוים שיתייחסו להתיישבות הישראלית באזור יהודה ושומרון.

ההתיישבות היהודית - מעמד משפטי נוכחי

1. המצב הקיים

ההתיישבות הישראלית מעוררת את הבעיה של התנגשות בין המשפט הטריטוריאלי לבין המשפט הפרסונלי.

באזור יהודה ושומרון מורכב המשפט משני רבדים: הראשון, הדין המקומי שהיה בתוקף עד מלחמת ששת הימים. והשני, צוים ותקנות שנחקקו מאז 1967 על ידי רשויות הממשל הצבאי הישראלי. משפט זה תחולתו טריטוריאלית והוא מחייב את כל הנמצא בשטחים המוחזקים: ערבים וישראלים כאחד.

מאידך, חלק ניכר מהחקיקה הישראלית חלה רק בתחומי מדינת ישראל ואינה חלה על תושבי מדינת ישראל או על אזרחיה הנמצאים מחוץ לגבולות המדינה.

נוצר אם כך מצב בו המתישבים הישראליים באזור יהודה ושומרון כפופים למערכת המשפטית החלה באזור ואילו מרבית חוקי מדינת ישראל אינם חלים עליהם.

מצב בעייתי זה נשאר במשך 11 השנים האחרונות והנסיגות שנעשו כדי להסדירו היו מעטים, שטחיים ומקריים, ללא פתרון מרכזי, על אף שבמשך השנים הללו היו למעשה סמכויות החקיקה - הן בישראל והן ביהודה ושומרון - באותן ידיים. עם כינון המינהל העצמי ישתנה המצב תכלית שינוי. אף אם ישאר סמכויות חקיקה בידי הממשל הצבאי יש להניח כי עתה קל יותר לחקוק למען ההתיישבות מאשר בעתיד עם כינון המינהל העצמי ומיקוד תשומת הלב הציבורית לנושא.

יתרה מזו, אותם הסדרים משפטיים מועטים שהתייחסו להתיישבות הישראלית (כפי שנראה לתלן), יבחנו במסגרת ועדה משותפת ישראלית ירדנית ונציגי המועצה המינהלית, אשר תיקבע האם להשאירם בעינם, לבטלם או לשנותם (סעיף 19 לתכנית האוטונומיה). על פי הסיפא לאותו סעיף החלטות הועדה יהיו פה אחד וממילא לישראל יש זכות ווטו. ניתן להפיק מסעיף 19 הנ"ל תועלת לא מעטה: לחקוק כבר עתה סמור לכינון חוקים או צווים שיתייחסו להתיישבות הישראלית ואז כאשר צווים אלה כבר חקוקים, יתקיים דיון האם לבטלם או לשנותם, דבר השונה בתכלית מהשאלה האם המועצה המינהלית תסכים לחוקק מיוזמתה חוקים או צווים שיתייחסו להתיישבות הישראלית באזור יהודה ושומרון.

2. מסגרת אירגונית מוניציפאליתא. ישובים חקלאיים:

הישובים החקלאיים (קיבוץ, מושב שיתופי ומושב עובדים) מאגדים כאגודות שיתופיות חקלאיות במסגרת תנועות החתישבות ומכוח זאת כל ישוב הוא אישיות משפטית (אם כי רק לפי המשפט הישראלי ולא על פי המשפט באזור יהודה ושומרון) וככזה כשיר להתקשר בחוזים, לנהל מו"מ, לקנות, למכור לפתוח חשבון בנק וכו'. הכללים לקבלת חברים לישוב והוצאתם ממנו מוסדרים בתקנון האגודה וכל חבר מקבל על עצמו כללים אלה. מבחינה משפטית מדוקדקת אין בכל זאת פתרון מושלם לשאלת האכיפה. במילים אחרות, מהו האירגון המשפטי אשר יבצע את החלטות האגודה (או החלטות של רשם האגודות המשמש כבורר ופוסק בסכסוכים בין חברי האגודה)? האם רשויות המשפט הישראליות (בית משפט והוצאה לפועל) או בתי המשפט והוצאה לפועל באזור יהודה ושומרון - ישירות או על ידי ביצוע ההחלטות של הרשויות הישראליות. העדר פתרון משכיע רצון בשאלה זו יש בו כדי לפגוע קשה ביציבות של הישובים והוא פותח פתח לכל הרוצה להשתמש מתשלום מיסים לועד בישוב ומסכל את כוחו של ועד הישוב לכפות מרותו על המתישבים, לרבות הקשיים הניכרים בהוצאה מהישוב של מי שאינו עומד בתנאי התקנון. לפתרון בעיות סילוק החבר עושים שימוש בכך שהוא בר-רשות מבחינת ההסתדרות הציונית העולמית (חוכרת הקרקע מהרשויות הממשל). אך אם ינתן מימד משפטי לזכויות המתישב הספציפי בקרקע, לא ניתן יהיה יותר להשתמש בדרך זו.

ב. ישובים קהילתיים:

בישובים עירוניים או עירוניים למחצה (כגון: המרכז האזורי אלון שבות והישובים הקהילתיים - העירוניים שמוקמים על ידי גוש אמונים) שונת המצב. אמנם החלו נסיונות להקים את הישובים הקהילתיים כאגודות שיתופיות, אך האופי הפלורליסטי של ישוב עירוני מתישב בקושי רב עם המתכונת של אגודה שיתופית חקלאית.

בעיות הסמכות בישוב קהילתי בעל אופי מיוחד נשארו פתוחות עתה ואין להניח שיפתרו בהיבף אחד תוך כמה חודשים. אולם אם עד כינון המינהל העצמי היתה פתוחה הדרך בפני המיעוט המקופח לפנות לבית משפט ישראלי, אין זה ברור מה יהיו סמכויותיו של בית משפט זה לאחר כינון המינהל העצמי. ברם, אם ייקבע בתקנון האגודה של הישוב הקהילתי כי לבית משפט ישראלי תהיה סמכות לדון בסכסוכים בין חברי האגודה - יהיה תוקף לפעיק זה ולבית המשפט תהיה הסמכות.

ג. מועצות אזוריות:

המכנה הארגוני של הישובים הוסדר על ידי המשפט הפרסי: ציבור המתיישבים התאגד כאגודת שיתופית ללא צורך באקט חקיקתי של המחוקק, אולם לשירותים ברמה על-ישובית יש צורך במנגנון אכיפה ויש הכרח בגושפנקא חקיקתית למתן תוקף להחלטות גוף זה. בדרך כלל בישראל מוקמות לשם כך מועצות אזוריות על ידי שר הפנים מכח החוק הישראלי. בשטחים המוחזקים טרם הוקמו מועצות כאלה.

המצב בשטח הוא זה: כל קבוצת ישובים באזור יהודה ושומרון "מאומצת" על ידי מועצה אזורית סמוכה בישראל: המועצה האזורית מטה יהודה מאמצת את ישובי גוש עציון והסביבה, המועצה האזורית עמק הירדן מאמצת את ישובי הבקעה וישובי אזור ים המלח מאומצים על ידי המועצה האזורית תמר. המועצה משמשת בעיקר צינור להזרמת כספים ממשרד הפנים לישובים באזור יהודה ושומרון, אף כי לא אחת מסייעות המועצות האזוריות בעצה, הדרכה ולעיתים גם בשיתוף במתן שירותים מוניציפליים. (ראוי, לפחות עתה, להחליט על הקמת המועצות האזוריות הללו וליתן להם סמכויות ותקציבים באופן ישיר, ללא היזקקות לצינור של המועצה המאמצת בישראל, וכך יהיו הדברים גלויים על השולחן, וממילא פשוטים יותר ויעילים יותר. מבחינה מינהלית יש לקבוע בבירור כי סמכויות האשור של התקציבים והפיקוח יהיו בידי רשויות משרד הפנים הישראלי ולא בידי הממשל הצבאי).

ד. ישובים עירוניים:

באזור יהודה ושומרון הוקמו גם ישובים עירוניים, אשר מתוכננים להיהפך לעיירות המאוכלסות ברכבות תושבים. לישובים אלה אין פתרון האגודה השיתופית ישים. יש צורך בגוף מוניציפאלי בעל סמכות שרשאי לגבות מיסים, להסדיר ולפקח על רישוי העסקים, תכנון ובניה ועוד, ובעיקר להפעיל מרות משפטית על כל תושב ותושב בישוב. אמנם החקיקה הירדנית בתחום המוניציפלי היא מפותחת ומודרנית יחסית. ברם, אין זה סביר שקרית ארבע תשובץ במסגרת חוק ירדני לפיו שר הפנים הוא הממנה את ראש העיר והבחירות למועצת העיר נערכות על פי כללים הכוללים בין היתר צנזורה כללית כתנאי מוקדם לזכות להשתתף בבחירות. (המיגבלה של זכות בחירה לנשים בוטלה ב-1976, לפני הבחירות השניות לעיריות יו"ש), מאידך גיסא, שר הפנים אינו רשאי לכוון עיריה בקרית ארבע מכוח פקודת העיריות הישראלית, כי קרית ארבע הינה מחוץ לתחום הטריטוריאלי של מדינת ישראל.

הפתרון שנמצא היה כולקמן: מפקד אזור יהודה ושומרון חקק צו שהכיל את עיקרי ההוראות של החקיקה המוניציפלית הישראלית ובצו קבע כי קרית ארבע תנוהל על ידי גוף הקרוי "מינהלת הקריה" ולה ניתנו סמכויות הדומות בעיקרן לסמכויות של מועצה מקומית בישראל. המינהלה הורכבה ממי שמונה על ידי הרשויות והוא למעשה ראש העיר, הקרוי בצו "מנהל ענייני הקריה" - וכן מ-5 נציגי החושבים, כאשר למי שממלא בפועל את תפקיד ראש העיר יש זכות ווטו בכל הדיונים של המינהלה. תחילה היה איש זה קצין צבא ולאחר מכן מונה האיש מבין מומלצי שר הפנים. מינהלת קרית ארבע היא איפוא יצור מיוחד - סוי-ג'נריס. ראוי לציין כי בשנים האחרונות החלה להתפתח מערכת מסועפת של חוקי עזר של המינהלה בנושאים מגוונים: ארנונה, רישוי עסקים וכו'.

תקדים זה של צו מינהלת קרית ארבע נותר בבידודו והוא היה פרי לחצים של אנשי קרית ארבע שהצליחו ברגע המתאים להשיג את המעמד המוניציפלי המיוחד שניתן להם. הישובים העירוניים האחרים, כגון: מעלה אדומים, ניסו ללכת בדרך זו, אך ההחלטה הסופית התעכבה עד היום.

ה. המעמד של המתישבים הישראלים

הישראלים הגרים ביהוש"ע אינם תושבי ישראל ועל כן לא חל עליהם חוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה - 1965 וניתן לומר כי שר הפנים אינו רשאי לתת להם תעודת זהות, כי סעיף 24 לאותו חוק קובע כי "תושב הנמצא בישראל שמלאו לו 16 שנה רשאי לקבל תעודת זהות", ואילו המתגורר בקרית ארבע או מעלה אדומים אינו נכנס למסגרת הגדרה זו. אף אם נאמר כי ניתנה בעבר לתושבים אלה תעודת זהות בעת היותם גרים בתחומי הקו הירוק, עדיין אין זה ברור כלל מבחינה חוקית האם ניתן לרשום בתעודת זהות כי כתובתם היא בישוב בו הם חיים באזור יהודה ושומרון. תקנות מרשם האוכלוסין (כתובות), תשכ"ו - 1966 קובעות רשימה סגורה של ישובים שמפורטים בתוספת לפקודת העיריות ולצו המועצות המקומיות והאזוריות וכן רשימה הכלולה בתקנות עצמן, ואשר רק ישובים אלה ניתן לציין לצורך הכתובת במרשם האוכלוסין ובתעודת זהות. העדר רשימת הישובים באזור יהודה ושומרון מהתקנות משמעותה כי אין פקיד המרשם רשאי לציין ישובים אלה ככתובת. ידוע אמנם כי בפועל רשומים תושבי השטחים במרשם האוכלוסין הישראלי וכתובותיהם כוללים את הישובים שבהם הם גרים, אך יתכן וכשיגיע הענין לערכאות יוברר כי אין הדבר חוקי (ברם, הסיכוי שהענין יגיע לבג"צ הוא קטן ביותר, כאשר תושב יהודה ושומרון לא יקבול על כך ואילו המתנגד להתיישבות בשטחים שירצה לפנות לבג"צ לא יענה בשל העדר זכות עמידה כי הוא "מתערב על ריב לא לו").

ו. המערכת השיפוטית וההתיישבות הישראלית

הסוגיה הבעייתית ביותר היא הסמכות של בתי המשפט לדון בענינים של המתיישבים הישראליים. בתי המשפט על פי החוק הישראלי יושבים לדון רק בישראל ולא מחוץ לגבולות המדינה, ולדברי היועץ המשפטי לממשלה "בית משפט לא ישב לעולם מחוץ לגבולות המדינה". ממילא ברור שבית משפט ישראלי לא ישב לדון באזור יהודה ושומרון ועל כן יש לבדוק האם בית משפט ישראלי בישיבתו בישראל מוסמך לדון בענינים של המתיישבים הישראליים באזור יהודה ושומרון. סוגיה זו סבוכה וחלים בה כללים של המשפט הבינלאומי הפרטי, כפי שהובאו לישראל באמצעות המשפט האנגלי שלהם נוספו דברי חקיקה ישראליים.

(1) משפט אזרחי

אמנם לפי קביעות משפטיות ישראליות דין השטחים כדין ישראל לענין המצאת מסמכי בית דין וממילא גם לענין הסמכות. אך עדיין קיימות בעיות רבות שנשארו לא פתורות וחדרן לפתרון היא לדוגמא: ע"י קביעה בתקנות כי בכל מקרה תהיה סמכות לבית המשפט בירושלים; קביעת סעיף בחוזה לפיו מוסמך בית משפט ישראלי לדון בענין ואזי לבית המשפט יש סמכות; או קביעה בחוזה מהו הדין שיחול; או קביעה בחוזה כי הענין ידון בבוררות ואז פסק הבוררות יאכף בבית משפט ישראלי.

בענין ההוצאה לפועל נחקק ביהודה ושומרון צו בדבר עזרה משפטית אשר קובע כי ניתן לתוציא לפועל בהוצאה לפועל באזור פסק ישראלי כאילו היה פסק של בית משפט יוש"י.

לגבי נתבעים ישראלים נחקק לאחרונה צו מיוחד לפיו ניתן לאכוף הפסק על ידי לשכת הוצאה לפועל בנתניה. יש להעיר כי קיימת חקיקה ישראלית סימטרית לפיה אפשר לבצע ולאכוף בישראל פסק שניתן על ידי בית משפט מקומי ביהוש"ע.

(2) המשפט הפלילי

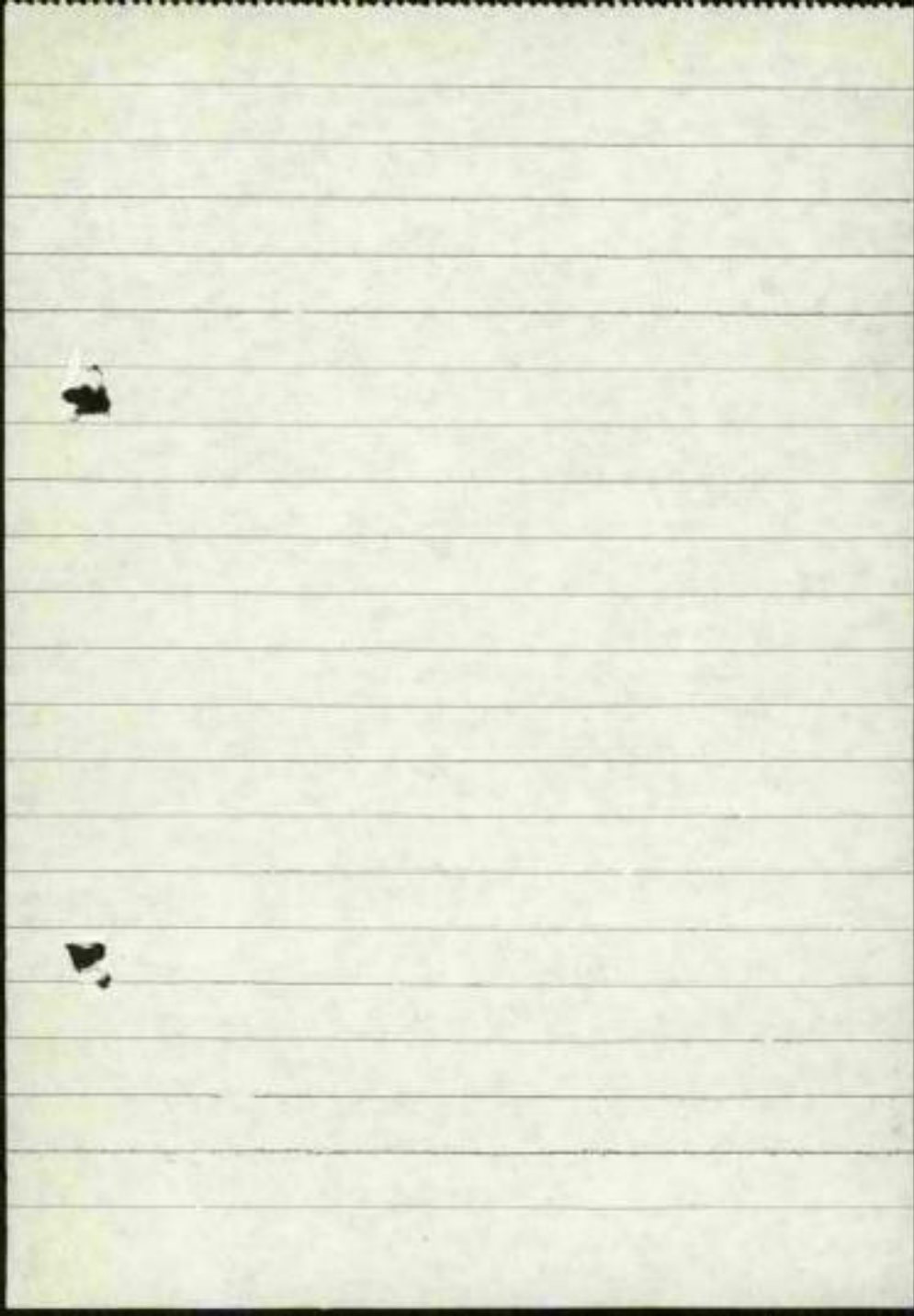
בית משפט ישראלי מוסמך לדון ישראלים וישראלים המתיישבים ביהוש"ע על עבירות שביצעו בשטחים, כאילו ביצעו את העבירה בישראל ובית המשפט המוסמך הוא בית המשפט שאזור שיפוטו סמוך למקום ביצוע העבירה.

(3) בתי דין רבניים

סמכות בתי הדין הרבניים עוררה שאלות רבות, ורק לאחרונה נקבע בפסק דין בג"צ כי התנאים הכלולים בסעיף 1 לחוק האומר: "ענייני נישואין וגירושין של יהודים בישראל אזרחי המדינה או תושביה יהיו בשיפוטם היהודי של בתי דין רבניים", משמעו ששני בני הזוג צריכים להיות או אזרחים או תושבים וכן עליהם לחימצא בישראל. אמנם, המתיישבים ביהודה ושומרון אינם תושבי ישראל, אך רובם אזרחי ישראל ועל כן חלק זה של תסעיף בוצע, אך הדרישה החדשה שהוצבה בפסק הדין: נוכחות שני בני הזוג בישראל, לא תוכל להתקיים במקרה של מתיישבים ישראלים ביהודה ושומרון. עם כינון רשות המינהל העצמי הבעיה הופכת חמורה ביותר: זוגות נשואים ביהודה ושומרון ישארו ללא כל בית משפט שידון בעניינם. פתרון חלקי יכול להיות בהסכמה הדדית של הצדדים, יתר על כן, החובה לערוך נישואין על פי דין תורה חלה רק בישראל ואינה חלה באזור יהודה ושומרון. הצעת התיקון לחלטה פרסונלית של המשפט הישראלי תסייע לפתרון בעיות אלה.

— 010' — 011

12/1

$\frac{h}{\nu}$

1-1 ✓
קוקל - קוקל

ואם יש קוקל - קוקל
אני לא
חסרה

ק ר ק ע ו ת

במסגרת דיוני ועדת המנכ"לים לענין האוטונומיה המוצעת לתושבי יהודה ושומרון וחבל עזה, נתבקשנו לסכם את נושא הקרקעות באיתורים שניתן לייעדם להתיישבות*. למטרה זאת יש להבחין בין שלושה סוגי קרקעות:

- (א) קרקעות בבעלות המדינה הרשונות בשמה (כ-766,000 דונם לפי הכתובים הקיימים).
- (ב) קרקעות באזורים שלא עברו הסדר קרקעות והמסווגות בעיקרן כקרקעות מואת (בעיקר אדמות טרשים כ-500,000 דונם).
- (ג) קרקעות נפקדים, כולל קרקעות בבעלות יהודים וערבים תושבי ישראל (כ-32,850 דונם מתוכם כשני שלישים בבעלות יהודים).
- (ד) רכישות בידי גופים ישראלים (קק"ל ומינהל מקרקעי ישראל) (כ-73,000 דונם, כולל רכישת החזקה בעבדיה ורכישות באזור יאלו).
- (ראה נספח הכולל פירוט האדמות).

נתייחס במיוחד לשני הסוגים הראשונים הכלולים בהגדרת "אדמות המדינה", ובנפרד לשני הסוגים האחרים.

1. אדמות המדינה

א. זכויות בקרקע מכוח דיני הקרקעות החלים בשטחי יהוש"ע

לפי דיני הקרקעות של האימפריה העות'מנית, שכללה בשעתו את כל ארץ-ישראל, שייכות כל הקרקעות למדינה, פרט לקרקעות שהוענקו על ידי המדינה לאחרים. דינים אלה חלים עדיין בעיקרם באזורי יהודה ושומרון וחבל עזה. הענקת זכויות בקרקעות המדינה יכולה הייתה להיעשות על ידי מעשה הקניה, או בתנאים מסוימים על ידי רכישת זכויות מכוח שימוש צבורי של כפר או עיר מזמן קדום, או חזקה ועיבוד של פרט או של רבים במשותף במשך תקופת התיישנות, או החיאה של אדמה מתה. כל קרקע שלא נרכשה באחת מדרכים אלה - היא אדמת מדינה.

* מסמך זה נערך תוך שיתוף נציגי משרד המשפטים, משרד החוץ, הפרלקיט הצבאי הראשי, מתאם הפעולה בשטחים ומינהל מקרקעי ישראל.

1947-48

Ke-pegembangan sistem pemerintahan daerah, dengan tujuan untuk

סיווג הקרקע נעשה גם לפי פקודת מס רכוש חקלאי מזמן המנדט וחוק הסדר הקרקעות הירדני. החלוקה היא לפי טיבן החקלאי של הקרקעות, כאשר לכל סוג יש מספר סידורי והסוג האחרון הוא קרקע שאינה ניתנת לעיבוד. סוג זה הוא מספר 16 בפקודה המנדטורית ומספר 11 בחוק הירדני. לסוגי הקרקעות הניתנים לעיבוד יש מספרים נמוכים יותר. מן האדמות הניתנות לעיבוד הסוג הגרוע ביותר הוא 14 בפקודה המנדטורית ו-9 בחוק הירדני. לפי חוק הקרקעות העותומני מתחלקות כל הקרקעות לחמשה סוגים, דרכי רכישת הקרקע שונים לפי סוג הקרקע.

- (1) אדמות מולק (קרקעות לבניה בכפרים ובערים) הן אדמות שנרכשו ע"י אדם ולכן יש לו בהן בעלות מלאה. גם הן במקור כולן של המדינה, אך למעשה חלק גדול מהן ברכשו ממנה על ידי קניה או חזקה ארוכה.
- (2) אדמות מירי (אדמות שמסביב לכפרים ולערים) נשארות תמיד בבעלות המדינה, ואדם יכול לרכוש בהן זכות להחזיק, להשתמש ולעבד. את הזכות אפשר לרכוש על ידי הקצאה, או על ידי החזקה ועיבוד חקלאי רצוף בתקופה העולה על עשר שנים. בחוק הקרקעות העותומני יש הגבלות רבות על הזכויות של רוכש קרקע מירי, אך במרוצת השנים צומצמו ההגבלות יותר ויותר, והן כיום כמעט חסרות חשיבות. התוצאה היא שגם בקרקע מירי יכול אדם לרכוש זכות קרובה מאד לבעלות, ולכן מבחינה מעשית קרקע מירי שנרכשה על ידי אדם איננה נחשבת לאדמת מדינה אלא לאדמה פרטית.

- חוק העותומני מורה כי אין להחזיק אדמות מירי ללא שטר קניין. שטר הקניין עצמו הוא אישור על הישום בפנקס המקרקעין, ולכן מי שלא נרשם בפנקס המקרקעין אינו בעל זכות לקרקע מירי. ואולם החוק מורה גם שמי שהחזיק ועיבד קרקע מירי עשר שנים רצופות זכאי לבקש שטר קניין, ולכן למעשה זכותה של המדינה באדמה מעובדת היא מצומצמת ביותר. התוצאה היא שלצרכים מעשיים ניתן לראות כאדמות מדינה רק אוחו חלק מכין אדמות המירי אשר לא נרשם בפנקס המקרקעין ולא עובד בפועל תקופה רצופה.
- (3) אדמות מואת (רחוקות ממקום ישוב יותר מ-2.5 ק"מ) שייכות כולן למדינה, ויכולות להירכש על ידי הקצאה - המתבטאת ברישום בפנקס המקרקעין וקבלת שטר קניין. כמו כן אפשר לרכוש זכות לקבלן אם ברשות השלטונות מחיים אותם - כלומר הופכים אותן משוממות או "מתות" ל"חיות" או פורחות. לפי פקודה בריטית שהוחקה בארץ ישראל בשנת 1921, כל מי שלא רכש זכויות באדמת מואת עד אותה שנה וקיבל לגביהן שטר - אינו רשאי להיות על אדמה זו ואין לו כל זכות לגביה גם אם היה בעבר או יהיה בעתיד. פקודה זאת בוטלה כנראה בירדן

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

בשנות החמישים, ולכן ייתכן שכיום זכאי מי שהחיה אדמת מואת ביהודה או בשומרון לקבל רישום עליה. מכל מקום - ההשערה המשפטית היא שכל אדמות המואת שלא הוחזו ושלא נרשמו על שם בעלים פרטי בפנקס המקרקעין - הן או אדמות מדינה, או לפי דעה אחרת, יש לראותן כאדמות הפקר אשר הרשות השלטונית רשאית להתיר את החיאתן ורכישתן על ידי מי שמחיה אותן.

(4) אדמות מתרובה היגן אדמות שיועדו לצרכי ציבור, כגון כבישים, גרנות ושטחים פתוחים בתוך הכפר. אדמות אלה אם הוקצו לצרכי כפר או עיר מסויימים - היגן של אותו כפר, ואם לאו - היגן אדמות מדינה, מבחינה מעשית כפופות כמובן אדמות אלה בדרך כלל ליעוד שבגללו היו למתרכה,

(5) אדמות ווקף (הקדש) יש מסוגים שונים, אך המשותף לכולן הוא שהאדמה או תפוקתה הוקדשו, בין בהקדש דתי פרטי ובין בהקדש דתי ציבורי, מכל מקום אין הן חפשויות לשימוש למעשה כאדמות מדינה,

ב. רישום זכויות במקרקעין

להשלמת הרקע יש לסקור גם את שיטות רישום המקרקעין, שיש להן השלכות לגבי הזכויות המתחילות במקרקעין.

בארץ ישראל המנדטורית, ובעקבותיה בישראל, ביהודה בשומרון ובעזה, קיימות שתי שיטות שונות של רישום מקרקעין:

(1) האחת - היא השיטה העותומנית (הנקראת הישנת), לפיה יש לרשום כל פעולה בה רוכש אדם קרקע - בין אם רכש מן המדינה ובין אם רכש מאדם שרכש לפניו מן המדינה. בשיטה זאת משקפים פנקסי המקרקעין למעשה רק פעולות של הקנית זכויות (הענקה מקורית, מכר, ירושה, משכנתא, החכרה וכיו"ב). לענין אדמות המדינה יש לרישום זה משמעות על דרך השלילה דוקא. דהיינו כל אדמה שלא נרשמה בפנקסים אלה, הרי שאף אדם לא רכש זכויות לגביה, ולכן היא אדמת מדינה. מכאן, שבאיזורים שבהם הרישום הוא בשיטה זאת - מרבית אדמות המדינה הן לא האדמות הרשומות על שם המדינה בפנקסי המקרקעין, אלא להיפך, האדמות שאינן רשומות כלל בפנקסי המקרקעין. כמובן שאדמות אלה הקשה לזתות ולאתר, וגם כאשר אותרו - יש לבדוק האם לא רכש מישהו זכות לקבל רישום אודותן על ידי החיאה או חזקה ועיבוד.

(2) שיטת הרישום השנית - (הנקראת החדשה) היא שיטת הקדסטר, הסדר המקרקעין, שהוכנסה לארץ ישראל בפקודה בריטית משנת 1928, והוחלה בירדן מכוח החוק להסדר הקרקעות והמים לשנת 1952. בשיטה זאת רושמים כל פיסת קרקע כיחידה נפרדת, ולגבי כל יחידה כזאת רושמים את כל הזכויות שיש לגביה. בשיטה זאת יחידת הרישום איננה המכר, למשל, אלא חלקה מספר 1 בגוש מספר 1, ועל יחידה זאת יירשם מי הבעלים, מי החוכר, מי בעל השעבוד וכדומה. מאחר שבשיטה זאת נרשמת כל פיסת קרקע, הרי שגם אדמות מדינה אשר אף אדם לא רכש בהן כל זכות שהיא מעולם - נרשמות בפנקסי המקרקעין בשיטה זאת, וברישום אודותן כתוב שהבעלים

The first part of the report deals with the general situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country.

The second part of the report deals with the economic situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's economic development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country.

The third part of the report deals with the social situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's social development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country.

The fourth part of the report deals with the political situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's political development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country.

The fifth part of the report deals with the cultural situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's cultural development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country.

The sixth part of the report deals with the environmental situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's environmental development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country.

The seventh part of the report deals with the international situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's international development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country.

The eighth part of the report deals with the future of the country. It is a very interesting and informative study of the country's future development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country.

The ninth part of the report deals with the conclusion of the study. It is a very interesting and informative study of the country's development. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country.

היא המדינה (או הנציב העליון ברישום מזמן המנדט או שר האוצר ברישום ירדני וכדומה). לפיכך, במקומות שבהם הרישום הוא בשיטה החדשה - אדמות המדינה הן רק האדמות הרשומות בפנקס המקרקעין על שם המדינה (או שר האוצר וכדומה). הרישום בשיטה החדשה נעשה בכל הארץ באופן הדרגתי, ולכן יש מקומות שהרישום לגביהם הוא כבר בשיטה החדשה ויש מקומות שהרישום הוא עדיין בשיטה הישנה. אם במקום מסוים אין רישום בכלל - פירוש הדבר שכל האדמות הן אדמות מדינה בכפוף לזכותם של אנשים לבקש רישום מכח עיבוד או החיאה.

(3) יצוין שכל האמור לעיל מתייחס לרישומים בפנקסי המקרקעין דווקא. רישומים בפנקסי המסים, הקיימים במקומות רבים, אינם הוכחה לבעלות, כפי שכתוב מפורשות הן בפקודות הבריטיות שחלו בארץ והן בתחיקה הירדנית. במידה מסוימת יכולים רישומים כאלה להיות אולי הוכחה לחזקה או אף לעיבוד של קרקעות, ולכן במקומות בהם אין רישומים בפנקסי המקרקעין ניתן להיעזר במידה מסוימת מאוד גם ברישומים שבספרי המסים, כדי לראות האם יכולה להיות טענה לעיבוד או החיאה של קרקע אשר לכאורה הינה אדמת מדינה.

(ורים)

3. שיטות בבעלות נפקד

2. קרקעות בבעלות נפקדים (כולל נכסי יהודים)

א. רקע משפטי

השטח שבבעלות נפקדים כולל מצד אחד שטחים בבעלות יהודים או ערבים ישראלים (שהם נפקדים מנקודת ראותו של האפוסטרופוס הירדני); ומצד שני כולל המונח נפקדים ערבים תושבי השטחים אשר נטשום לאחר 1967, ומבחינת הממשל הצבאי הרי שהם "נפקדים". השטח בבעלות יהודים או ערבים ישראלים מסתכם בכ- 32,850 דונם (כ-2/3 בבעלות יהודים), והשטח בבעלות נפקדים שהיו תושבי השטחים מסתכם בכ- 431,331 דונם.

הן מכח כללים של המשפט הבינלאומי והן מכח צווי הממשל הצבאי, מוקנים נכסי הנפקדים למונה על הרכוש הממשלתי והרכוש הנטוש. גם לגבי הקניה זאת הסייג הוא שאין להזיק לנכס ויש להחזיק בו רק בבעין נאמנות. לנכסי נפקדים נחשבים כל הנכסים של מי שאיננו תושב השטח המוחזק, אם כי למעשה נתג הממשל הצבאי הישראלי לראות כנכס נפקד רק נכס של תושב חוץ ואשר לגביו אין בתוך השטח המוחזק מי שהוסמך לנהל אותו מטעם הבעלים. יש לזכור בעניין זה שגם נכס של תושב ישראל הוא נכס נפקד, אך לעומת זאת נכסים של יהודים בחלקם אינם נכסים נפקדים כי הוקנו בתקופת השלטון הירדני לאפוסטרופוס הירדני על רכוש האויב, לעניין נכסי הנפקדים יש לקחת בחשבון שכל נפקד החוזר לשטח המוחזק זכאי לקבל את כל הנכסים שלו חזרה מידי הממונה, ולכן אין לסמוך על כך שנכסים אלה מוחזקים בידי הממונה עד שיעשה הסכם בינמדינתי בדבר גורלם.

יצוין שעצם העובדה שהחזקת הממונה ברכוש הממשלתי וכנכסי הנפקדים הינה בנאמנות בלבד וסופה לפקוע במועד בו תהיה חובת החזרה (הסכם בינמדינתי לגבי נכסי המדינה

וחזרה של הנפקד לגבי נכסי נפקדים) - אין בה כדי למנוע שימוש בנכסים עד לאותו מועד, במסגרת שימוש זה ניתן גם לבנות בנכס (אולי לא להרוס שכן אין להזיק לנכס), ולכל היותר יש להגביל את הקניית הזכויות לצדדים שלישיים באופן שתישמר לממונה האפשרות המשפטית לפנות אותם מן הנכס כאשר יחוייב להחזיר אותו. דבר זה ניתן כמובן להשיג על ידי התנאה מתאימה בהסכמים שבהם מעניק הממונה לצדדים שלישיים זכויות בנכסים אלה.

ב. נתונים על נכסי יהודים ביהודה ושומרון

לתלן נתונים על רכוש ביהודה ושומרון שהוא בבעלות יהודים והידועים לאפוסטרופוס על הרכוש הממשלתי ועל הרכוש הנטוש במפקדת יהודה ושומרון, מתוך תיקי לשכות רישום המקרקעין, מתוך תיקי קק"ל ומתוך תיקי הממונה הירדני על רכוש תא"כ. הנתונים אינם ממצים אך נראה שהם קרובים למצוי.

(1) בנפת בית לחם - חברון מצויים 11,000 דונם בבעלות יהודים. רוב השטח הוא בבעלות הימנותא בסביבות גוש עציון. השטח מתחלק כדלקמן: 7000 דונם הם אדמות פרטים ויער והינם מוחזקים, 3000 דונם מוחזקים ע"י הישובים הישראליים מבוח צוי תפיסת צבאיים, 1000 דונם נתונים בסכסוך משנות ה-40 עם ערבים מקומיים, בחטרון, לפי ספרי מטים ישנים יש 180 דונם.

(2) בנפת רמאללה מצויים 4,700 דונם בבעלות יהודים. רוב הבעלים יהודים פרטיים. בשטח זה נכללים 603 דונם בכפר, אל-ראם. הרישומים הם בעיקר בספרי המסים. כן ישנן חלקות מועטות שהן בבעלות ערבים ישראלים, או ערבים תושבי מזרח - ירושלים.

(3) בנפת טול כרם מצויים 6,770 דונם. הרישומים מתקופת המנדט בספרי האחוזת עומדים בעינם, למעט רישומים בשטחים בהם בוצע הסדר, חלק משטח זה הוא בבעלות ערבים ישראלים.

(4) בנפת שכם מצויים 34 דונם בבעלות יהודים. בנוסף לשטח זה יש שטח של 23 דונם בבעלות של ערבים ישראלים.

(5) בנפת ג'נין אין אדמות בבעלות יהודים אולם שטח של 1215 דונם הוא של ערבים ישראלים.

(6) בנפת יריחו אין אדמות בבעלות יהודים, אולם ישנם ערבים ישראלים שהם יורשים של פליטים מיפו ומעכו שהתיישבו בנפת יריחו. חברת קליה, שפת-ים והבראה בע"מ, רשומה בספרי האחוזה של יריחו כחוכרות עד שנת 1980 של 966,109 דונם על שפת ים המלח (ספר 2 דף 196).

במשרד המשפטים שמורות כ-250 תביעות שהוגשו על ידי תובעים ישראלים וכן על-ידי יהודים בחו"ל. קיימים חוזי שכירות וחכירה מטעמו של הממונה על הרכוש הנטוש והממשלתי עם ערבים מקומיים לגבי כ-1000 דונם, אשר ביחס אליהם היו הסכמים עם הממונה על רכוש האויב.

טבלת סיכום אדמות מדינה, טרשים ונפקדים באיו"ש

המספרים המובאים בטבלה זו הם בגדר סיכום כיניים עד השלמת אינוונטר הקרקעות
בנהול משרד הממונה על הרכוש הממשלתי והנטוש באיו"ש.

מס' סדר	הנפה	אדמות רשומות ע"ש המדינה	אדמות טרשים (משוער)	אדמות יהודים וערכים ישראליים	רכישות	נפקדים**
1.	חברון	כ-10,000	ראה סה"כ כללי	כ-1,200	-	47,492
2.	בית-לחם	כ-18,000	- " -	כ-15,500	כ-70,000 ***	19,061
3.	יריחו	כ-176,000	- " -	-	-	4,008
4.	רמאללה	כ-138,000	- " -	כ-6,000	כ-3,000 ****	188,780
5.	שכם	כ-190,000	- " -	כ-150	-	69,877
6.	טול-כרם	כ-12,000	- " -	כ-8,000	כ-200	55,390
7.	ג'נין	כ-222,000	- " -	כ-2,000	-	46,723
8.	סה"כ	766,000	500,000	32,850	73,200	431,331
9.	סה"כ אדמות רשומות ע"ש המדינה	כ-872,050 דונמים				
10.	סה"כ אדמות טרשים שהמדינה היתה תובעת לעצמה בתסדר	כ-500,000 דונמים				
11.	סה"כ אדמות נפקדים במדינות ערב	כ-430,000 דונמים				

** מספרים מאינוונטר שנערך בשנת 1973

*** כולל רכישת חזקה בעבדיה

**** כולל רכישות יאלו

תכנון ומתאר ביהודה ושומרון

1. המצב המשפטי והארגוני באזור יהודה ושומרון

החוק הירדני - חוק תכנון ערים כפרים ובנינים, מס' 79 לשנת 1966 - הוא החוק שחל טריטוריאלי באזור יהודה ושומרון. חוק זה לא הופעל באופן ממשי לפני מלחמת ששת הימים והוא הופעל למעשה על ידי רשויות הממשל הצבאי אשר מינו את הגופים התכנוניים בהתאם לחוק.

צו בדבר חוק תכנון ערים כפרים ובנינים (יהודה ושומרון) (מס' 418), תשל"א-1971, הקים את מועצת התכנון העליונה אשר הורכבה מ-6 קמ"טים ישראלים ולה הוענקו סמכויות הועדה המחוזית ומועצת התכנון העליונה על פי החוק. סמכויות הועדות המקומיות הוענקו לעיריות - בתחומי הערים ולגופים מקומיים בתחומי הכפרים (ועדת תכנון הכפרים כוללת 3 פקידי ממשל ערביים - מהנדס לשכת התכנון, מהנדס מע"צ המחוזי והרופא המחוזי). להלן נתונים על מוסדות התכנון ואזורי התכנון ביהודה ושומרון.

א. מוסדות תכנון

(1) מועצת תכנון עליונה (6 נציגי ממשל בראשות קמ"ט פנים).
סמכויות ותפקידים: החלטה לקראת הכרזה על אזורי תכנון ושינויים;
אישור תכניות מתאר אזוריות;
ביטול היתרי בניה הנוגדים את החוק.

(2) ועדת תכנון מחוזית (הרכב זהה למועצת התכנון העליונה)
סמכויות ותפקידים: אישור תכניות מתאר עירוניות ודיון בהחלטות של ועדות תכנון מקומיות.

(3) לשכה מרכזית לתכנון כפרים (מנהל לשכה ישראלי + עובדים מקומיים: 3 מהנדסים, פקחים ושרטט).
סמכויות ותפקידים: הדרכת הרשויות המקומיות בהכנת תכניות מתאר עירוניות, רישוי ופיקוח על הבניה באזורים הכפריים.

(4) ועדות לתכנון כפרים (5 ועדות ברחבי יהודה ושומרון).
סמכויות ותפקידים: אישור בקשות לבניה באזורים שאין בהם ועדות תכנון עירוניות.

נוגע ל-424 כפרים עם אוכלוסיה של כ-385,000 נפש
(עפ"י דו"ח מבקר המדינה).

ב. אזורי תכנון ותכניות מתאר

25 אזורי תכנון עירוניים - ל-25 ערים ביהודה ושומרון. ל-16 מתוכם יש תכניות מתאר, בחלקן עוד לפני 1967.

מלבד שטחי הערים הנמצאים תחת סמכות ועדות התכנון העירוניות, נמצאים שטחי הכפרים תחת סמכויות הועדות לתכנון כפרים.

יש לציין ולהדגיש כי אזורי התכנון אינם בהכרח חופפים את תחומי השיפוט המוניציפליים, תחום התכנון העירוני יכול שישתרע מעבר לתחום השיפוט המוניציפלי.

ג. הכרזה על אזורי תכנון

ההכרזה נעשית על ידי מפקד אזור יהודה ושומרון מכח סמכותו לפי הצו ועל פי החלטת מועצת תכנון עליונה ומנהל הלשכה המרכזית לתכנון הערים והכפרים. להכרזה מצורפת מפת גבולות אזור התכנון.

2. איזורי תכנון מיוחדים לישובים ישראלים ביהודה ושומרון

בישיבתה מיום ה' סיון תשל"ה (18.5.75) החליטה הממשלה בהחלטה מס' 747 א':

- א. לאשר התקנת צו של מפקד אזור יהודה ושומרון שיאפשר הכנת תכניות לאזורי תכנון מיוחדים שלא באמצעות הוועדות המקומיות הקיימות.
- ב. כל הכרזה על "אזור תכנון מיוחד" על פי הצו הנ"ל תיעשה בתיאום עם שר הפנים ותהיה טעונה אישור הועדה להתיישבות המשותפת לממשלה ולסוכנות היהודית.
- ג. הרכבן של ועדות התכנון המיוחדות יהיה ככל האפשר בהרכב ועדות התכנון והבנין הנהוג בישראל, על פי חוק התכנון והבניה".

בעקבות החלטת הממשלה הוצעה הקמתם של שלושה איזורי תכנון מיוחדים:

- (1) מעלה אדומים;
- (2) קרית ארבע;
- (3) גוש עציון.

וכן הוצע הרכב לועדת תכנון הכוללת נציגים של משרדי ממשלה ושל הישובים הכלולים בתחום איזורי התכנון המיוחדים.

מכח החלטה זו נחקק צו מס' 604 אשר תיקן את צו 418 וקבע כי יהיו איזורי תכנון מסוימים שבהם יוקמו ועדות תכנון מיוחדות. ברם מינויים ומפות מכח צו זה לא נעשו.

3. בניה בטחונות

הבניה הנעשית במחנות צבא ואף באתרים בטחוניים אחרים (כמו מסוף בגשרי הירדן), אינה מאושרת על ידי רשיונות התכנון בישראל, כידוע, יש ועדה מיוחדת למתקנים בטחוניים. ועדה כזו לא הוקמה באזור יהודה והשומרון.

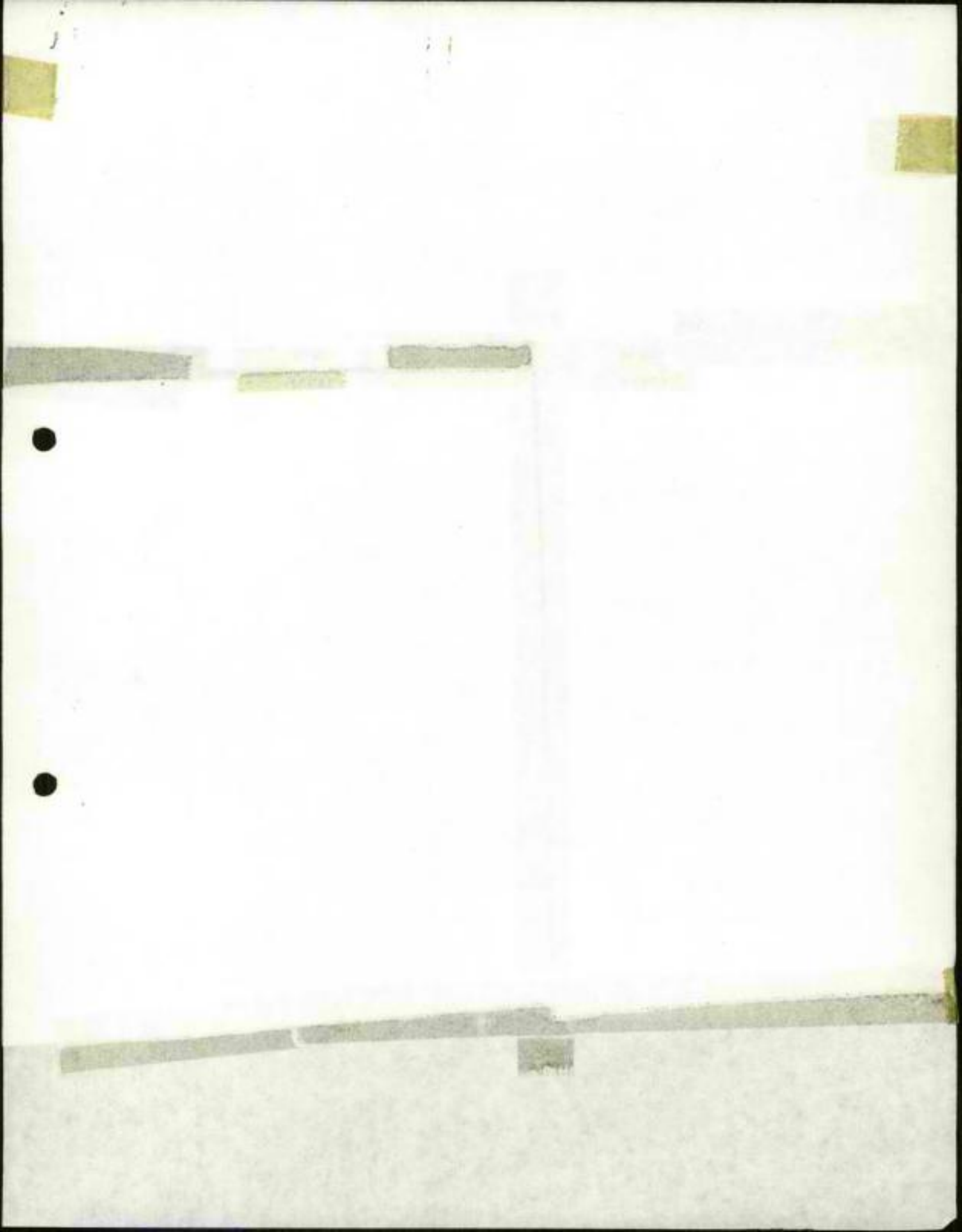
רשימת אתרים ביהוש"ע שהוכרזו ע"י משרד הדתות
כמקומות קדושים יהודיים

1. מערת המכפלה חברון
2. קבר אבנר בן נר חברון
3. קבר עתניאל בן קנז חברון
4. בית העלמין תיהודי חברון
5. קבר ישי ורות חברון
6. בית הכנסת אברהם אבינו חברון
7. אלוני ממרא חברון
8. בית הכנסת סוסיה חברון
9. בית הכנסת אשתמוע חברון
10. אשל אברהם חברון
11. קבר נתן הנביא וגד תחזה חלחול
12. מחנה המצבות בעזריה עזריה
13. בית הכנסת העתיק נערן
14. בית הכנסת העתיק יריחו
15. קבר שמואל הנביא נכי סמואל
16. חורבות שילה רמאללה
17. קבר יוסף שכם
18. קברי הכהנים עזרתא, שכם
19. הר גריזים שכם
20. קבר יהושע וכלב בן יפונה תארס
21. קבר רחל בית לחם

רשימת אתרים ביהוש'ע בעלי חשיבות ליהודים

בטפול אגף העתיקות מאז 1967

לטרון	אשתמוע
מחרוק	אתרים לאורך ים המלח
נערן	ביתר
נבי סמואל	גלגל
סרטבה	גדוד
סוסיה	גבעון
עין ערוב	דיר א-דרב
עסבר	העי (א-תל)
עין סמיה	הורקניה
ח' עלמית	הירודיון
פצאל	ח' אבו-טוויין
פארק קנדה (אמעוס)	ח' אל-כום
קופרוס	ח' אל-מורק
קומראן	ח' עקר
רדנה	ח' זיף
רוגום אבו-אל-מוחיייר	יכרוד
שילה	יריחו - ארמון החשמונאים
שומרון	ובית הורדוס
תענך	יריחו - בית הקברות

1. המעמד הסופי של יו"ש ועזה

א. מטרתה העליונה של מצרים היא נסיגת ישראל לגבולות 1967 לפי פירושם לחלטה 242 (יתכנו תיקונים קלים ביותר). לדעת המצרים אין כל בעיה של ריבונות לגבי שטחי יו"ש ועזה, הם שייכים ליושבים עליהם וכל מה שצריך לעשות הוא להחזיר להם את השליטה האפקטיבית בשטח (המצרים אינם מתיחסים לבעיית הריבונות אלא לבעיית הטריטוריאליזם) ולבטול שלטון הכיבוש.

ב. חובה היא להעניק לפלשתינאים הגדרה עצמית וקיימת זכותם של הפלשתינאים למדינה עצמאית, עם זאת עקב הנסיבות והמציאות מוכנים המצרים לותר על מדינה עצמאית ובמקומה תהיה ישות מדינית קשורה לירדן.

ג. מצרים מכירה בצרכיה הבטחוניים של ישראל ביו"ש שיימשכו גם לאחר תקופת המעבר (לגבי הפתרונות הבטחוניים ראה סעיף 3(א')) אולם גם לגורמים אחרים יש צרכים בטחוניים בגדמ"ע (הפלשתינאים, ירדן). מכיון שלישראל אין כל זכויות ביו"ש ועזה הרי אין לדבר על סמכויות ישראל במשך תקופת המעבר אלא על הזכויות של רשות המינהל העצמי מחד ומאידך על תהליך הסתלקותה של ישראל מהשטח ומסירת הסמכויות לרשות המינהל העצמי (transfer of authority) שבסופו חתימת הסכם שלום שהפלשתינאים יהיו צד לו.

2. המצב ביו"ש ועזה בתקופת המעבר

א. פעולות עד להקמת רשות המינהל העצמי
הפעולות שצריכות להינקט ביו"ש ועזה מתחלקות לשלושה סוגים: פעולות חד צדדיות של ישראל; מתן מעמד למצרים בעזה; מו"מ על הבחירות הסמכויות והאחריות של רשות המינהל העצמי.

(1) פעולות חד צדדיות של ישראל

המטרה של פעולות אלה (המצרים מכנים אותן הסדר ג'נטלמני) היא להכשיר הקרקע להסכם וליצור אווירה נוחה בעיקר בקרב הפלשתינאים. הפעולות המתבקשות ע"י המצרים הן:

- מתן חופש ביטוי ופעולה פוליטיים לערביי השטחים.
- הוצאה טכנית של חלק ממפקדות המימשל מן הערים לסביבה (דיברו במפורש על הוצאת מפקדת המימשל הצבאי מעזה והעברתה לבאר שבע).
- אפשרות של שחרור מספר מסוים של אסירים פוליטיים.
- ביטול הגבלות התנועה לפלשתינאים ובעיקר חופש לנסיעה לחו"ל.
- החזרת מספר ניכר של עקורים אם ע"י מספר חד פעמי (2000) או הגדלת המכסות.
- המצרים הציעו לאמריקנים פעולות ישראליות נוספות שלא הוצגו אח"כ בפני ישראל ביניהן:

- הפסקת כל התמרימים הצבאיים ביו"ש ועזה.
- חידוש פעילותם המסחרית של הבנקים הערביים.
- שימת קץ להגבלות על חקלאי עזה בנושאי מים והדרים.
- לגבי דרישות נוספות ראה בענינים הספציפיים שיפורטו להלן.

(2). מתן מעמד למצרים בעזה

מצרים מרגישה מחויבות לגבי עזה עקב שלטונה שם לפני מלחמת ששת הימים. היא גם טוענת להשפעה רבה יותר שם ובכך תהיה תועלת גם לגבי התהליכים בגדמ"ע. תביעותיה של מצרים למעמד בעזה מתרכזות בשני אלמנטים שההצדקה להם היא בהקלת מעבר הסמכות מן השלטונות הישראליים לשלטונות הפלשתינאים, ובפיקוח על הצעדים המשפטיים והחוקיים הדרושים. (אל אהרם הזכיר גם טיפול בענינים הנוגעים לסטודנטים הלומדים במצרים):

- נוכחות מצרית (משלחת או משרד קישור) בעזה לזמן קצר שתהפוך בשלב הנורמליזציה לנוכחות קבועה (permanent mission) - זו אינה יכולה להיות קונסוליה כי אין מצרים מכירה בריבונות ישראל על רצועת עזה.
- החזקת כח משטרה מצרי בעזה - לגבי מועד הצבתו והיקפו ניתן להגיע להסכם. (בתחילה דיברו המצרים על כח משטרה משותף ישראלי-מצרי)
- הכוונה המצרית היא לבצע אלמנטים אלה לאחר נסיגת הביניים של ישראל בסיני ובתוקף כך במקביל לביצוע הבחירות והקמת המועצה המינהלית.
- הביסוס לתביעת המצרית הוא בדברי ברק על אפשרות מתן נוכחות נורמטיבית למצרים בעזה, המצרים טוענים כי אין זה מספיק והם צריכים נוכחות פיזית בשטח, חלק מהנוכחות חייב להיות עצמאי כי אם יגידו "נוכחות משותפת" ישתמע כאילו קיימת מסגרת משותפת למילוי התחייבויות. (אל אהרם הזכיר גם נוכחות דומה בגדמ"ע אם יש צורך בה).

(3) המו"מ על הבחירות, הסמכויות והאחריות של רשות המינהל העצמי

- המו"מ יחל חודש לאחר חתימת (או אישור) חוזה השלום והוא יעסוק:
 - בסיום המימשל הצבאי ונסיגת הכוחות הישראליים.
 - בסידורי הבחירות - חלוקת איזורי הבחירות בגדמ"ע ועזה.
 - בהסדרים הקשורים לאו"ם.
- ב- terms of reference להשגת האוטוריטה הערבית או רשות המינהל העצמי.

ב. הבחירות לרשות המינהל העצמי

- (1) המצרים רוצים כי הבחירות ייערכו במקביל לסיום שלב הנסיגה הראשון מסיני, (9-12 חודש לאחר חתימת חוזה השלום).
- (2) המצרים מעדיפים שהבחירות בעזה ייערכו כשבועיים לפני הבחירות בגדמ"ע.
- (3) המצרים רוצים בפיקוח משקיפי או"ם או בפיקוח של משקיפים כינ"ל אחרים על הבחירות.

(4) מצרים תשתתף בפיקוח על הבחירות בעזה כאמצעות ועדה משותפת וירדן תשתתף בפיקוח על הבחירות בגדמ"ע כאמצעות ועדה משותפת. מצרים הדגישה כוונתה למלא תפקיד זה גם בגדמ"ע אם תמנע מכך ירדן (המקור הוא אל אהרם (13.11.78) ולא ברור למי משותפת הועדה המוזכרת).

(5) מצרים תדרוש במו"מ התחיבות ישראלית שתתושבים הישראלים לא ישתתפו בבחירות ומאידך ישתתפו בבחירות תושביה הערכים של ירושלים המזרחית.

(6) אם לא ישתתפו הפלשתינאים בבחירות הן יידחו, יהיה זה ענינם של הפלשתינאים ומצרים will save its face.

ג. סמכויות המועצה המינהלית

הערה לגבי השימוש המצרי במושג "רשות המינהל העצמי":
המצרים משתמשים אמנם בשם הרשמי שהוסכם בקמפ דייוויד "רשות המינהל העצמי" אולם הם אינם משתמשים כמונח המועצה המינהלית, ובצד זה משמשים אצלם בעירבוביה המושגים הבאים: מוסדות האוטונומיה, מועצות מקומיות פלשתינאיות; מוסדות השלטון הפלשתינאי; המועצה הפלשתינאית; Palestinian authority; שלטונות האוטונומיה הפלשתינאית; המועצה הלאומית הפלשתינאית; הממשל העצמי הפלשתינאי ועוד.

(1) סמכויות השלטון המלאות יהיו בידי הפלשתינאים, למצרים (ירדן) יהיו סמכויות פיקוח אולם לא סמכויות שלטון. בשיחות לידס התייחס כאמל לשני תפקידים כלליים של המועצה המינהלית:
- לנהל את הגדמ"ע בפיקוח ירדני ומצרי.
- למנות נציגים למו"מ עם מצרים ירדן וישראל.

(2) אין התייחסות מצרית לגבי מקור הסמכות אולם ברור שהממשל הצבאי יבוטל, להערה ישראלית כי הממשל הצבאי יסוג אמר אל באז (15.11.78) כי ניסוח זה מיועד לאפשר לנו לחזור (?).

(3) בשיחות 30.3.78 בין וייצמן לסאדאת התייחס סאדאת לשני גופים - מחוקק ומבצע. גמאסי התייחס באותו זמן לגוף מנהל אחד שיוענקו לו סמכויות חקיקה וכיצוע והוא יורכב משלושה יסודות: נציגי הפלשתינאים, נציגי ירדן ונציגי ישראל - החלטות רגילות כגוף זה יתקבלו כרכ דעות. החלטות חשובות (בעניני חקיקה והגירה) יתקבלו פה אחד כך של ישראל תהיה זכות וטו.

הסדר זה אינו מופיע בהסכמי קמפ דייוויד ולא חזר בהתבטאויות המצריות לאחר מכן אולם במסגרת הפיקוח המצרי והירדני המוצע ע"י המצרים ייתכן ויעלה שוב אולי במסגרת של הועדה המתמדת המוצעת בסעיף 3 של הסכם קמפ דייוויד.

(4) סמכויות ספציפיות:

(א) קרקע: האדמות הממשלתיות ביו"ש ועזה יהיו תחת סמכות ואחריות הממשל העצמי הפלשתינאי (אל אהרם (20.11.78). מצרים תדרוש כנראה התחיבות

ישראלית להחזיר האדמות והרכוש המופקע כולל אדמות המדינה בגדמ"ע ועזה לידי השלטון הפלשתינאי, אולם לפי טאדאת תתאפשר קניית קרקע פרטית, ולפי גמאסי יזמא פתרון לאפשרות שישראל תקנה גם קרקע ממשלתית. (מרץ 1978).

(ב) מכס: יהיה חופש מעבר של סחורות ושרותים בין יהודה שומרון ועזה לבין ישראל. ימשיכו להתקיים המכס והביקורת שיש בין יו"ש ועזה לבין ירדן ומצרים (גמסי - מרץ 1978).

(ג) משטרה: ראה להלן בסעיף בטחון פנים.

מצרים עומדת על החלת הביצוע המעשי של ההסכם בעזה על יסוד העקרון שכל אשר יושג לגבי עזה יוחל גם לגבי הגדמ"ע וכי ישום האוטונומיה בעזה היא נקודת התחלה במסגרת לוח זמנים כולל לגדמ"ע ולרצועה כאחת.

3. הנוכחות הישראלית

א. בטחון:

(1) מצרים מוכנה להענות לצרכי הבטחון של ישראל בתקופת המעבר ולאחריה במסגרת

זו תהיה הנסיגה של כוחות ישראל וה-redeployment מחוץ לערים לעמדות מוגדרות כחודש לאחר הבחירות לרשות המינהל העצמי.

עקרונות אלה יפורטו במו"מ על הקמת רשות המינהל העצמי. עם זאת אמר גאלי (10.11.78) כי המדיבור בעולם של סמלים והמצרים לא יתערבו בכמות הבסיסים של צה"ל בשטחים וכד'.

מצרים קושרת את ביטול המימשל הצבאי עם נסיגת כוחות צה"ל ורואה את שתי הפעולות כמקשת אחת במסגרת זו יכולה לבוא התביעה שעלתה בתכנית המצרית מ-3.7.78 כי האו"ם יפקח ויעזור בנסיגת ישראל ובהחזרת הסמכות הערבית.

(2) במסגרת הסדרי הבטחון מנו המצרים בלידס גם את הגורמים הבאים:

- פרוז חלק מהגדה ועזה.

- איזורי הגבלת כוחות.

- נוכחות מוסכמת ולא קבועה של כוחות או"ם.

- תחנות אחראת.

אפשרויות אלה יועלו ודאי לישים בתקופת המעבר הן לצד כוחות ישראל והן כתחליף בעת נסיגתם הכוללת לאחר תקופת המעבר.

(3) מצרים טוענת שהנורמליזציה ויחסי השלום יתרמו לבטחון ישראל ועם התחזקות גורמים אלה יהיה פחות צורך בנוכחות בטחונית ישראלית או בנוכחות בטחונית אחרת.

(4) תתכן עוד חזרה לדברי טאדאת (1.3.78) כי אפשריים סידורי בטחון משותפים ל-4 צדדים: ישראל, מצרים בעזה או ירדן ביו"ש, הפלשתינאים והאו"ם.

(5) תתכן תביעה מצרית לנסיגה מיידית, עוד לפני כינון רשות המינהל העצמי,

של חלק מהכוחות הישראליים מחלקים של הגדמ"ע ורצועת עזה ופריסה מחדש של הנותרים באזורים מוגדרים.

(6) ייתכן ויחזור ויעלה הנימוק המצרי כי על ישראל יהיה לסמוך על ערכות מצרים להמשכיותם ושמירתם של אמצעי הבטחון.

ב. בטחון פנים

- (1) שמירת הבטחון הפנימי תהיה באחריות המשטרה המקומית, אולם יש לזכור כי מצרים מבקשת כח משטרה מצרי בעזה וודאי תדרוש זאת גם לגבי ירדן ביו"ש ואולי, בהיותה ממלאת מקום ירדן, תדרוש גם משטרה מצרית ביו"ש בהתאם לתקדים העזתי. (סאדאת דיבר על כך בשיחתו עם וייצמן בזלצבורג 13.7.78).
- (2) פעולות טרור יטופלו גם הן ע"י המשטרה המקומית אולם בשיחות מרץ לא שלל סאדאת את האפשרות שכוחות צה"ל יטפלו בדיכוי הטרור, לעומת זאת בשיחות לידם נאמר כי הנורמליזציה כשטחים תסלק את המוטיבציה לטרור.

ג. הישובים הישראליים

- (1) הישובים הקיימים ביו"ש ועזה יועמדו תחת סמכות רשות המינהל העצמי אם כי תושביהם לא יוכלו להשתתף בבחירות (כבר במרץ נאמר ע"י סאדאת כי לא יישארו כוחות צה"ל להגן על הישובים). ייתכן ומצרים תדרוש כמחווה התחייבות ישראלית להקפאת ההתנחלויות בתקופת המעבר והורדת כמה ישובים.
- (2) גאלי אמר (11.11.78) כי ענין הקמת ישובים טעון חומר נפץ ואמוציונלי מאד למצרים ולארצה"ב וההסדר כולו עלול להתפוצץ בגללו. צריך להיות הסכם ג'נטלמני על כך שלא יהיו ישובים חדשים לשנתיים, עד לנורמליזציה (?), ורק לאחר מכן, אם יהיה מכנה השלום חזק ויהיו צרכים פנימיים בישראל, אולי יוכל השלום לעמוד במהלומה של 2 ישובים.
- יתר על כן, לדברי המצרים אמר קרטל כי ההסכם עם רה"מ היה שלא יוקמו ישובים עד שתוקם הרשות הפלשתינאית ולאחר מכן תהיה רשות זו על בסיס שווה, יחד עם שאר הצדדים, בקשר להחלטה על הקמת ישובים ולכל צד תהיה זכות וטו.
- (3) בנושא זה חלה הקשחה מצרית מאז שיחות וייצמן-סאדאת במרץ 1978 שבהן נאמר כי ניתן יהיה להמשיך בפעולות ההתישבות על קרקע פרטית שתקנה מערבים פרטיים או מן השלטונות הפלשתינאים אם ירצו למכור קרקע ציבורית לצורך זה. מאידך לא חזרו המצרים על עמדתם משיחות לידם שבהן נאמר כי יהיה צורך לעקור את כל ההתנחלויות, אולם עמדה זו עלולה לחזור ולעלות בהתאם לדגם של ההסכם המצרי לגבי הישובים בסיני.

ד. ירושלים

סמכות רשות המינהל העצמי חייבת לכלול גם את ירושלים המזרחית אם כי העיר לא

תחולק מחדש ותוקמנה בה שתי עיריות, יהודית וערבית, ומעליהן מועצת גג מושתפת, ותהיה גישה חופשית למקומות הקדושים. סאדאת בזלצבורג 13.7.78.

4. פליטים ועקורים

- (1) מצרים יודעת יפה את ההבדל בין פליטים ועקורים אולם היא מעדיפה לדבר על פתרון בעיית הפליטים באופן אחיד ובהתאם להחלטות האו"ם. לדברי גאלי (26.11.78) "נושא זה יידון במו"מ שייערך בין ישראל ומצרים אחרי חתימת חוזה השלום, וייקבע לוח זמנים לשיבת הפליטים. לכן מצרים קוראת להרכיב במהירות את המועצה הפלשתינאית שנושא זה יהיה בתחום סמכותה.
- (2) נושא הפליטים נדון בהרחבה בלידס ושם נעשתה הפרדה בין העקורים לפליטים:
 - לגבי העקורים נאמר כי הם צריכים לחזור ורק אלה שחיים ביו"ש ועזה צריכים לחליט בענינם.
 - לגבי הפליטים, יש להם זכות לחזור או לקבל פיצויים ודבר זה צריך להידון במו"מ בין ישראל לפלשתינאים, המו"מ יעסוק בין השאר בשלבים, זמן, פיצויים ועוד.

העמדה האמריקנית

העמדה האמריקנית מאופיינת במידה מפתיעה של עקביות ולכן ניתן לבחון הן את הסכם קמפ-דייוויד והן את אשר יבוא אחריו לאור ההתבאויות האמריקניות הפומביות והחשאיות.

1. המעמד הסופי של יו"ש ועזה

- א. יו"ש ועזה צריכים, בתום חמש שנות המעבר, לעבור לריבונות ערבית, לא תוקם בהם מדינה פלשתינאית עצמאית אולם יצטרך להנתן ביטוי לישות הפלשתינאית עדיף בקשר או בפדרציה עם ירדן.
- ב. גבולות ישראל צריכים להיות גבולות 1967 בשינויים קלים כאשר הכוונה היא שירושלים לא תחולק מחדש, תיקונים בגזרת לטרון ואיחוד כפרים או שדות שחולקו בעבר (כל זאת על בסיס 242).
- ג. לישראל תוכל להיות נוכחות בטחונת ביו"ש ועזה גם לאחר תם חמש שנות המעבר אולם יושם דגש על סיום הכיבוש (occupation).
- ד. ארה"ב טורחת להדגיש כי התהליך להשגת עקרונות אלה ולקביעת הריבונות על האזור נקבע בהסכם המסגרת של קמפ דייוויד באמצעות הדיון על הסטטוס הסופי ועל הסכם השלום עם ירדן בהשתתפות ירדן, מצרים, ישראל ונציגי תושבי השטחים.
- ה. ארה"ב מתנגדת להפרדה כלשהיא בין יו"ש לבין רצועת עזה.
- ו. ארה"ב משתעשעת ברעיונות שונים, אולי כדי להרגיע את ישראל:
 - (1) מושג הריבונות איבד משמעותו במאה ה-20, ועקב המציאות שהתהוותה ביו"ש ועזה אולי ניתן למצוא פתרון אחר מאשר הריבונות הקלאסית מאחר והריבונות ניתנת לחלוקה בצורות שונות. - סונדרס 17.8.78.
 - (2) ייתכן וניתן יהיה להמשיך לאחר חמש שנות המעבר את המצב שהיה קיים בהן, זאת בתנאי שהתנאים שינתנו לפלשתינאים יהיו אטרקטיביים מספיק כך שהם יעדיפו להמשיך במצב הקיים על פני ברירה להתקשרות עם ירדן או שליטה ע"י אש"פ וכן בתנאי שירגישו שזו החלטתם הם וכי היא אינה נכפית עליהם מבחוץ. (הכוונה היא לשמירת הסטטוס קוו במסגרת הגבולות הקיימים). - בז'יז'ינסקי 22.8.78.

2. סמכויות רשות המינהל העצמי והפיקוח עליה

- א. ארה"ב מדגישה כי הסכם המסגרת שונה מתכנית האוטונומיה הישראלית וכי עמדתה מבוססת על שני אלמנטים עיקריים:
- (1) בסיגה מוחלטת ולמעשה ביטול המימשל הצבאי כבעל סמכות כלשהיא ביו"ש ועזה כולל אי מתן אפשרות לפזר המועצה המינהלית במקרה שתפר הוראות ההסכם.
- (יחד עם זאת הועלתה אפשרות של החזרת המימשל העצמי תוך שנתיים אם ההסכם יתמוטט).
- (2) העברת כל סמכויות השלטון, פרט לענייני בטחון ישראל, לידי המועצה המינהלית.
- ב. לפי עקרונות אלה מקור הסמכות, או כפי שהאמריקנים קוראים לכך, האצלת הסמכויות, לא תיעשה מהמימשל הצבאי לרשות המינהל העצמי אלא האצלה זו תבוא מכח ההסכם בין מצרים ישראל וירדן, הסכם שיקבע גם את סמכויות המועצה ודרכי פעולתה וכן את דרכי בחירתה.
- ג. ארה"ב מזכירה אפשרויות שונות של פיקוח ביו"ש ועזה על קיום ההסכם, על הבחירות ועל פעולות המועצה המינהלית ובמשתמע גם על פעולות ישראל. כל האמצעים הללו יצטרכו להקבע בהסכם:
- (1) פיקוח של מצרים בעזה וירדן ביו"ש (לא ברור אם מצרים תוכל לתפוס מקומה של ירדן בקשר ליו"ש גם מבחינת הפיקוח). במסגרת זו מסכימה ארה"ב להקמת משרד קישור מצרי בעזה.
- (2) פיקוח או"ם.
- (3) פיקוח של רשות בינ"ל נייטרלית או ועדה בינ"ל בה ישתתפו אישים רמי דרג.
- (4) אי קביעת כל פיקוח.
- (5) האמריקנים מדגישים מעורבותם בכל תהליך השגת ההסדרים, ייתכן ויציעו גם פיקוח מסוים על ביצועם בשטח.
- ד. התחולה הטריטוריאלית של סמכויות רשות המינהל העצמי או האוטונומיה המלאה, תשתרע על פני כל שטחי יהודה, שומרון ורצועת עזה שהיו לפני 1967 בשליטת ירדן ומצרים. לגבי ירושלים חושבים האמריקנים שצריכה להיות הבחנה בינה לבין שאר יו"ש בגלל מעמדה המיוחד והנסיבות, הם אינם סבורים כי סמכותה המלאה של רשות המינהל העצמי תוכל לחול על מזרח ירושלים (ראה סעיף 3 (ד)) המפרט העמדה בנוגע לירושלים).
- ה. התחולה הפרסונלית של סמכויות רשות המינהל העצמי חייבת לחול על כל ערביי יו"ש ועזה ייתכן ויתמכו בכך שהסמכויות יחולו גם על היהודים היושבים ביו"ש ועזה. (אם יו"ש ועזה הם איזור בניהול ערבי, צריכים היהודים לחיות עם הערבים כמו שהערבים בישראל חיים עם היהודים, ולא תסכימו שערביי ישראל ינוהלו מהגדמ"ע" -

עמדה זו נוגדת את העמדה לגבי אי תחולת הסמכות של המועצה המינהלית על הישובים הישראליים. עם זאת מתנגדים האמריקנים לשיתוף יהודים היושבים ביו"ש ועזה כגוף נפרד במו"מ על הקמת רשות המינהל העצמי. הם יוכלו להשתתף במו"מ כחברי משלחת ישראל. ענין שיתופם, אם בכלל, ברשות המינהל העצמי יוכרע במו"מ. במו"מ על רשות המינהל העצמי יתמכו האמריקנים בעמדה שערכי ירושלים שאינם אזרחים ישראלים ישתתפו בבחירות לרשות המינהל העצמי ובעבודתה של הרשות.

1. לגבי הסמכויות הספציפיות של רשות המינהל העצמי העמדה האמריקנית הרשמית היא כי הן תקבענה במו"מ בין מצרים, ישראל וירדן כאשר במשלחות הערביות משתתפים פלשתינאים תושבי יו"ש ועזה ופלשתינאים אחרים בהסכמה הדדית.
* סמכויות שלגביהן כבר גיבשו האמריקנים עמדה ברורה:

(1) קרקע: הקרקע הממשלתית או הציבורית צריכה לעבור לרשות המינהל העצמי ובידה יהיה השיקול אם למכרה או לאו. ההכנה היא בין זכות ישראלים לרכוש קרקע מפרסים, דבר שיש להבטיח על בסיס עקרונות של שוויון, לבין זכות ישראלית לרכוש קרקע ממשלתית. יתכן וארה"ב תתבע התחייבות שלא לתת גושפנקא חוקית (to legitimize) לקרקעות שנרכשו ביהוש"ע ולשלם פיצויים עבור קרקע שהופקעה. לדעת האמריקנים יש להפריד בין הבטחת זכות ישראל לנוכחות צבאית ביו"ש ועזה לבין החזקת הקרקע.

(2) סמכויות בטחון: ראה סעיף 3 (ב) בנושא בטחון פנים.

* סמכויות שהוזכרו ע"י האמריקנים ללא נקיטת עמדה:

(1) הנפת דגל.

(2) מעמד אסירים לאחר כינון הרשות המינהלית.

(3) תקציב.

* מוסדות של הרשות המינהלית שהוזכרו ע"י האמריקנים:

בהקשר לענין הקשר של הרשות המינהלית עם פלשתינאים הגרים מחוץ ליו"ש ועזה נאמר כי יוקמו, באמצעות ההסכם על הקמת המועצה המינהלית, מוסדות פוליטיים (ראה סעיף 4 (2)).

3. מעמד ישראל ביו"ש ועזה

א. בטחון ישראל

ארה"ב תומכת בהשארות כוחות צה"ל ביו"ש ועזה גם לאחר תקופת המעבר לפי העקרונות הבאים:

(1) נסיגת הכוחות תהיה בשתי צורות: הפחתת מספר החיילים המוצבים ביו"ש ועזה, נסיגתם של הכוחות הנשארים לאזורים שיקבעו. הנסיגה תוכל להתבצע בשלבים (בכללם גם התקופה שלאחר חמש שנות המעבר).

נסיגה זו היא הראשונה במסגרת נסיגת כוחות הכיבוש.

- (2) ארה"ב חושבת על נקודות אסטרטגיות לאורך הירדן ומס' מחנות (3-5) במקומות אחרים (key heights) מקומות אלה יקבעו ע"י מומחים (?) אולם הם יוגדרו (כולל גודל הכוחות שישבו בהם) בהסכם הנוגע להקמת רשות המינהל העצמי.
- (3) סמכויות הכוחות הנשארים שתפקידם להבטיח בטחון ישראל יידונו ויוגדרו בהסכם, ארה"ב חושבת במושגים של הפרדה בין טיפול בסכנות של התקפה צבאית לבין טיפול בסכנת פעולות טרור. לגבי בטחון פנים ראה להלן סעיף ב.
- (4) ארה"ב טוענת שלירדן ניתן תפקיד בקיום הבטחון אם ירדן תרצה בכך והיא תוהת אם גם למצרים ייתכן תפקיד כזה במשך תקופת המעבר.
- (5) סוגיית הישארותם של הכוחות הללו לאחר תם תקופת המעבר (ההתייחסות היא ל- limited number of Israeli security personnel) תצטרך להידון בין הצדדים המתדיינים ולישראל תהיה זכות וטו. ארה"ב לא תתנגד למה שיוסכם.
- (6) לאחר תם תקופת המעבר רואה ארה"ב את שמירת הבטחון לפי העקרונות הבאים (בנוסף על אי התנגדות להשארות כוחות ישראל):
- הסדרי הבטחון יהיו על בסיס הדדי (reciprocity) והם יכולים לכלול את כל האלמנטים המנויים בהסכם קמפ דייוויד.
- לישראל תוכלנה להנתן זכויות אקסטר-טריטוריאליות מסוימות כיו"ש ועזה להבטחות בטחונה (מחנות, פטרולים) ותנתן אפילו תחנת התדעה בעבר הירדן המזרחי.

ב. בטחון פנים

- קרטר דיבר בזמנו (דצמבר 77) על היות הגדמ"ע מפורזת מכל כוחות ערביים פרט לכוחות ישראליים ולמשטרה מקומית אולם אין זה ברור לאיזו תקופה התכוון.
- (1) בטחון הפנים (internal security and public order) יהיה בתחום סמכותה של המשטרה המקומית.
- (2) היא תצטרך לשמור על קיומו של התהליך הפוליטי החפשי כיו"ש ועזה שיביא לפתרון המעמד הסופי והמבטיח את זכויות הפלסטינאים.
- (3) תתכן התערבות ישראלית בעזרה לפעולת המשטרה במקרה וזו לא תוכל להתגבר על מצב מסויים (control a situation).

ג. הישובים הישראליים

- (1) עמדתה העקרונית של ארה"ב כי קיום הישובים הישראליים בשטחים נוגד את אמנת ג'נבה הרביעית ומהווה מכשול בדרך להשגת הסדר שלום באזור, אולם הרושם הוא שארה"ב השלימה עם עובדת הימצאותם בשטח של הישובים הקיימים כיום וההתייחסות העיקרית היא להקמת ישובים חדשים. אולם ייתכן ומקננת בהם התקווה שבתקופת האוטונומיה ירד מספר תושבי הישובים הקיימים.
- יתר על כן ייתכן ותועלה תביעה להקבלה בין מספר המתושבים לבין מספר העקורים שיוחזרו לגדמ"ע בהתאם לקריטריונים שיוסכמו (ראה להלן סעיף 4).

- (2) שאלת מעמדם של הישובים הקיימים ותושביהם ויחסיהם עם רשות המינהל העצמי תיקבע במו"מ על הקמת הרשות. ארה"ב חושבת כי הישובים הללו לא יועמדו תחת סמכות המועצה המינהלית. כאותו מו"מ גם תיקבע העמדה לגבי פעולת ההתישבות בזמן תקופת המעבר.
- הקמתם של ישובים חדשים צריכה להיות מוקפאת בזמן המו"מ על הקמת המועצה המינהלית.
- (3) ארה"ב מבדילה בין הזכות להתיישב לבין הזכות של פרטים לקנות קרקע ולחקים בית או חווה, בעוד עיסקות פרטיות תתאפשרנה הרי אין ארה"ב רואה אפשרות שתיתן זכות לגופים ציבוריים (ממשלה או קק"ל) לרכוש קרקע כדי להקים ישובים.
- (4) שאלת מעמדם של הישובים ומעמד תושביהם לאחר תקופת המעבר תיקבע במו"מ על המעמד הסופי של יו"ש ועזה (ראה סעיף 2(ה)).
- (5) בתשובות קרטל לחוסיין מוזכרת הועדה המתמדת שתוכל לדון בעניינים בעלי ענין משותף, בהקשר לענין הישובים הישראליים. משמעות הדבר יש לה שגי אספקטים: (א) ועדה זו תפקידה העיקרי לדון בדרכים להחזרת עקורים ויתכן ויש כאן רצון להתנות כניסת ישראלים ליו"ש ועזה בכניסת עקורים לאזורים אלה כאשר חמכנה המשותף הוא כושר הקליטה הכלכלי של האזורים.
- (ב) הדבר מאפשר (למרות מה שנאמר בסעיפים לעיל) לדון בסוגיית הישובים בנפרד מסוגיית הסטטוס הסופי ולאורך כל תקופת המעבר ובחשך לכך יש לזכור דברי קוונדט (26.9.78) "לרשות ישראל יעמדו חמש שנים להחליט על הישובים" ודברי סונדרס (28.9.78) "השאלה לגבי ההתנחלויות תועלה בין המו"מ לחקמת הרשות המינהלית לבין המו"מ להסדר קבע" וכן דברי קרטל (14.11.78): שמעולם לא דיבר על הורדת ישובים אלא חשב שנכון יהיה לדחות התפתחות נוספת עד לבחירת המועצה המינהלית.

ד. ירושלים

- ארה"ב הביעה את עמדתה לגבי מעמד ירושלים במכתב הנלווה להסכם המסגרת של קמפ דייוויד, לכן לא נחזור עליה כאן.
- (1) מעמדה של ירושלים המזרחית שחייב להקבע בהסדר הסופי, שידון במעמד הסופי של יו"ש ועזה ובשלום עם ירדן, לא יושפע מהפעולות שנעשו ע"י ישראל מאז 1967 ומהמעמד שיקבע לירושלים המזרחית או לתושביה הערביים למשך תקופת המעבר. הניסוח "חייב להיקבע", מראה שירושלים שייכת ליו"ש ועזה. עם זאת אין הסטטוס הסופי של ירושלים חייב להיות זהה לסטטוס הסופי של יו"ש ועזה אולם יהיה אשר יהיה ההסדר הוא חייב להבטיח גישה חפשית למקומות הקדושים וחפש פולחן לכל הדתות; הוא חייב להבטיח את הזכויות הבסיסיות של כל התושבים והוא חייב להבטיח שהמקומות הקדושים לכל דת יהיו בשליטתם המלאה (full authority) של נציגיהן.

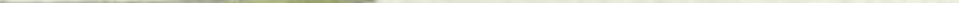
יש לציין שהאמריקנים מדברים על Physically undivided city דבר המאפשר למעשה חלוקה חוקית או אחרת מלבד פיזית.

4. פליטים ועקורים

- השיטה לטפל בנושא נקבעה בהסכם המסגרת, העקרונות שהוצעו ע"י ארה"ב בנוסף הם:
- (א) החזרת העקורים תעשה לפי כושר הקליטה הכלכלי של האזור. לשם כך הוקמה ועדה בינמשרדית בארה"ב הבודקת: אמצעים לכיסוס ו-viability של כלכלת הגדמ"ע ועזה; הכנת תשתית לקליטת פליטים בגדמ"ע ואספקת מקורות תעסוקה להם; בדיקת ניירות האוכלוסין מן הגדמ"ע ואליה; סיוע להקלטות ותעסוקת פליטים המתגוררים בארצות ערב השונות באותן מדינות עצמן.
- (ב) במסגרת הקמת רשות המינהל העצמי ומוסדותיה הפוליטיים, באמצעות הסכם בין ירדן, ישראל ומצרים, יצטרכו לתת את הדעת גם לקשר בין מוסדות אלה לבין הפלסטינאים החיים מחוץ ליו"ש ועזה.
- (ג) ארה"ב מאמינה שיש לפתור בעית הפליטים בהתאם להחלטות האו"ם הנוגעות בענין, אולם הפתרון חייב לשקף גם את המציאות ותנסיבות הקיימים היום ובמסגרת זו תנתן לפליטים הברירה והאפשרות לשקם עצמם באופן סופי.

בעיית ירושלים

1. כזכור בעיית ירושלים הוצאה מתוך הסכם המסגרת וכל צד מהחותרים על הסכם קמפ דייוויד הביע דעתו לגביה במכתב אולם אין להתייחס אליה כאילו הוצאתה ממסגרת ההסכם פירושה הוצאתה ממסגרת המינהל העצמי ואין כל ספק כי נושא זה יעלה במו"מ על סמכויות רשות המינהל העצמי. לכן נראה כי ראוי לפרט כאן את העמדות המצריות והאמריקניות.
2. בעיית ירושלים בהקשר להענקת האוטונומיה לתושבי יהוש"ע מתחלקת לשלושה נושאים עיקריים:
 - * בעיית תחולתן של סמכויות רשות המינהל העצמי על שטח מזרח ירושלים.
 - * בעיית מעמדם של תושביה הערביים של מזרח ירושלים והשתתפותם במערכת הזכויות והחובות של התושבים עם הקמת רשות המינהל העצמי.
 - * בעיית הניהול של המקומות הקדושים לאיסלאם בירושלים.
3. תחולת סמכויות רשות המינהל העצמי על שטח מזרח ירושלים.
 - א. העמדה המצרית גורסת כי סמכויות רשות המינהל העצמי חייבות לכלול גם את ירושלים המזרחית, גם אם ירושלים לא תחולק מחדש.
 - ב. העמדה האמריקנית גורסת כי צריכה להיות הבחנה בין ירושלים לבין שאר יו"ש, בגלל מעמדה המיוחד והנסיכות, ולכן אין האמריקנים סוברים כי סמכותה המלאה של רשות המינהל העצמי תוכל לחול על מזרח ירושלים.
4. מעמדם של תושביה הערביים של מזרח ירושלים.
 - א. בגלל העמדה הבסיסית המצרית בנושא האוטונומיה אין התייחסות מצרית לגבי התחולה הפרסונלית בכלל ולגבי התחולה הפרסונלית שלה על ערביי מזרח ירושלים.
 - ב. במו"מ על הקמת רשות המינהל העצמי התמוך ארה"ב בעמדה כי ערביי ירושלים שאינם אזרחים ישראליים ישתתפו בבחירות לרשות המינהל העצמי ובעבודתה של הרשות.

5. המקומות הקדושים.

א. כאשר המצרים מדברים על מתן גישה חופשית למקומות הקדושים ברור כי המדובר הוא במתן חופש גישה ליהודים למקומותיהם הקדושים המצויים בירושלים המזרחית.

ב. האמריקנים מדברים גם הם על חופש גישה למקומות הקדושים ועל חופש פולחן לכל הדתות, אולם הם מרחיבים את היריעה ובדברם על הסטטוס הסופי של ירושלים הם מדברים על כך שההסדר הסופי יבטיח שהמקומות הקדושים לכל דת יהיו בשליטתם המלאה (full authority) של נציגיהן.
ברור שעמדה זו יכולה לעלות עוד לפני הדיון על הסטטוס הסופי ואפילו בהקשר הקמת רשות המינהל העצמי.

6. עמדת ישראל במו"מ

א. אם תהיה תחולה טריטוריאלית לסמכויות רשות המינהל העצמי תוצא ירושלים בהכרח מתחום הסמכות של רשות המינהל העצמי וניתן בהחלט לישב זאת עם העמדה האמריקנית.

ב. הבעיה היא קשה יותר אם תהיה תחולה פרסונלית לסמכויות רשות המינהל העצמי, תחולה המועדפת על ידי ישראל.

אולם מכיון שירושלים הוצגה מבחינת ישראל כנושא שעליו חל "ייהרג ובל יעבור" (1) חרי אין מקום לאפשר לערביי מזרח ירושלים להשתתף בכל צורה שהיא במנהל העצמי בעוד הם יושבים במקומם. קיימת אמנם דעה שניתן לאפשר לערביי מזרח ירושלים להשתתף בבחירות אולם יש לזכור כי כל דיתור בענין זה ייצור בישראל שני סוגי אזרחים ערביים:

- ערבים ישראלים שאינם חיים בירושלים ועליהם חלים כל חוקי ישראל.
- ערבים חסרי אזרחות או בעלי אזרחות ירדנית החיים במזרח ירושלים ומצטרפים למינהל העצמי.

מצב זה עלול להיות הרה אסון הן בהשלכותיו לגבי מעמד ירושלים כבירתה המאוחדת של מדינת ישראל והן בהשלכותיו לגבי ערביי ישראל בכללם.

ג. ראוי אולי להזכיר כאן כי יש לחזהר מפני מתן סמכות לאגף לענייני דת של רשות המינהל העצמי (שיוקם לפי המוצע בתכנית המינהל העצמי מדצמבר 1977) על המקומות הקדושים לאיסלאם בירושלים. מתן סמכות זו ייצור הרקע לקשר בין מזרח ירושלים בכלל לבין רשות המינהל העצמי, קשר שאינו רצוי לישראל, לפחות בתקופת המעבר.

(1) צדדים שונים ונוספים של בעיית ירושלים ניתן למצוא בלשכת מנכ"ל משרד המשפטים

WILSON, ROBERT C. JR.

2. שלב א' במשא ומתן על הקמת המינהל העצמי (בחירות)

- א. מתכונת הבחירות למועצה המינהלית ושיטתן.
- ב. הרכב המועצה המינהלית.

מתכונת הבחירות לרשות המינהל העצמי ושיטתן

1. בחירה אקטיבית

א. העמדה הישראלית

כל תושב בן 18 שנים ומעלה, ללא הבדל אזרחות, או נטול אזרחות, יהיה זכאי לבחור למועצה מינהלית (סעיף 4 בתכנית המינהל העצמי). המועצה המינהלית תיבחר בבחירות כלליות, ישירות, אישיות, שוות וחשאיות (סעיף 6 בנ"ל).

ב. מעמד התושבות

התושבות ביהודה, שומרון וחבל עזה יכולה להיקבע באמצעות תעודת זהות, על פי הצו על תעודות זהות, בה מצוינת כתובת של נושא. יתרונות: האחד, איפיון אחיד לתושבים.

השני, תושבי מזרח ירושלים אינם נכללים מאחר והם נושאים תעודת

זהות המוצאת על ידי משרד הפנים. נכללים מאחר והם נושאים תעודת זהות

הערה:

על פי קריטריון זה לא ישתתפו בבחירות המתגוררים הישראליים, כאשר

הם נושאים תעודת זהות המוצאת על ידי משרד הפנים. אולם, ממילא לא היו יכולים להשתתף בהן, אפילו אם הצעה כזאת היתה עולה, מאחר וסעיף 2 בתכנית המינהל העצמי קובע כי "ביהודה, שומרון וחבל עזה תוקם אוטונומיה מינהלית של התושבים הערביים באיזורים אלה על ידי תושביהם ובשכילם".

ג. הגיל של בעלי זכות הבחירה

(1) שני נימוקים מדברים נגד קביעת הגיל ל-18.

האחד, כחברה הערבית נחשבים בני ה-20 לעולי ימים. מספר ניכר מביניהם עדיין לומדים.

השני, בגיל זה הם משתייכים לזרמים הראדיקלים ואם הם עדיין נמצאים על ספסל הלימודים הרי הם גם קיצוניים.

מספר בעלי זכות הבחירה בגיל 18 עד 21, ביהודה, שומרון וחבל עזה, מוערך בכ-10% מכלל בעלי זכות הבחירה, ואם נביא בחשבון כי אלה נוטים להשתתף בבחירות באחוז גבוה יותר מזה של בוגרים, הרי שמתקבל על הדעת שאחוזם יגיע לכדי 15% מכלל ציבור המצביעים.

(2) היתרון המדיני בקביעת הגיל 18 הוא בחשבות ההצבעה לנהוג בישראל.
החסרון המדיני הוא בכך שאם יקבע הגיל ל-20 הוא יהיה זה לנהוג בבחירות
 לפרלמנט הירדני ואם יקבע ל-21, ידמה לגיל שנקבע לבחירות המוניציפליות.
 בירדן. אולם, יש לזכור כי בסעיף 5 בתכנית המינהל העצמי נקבעה הזכאות
 להיבחר לבני 25 ומעלה כנהוג בחוק הירדני על הבחירות לעיריות ושלא כנהוג
 בישראל. לכן רצוי לחזור ולשקול את העלאת הגיל לבחירה אקטיבית מ-18 ל-21.

ד. בחירות כלליות

(1) מין הבחורים

בשנת 1976 שונה חוק העיריות הירדני ביהודה ושומרון והמימשל הצבאי העניק
 זכות בחירה לנשים למועצות העירוניות. למועצות הכפריות לא ניתנה לנשים
 זכות בחירה.

בהסתמך על המוצהר בתכנית המינהל העצמי בדבר היות הבחירות כלליות, אין
 סיבה שלא להעניק לנשות יהודה, שומרון וחבל עזה את זכות הבחירה.

(2) הגבלת הזכות להשתתף בבחירות

החוק הישראלי מעניק זכות בחירה כללית ללא כל הגבלה, ואפילו אסיר שאיננו
 יכול להנות מן הזכות להשתתף בבחירות עקב טעמים טכניים אין זכותו החוקית
 נשללת ממנו.

אימוץ השיטה הישראלית של אזורי בחירה וקלפיות ואיסור השימוש במעטפות
 כפולות תימנע מאסירים את ההשתתפות בבחירות מטעמים טכניים בלבד.

ה. בחירות ישירות

אין מה להוסיף.

ו. בחירות אישיות

הקביעה כי הבחירות תהיינה אישיות שוללת את האפשרות לקיים בחירות על פי רשימות.
 בחירות על פי רשימות היו מאפשרות לגופים עוינים וקיצוניים להופיע ברשימה
 מוצהרת ועל כסיס של מצע מוכרז. אין דומה הדבר להזדהות אישית עם גופים כאלה
 של מועמד המופיע לבחירה אישית.

ז. האפשרויות(1) יהודה, שומרון וחבל עזה - איזור בחירה אחד

בשיטה זאת נבחרים הזוכים במספר הקולות הגבוה ביותר.

החסרונות: האחד, למרות שהמדובר בבחירות אישיות יכול גוש קיצוני

להציג את קבוצת המועמדים שלו המונה מספר זהה למספר

חברי המועצה המינהלית ואפילו אם יהיו כנמצא מועמדים

הנחשבים למתונים, הרי אלה לא יבחרו כלל.

השני, אם יחליטו תושבי יהודה ושומרון להחרים את הבחירות

ואילו תושבי עזה יסכימו להשתתף בהן יוצר מצב שבו כל

חברי המועצה המינהלית האמורה לנהל גם את תושבי יהודה

ושומרון יבואו רק מבין תושבי חבל עזה, ולהיפך.

השלישי, קיים חשש שלא יבחר מועמד שמייצג קבוצת מיעוט

כלשהיא כגון: נוצרים, או זרם מסויים: כגון המתון יותר.

(2) בחירות ללא הגדרת הייעוד הפונקציונלי של הנבחר

אם 11 חברי המועצה המינהלית (זהו מספר שנקבע בסעיף 3 בתכנית המינהל העצמי)

ייבחרו לפי מספר הקולות שיקבלו מבלי שציבור הבוחרים התבקש לבחורם איש

לראשות אגף מוגדר, יתגלו גם בשיטה זאת החסרונות שצויינו בסעיף (1) דלעיל.

(3) יהודה, שומרון וחבל עזה - מחולקים למספר איזורי בחירה

היתרונות: האחד, אפשרות מתן ביטוי לאינטרסים מקומיים ולא דווקא לאומיים.

השני, אפשרות מתן ביטוי לקבוצות מיעוט.

השלישי, החלשה מסויימת באופי המרכזי של המועצה המינהלית.

(4) בחירות עם ייעוד פונקציונלי של הנבחר

התנאי: מועמדים יציגו את מועמדותם לראשות אגף מסויים אחד. הזוכה

במספר הקולות הגדול ביותר הוא אשר יבחר.

היתרונות: האחד, גוברים הסיכויים שיבחרו מועמדים בעלי כישורים מקצועיים

קרובים יותר לתפקיד ולא דווקא מועמדים בעלי צביון פוליטי

מסויים כלכד.

השני, הבלטת התחרות האישית בין המועמדים

2. בחירה פאסיבית

- א. סעיף 5 בחכנית המינהל העצמי קובע שכן 25 ומעלה יהיה זכאי להיבחר. על פי החוק הירדני מוענקת הזכות להיבחר החל מגיל 25 לעיריות בלבד ואילו לבית הנבחרים נקבע הגיל ל-30. כידוע, זכאי בישראל להיבחר בן 21 ומעלה.
- ב. מן הראוי לבחון את האפשרויות: האחת, של תקופת צינון מינהלית לשופטים, נבחרים הרשויות המקומיות ועובדי ציבור ועיריות; השניה, הטלת איסור מועמדות של בעלי עבר פלילי. בסוג אחרון זה ניתן יהיה להכליל את אלה שהורשעו בפעילות עוינת.

3. ניתוח הבחירות

- א. הכרזה על קיום הבחירות ומועדן
תעשה על ידי המושל הצבאי.
- ב. ועדת הבחירות המרכזית - אפשרויות
- (1) ועדת בחירות מרכזית מורכבת אך ורק משופטים ערביים תושבי יהוש"ע.
 - (2) ועדת בחירות מרכזית מורכבת משופטים ערביים תושבי יהוש"ע בראשות שופט בית המשפט העליון הישראלי.
 - (3) ועדת בחירות מרכזית מורכבת משופטים ערביים תושבי יהוש"ע בראשות כפולת של שופט ערבי ושל שופט בית המשפט העליון הישראלי.
 - (4) ניתן להניח כי ביתבע לצרף לוועדת הבחירות המרכזית נציג מצרי ו/או ירדני, ו/או או"מי, ו/או זר אחר.
 - (5) ניתן יהיה להסכים ביתר קלות לכך שיו"ר ועדות הבחירות המקומיות יהיו שופטים ערבים אם יו"ר ועדת הבחירות המרכזית יהיה שופט ישראלי.
- ג. ועדות הבחירות המקומיות
- ועדות הבחירות המקומיות תורכבנה על ידי משרד הפנים מתושבי המקום, רצוי בראשות שופט ערבי, בהיעדר רשימות מפלגתיות, ניתן למנות נציגים של המועמדים השונים. אולם במקרה זה אחד החברים של הוועדה יהיה חייב להיות ישראלי.

1. Introduction

The purpose of this study is to investigate the effects of the proposed system on the performance of the system. The study is divided into two main parts: a theoretical analysis and an experimental evaluation. The theoretical analysis is based on the principles of the system and the experimental evaluation is based on the results of the experiments. The results of the experiments show that the proposed system has a significant effect on the performance of the system. The theoretical analysis shows that the proposed system is based on the principles of the system and the experimental evaluation shows that the proposed system has a significant effect on the performance of the system.

2. Theoretical Analysis

The theoretical analysis is based on the principles of the system and the experimental evaluation is based on the results of the experiments. The results of the experiments show that the proposed system has a significant effect on the performance of the system. The theoretical analysis shows that the proposed system is based on the principles of the system and the experimental evaluation shows that the proposed system has a significant effect on the performance of the system. The results of the experiments show that the proposed system has a significant effect on the performance of the system. The theoretical analysis shows that the proposed system is based on the principles of the system and the experimental evaluation shows that the proposed system has a significant effect on the performance of the system.

3. Experimental Evaluation

The experimental evaluation is based on the results of the experiments. The results of the experiments show that the proposed system has a significant effect on the performance of the system. The experimental evaluation shows that the proposed system has a significant effect on the performance of the system. The results of the experiments show that the proposed system has a significant effect on the performance of the system.

ד. ועדות קלפי

ועדות הקלפי תורכבנה מנציגי המועמדים כאשר בכל אחת מהן יושב נציג משרד הפנים. ספירת הקולות תעשה במקום מרכזי. ראה סעיף ז' להלן.

ה. פנקס בוחרים

המידע על תושבי יהוש"ע נמצא במשרד הפנים ואם יוחלט כי התנאי להשתתפות בבחירות הוא התושבות באיזור, יוכל משרד הפנים, להכין פנקס בוחרים.

ו. רשימת מועמדים

ועדת הבחירות המרכזית תאשר את המועמדים.

ז. ספירת הקולות

הספירה תיעשה במקום מרכזי ולא כנהוג בישראל בקלפיות. אין מניעה שהספירה תיעשה על ידי תושבים ערביים אולם נוכחות נציגים של משרד הפנים או של שופטים ישראליים תהיה מחוייבת המציאות.

ח. יום הבחירות

(1) הכנת הקלפיות, הפתקים והטפסים תיעשה על ידי משרד הפנים הישראלי והחומר יחולק ויוצב על ידי ועדות הקלפי המקומיות.

(2) הסדר הציבורי ישמר ככל האפשר על ידי משטרת ישראל ומשמר הגבול

ט. תעמולה

ההסכם על עריכת הבחירות יהיה חייב לכלול סעיף האוסר דברי הסתה ובלע בין בכתב ובין בעל-פה. יושב-ראש ועדת הבחירות המרכזית הוא אשר יחליט מה שייך לסוג זה של תעמולה. המימשל הצבאי יוכל להתערב במקרים קיצוניים.

1. Introduction

The purpose of this report is to provide a comprehensive overview of the current state of the project and to outline the proposed approach for the next phase of development.

2. Background

The project is a continuation of the work initiated in the previous phase, which focused on the initial design and implementation of the core system components.

3. Objectives

The primary objectives of this phase are to:

3.1. Scope

The scope of the project is defined by the requirements gathered during the initial phase, which include the development of a robust and scalable system architecture.

3.2. Methodology

The methodology adopted for this phase is a combination of agile development practices and traditional software engineering principles, ensuring flexibility and thoroughness.

3.3. Results

The results of the previous phase have been used to inform the current phase, with the team successfully completing the initial design and implementation of the core system components.

הרכב המועצה המינהלית

1. רקע - יש להניח כי במסגרת המשא ומתן על מתכונת הבחירות למועצה המינהלית תעלה על סדר היום שאלת המבנה האפשרי של המועצה המינהלית. (על הסמכויות ותחום האחריות של המועצה המינהלית ראה פרק ח').
2. מבנה של המועצה המינהלית הוצע על ידי ישראל בדצמבר 1977:
 - א. תושבי יהוש"ע יבחרו במועצה מינהלית שתמנה 11 חברים. (סעיף 3).
 - ב. המועצה המינהלית תפעיל האגפים הבאים:
 - (1) אגף החינוך.
 - (2) אגף לעניינים דתיים.
 - (3) אגף הכספים.
 - (4) אגף התחבורה.
 - (5) אגף הבינוי והשיכון.
 - (6) אגף התעשיה, המסחר והתיירות.
 - (7) אגף תחקלאות.
 - (8) אגף הבריאות.
 - (9) אגף העבודה והרווחה.
 - (10) אגף לשיקום פליטים.
 - (11) אגף המינהל המשפטי והפיקוח על כח המשטרה המקומי. (סעיף 10).
 - ג. המועצה המינהלית תיבחר ביושב הראש שלה. (סעיף 12).
 - ד. המועצה המינהלית תמנה אחד מחבריה לייצגה בפני ממשלת ישראל למען דיון בעניינים בעלי עניין משותף ואחד מחבריה בפני ממשלת ירדן למען דיון בעניינים בעלי עניין משותף. (סעיף 13).
3. סעיפים אלה לא שונו ולא מולאו בתוכן בעקבות הסכם המסגרת של קמפ דייוויד לכן יש להתייחס אליהם כשרירים וקיימים.
למרות זאת יש לשים לב לכמה אספקטים בעייתיים של מבנה זה גם מבלי להתייחס לתוכן הסמכויות שייבתנו למועצה המינהלית או לכל אחד מאגפיה.
4. מספר חברי המועצה המינהלית:
 - א. מספר חברי המועצה (11) זהה למספר אגפי המועצה, כלומר, על כל אחד מחבריה יוטל הטיפול באגף אחד. עם זאת על שלושה מחבריה יוטלו תפקידים נוספים:

General Instructions

1. The first part of the test is a multiple choice section. You are to select the correct answer for each question.

2. The second part of the test is a short answer section. You are to write your answer to each question.

3. The third part of the test is an essay section. You are to write an essay in response to the prompt.

4. The fourth part of the test is a matching section. You are to match the items in the left column with the items in the right column.

(a) 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

(b) 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

(c) 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

(d) 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

(e) 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

(f) 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

(g) 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

(h) 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

(i) 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

(j) 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

(k) 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

(l) 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

(m) 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

5. The fifth part of the test is a true/false section. You are to indicate whether each statement is true or false.

6. The sixth part of the test is a fill-in-the-blank section. You are to write the correct word or phrase in the blank space.

7. The seventh part of the test is a matching section. You are to match the items in the left column with the items in the right column.

8. The eighth part of the test is a short answer section. You are to write your answer to each question.

9. The ninth part of the test is an essay section. You are to write an essay in response to the prompt.

- (1) יו"ר המועצה - יש לשים לב שלשון הסעיף אינה מחייבת בחירת יו"ר מקרב חברי המועצה דוקא. אם אין ברצוננו ליצור מעין משרת "נשיא" הנחבר ע"י נבחרים התושבים או למנוע הגדלת המועצה, עלינו לקבוע בהסכם על הקמת רשות המינהל העצמי, שיו"ר המועצה יבחר מתוך חבריה.
- (2) איש הקשר עם ישראל.
- (3) איש הקשר עם ירדן או עם מצרים.

5. אגפי המועצה המינהלית:

- א. **מסיבות מובנות כלל לא נכללו בין אגפי המועצה, אגפים כגון: כטחון, חזון ואנרגיה.** מובנת גם אי הכללת אגף הפנים בין אגפי המועצה, אולם במקרה זה יהיה צורך להעביר חלק מסמכויותיו הטבעיות של אגף הפנים לשאר האגפים, בהתאם לענינם. כך הדבר גם לגבי אגף הדואר והתקשורת.
- ב. **אגף המשפטים עלול לקבל את מירב התפקידים של האגפים שלא יוקמו ובעיקר של אגף הפנים (ראה פרק 3ט' על סמכויות רשות המינהל העצמי) ויש חשש כי ייהפך למעין אגף-על, ביחוד אם ישולב עם תפקיד היו"ר.** לכן יש לתזהר משילוב מעין זה.
- מאידך רצוי שהממונה על אגף המשפטים יהיה איש הקשר לממשלת ישראל.
- ג. קיימים חסרונות בהקמתו של אגף לשיקום פליטים.
- (1) מדובר כאן בטיפול בסקטור אחד של האוכלוסיה שהקריטריון היחיד להגדרתו הינו מוצאו משטח ישראל ותוך הנחה מראש כי הוא זקוק לשיקום.
- (2) גם אם חלק מן המוגדרים כפליטים זקוק לשיקום הרי אין להפלותו משאר האוכלוסיה הזקוקה לשיקום ושתהיה בטיפול האגף לעבודה ולרווחה.
- (3) יש לזכור שהגורם העיקרי המטפל בפליטים הינו סס"ת - שהיא סוכנות של האו"ם - ובקיום האגף לשיקום פליטים נפתח פתח לא רצוי למגע ישיר בין תושבי יהוש"ע עם גורמים בינ"ל.
- המסקנה המתבקשת מהערות אלה היא כי על הפליטים הזקוקים באמת לשיקום להיות בטיפול האגף לעבודה ולרווחה.

3. שלב ב' במשא ומתן על הקמת המינהל העצמי (סמכויות ואחריות)

א. פריסת מחדש של צה"ל

- (1) אתרי בטחון מוגדרים ביהודה ושומרון.
- (2) צירי תנועה ומפת ביצורים ביהודה ושומרון.
- (3) שטחי אימונים ביהודה ושומרון.
- (4) מרחב אלקטרו-מגנטי ביהודה ושומרון.
- (5) אתרי בטחון מוגדרים כחבל עזה.
- (6) מעמד צה"ל וחייליו.

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

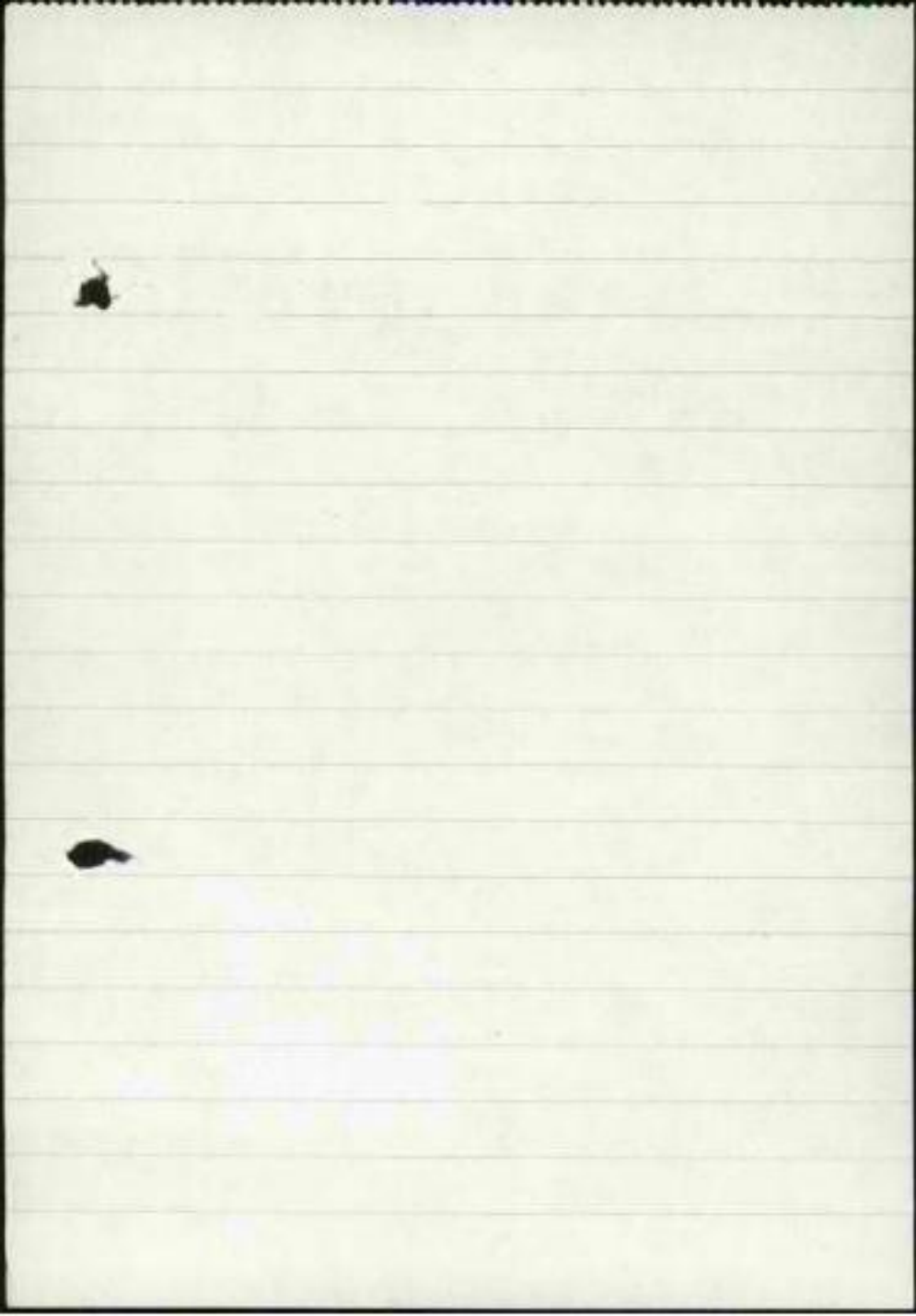
חסוי

הכנס

הכנס מ"ן בתי

החל הכנס

לאחר הופעה קטנה

מחברת אלברט (1923)

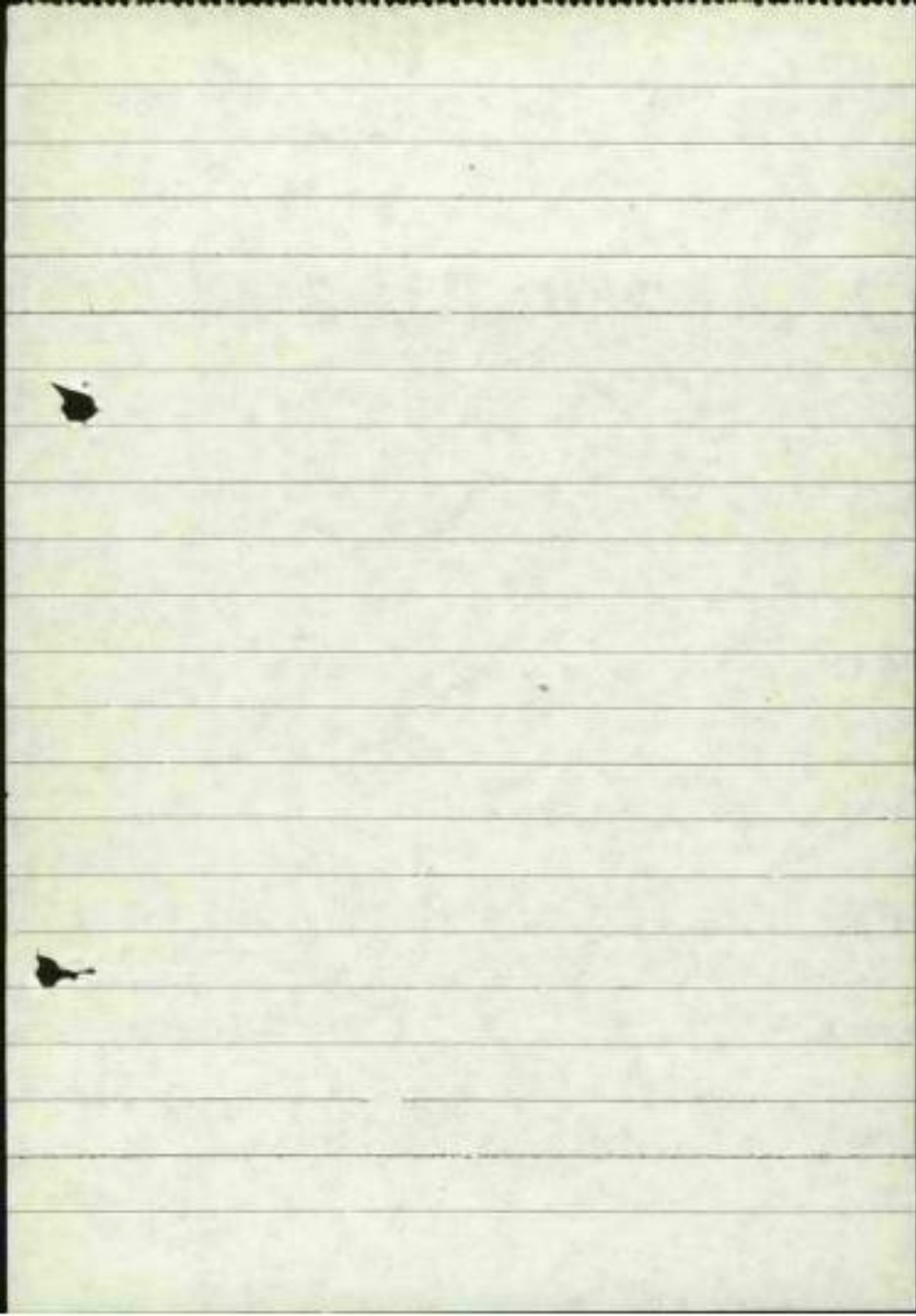
מחברת

מחברת אלברט (1923)

הנה - רע וטובים וחסדים

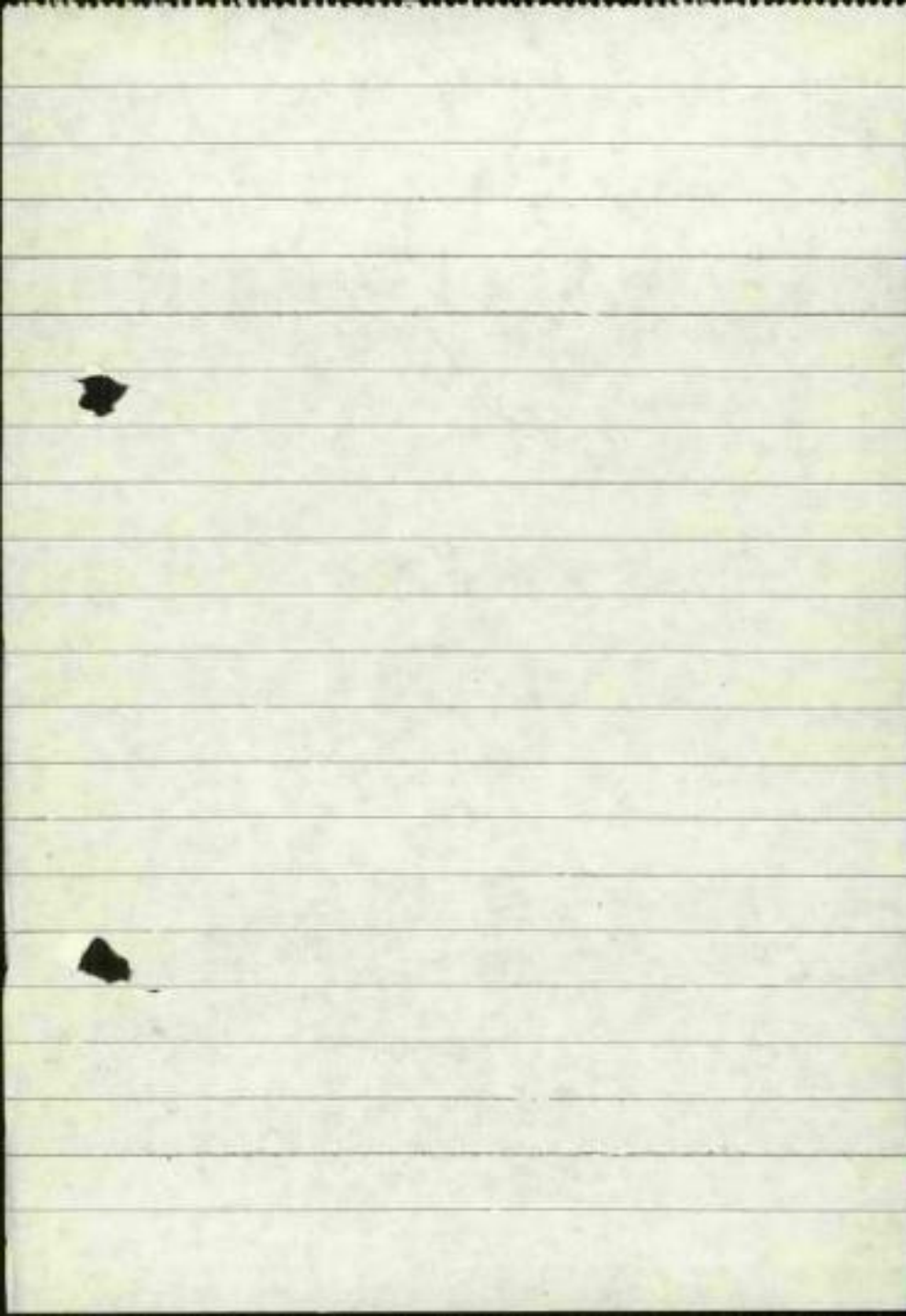
בחן ייבוצ' אולפ'ה 677-

הנה הינה , ייבוצ' אולפ'ה 677-

1000 000 000

1000 000 000

3. שטחי אימונים ביהודה ושומרון

מגמתנו תהיה לתמעיט ככל האפשר בסגירת שטחים גם אם סמכויות סגירת שטחים יישארו בידי גורם ישראלי. לאור זאת מוצע:-

א. שטחי אש - להוסיף מספר שטחי אש סגורים לשטחים הקיימים כבר כיום. מדובר בשטחים, שבפועל משמשים לעיתים מזומנות כשטחי אש ארעיים ע"י סגירות חד פעמיות בעת הצורך. (פירוט ראה שקף א').

ב. שטחי אימונים ללא אש - קיימות שתי אפשרויות:

(1) צה"ל רשאי להתאמן בכל מקום - יימשך ההסדר הקיים, שכל שטח בלתי מאוכלס ובלתי מעובד משמש כשטח אימונים ללא אש. במקרה זה אין צורך להגדיר ולסגור מראש שטחי אימונים ללא אש.

(2) קיים חשש שצה"ל לא יוכל להתאמן בכל שטח בלתי בנוי ובלתי מעובד - במצב זה יש צורך להבטיח מראש סגירתם של שטחים מתאימים גם לצורכי אימונים ללא אש. (פירוט השטחים המוצעים - ראה שקף ב').

ג. סה"כ השטח של שטחי אימונים ואש:-

(1) שטחי אש קיימים - כ-970,000 דונם.

(2) שטחי אש נוספים - כ-247,000 דונם.

(3) שטחי אש אימונים ללא אש - כ-480,000 דונם.

תשתית תקשורת ופ"ילות אלקטרו-מגנטית

1. כללי

א. על מנת להבטיח את הצרכים והאינטרסים של צה"ל בתחום תשתית התקשורת והפעילות האלקטרו-מגנטית, יש הכרח שתשתית התקשורת (כבילים, צמתי קשר, עורקי רד"ט, ממסרים וכדו') תשאר בשליטה תפעולית של מדינת ישראל, קרי משרד התקשורת.

ב. משרד התקשורת חייב להיות סמכות על, ואחראי בין היתר לתיאום אגף התקשורת המקומי, אם יוקם כזה.

2. תשתית תקשורת

א. משרד התקשורת יקים ויפתח (לפני ובזמן המינהל העצמי) תשתית תקשורת שתענה על צרכי צה"ל, לרבות הישובים הישראליים.

ב. המגמה היא שתשתית התקשורת של צה"ל תהיה מערכת סגורה שבעיקרון תשרת את כוחות הבטחון ואת ההתיישבות היהודית. מערכת זו תיתן שרותי קשר לישובים הערביים. מתן השירותים ייעשה על-ידי מדינת ישראל ובאחריותה, בצמתים שימצאו יתוחזקו ויתופעלו על-ידי עובדי משרד התקשורת⁽¹⁾, בתוך המרכזים הערביים.

ג. תשתית התקשורת של צה"ל תכלול מערכת כבלים לאורך צירי כבישים ודרכים, צמתי/מתקני קשר ומערך רדיו טלפון.

ד. תוואי הכבלים המתוכננים לפתוח בתכנית רב שנתית, אתרים לשליטה, בקרה ותקשורת ופירוט הצרכים מחייבים הכנת התשתית מראש (הפקעות וסגירות שטחים) - פירוט ראה בהמשך ובמפות.

3. פעילות אלקטרו-מגנטית

מקומם הטופוגרפי הגבוה והקרבת של חבלי יהוש"ע אל עיקרי מתקני השליטה, הבקרה והתקשורת של מדינת ישראל מחייבים שחבלי יהוש"ע ימצאו במרחב האלקטרו-מגנטי של מדינת ישראל - קרי - לא יהיה מרחב אלקטרו-מגנטי בשליטת המנהל העצמי.

(1) על מנת לענות על צרכי צה"ל ומשרד התקשורת יש הכרח בהמצאות פיזית של גורמי משרד התקשורת בתוך צמתי קשר מרכזיים של המערכת המקומית. יש לוודא שהמצאות זו תעוגן משפטית בנוסח ההסכם.

fin3 jnd 2011

— 2011

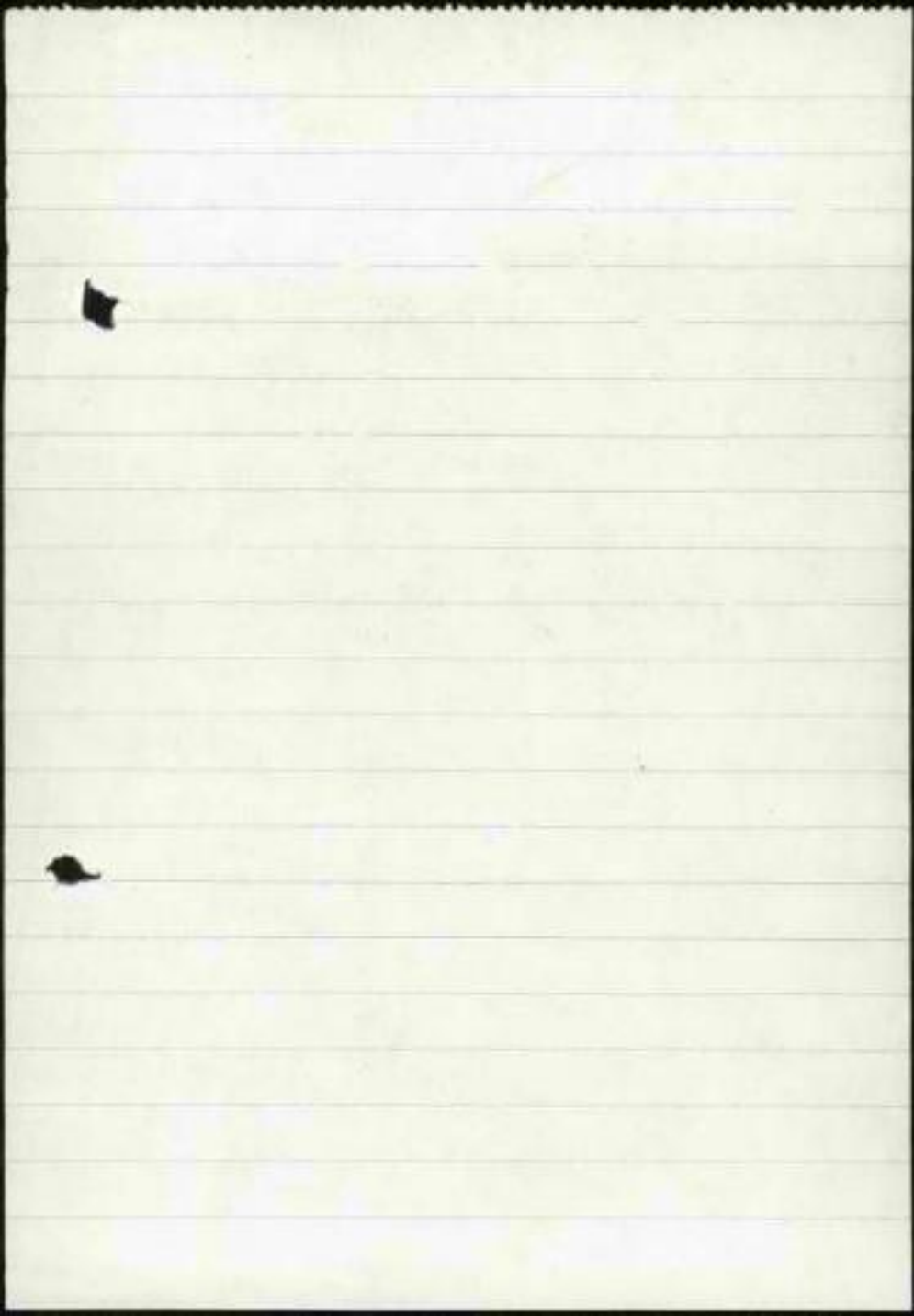
" 2011 k' nge 2011 "

143 2nd 20th

" 2nd 20th 20th "

?

20th 20th

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

5. אתרי בטחון מוגדרים בחבל עזה

א. צה"ל יפרס בחבל עזה כדי למנוע פעילות עוינת מעבר לגבול הבין לאומי עם סיני, בתוך החבל ומהים.

ב. פעילות כוחות צה"ל תכלול:

(1) סיורים לאורך מערכת בט"ש מחוף הים, לאורך הגבול הבין לאומי ודרך העיירה רפיח, ברצועה שרוחבה בין 5 ל-150 מטר.

(2) פעילות תצפיות וסיורים לאורך חוף הים התיכון תוך קיום איסורי דייג.

(3) פעילות מכ"מ ימית בשני קצוות החבל.

(4) קיום יחידות צבא בסדר גודל פלוגתי בערים רפיח ועזה, בהידחת שער כניסה בין מדינות.

ג. עיקרי פריסה

(1) הפריסה תתבסס על 2 ריכוזים גדודיים: האחד באזור נצרים והשני באזור רפיח.

(2) 3 יחידות מכ"מ ימי תפרסנה על חוף הים: האחת בקצה הצפוני של החבל, השניה במרכזו והשלישית בקצה הדרומי.

ד. דרכים

(1) ככלל, תהיה לכוחות הצבא תנועה חפשית בכל הדרכים בחבל וכציר מרכזי לתנועת כוחות צה"ל ישמש הכביש אשקלון - עזה - חן יונס - רפיח.

(2) יסלל כביש נוסף שיצא מאיזור כיסופים אל גוש קטיף ומשם לחוף, אל הגבול הבין לאומי מצפון לרפיח.

Water Supply, Irrigation and Drainage

1. The water shed can be defined as the area of land from which water flows into a particular point.
2. Water shed is a natural boundary.
3. The water shed is a natural boundary, which is not affected by any artificial boundary.
4. The water shed is a natural boundary, which is not affected by any artificial boundary.
5. The water shed is a natural boundary, which is not affected by any artificial boundary.
6. The water shed is a natural boundary, which is not affected by any artificial boundary.
7. The water shed is a natural boundary, which is not affected by any artificial boundary.

Water

1. The water shed is a natural boundary, which is not affected by any artificial boundary.
2. The water shed is a natural boundary, which is not affected by any artificial boundary.

Water

1. The water shed is a natural boundary, which is not affected by any artificial boundary.
2. The water shed is a natural boundary, which is not affected by any artificial boundary.

Nov 2nd 1903

Nov 2nd

" 25th Jan.,

מעמד צה"ל וחיליו

1. עם כינון המינהל העצמי יהיו בידי צה"ל תפקידי בטחון משני סוגים:

- שמירת בטחון ישראל
- שמירת בטחון הפנים - מניעת פח"ע

אם ייווצר הצורך יתכן וצה"ל יצטרך לפרוס חסותו גם על קציני מטה ישראליים אשר יסופחו למפקדות צה"ל באזור יהוש"ע למען הפעלת הסמכויות הספציפיות שיוטלו עליהם, לדוגמא: רישום מקרקעין, פקחי תעבורה וכדומה.

2. עד להקמת רשות המינהל העצמי הוסדרה נוכחות כוחות צה"ל באזורי יהוש"ע במסגרת שיטת המשפט של המימשל הצבאי. עם כינון המינהל העצמי תשתנה שיטת המשפט ויהיה צורך לקבוע הסדרים מיוחדים כדי לאפשר נוכחות ופעולות של כוחות צה"ל במסגרת השיטה החדשה.

3. הדרך המשפטית לקביעת הסדרים אלה היא לקבוע בהסכם על תמינהל העצמי שורה של הוראות שיהיו מעין "הסכם מעמד כוחות" (status of forces agreement) שבו יקבעו הסדרים משלושה סוגים:

- א. מתן סמכויות וחופש פעולה לצה"ל כפי שידרש על-ידו למילוי משימותיו.
- ב. הבטחת מעמד המקומות שיהיו בשליטת צה"ל לשם מילוי משימותיו (מחנות, שטחי בטחון, שטחי אש ושטחי אמונים) ושמירת אופציה לתפיסת שטחים נוספים אם יידרשו. (ראה להלן סעיף 5).
- ג. הבטחת מעמדם של חיליו צה"ל או שליחיו ושמירתם מפני פגיעה.

4. הסמכויות וחופש הפעולה של צה"ל:

למרות נסיגת צה"ל ל"אתרי בטחון מוגדרים" יש צורך להבטיח חופש פעולה של צה"ל גם מחוץ להם. לשם כך יהיה צורך כפירוט סמכויות צה"ל בנושאים הבאים:

- א. שליטה מלאה על צירי תנועה נחוצים בנוסף על חופש תנועה בכל כבישי יהוש"ע. השליטה תתבטא באפשרות סגירת הכביש במקרה הצורך, ובאישורי בניה בשולי הכביש. במסגרת זו ניתן להכליל את הסמכות לסלילת כבישים נוספים בהתאם לצרכי צה"ל.
- ב. שליטה במרחב האלקטרו-מגנטי (קשר ותחנות אתרעה) ופיקוח על השימוש בו על-ידי גורמים אחרים שיאושרו מראש על-ידי צה"ל או משרד התקשורת.

Section 10

1. The first part of the document is a letter from the

author to the reader.

The second part is a list of references.

2. The third part of the document is a list of references.

The fourth part is a list of references.

The fifth part is a list of references.

3. The sixth part of the document is a list of references.

The seventh part is a list of references.

The eighth part is a list of references.

The ninth part is a list of references.

4. The tenth part of the document is a list of references.

The eleventh part is a list of references.

The twelfth part is a list of references.

5. The thirteenth part of the document is a list of references.

The fourteenth part is a list of references.

The fifteenth part is a list of references.

The sixteenth part is a list of references.

The seventeenth part is a list of references.

6. The eighteenth part of the document is a list of references.

7. The nineteenth part of the document is a list of references.

The twentieth part is a list of references.

8. The twenty-first part of the document is a list of references.

The twenty-second part is a list of references.

The twenty-third part is a list of references.

9. The twenty-fourth part of the document is a list of references.

The twenty-fifth part is a list of references.

ג. יהיה צורך לקבוע בהסכם מידה מסוימת של חופש פעולה לצה"ל בנושא הפרת סדר בשזו עלולה לפגוע, לפי דעת צה"ל, שב"כ או המשטרה, בבטחונה של מדינת ישראל. הדבר כולל אפשרויות לטיפול בהפגנות ומרי אזרחי כללי עד מקרים קיצוניים של הטלת עוצר על ישובים ערביים בתיאום עם רשות המינהל העצמי. נושא זה נדון בנפרד במסמך 3 ב' (4).

ד. חופש פעולה בנושא מניעת פח"ע. נושא זה מלווה במסמך נפרד (3 ב' (4)), אולם כאן נזכיר כי קיימת אפשרות שמשטרת ישראל ושירות הבטחון הכללי יפעלו במסגרת כוחות צה"ל או במסגרת רשות הבטחון. חופש פעולה זה כולל כמובן מרדפים אחרי מסתננים או מחבלים, אפשרות מעצר של עבריינים בטחוניים וכדומה.

יש לציין כי הגבלת חופש התנועה של חיילי צה"ל מכל סיבה שהיא, כולל הבטחה ישראלית במסגרת הסכם, תיעשה אך ורק על-ידי שלטונות צה"ל ללא התערבות של כל גורם אחר.

5. הבטחת מעמד "אתרי הבטחון המוגדרים"

במסגרת הסכם קמפ-דויד על כוחות צה"ל לסגת לאתרי בטחון מוגדרים. אתרים אלה שנקבעו בתכנית הפריסה של צה"ל כוללים מחנות, שטחי בטחון מסביב למחנות ולאורך הגבולות, שטחי אש ושטחי אמונים.

באתרים אלה יהיו לצה"ל סמכויות מוחלטות, כולל חקיקה, משפט ומעצר, ללא כל אפשרות להתערבות של גורמים אחרים. כמו כן תהיה לצה"ל שליטה מלאה על אספקת השירותים לאתרים אלה (מים, חשמל, טלפון וכדומה), כולל השליטה במקרקעין הדרושים לצורך זה וההגנה עליהם.

שלוש תביעות נוספות הועלו על-ידי הפצ"ר:

א. אפשרות הקמת מחנות צה"ל נוספים. אין הדבר עולה בקנה אחד עם הסכם קמפ-דויד ולכן יש לקבוע תשטחים המיועדים עוד לפני ההסכם על כינון המינהל העצמי.

ב. אפשרות לסגירת שטחים שאינם מיושבים או מעובדים, באופן זמני לשם אימוני צה"ל. זו אפשרות סבירה במקרה והאדמות במקום ימצאו בידי רשות ישראלית (אדמות מדינה, אדמות הפקר וכו'); לא נראית סבירה במקרה והיא בידי ערבים.

ג. שליטה מוחלטת במרחב הימי והאווירי. נראה כי הסמכויות בנידון זה חייבות להמצא בידי משרד התחבורה תוך תיאום מירבי עם צה"ל או עם המשטרה כנהוג במדינת ישראל.

1. The first part of the document is a letter from the author to the reader, explaining the purpose of the study and the methods used. The letter is dated 1998 and is addressed to the reader.

.6 מצב חרום:

במצב של איום במלחמה או מלחמה ממש, חייב יהיה צה"ל לתגבר כוחותיו ביהוש"ע. השאלה היא: האם אפשרות זו חייבת להכלל בהסכם של הקמת רשות המינהל העצמי?

לדעת הפצ"ר רצוי להכליל בהסכם קביעה כללית על תפקידו של צה"ל לשמור על בטחון החוץ של המינהל העצמי ושל ישראל כאחד. אולם מכיוון שלא נקבע בהסכם קמפ-דויד כל מספר לחיילי צה"ל ולא פורטו כלי המלחמה שהוא יכול להחזיק ביהוש"ע, נראה כי כל קביעה בנושא הבטחון עלולה אך להגביל. כל זה נאמר למרות ה"חבנה" שהושגה כי מספר החיילים ביהוש"ע לא יעלה על 6,000-8,000.

.7 מעמד תחנות הביקורת על גשרי הירדן:

נראה כי תחנות הגבול על גשרי הירדן תמשכנה להיות בסמכותו הבלעדית של צה"ל כאשר בסמכותו פועלים גם הפקידים הנדרשים (מכס, משטרה וכדומה).

.8 שיתוף ירדן:

לפי הסכם המסגרת של קמפ-דויד ניתן לירדן להשתתף בפטרולים משותפים עם ישראל. בנושא זה יש לעמוד על שלושה עקרונות:

- א. פטרולים אלה יהיו רק בגבול ירדן ולא לאורך הקו הירוק או בתוך שטחי יוה"ע.
- ב. מצרים לא תוכל למלא מקום ירדן בהקשר זה.
- ג. יתקיימו פטרולים ישראליים בלעדיים, ללא קשר עם ירדן, גם במקומות בהם יהיו פטרולים משותפים.

.9 אבטחת אזרחים ישראלים:

- א. אבטחת הישובים הישראליים ביהוש"ע.
- ב. עקב המעבר החופשי בין שטחי יוה"ע לבין השטחים מעבר ל"קו הירוק" יתהווה צורך בבדיקת האחרייות על בטחון אזרחי ישראל המטיילים ביהוש"ע ובעיקר טיולי נוער.
- ג. אבטחת המקומות הקדושים ליהודים ביהוש"ע.

Introduction

The purpose of this study is to investigate the effects of the proposed system on the performance of the system.

The study is organized as follows. Section 2 describes the system architecture. Section 3 describes the experimental setup. Section 4 presents the results of the experiments. Section 5 discusses the conclusions of the study.

System Architecture

The system architecture is shown in Figure 1. The system consists of a client and a server. The client is responsible for sending requests to the server. The server is responsible for processing the requests and returning the results to the client.

Experimental Setup

The experiments were conducted on a system with the following specifications: 1.0 GHz processor, 1.0 GB RAM, and 1.0 TB hard disk.

- 1. The first experiment was to measure the response time of the system.
- 2. The second experiment was to measure the throughput of the system.
- 3. The third experiment was to measure the scalability of the system.

Results and Discussion

Response Time

The response time of the system was measured for different system sizes. The results are shown in Figure 2. The response time increases as the system size increases.

Throughput

10. מעמד חיילי צה"ל:

חיילי צה"ל, או כל מי שיפעל כשליח צה"ל, בתפקיד או שלא בתפקיד, במדים או ללא-מדים, יהיה תחת סמכותם הבלעדית של מפקדי כוחות צה"ל באזור ויובטח מפני תביעה פלילית או אזרחית של גורם כלשהו שיפעל ביהוש"ע, שלא דרך מפקדי כוחות צה"ל (המדובר גם באנשי שב"כ ומשטרה). יש להוציא מכלל זה מעצר על-ידי שוטר מקומי במקרים הדומים ל"מעצר אזרחי" שפירושו מעצר תוך כדי ביצוע עבירה והסגרה מיידית של מבצע העבירה לידי כוחות צה"ל.

11. תחיקת בטחון:

יש לשאוף לכך שתחיקת צה"ל בנושאי בטחון תשאר בתוקפה בכל שטחי יהוש"ע כולל אפשרות שינויה לפי הצרכים שיווצרו.

1. 1950-1951

The first year of the project was spent in the field, collecting data on the behavior of the subjects. The subjects were observed in their natural habitat, and their behavior was recorded on a series of tapes. The tapes were then analyzed and the results were compared with the data from the previous year. The results showed that the subjects had a higher level of activity in the first year than in the second year.

2. 1952-1953

The second year of the project was spent in the field, collecting data on the behavior of the subjects. The subjects were observed in their natural habitat, and their behavior was recorded on a series of tapes. The tapes were then analyzed and the results were compared with the data from the previous year. The results showed that the subjects had a higher level of activity in the first year than in the second year.

ב. סדר ציבורי ובטחון פנים

- (1) ש.ב.כ.
- (2) משטרה.
- (3) בתי-סוהר.
- (4) צה"ל.
- (5) הצעת החוק

(6) זמני - נא

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

1. מ ב ו א

א. הסכם המסגרת מחייב תקמת כח משטרה מקומי תזק באזורי יהודה, שומרון וחבל עזה, (להלן יהוש"ע) אשר תפקידו להבטיח את הבטחון ואת הסדר הציבורי.

ב. ^{והתורה} ~~המסמך~~ ^{המסמך} להלן מציג קוים מנחים ואלטרנטיבות לארגונו, ותפקודו של כוח המשטרה וכמו כן ~~לדרכי התיאום~~ ^{ושותף הפעולה} עם משטרת ישראל.

2. המצב עם תקמת רשות המינהל העצמי והקשרים בפעילות המשטרתית בין יהוש"ע לישראל

א. על פי רוח הסכם המסגרת ימשיכו להתקיים בין איזורי יהוש"ע לבין ישראל קשרי מסחר, כלכלה, עבודה ותחבורה. כמו כן יתקיימו באזורי יהוש"ע ישובים ישראלים עירוניים וכפריים.

ב. קיום המעבר החופשי בין יהוש"ע לבין ישראל מאפשר המשך הקשרים ושותף הפעולה שנוצרו בשנים האחרונות בין עברייני ישראל ועבריינים תושבי יהוש"ע.

(1) חלק ניכר מן הרכוש הנגנב בישראל נמכר בתחום יהוש"ע, קיימת גם תופעה של גניבות והתפרצויות בישראל ה"מוזמנות" על-ידי הסוחר ברכוש גנוב תושב יהוש"ע.

(2) אזורי יהוש"ע משמשים תחנת מעבר להברחת סמים אל תחומי ישראל.

(3) קיימת התחברות עבריינים תושבי יהוש"ע ועבריינים ישראלים לביצוע משותף של עבירות; העבירות מבוצעות הן בישראל והן בתחום יהוש"ע.

(4) עבריינים מישראל המבוקשים על-ידי המשטרה מוצאים מסתור בתחומי יהוש"ע ולהיפך.

(5) הפעילות החבלנית המבוצעת בישראל, מבוצעת על-ידי תושבי איזורים אלה.

ג. ^{המסגרת} ~~עם כינון~~ ^{המועצה המינהלית} לא תהיינה משטרות ישראל ויהוש"ע ~~כפופות למסגרת~~ ^{פיקודית אחת}. לכן הכרחית יצירת מסגרת של תאום, שתוף פעולה והסתייעות הדדית בין משטרת ישראל ומשטרות יהוש"ע, ברוח הסכם המסגרת וכדי לתת תשובות למציאות בשטח כפי שתוארה לעיל.

1. מ ב ו א

א. הסכם המסגרת מחייב הקמת כח משטרה מקומי חזק באזורי יהודה, שומרון וחבל עזה, (להלן יהוש"ע) אשר תפקידו להבטיח את הבטחון ואת הסדר הציבורי.

ב. המסמך להלן מציג קוים מנחים ואלטרנטיבות לארגונו, ותפקודו של כוח המשטרה וכמו כן לדרכי התיאום ושיתוף הפעולה עם משטרת ישראל.

2. המצב עם הקמת רשות המינהל העצמי והקשרים בפעילות המשטרתית בין יהוש"ע לישראל

א. על פי רוח הסכם המסגרת ימשיכו להתקיים בין איזורי יהוש"ע לבין ישראל קשרי מסחר, כלכלה, עבודה ותחבורה. כמו כן יתקיימו באזורי יהוש"ע ישובים ישראלים עירוניים וכפריים.

ב. קיום המעבר החופשי בין יהוש"ע לבין ישראל מאפשר המשך הקשרים ושיתוף הפעולה שנוצרו בשנים האחרונות בין עברייני ישראל ועבריינים תושבי יהוש"ע.

(1) חלק ניכר מן הרכוש הנגנב בישראל נמכר בתחום יהוש"ע, קיימת גם תופעה של גניבות והתפרצויות בישראל ה"מוזמנות" על-ידי הסוחר ברכוש גנוב תושב יהוש"ע.

(2) אזורי יהוש"ע משמשים תחנת מעבר להברחת סמים אל תחומי ישראל.

(3) קיימת התחברות עבריינים תושבי יהוש"ע ועבריינים ישראלים לכיצוע משותף של עבירות; העבירות מבוצעות הן בישראל והן בתחום יהוש"ע.

(4) עבריינים מישראל המבוקשים על-ידי המשטרה מוצאים מסתור בתחומי יהוש"ע ולהיפך.

(5) הפעילות החבלנית המבוצעת בישראל, מבוצעת על-ידי תושבי איזורים אלה.

ג. עם כינון המועצה המינהלית לא תהיינה משטרות ישראל ויהוש"ע כפופות למסגרת פיקודית אחת. לכן הכרחית יצירת מסגרת של תאום, שתוף פעולה והסתייעות הדדית בין משטרת ישראל ומשטרות יהוש"ע, ברוח הסכם המסגרת וכדי לתת תשובות למציאות בשטח כפי שתוארה לעיל.

3. קיום מנחים למבנה ותפקוד המשטרה באזורי יהוש"ע

- א. מבנה המשטרה ביהוש"ע יושבת על תחנות ונקודות.
- ב. תפקידי המשטרה בתחומי יהוש"ע - שמירת בטחון הנפש והרכוש, שמירת השלום והסדר הציבורי, מניעת עבירות וגילויין, תפיסת עבריינים ושמירתם.
- ג. לצורך תפקוד יעיל ומתואם חיוני כי:
- (1) משטרת ישראל תייצג את יחידות המשטרה ביהוש"ע בקשריהן עם משטרות חו"ל ואינטרפול.
 - (2) משטרת ישראל תקבל לאלתר כל מידע שידרש על ידי מיחידות המשטרה ביהוש"ע. עדיף לקבוע חובת דיווח שוטף ממשטרת יהוש"ע למשטרת ישראל.
 - (3) יחידות המשטרה באזורי יהוש"ע יבצעו מעצרים של חשודים בביצוע עבירות ופעולות איבה והעברתם לידי משטרת ישראל, על פי דרישת משטרת ישראל או בפעולות משותפות איתה.
 - (4) משטרת ישראל תקבע את החימוש והציוד של יחידות המשטרה ביהוש"ע.
 - (5) לא יערכו שינויים במבנה הארגוני והתפקודי, בסמכויות ובהיקף יחידות המשטרה ביהוש"ע ללא הסכמת משטרת ישראל.
 - (6) משטרת ישראל תוכל להמשיך במרדף אחרי עברין שנמלט אל אזורי יהוש"ע בתאום עם המשטרה המקומית, על פי הסדרים שיקבעו לצורך כך. כאן קיימת כמובן בעיית ההדדיות.
- ד. במגמה לקדם ולחזק את המשטרה בתחומי יהוש"ע ימשיכו משטרות יהוש"ע לקבל ממשטרת ישראל, בכל דרך שתקבע, שרותים בתחומים שונים לרבות:
- (1) זיהוי פלילי וקרימינליסטיקה
 - (2) רשום פלילי מרכזי
 - (3) הדרכה והכשרת כח אדם
 - (4) כל סיוע אחר שידרש
- ה. בישובים היהודים ביהוש"ע יוקם כח משטרי מקרב חושבי הישובים בלבד, שיהיה אחראי לכל תפקידי המשטרה בתחום הישוב, לכח משטרי זה זיקה הדוקה למשטרת

ישראל, כשהוא גם מתואם עם הרשות למנהל עצמי והמשטרה באיזור.

1. יתקיים תאום שוטף בין גורמי משטרת ישראל לבין יחידות משטרה מקומיות בחומי יהוש"ע לפתרון בעיות מיידיות.

4. האלטרנטיבות למבנה וארגון המשטרה ביהוש"ע

- א. נבחנו שלוש אלטרנטיבות למבנה וארגון המשטרה ביהוש"ע:

(1) משטרת מקומיות - המשטרה כפופה לראש הראשות המקומית - ראש עיריה או ראש מועצה כפרית שמספר תושביה מעל 5,000 נפש. הרשות המקומית מנהלת את המשטרה ומפקחת עליה. המשטרה אחראית למתן כל שרותי משטרה ברשות המקומית ובסביבת הכפרית הקרובה - במקרה כזה תקומנה 36 יחידות משטרה עצמאיות.

(2) משטרת אזוריות - המשטרה אחראית למתן כל שרותי משטרה בתחום טריטוריאלי מוגדר הכולל: עיר גדולה, עיירות ורשויות מקומיות קטנות. המשטרה כפופה למועצת משטרה (watch committee) בראשה עומד ראש העיר הגדולה וחברים בה ראשי העיירות והרשויות המקומיות בתחום הטריטוריאלי שמספר תושביהן עולה על 5,000 נפש, או כל מספר אחר שיקבע. במקרה כזה תוקמנה כ-10 יחידות משטרה אזוריות (כדוגמת הנפות הממשליות).

(3) משטרה מרכזית - המשטרה אחראית לאספקת כל שרותי משטרה בכל תחומי יהוש"ע וכפופה למועצה המינהלית, הפיקוד המרכזי ישא באחריות לכל פעילות המשטרה בתחומי אחריותו לרבות: נהול כח אדם, אמונו, צידוד וביקורת על פעילות המשטרה.

- ב. ללא חלוח באלטרנטיבה שתבחר יתקיים גוף תיאום משטרי מרכזי שיורכב מקצינים ישראלים, ומנציגי המועצה המינהלית.

גוף זה יעסוק בתאום אספקת שרותי עזר לכל כוחות המשטרה ביהוש"ע. השרותים יכללו:

(1) זיהוי פלילי וקרימינלסטיקה

(2) רישום מרכזי

(3) הדרכה מרכזית או פיקוח על בסיסי הדרכה איזוריים (בהתאם לאלטרנטיבה הארגונית שתבחר).

II. Contra tales sunt in domo mea...

Antiphona contra tales...

III. Contra tales...

1. Contra tales...

2. Contra tales...

Contra tales...

Contra tales...

3. Contra tales...

IV. Contra tales...

Contra tales...

V. Contra tales...

Contra tales...

Contra tales...

- (4) תיאום הפיקוח על סדרי התנועה הבין-עירונית
 (5) תאום הקשר עם משטרות הארצות המיוצגות בגוף התאום
 (6) מרכז להעברת מידע פלילי בין היחידות בתחום יהוש"ע ובין משטרות הארצות המיוצגות בגוף התיאום.

ג. להלן פרוט יתרונות וחסרונות של שלוש האלטרנטיבות למבנה וארגון.
 (מסומנים בכוכבית(*) . נימוקים "לצריכה ישראלית" בלבד).

(1) אלטרנטיבה א' - משטרות מקומיות

חסרונות

יתרונות

1. התיאום בין המשטרות המקומיות לבין עצמן מסורבל	1. בקיאות בבעיות מקומיות וידע מקומי
2. התיאום השוטף בין משטרות מקומיות וגורמי משטרת ישראל מסורבל	2. חיזוק השלטון המקומי
3. עלול לגרום סכסוכים בין ראשי רשויות וכפרים השותפים למשטרה אחת	3. המשטרה תחת ביקורת ציבורית
4. מצמצם אפשרויות הגיוס למאגר כח אדם המקומי בלבד	4. התאום בין תחנות משטרה ישראליות והתחנות הגובלות בהן בתחום יהוש"ע קל ויעיל
5. אינו מאפשר ויסות כח אדם	5 * גורם לפיצול הכח המשטרי ומונע הקמת כח מרכזי סמי-צבאי
6. עלולים להיווצר הוראות וכללים שונים במשטרות מקומיות שונות	6 * מקדם אפשרות של קיום משטרה יהודית בישובים היהודים ללא חריגה מן המודל
7. מכביד על פעולת גוף התיאום המרכזי (מספר רב של יחידות לתיאום)	
8. מחייב הקמת שלושים ושש יחידות משטרה עצמאיות	
9. מקשה ומפצל המאמץ המודיעיני הישראלי	9 *

- 1. The first part of the report is a summary of the work done during the last year.
- 2. The second part is a detailed account of the experiments carried out.
- 3. The third part is a discussion of the results obtained.

4. The fourth part is a conclusion drawn from the results.

References

Books

Journals

1. The first book is by Smith and Jones.

2. The second book is by Brown and White.

3. The third book is by Green.

4. The fourth book is by Black.

5. The fifth book is by Grey.

6. The sixth book is by Gold.

7. The seventh book is by Silver.

8. The eighth book is by Copper.

9. The ninth book is by Iron.

10. The tenth book is by Lead.

11. The eleventh book is by Tin.

12. The twelfth book is by Zinc.

13. The thirteenth book is by Nickel.

14. The fourteenth book is by Cobalt.

15. The fifteenth book is by Manganese.

אלטרנטיבה ב' - משטרת אזורים

(2)

חסרונות

יתרונות

1. מאגר כח האדם מוגבל למסגרת אזרית.	1. בקיאות בבעיות מקומיות ואזוריות וידע מקומי.
2. אפשרויות ויסות כח אדם מוגבלות למסגרת האזורית.	2. חיזוק השלטון המקומי ושיתוף הפעולה האזורי בנושאי משטרה.
3. אפשרויות התאום בין המשטרות האזוריות אינן אופטמליות.	3. המשטרה תחת ביקורת ציבורית נרחבת-ועדה ציבורית ממנה.
4. מאפשר התחלה של הוצרות כח גדול סמי צבאי המתואם ומאורגן באיזור.	4. מאגר הגיוס בגודל סביר-אזורי.
	5. קיימת אפשרות חלקית לויסות כח-אדם.
	6. אפשרות התאום עם גורמי משטרה-ישראל סבירה.
	7. אפשרויות התיאום בין המשטרות האיזוריות סבירות.
	8. הקשרים עם גוף התיאום המרכזי סבירים.
	9. מאפשר קיום בסיסי הדרכה איזוריים.
	10. רמת הפיצול של הכח עדיין מקשה הקמת כח מרכזי סמי צבאי.
	11. מקל על חדירה מודיעינית ישראלית והשגת שתוף פעולה ומידע מחברי מועצות המשטרה.
	12. מאפשר משטרה יהודית לשובים יהודים ללא חריגה מהמודל ע"י התארגנות מוניצפלית של הישובים.

אלטרנטיבה ג' - משטרה מרכזיתיתרונותחסרונות

1. מאפשר שליטה מרכזית על כל כוחות המשטרה ביהוש"ע.	1. אינו מאפשר מתן יצוג הולם לאינטרס של השלטון המקומי.
2. מאפשר תאום ופיקוח על כל פעולות המשטרה ביהוש"ע.	2. יוצר בסיס להקמת כח סמי צבאי מרכזי ורחב.
3. מאפשר ויסות כ"א וריכוז מאמץ לפי הצורך.	3. בסיס לפיתוח נורמות פיקוד, עבודת מטה, קשר ושליטה, פיתוח תורה והכשרת קאדרים.
4. מאפשר מעורבות ישראלית באמצעות הנציג בגוף התיאום.	4. יאפשר שליטה על קידום וסיווג.
	5. יגרור להוצרות אי חלות ועצמאות.
	6. יוצר מוטת שליטה נרחבת של פיקוד מרכזי.

הוראות כלליות

הוראות

הוראות

1. תחילה יבדוק המפקח את כל הנתונים שהתקבלו מהמקור המסומן.	1. יש לוודא כי כל הנתונים שהתקבלו מהמקור המסומן הם נכונים.
2. תחילה יבדוק המפקח את כל הנתונים שהתקבלו מהמקור המסומן.	* 2. תחילה יבדוק המפקח את כל הנתונים שהתקבלו מהמקור המסומן.
3. יש לוודא כי כל הנתונים שהתקבלו מהמקור המסומן הם נכונים.	* 3. יש לוודא כי כל הנתונים שהתקבלו מהמקור המסומן הם נכונים.
* 4. תחילה יבדוק המפקח את כל הנתונים שהתקבלו מהמקור המסומן.	* 4. תחילה יבדוק המפקח את כל הנתונים שהתקבלו מהמקור המסומן.
	* 5. תחילה יבדוק המפקח את כל הנתונים שהתקבלו מהמקור המסומן.

ד. לאחר בחינת יתרונותיהן וחסרונותיהן של שלוש האלטרנטיבות מומלץ להעדיף את אלטרנטיבה ב' - משטרת אזורים. אלטרנטיבה זאת נותנת מיטב הסיכויים לביצוע יעיל של תפקידי המשטרה ולהשארת מידה סבירה של השפעה ויכולת תיאום בידינו, תוך מינימום של סיכון ליצירת כח מרכזי סמי צבאי.

5. סיוע משטרת ישראל

א. משטרת ישראל תסייע לרשות למנהל עצמי בין היתר גם בתחומים הבאים :

- (1) הקמת יחידות המשטרה.
- (2) ארגון היחידות.
- (3) הדרכה והכשרת כח אדם.
- (4) מתן שרותי מחשב ורישום פלילי ממוכן.
- (5) מתן שרותי זהוי פלילי וקרימינליסטיקה.
- (6) הזרמת מידע.

6. המלצות

- א. לאמץ את הקריים המנחים שפורטו לעיל.
- ב. להעדיף את המבנה של משטרות אזורים כמפורט לעיל.
- ג. לצרף לצוות הישראלי למטא ומתן קצין משטרה שיטמש יועץ כאשר תדון הקמת כח המשטרה ביהוש"ע.

בתי סוהר1. כללי

א. ביהוש"ע קיימים כיום 6 בתי סוהר המופעלים ע"י שרות בתי הסוהר. מצבת האסירים הפליליים והבטחוניים בבתי סוהר אלה כיום 1.10.78 היתה כלהלן:

סה"כ	בטחוניים	פליליים	בית סוהר
521	448	73	שכם
95	80	15	טול-כרם
599	449	150	עזה
211	164	47	רמאללה
239	212	27	חברון
292	267	25	ג'נין
1957	1620	337	סה"כ

ב. בתי הסוהר הופעלו ע"י סגל ישראלי שמנה 533 איש.

ג. כהתאם לחוק הירדני (חוק הבטחון הציבורי הזמני לשנת 1965) היתה המשטרה אחראית לניהול בתי הסוהר ולשמירה על האסירים.

ד. בבתי הסוהר בישראל וכשטחי יהוש"ע כלואים כיום 2750 אסירים בטחוניים.

2. החזקת האסירים

א. עם הקמת מדינת ישראל העצמי ימסרו לידי המשטרה המקומית שוקם, 2 בתי סוהר בשכם ובעזה אשר קבולתם כ-1000 מקומות ובהם יוחזקו כל האסירים הפליליים השפוטים כיום (כ-350) וישאר בהם מקום לאסירים ועצירים כעתיד.

ב. בבתי הסוהר בשכם ובעזה יוחזקו כלואים מהסוגים הבאים:

- (1) אסירים פליליים.
- (2) עצירים לפני משפט.
- (3) עצירים לפי צו מינהלי שהוצא ע"י גורמים מקומיים.

3. ארגון והפעלה

א. כדי לאפשר העברה מסודרת של בתי הסוהר בשכם ובעזה לידי המשטרה המקומית או שרות בתי סוהר מקומי יש צורך בהכשר לכ 200 - 300 עובדים מקומיים לתפקידי ניהול, החזקה והפעלה של בתי הסוהר.

ב. ההכשרה האמורה יכול שתעשה ע"י שרות בתי הסוהר במסגרת קורסים מיוחדים שימשכו בין חודש לחודשיים.

ג. בתי הסוהר האחרים יוכלו לשרת את צרכי רשות הבטחון וכן את המשטרה המקומית באם יוחלט להעבירם אליהם.

ד. אפשרויות הכליאה של אסירים בטחוניים:

(1) המשך החזקת בתי הסוהר ע"י שרות בתי הסוהר במקומותיהם הנוכחיים באזור.

יתרונות: אין צורך בהשקעת משאבים להקמת בתי סוהר חדשים; קרובי אסירים יכולים לבקרם ללא קושי; נח מבחינה ארגונית (המשכיות).

המגבלות: בתי הסוהר נמצאים בתוך הערים הערביות ובתחומן המוניציפלי, החזקת בתי סוהר אלה ע"י ישראלים מהוות קושי פסיכולוגי ומדיני.

(2) הקמת בתי סוהר בתוך מחנות צה"ל, אשר בתחומי יהוש"ע.

יתרונות: בתי הסוהר אינם בתחום המוניציפלי של הרשויות המקומיות, קל לשמור על בתי הסוהר.

המגבלות: השקעת משאבים רבים לצורך בניה; משך ההקמה תמשך שנים; סמליות שלילית בעיני העולם (ישראל מחזיקה ביהוש"ע מחנות צבאיים ובתי סוהר).

(3) העברת האסירים הבטחוניים למשמורת בתחום הקו הירוק.

יתרונות: רמת בטחון גבוהה מבחינת החזקת האסירים; אי החזקת בתי סוהר ע"י ישראל בתחומי יהוש"ע.

מגבלות: הצורך בהשקעת משאבים בהיקף של 125 מיליון ל"י; הצורך בהקמת מבנים טרומיים שהקמתם תמשך שנה משעת קבלת ההחלטה, תדמית לא חיובית בעיני העולם - ישראל הפכה לארץ גזרה של אסירים.

עמדת משרד הפנים היא כי מבחינת היתרונות והמגבלות של האפשרויות הנ"ל נראית האלטרנטיבה האחרונה עדיפה.

ח נ י נ ה

11. כדי לצמצם את חומרת הבעיה של קליטת האסירים הבטחוניים בישראל מוצע לתת חנינה לחלק מהאסירים הבטחוניים המוחזקים בישראל ובשטחים (יחד כ-2700), לפי קריטריונים שיקבעו.
12. אולם גם אם יחובו 25% מתוך האסירים הבטחוניים עדיין נצטרך לתת תשובה לקליטת 1200 אסירים בישראל. לכן יצטרך אגף התקציבים להקצות לאלתר את הסכומים הדרושים להזמנת המבנים כדי שניתן יהא לעמוד בלוח זמנים.

תפקידיו של צה"ל בשמירה על בטחון הפנים בשטחי יהוש"ע יתפרשו על כמה תחומים.

1. תחום החקיקה והמשפט

בהנחה שתחיקת צה"ל בנושאי בטחון ביהוש"ע תשאר בחקפה גם אם יסוג המימשל הצבאי, ימשיך צה"ל במילוי תפקידיו כיום במסגרת שיטת המשפט של המימשל הצבאי פירוש הדבר, אפשרות לשינוי תחיקת הבטחון במקרה הצורך מחד והפעלת המערכת המשפטית-צבאית הנשענת על תחיקה זו מאידך.

2. סיוע לגורמים אחרים

אם לא יינתן לשב"כ ולמשטרה ישראל מעמד מוכר ביהוש"ע יצטרך צה"ל לפרוש חסותו עליהם ולאפשר להם לפעול במסגרתו למילוי התפקידים המוטלים עליהם.

3. תפקידים ייחודיים לצה"ל

במסגרת השמירה על בטחון הפנים יוטלו על צה"ל מספר תפקידים שוטפים כאבטחת הישובים הישראליים ביהוש"ע, אבטחת מטיילים ישראליים ביהוש"ע, אבטחת המקומות הקדושים ליהודים, פיקוח על הבטחון השוטף לאורך הגבולות, ואבטחת צירי התנועה המוגדרים (כולל מרדף אחרי מחבלים ומסתננים). אולם התפקיד העיקרי יהיה להתערב בנעשה ביהוש"ע במקרה של הפרת סדר חמורה בעלת השלכות בטחוניות.

הקשיים בנושא זה הם משני סוגים:

א. הגדרת הפרת הסדר החמורה. כלומר עד איזה גבול יהיה על המשטרה המקומית לטפל בהפרת הסדר ובאיזה שלב יהיה על כוחות צה"ל להכנס לפעולה?

ב. מי במקום יחליט על הפעלת כוחות צה"ל, באיזה שלב של הפרת הסדר ובאילו אמצעים לנקוט לשם התגברות על הפרת הסדר?

בשאלה א' המדובר הוא על הפרת סדר חמורה כגון: שביתה כללית, מרי אזרחי, פעולה אלימה רחבת מימדים הפושטת במספר מקומות בעת ובעונה אחת וכו'. נראה כי במקרים אלה לא תהיה בעיה הגדרה. הבעיה מתעוררת בשלבי ההתראה והמניעה של התפתחות מצבים כפי שתוארו לעיל. נראה כי אין מנוס ממתן תשובה לשאלה זו בהסכם על הקמת המועצה המינהלית, רצוי באמצעות הגדרת סמכויותיה של המשטרה המקומית כאשר לצה"ל נשאר תפקיד שאינו מוגדר לפרטיו.

התשובה לשאלה ב' צריכה להיות כי בידי צה"ל תהיה ההחלטה באיזה שלב לפעול ובאילו אמצעים לנקוט אולם אין להניח כי יינתן הדבר ולכן יהיה צורך להגדיר את האמצעים בגוף ההסכם, כולל האמצעים הקיצוניים ביותר לטפול במקרים כפי שתוארו לעיל, דוגמת פיזור הפגנה באמצעות גז מדמיע או הטלת עוצר על אזור מסויים.

תיאום בין צה"ל, משטרה ושב"כ בנושא בטחון פנים

1. ביהוש"ע פועלים כיום שלושה גורמים בנושא בטחון פנים: צה"ל, משטרת ישראל והשב"כ. חלוקת התפקידים ביניהם ברורה:
צה"ל: שמירה על הביטחון והסדר הציבורי.
שב"כ: סיכול פח"ע, פעולותיו נעשות בהסתר אולם אנשי בעלי מעמד בשטח.
משטרת ישראל: לחימה בעבריינות וסיוע לשני הגורמים האחרים כאשר יש צורך באקט פורמלי של מעצר, העמדה לדין וכו'.
2. עם חקמת רשות המינהל העצמי יוצר גורם בטחוני נוסף בשטחי יהוש"ע ותוא כוח המשטרה המקומי החזק כאשר אליו מצורפים קציני קישור מצריים ו/או ירדניים.
3. עם התווספות גורם זה לנסיגת המימשל הצבאי ופריסתו מחדש של צה"ל ל"אתרי בטחון סוגדריים", יש צורך בהסדרים מיוחדים להבטחת המשך פעולתם הסדירה של כוחות הבטחון הישראליים בעיקר בתחומי סיכול פח"ע, טיפול בעבריינים בטחוניים, טיפול בהפרות סדר על רקע בטחוני, טיפול בכלואים ואבטחת אזרחי ישראל המבקרים ביהוש"ע.
4. הנחות יסוד:
 א. לפי הסכם קמפ דייוויד יפעלו בתחומי יהוש"ע שני כוחות בטחון בלבד - צה"ל והמשטרה המקומית. לכן יש צורך למצוא דרכים כדי לאפשר למשטרת ישראל ולשב"כ המשך פעולותיהם הסדירות.
 ב. לפי הסכם קמפ דייוויד תפקיד כוח המשטרה המקומי החזק:
 "to assist in providing such security" (i.e. the security of Israel and its neighbors)
5. השאיפה העיקרית שלנו צריכה להיות השארת תחיקת צה"ל בנושאי הבטחון ביהוש"ע על כנה ללא שינויים כלל, או בשינויים מינימליים המחייבים מקיומה של המשטרה המקומית.
 כאלטרנטיבה לכך ניתן לחוקק צו שייקרא "צו בדבר סדרי בטחון, עבירות סדרי דין ושפיטה בתחומי יהודה שומרון וחבל עזה". צו זה יסדיר את פעולת כוחות הבטחון באזורי יהוש"ע, החל בפעולות רשות בטחון שתאחד את כל גורמי הבטחון תחת קורת גג אחת, המשך בסדרי המשפט וכלה בדרכי הענישה. נוסח הצעת הצו נספח למסמך זה.

כאלטרנטיבה נוספת ניתן לפרט הסמכויות המוגדרות של צה"ל (הכולל בתוכו את השב"כ ומשטרת ישראל) במסגרת של "הסכם מעמד כוחות" (status of forces agreement) אשר ידון גם באספקטים של בטחון פנים בכללם מעמדה של התחיקה בענייני בטחון.

6. בעיית השפיטה:

אם תשאר בתוקפה תחיקת צה"ל בענייני בטחון הרי יושאר על כנו מבנה המשפט הצבאי הקיים כיום ולא נזדקק לשינוי המצב. עם זאת, קיימת האלטרנטיבה של הקמת רשות הבטחון, המפורטת, רשות אשר תפעיל מערכת משפטית משלה.

7. מעמד הגופים הבטחוניים:

- א. מעמד מוכר לצה"ל, משטרת ישראל והשב"כ.
יש לשאוף לכך שיוענק מעמד מוכר לכל שלושת הגורמים במקביל וכי רשות המינהל העצמי וכל גורם אשר יפעל ביהוש"ע יכיר במעמד זה אשר יוקנה להם בהסכם.
- ב. אם עקרון זה לא ניתן להשגה הרי ניתן לתת מעמד מוכר לגורמים אלה, ובעיקר לשב"כ ולמשטרת ישראל במסגרות משותפות לישראל ולגורמים אחרים.
- ג. המסגרות המשותפות יכולות להיות:
 - (1) יוציני הקישור למשטרה המקומית: ביחידת קציני הקישור הישראלית ישתתפו צה"ל, משטרת ישראל ושב"כ במעמד שווה ולא תהיה כל אפשרות מצד המשטרה המקומית לסרב לשתף פעולה בתואנה כי קצין הקישור אינו בעל מעמד מוכר.
 - (2) הוועדה המתמדת לטיפול בהכנסת עקורי 1967; יש לשתף בצד הישראלי את נציגי שב"כ, המשטרה וצה"ל כאשר לנציג שב"כ מעמד בכיר ומוכר.
 - (3) רשות הבטחון, אם תוקם כהתאם לאלטרנטיבה המוצעת, תכלול בתוכה נציגים מוכרים של צה"ל, משטרת ישראל והשב"כ.
- ד. מעמד מוכר למשטרת ישראל ולשב"כ במסגרת צה"ל.
אם לא נוכל להשיג כמו"מ מעמד מוכר בנפרד לשלושת הגורמים הרי ניתן להעניק סמכויות לשב"כ ולמשטרת ישראל לביצוע תפקידיה במסגרת מפקדי כוחות צה"ל באזור. בכך יוענקו לאנשיהם מעמד והסמכויות שיוענקו לחיילי צה"ל, במדים או בלעדיהם, בתפקיד ושלא בתפקיד.

...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...

CONCLUSION:

...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...

REFERENCES:

- a. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- b. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- c. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- d. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- e. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- f. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- g. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- h. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- i. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- j. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- k. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- l. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- m. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- n. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- o. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- p. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- q. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- r. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- s. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- t. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- u. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- v. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- w. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- x. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- y. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...
- z. ...the ... of ... and ...
...the ... of ... and ...

8. ביצוע תפקידי שמירת בטחון הפנים:

א. סיכול פח"ע:

- (1) סיכול חדירות מעבר לגבול ומירדפים אחרי מחבלים - בידי צה"ל.
- (2) איסוף ידיעות בשטח - בידי אנשי שב"כ מוכרים או בידי אנשי שב"כ בכיסוי צה"ל.
- (3) רישוי נשק - בידי משטרת ישראל בתיאום עם צה"ל.

ב. מעצרים וחיפושים:

- (1) אפשרות א': מעצרים וחיפושים ייערכו לפי המלצת שב"כ, הביצוע בפועל ע"י משטרת ישראל בחסות צה"ל או ע"י צה"ל עצמו, בהשתתפות אנשי שב"כ.
- (2) אפשרות ב': כבאפשרות א' בהשתתפות המשטרה המקומית לכך יש שתי הסתייגויות: - המשטרה המקומית לא תוכל לסרב לשתף פעולה.
- תיתכן אפשרות למתן גושפנקא רשמית מן המשטרה המקומית למעצר בחיפוש שלא ניתן היה לדחותם ושכונצו ללא השתתפות המשטרה המקומית.

- (3) מקום המעצר: עצורים בטחוניים יישמרו במתקנים בפיקוח ישראלי בלבד, מיקומם יכול להיקבע במחנות צה"ל בנושאי בטחון, או להעבירם לתחומי הקו הירוק. השמירה בפועל תוטל על משטרת ישראל בחסות צה"ל.

ג. חקירות:

חשוד שניתפס יועבר לשב"כ לשם חקירה ראשונית.

ד. תביעות ושפיטה:

- אפשרות א': אם תישאר תחיקת צה"ל בנושאי בטחון מנגנון התביעה בדומה לזה הקיים היום - כלומר בידי צה"ל והמנגנון המשפטי שלו.
- אפשרות ב': אפשרות שיתוף שופטים ערביים בשפיטת עברייני בטחון.
- אפשרות ג': אם תוקם רשות הבטחון ייקבע תהליך התביעה והשפיטה בצוו שיקימה.

ה. כלליה:

- כיום אין הפרדה בין עבריינים פליליים ועברייני בטחון ושני הסוגים מוחזקים בבתי סוהר הנמצאים בניהול שרות בתי הסוהר. עם הקמת המשטרה המקומית יועברו לידה סמכויות הכליאה של עבריינים פליליים ערביים. עברייני בטחון יכלאו במתקנים בשליטת ישראלית - שירות בתי הסוהר בחסות צה"ל או משטרת ישראל.
- (1) מיקומם של בתי הסוהר ייקבע כאחר בטחוני מוגדר בשליטת צה"ל וזאת

1. There is a very small number of...

1. There is a very small number of...

- There is a very small number of...
- There is a very small number of...
- There is a very small number of...

2. There is a very small number of...

- There is a very small number of...
- There is a very small number of...
- There is a very small number of...

There is a very small number of...

There is a very small number of...
There is a very small number of...
There is a very small number of...

3. There is a very small number of...

There is a very small number of...

4. There is a very small number of...

- There is a very small number of...
- There is a very small number of...
- There is a very small number of...

5. There is a very small number of...

There is a very small number of...
There is a very small number of...
There is a very small number of...
There is a very small number of...
There is a very small number of...

There is a very small number of... There is a very small number of...

לאחר שיוצאו מהם העבריינים הפליליים או שיועברו למיקום בשטחים שבשליטתו המלאה של צה"ל.

(2) ניתן לשקול העברת תשפוטים הבטחוניים למאסר בישראל אולם אפשרות זו, הגם שהיא המועדפת ע"י משרד הפנים, כרוכה בקשיים ניכרים - מדיניים וכלכליים (ראה מסמך 3 ב (3)), כמו כן לא רצוי להקים ביהוש"ע מקום כליאה מרכזי שבו ירוכזו כל התשפוטים הבטחוניים.

ו. פעולות מניעת והרתעה:

(1) מעברי גבול: בשליטת צה"ל ובהשתתפות נציגי משטרה, שב"כ, מכס וכו' כאשר לכל אחד מעמד מוגדר משלו, או בחסות צה"ל.
(2) הפרת הסדר הציבורי: כאשר הפרת סדר ציבורי גורמת לבעיה בטחונית הטפול בה ע"י צה"ל כולל אפשרות להטלת עוצר.

(4) חנינה: סמכות ההחלטה האחרונה בידי שב"כ. הטיפול הפורמלי בידי הרשויות המשפטיות של צה"ל או של רשות הבטחון.

(5) רישוי נשק: פרט לנשק הנושא ע"י חיילי צה"ל יהיה כל רישוי הנשק ביהוש"ע בידי משטרת ישראל.

(6) מניעת התחזות כחייל: הטיפול בידי המשטרה הצבאית כתאום עם משטרת ישראל והמשטרה המקומית.

(7) מעצר מינהלי: יהיה בלעדית בידי ישראל, בהמלצת שב"כ ובביצוע משטרת ישראל או צה"ל. ניתן לקבוע סדרי דיווח במקרה זה למשטרה המקומית.

(8) גירוש: ההחלטה על הגירוש בידי שב"כ, משטרת ישראל או צה"ל. הביצוע בשטח יכול להעשות ע"י צה"ל, רשות הבטחון או אפילו ע"י המשטרה המקומית בפיקוח משטרת ישראל.

יש להניח שבשני האמצעים האחרונים בגלל הבעיות המשפטיות שלהם, לא יוכלו כוחות הבטחון להשתמש ותידרש מציאת דרך אחרת לטיפול בעברייני בטחון שלא ניתן להוכיח אשמתם.

9. עבירות פליליות:

נושא זה יהווה תמצית הקשר בין משטרת ישראל למשטרה המקומית. הנושאים מפורטים במסמך המשטרה. כאן רק נעיר כי יש להניח שיווצרו יחסי גומלין בין שתי המשטרות גם מעבר לפונקציות קציני הקישור הקבועים בהסכם קמפ דייוויד.

חסוי

חסוי

10. אבטחת אזרחי ישראל בשטחי יהוש"ע:

- אבטחת הישובים בשטח יהוש"ע תתואם ע"י צה"ל בשיתוף המתיישבים.
- אבטחת המטילים הישראלים ביהוש"ע תיעשה ע"י צה"ל; טיולי נוער וטיולים מאורגנים יתואמו גם הם ע"י צה"ל; אספקת הנשק תיעשה ע"י משטרת ישראל.
- אבטחת המקומות הקדושים היהודיים תתבצע ע"י צה"ל בתיאום עם משרד הדתות ועם משטרת ישראל..

הצעת חיקוק - סדרי בטחון

הצעת החיקוק המצ"ב בדבר סדרי בטחון, עבירות בטחון, סדרי דין ושפיטה בתחומי יהודה, שומרון וחבל עזה, הוכנס ע"י השב"כ בשיתוף עם הפרקליט הצבאי הראשי והוגשה לדיון בוועדה בהשתתפות השב"כ, יועץ רוח"מ לעניני טרור, משרד החוץ, משטרת ישראל, משרד המשפטים, משרד הפנים וצה"ל.

אם תקבל ההצעה הכלולה בחיקוק זה יהיה כמובן צורך בבדיקתו היסודית של החיקוק ובעיבודו הסופי.

THE HISTORY OF THE

IN THE YEAR 1776, THE AMERICAN ARMY, UNDER THE
COMMAND OF GENERAL WASHINGTON, WAS DEFEATED BY THE
BRITISH AT THE BATTLE OF BUNKER HILL. THE
AMERICAN ARMY WAS FORCED TO RETIRE TO PHILADELPHIA.
THE BRITISH OCCUPIED THE CITY AND THE ARMY
WAS FORCED TO MOVE ON.

THE AMERICAN ARMY WAS FORCED TO MOVE ON TO
LONDON, ENGLAND.

**הצעת חיקוק (צו) בדבר סדרי ביטחון, עבירות
סדרי דין ושפיטה בתחומי יהודה, שומרון וחבל עזה**

חלק א' - הגדרות

1. בצו זה:

רשות הביטחון - לרבות מי שהוסמך ע"י רשות הביטחון.
האיזור - איזור יהודה, שומרון וחבל עזה.
ביטחון האיזור - לרבות ביטחון מדינת ישראל, הגנתה מפני פגיעה ברכושה, בכלכלתה, בקשרי התחבורה, התקשורת והגנה מפני כל מעשה שפגע או מיועד היה לפגוע בחייו, גופו, בריאותו, חירותו, רכושו של אזרח ישראל, תושב ישראל או אדם אחר שהגיע לתחומי האיזור מישראל.
"עבירת ביטחון" - הינה אחת מאלה:

- א. כל עבירה שפגעה או מיועדת היתה לפגוע בביטחון האיזור;
 - או ב. כל עבירה המנויה בתקנות ההגנה (שעת חירום)-1945;
 - או ג. כל עבירה בניגוד לצו זה.
- בית משפט - בית משפט לביטחון הפועל עפ"י צו זה.

חלק ב' - רשות הביטחון

2. חוקם רשות ביטחון שהרכבה ייקבע ע"י ממשלת ישראל. (*)
3. רשות הביטחון רשאית להפעיל כל סמכות הקיימת בתקנות ההגנה (שעת חירום)-1945 בחוק ההגנה של עבר הירדן 1935 והתקנות שהותקנו על-פיו וכן כל סמכות בדין הנחוצה לשם ההגנה על ביטחון האיזור.
4. רשות הביטחון תכונן בתי-משפט לביטחון ותמנה את שופטי בתי-המשפט, נשיא בתי-המשפט ונשיאים תורגמים.
5. רשות הביטחון תמנה תובעים שיופיעו בפני בתי-המשפט.
6. רשות הביטחון תמנה אנשים אשר יוסמכו לפתוח בחקירה ולהשתמש בכל הסמכויות המפורטות בצו זה, בכל מקרה בו קיים חשד על ביצוע עבירות ביטחון.

(*) מבחינה ביטחונית אין התנגדות לכך שרשות הביטחון לא חוקם רק ע"י ממשלת ישראל ובלבד שמראש יובטח כי תישמר בה השליטה הישראלית.

OFFICE THREE

NO. 1000
DATE: 10/1/1970

NAME: [illegible]
[illegible]

7. רשות הביטחון תהיה רשאית לעיין בכל עת בגזר דין שהטיל בית המשפט, להמתיק את גזר הדין, להקל או לחון, והכל בהתאם לתנאי ההקלה כפי שתקבע רשות הביטחון.

8. רשות הביטחון תהא רשאית להוציא תעודות חסיון בכל הליך משפטי כדי למנוע גילוי ראיה שגילוייה עלול לפגוע בביטחון האיזור.

חלק ג' - בתי משפט ושיפוט

9. יכוננו באיזור בתי משפט לביטחון.

10. א. בתי המשפט ידונו נאשמים בכל עבירת ביטחון.

ב. מצא בית משפט כי העבירה נשוא הדיון בפניו איננה עבירת ביטחון, רשאי יהיה לבקשת הצדדים למשפט להעביר הדיון לבית משפט אחר.

11. א. בית המשפט יהיה מורכב משלושה שופטים ובהם שופט משפטאי אחד לפחות. מותב בית המשפט יקבע ע"י הנשיא.

ב. נשיא בית המשפט ישמש אב בית הדין בכל מותב בו הוא יושב, אין הנשיא בין שופטי המותב יקבע הוא שופט משפטאי אחר לשמש אב בית הדין.

12. החלפת שופט
נבצר מאחד השופטים של בית משפט מסיבה כלשהיא לסיים משפט, בין שהתחיל בית המשפט בגביית ראיות ובין שטרם התחיל בה, רשאי נשיא בית המשפט לקבוע במקומו שופט אחר, ובית המשפט בהרכבו החדש רשאי להמשיך במשפט מן השלב שאליו הגיע בהרכבו הקודם, ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם בענין, לנהוג בראיות שנגבו ע"י בית המשפט בהרכבו הקודם, כאילו גבה אותן בהרכבו החדש או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

13. תחילת הדיון
המקום והזמן אשר בו יתחיל בית משפט לדון במשפט פלוני יקבע ע"י נשיא בית המשפט.

14. סמכות
בית המשפט מוסמך לדון את מי שעשה מחוץ לאיזור מעשה שהיה מהווה עבירת ביטחון אילו נעשה באיזור.

15. פומביות הדיון
א. בית המשפט יקיים את הדיונים הנערכים בפניו בדלתיים פתוחות, אולם רשאי בית המשפט לצוות כי הדיון בפניו יתקיים כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם הוא סבור כי מן הראוי לעשות כן מטעמים של ביטחון האיזור, הגנה על המוסר או על שלומו של אדם.

ב. ציווה בית המשפט על קיום הדיון בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם, או לסוגי בני אדם, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.

SECRET

1. The purpose of this document is to provide information on the status of the project.

2. The project is currently in the planning stage and is expected to be completed by the end of the year.

3. The project is being managed by the Project Manager.

4. The project is being funded by the Department of Defense.

5. The project is being implemented by the Department of Defense.

6. The project is being monitored by the Department of Defense.

7. The project is being evaluated by the Department of Defense.

8. The project is being reported to the Department of Defense.

9. The project is being reviewed by the Department of Defense.

10. The project is being approved by the Department of Defense.

11. The project is being implemented by the Department of Defense.

12. The project is being monitored by the Department of Defense.

13. The project is being evaluated by the Department of Defense.

14. The project is being reported to the Department of Defense.

ג. לא יפרסם אדם ולא יגלה לאחר דבר על דיון שהתנהל בבית המשפט בדלתיים סגורות אלא ברשות בית המשפט.

ד. לא יצלם אדם באולם בית המשפט ולא יפרסם תצלום כזה אלא ברשות בית המשפט.

מחרגם
לנאשם 16. אם הנאשם אינו שומע עברית, ימנה בית המשפט מחרגם על-מנת להרגם לו את הנאמר במהלך הדיון ואת החלטות בית המשפט, אלא אם ויתר הנאשם מרצון על ההרגום כולו או חלקו.

הזהרת
עד
ומתורגמן 17. א. בית המשפט יזהיר את העד לפני גביית עדותו כי עליו להעיד אמת, שאם לא כן יהא צפוי לעונש הקבוע בצו זה, העד יישבע להעיד אמת, אולם רשאי הוא משהודיע שהוא עושה כן מטעמי דת או מצפון, שלא להישבע אלא להצהיר בהן צדק, זולת אם היה בית המשפט משוכנע שטעמי העד ניתנו שלא בתום לב.

ב. האמור בסעיף (א) יחול גם על הזהרת מתורגמן והשבעתו בשינויים המחוייבים.

דחיית
המשך
הדיון 18. בית המשפט רשאי לדחות את ישיבותיו בכל שלב של ההליכים, ולחזור ולשבת במקום ובזמן שיורה. בית המשפט רשאי ליתן כל הוראה בדבר החזקתו במשמורת של נאשם והתייצבותו לישיבה שנדחתה.

רישום
פרוטוקול 19. א. אב בית הדין ינהל פרוטוקול דיונים בעצמו או באמצעות רשם.

ב. הפרוטוקול יכיל רישום תמציתי בדבר:

- (1) תשובת הנאשם לאישום;
- (2) עדויות;
- (3) פרטי המוצגים;
- (4) הכרעת דין (המימצאים שקבע בית המשפט וההחלטה אם לחייב הנאשם או לזכותו);
- (5) גזר דין.

ג. אב בית הדין יחתום על כל הכרעת דין וגזר דין.

הזמנת
הנאשם
ועדים
והוצאת
צו הבאה 20. א. בית המשפט רשאי להזמין, לבקשת בעל דין, כל אדם להעיד במשפט אם היה סבור שיש בהזמנתו להועיל לבירור שאלה הנוגעת למשפט וכן רשאי בית המשפט להזמין עד מטעמו.

ב. בית המשפט רשאי לתת בכל עת צו הבאה נגד נאשם, אם ראה שיש צורך בכך, כדי לכפות את התייצבותו למשפט במועד שנקבע.

ג. בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או ביזמת בית משפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

ד. בית המשפט רשאי לצוות על אדם הנוכח לפניו להעיד או להמציא לו מסמכים במועד שיקבע; דינו של אדם כזה כדון מי שהומצאו לו הזמנה או צו להמציא מסמכים.

ה. מי שהוזמן להעיד ולא התייצב או נצטווה להמציא מסמכים ולא המציאם, רשאי בית המשפט לתת צו הבאה נגדו לכפות את התייצבותו בבית המשפט.

ו. מי שהוצא נגדו צו הבאה לפי סעיפים קטנים ב' או ג' יובא בהקדם בפני בית המשפט והוא יורה אם להחזיקו במעצר או לשחררו בתנאים שיקבע.

הוזמן אדם להופיע בפני בית המשפט, וללא נימוק סביר נמנע מלבוא או מלהמציא מסמך או ראיה הנמצאים בחזקתו או בשליטתו, או שבא לבית המשפט ועזבו בלי לקבל רשות מבית המשפט, או שהוא נמנע מלבוא להמשיך הדיון לאחר שנצטווה לבוא, או כל אדם, שבהיותו נוכח בבית המשפט מסרב לציית לכל הוראה של בית המשפט, או מעליב את בית המשפט או כל חבר מחבריו, או מפריע או מעכב את ההליכים בבית המשפט, יהיה בית המשפט רשאי לגזור דינו מיד למאסר לחקופה שלא תעלה על שנתיים; אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית המשפט לדון בעבירה על סעיף זה על-פי הליכי אישום רגילים כפי שנקבעו בצו זה, ובלבד שלא ישא אדם באחריות פעמיים בשל אותו מעשה.

מאסר עד
או נאשם
בשל אי-ציות
להזמנה;
בדיון
בית המשפט

22. עד המעיד בפני בית משפט יהיה נתון לחקירה, חקירה שכנגד ולחקירה חוזרת.

23. מקום שיש נאשמים אחדים במשפט אחד, סדר חקירת העדים הוא:

א. בחקירה שכנגד - הנאשמים או סניגוריהם לפי הסדר שבו רשומים הנאשמים בכתב האישום;

ב. בחקירה ראשית - תחילה הנאשם, או סניגורו, שביקש שמיצה אותו עד, ואחר-כך יתר הנאשמים או סניגוריהם לפי הסדר האמור בפסקה א'.

עדים
במשפט
של
נאשמים
אחדים

24. החלטות בית המשפט, לרבות הכרעת הדין וגזר הדין, יתקבלו ברוב דעות; לא היה רוב דעות לגבי סוג העונש או מידתו, רואים שופט שהציע את סוג העונש או את מידת העונש החמורים ביותר, כאילו הצטרף לדעתו של שופט שהציע את ההצעה הקרובה ביותר להצעתו. לענין סעיף זה יקבע אב בית הדין מהו עונש חמור יותר.

החלטות
יתקבלו
ברוב דעות

25. א. כתב אישום יוכן ויוגש על-ידי חובע לבית המשפט.

ב. כתב אישום יכיל:

- (1) שם בית המשפט שאליו הוא מוגש;
- (2) שם הנאשם ומענו;
- (3) תיאור העובדות המהוות את העבירה בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם;
- (4) ציון הוראת החיקוק שלפיו מואשם הנאשם;
- (5) שמות עדי התביעה, בכפוף למיגבלות ביטחון.

שירות ביטחון כללי

26. צירוף אישומים
פרטי האישום יהיו נפרדים לכל עבירה, אבל אפשר להביא לדין על מספר אישומים בבת-אחת ואפשר לשפוט עליהם ביחד או לחוד, הכל כפי שיחליט בית המשפט בכח עת. הנאשם יתבקש להשיב על כל פרט אישום בנפרד.
27. תיקון האישום
בית המשפט רשאי, לפי בקשת התובע או לבקשת הנאשם או מיוזמתו, בכל שלב של ההליכים, לתקן את האישום או להרשיע את הנאשם בעבירה אחת ובלבד שהאשמה שעליה הרשיעו כאמור הוכחה על-ידי הראיות שהובאו לפניו במהלך הדיון; לפני שימשיך בית המשפט בשפיטה לאחר שתוקן האישום יהיה רשאי להחליט - לפי ראיות ענינו, בהתחשבו עם טובת ענייניו של הנאשם - על דחיית המשך הדיון או להרשות לתביעה או לסניגוריה, לחזור ולקרוא לחקירה כל עד.
28. צירוף נאשמים
נאשמים המואשמים בעבירות דומות או בעבירות הנובעות מאותה מערכת עובדות, אפשר להאשימם ולשפוטם ביחד או לחוד, ככל אשר יכריע בית המשפט בכל עת.
29. הפרדת הדין
החליט בית המשפט, בכל שלב של ההליכים, כי הדיון נגד נאשמים יופרד, ניתן להמשיך בדיון נגד אותו נאשם או נאשמים שדינם הופרד מאותו שלב של ההליכים המשותפים בו הורה בית המשפט על הפרדת הדיון, הכל לפי החלטת בית המשפט שימשיך בדיון.
30.
בתחילת המשפט יקרא בית המשפט את כתב האישום באזני הנאשם, ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תוכנו. אולם רשאי בית המשפט שלא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג על-ידי סניגור, אם הודיע הסניגור לבית המשפט, כי קרא את כתב האישום באזני הנאשם והסביר לו את תוכנו, ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסניגורו יירשמו בפרוטוקול.
31. לאחר תחילת המשפט רשאי נאשם לטעון טענות מקדמיות ובהן:
א. חוסר סמכות עניינית;
ב. פגם או פסול בכתב האישום;
ג. העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה;
ד. זיכוי קודם או הרשעה קודמת בכל המעשה נשוא כתב האישום בפני בית משפט;
ה. חסינות;
ו. חנינה.
32. מי שעבר עבירה בטחונות ניתן להעמידו לדין בפני בית משפט אף אם עמד לדין בפני בית משפט אחר, אולם אם הורשע ע"י בית המשפט האחר, יחשב בית המשפט בעונש שכבר נשא בגין העבירה הבטחונית.
33. תשובת הנאשם לאישום
לא בוטל האישום מכוח טענה מקדמית, ישאל בית המשפט את הנאשם מה תשובתו לאישום; הנאשם רשאי שלא להשיב, ואם השיב, רשאי הוא בתשובתו להודות בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולן או מקצתן, או לכפור בהן, וכן לטעון עובדות נוספות בין הודה כאמור ובין אם לאו. תגובת הנאשם יכול שתיעשה על-ידי סניגורו.

- חזרה מהודיה .34 א. הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או במקצתה, אם הירשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו.
- ב. החיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שיסודה בהודיית הנאשם ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות.
- .35 עובדה שהנאשם הודה וראוה כמוכחת כלפיו זולת אם ראה בית המשפט שלא לקבל את ההודיה כראיה או שהנאשם חזר בו מן ההודיה לפי סעיף 34.
- .36 פרשת התביעה לא הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באישום או באחד האישומים שבכתב האישום, או שהודה ובית המשפט לא קיבל את הודייתו, הביא התביעה לפי בית המשפט את ראיותיה לעובדות שלא נתקבלה עליהן הודיה, ורשאית היא להקדים להן דברי-פתיחה.
- .37 זיכוי עם חום פרשת התביעה נראה לבית המשפט עם סיום פרשת התביעה כי אין בחומר הראיות כדי לחייב את הנאשם להשיב על אישום כלשהו, יזכה בית המשפט את הנאשם מאותו אישום.
- .38 לא זוכה הנאשם לפי סעיף 37, רשאי הוא להביא לפני בית המשפט את ראיוח הסניגוריה ורשאי הוא להקדים להן דברי-פתיחה.
- .39 א. הנאשם רשאי לנהוג באחת מאלה:
(1) להעיד כעד סניגוריה ואז עשוי להחקר חקירה נגדית.
(2) להימנע מהעיד.
- ב. בית המשפט יסביר לנאשם כי הוא רשאי לנהוג כאמור וכי אם ימנע מהעיד עשויה הימנעותו מהעיד לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע.
- .40 סיכומים לענין האשמה כתום הבאת הראיות, או משתקבלה הודיה בעובדות ולא הובאו ראיות, רשאים התובע ואחריו הנאשם להשמיע את סיכומיהם לענין האשמה.
- .41 סיכומים עם סיום פרשת ההגנה רשאי התובע לסכם טענותיו ולאחריו רשאים הנאשם או סניגורו לסכם טענותיהם.
- .42 הכרזה מיידית על זיכוי על זיכה בית המשפט את הנאשם, יכריז על זיכוי מיד והנאשם ישוחרר אם אין להחזיקו במעצר מסיבות אחרות.

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

TOP SECRET

43. חינוך וגזר-דין
א. הרשיע בית המשפט את הנאשם באשמה, יגזור את דינו.
ב. בטרם יגזור דינו של הנאשם, יתן בית המשפט לתובע הזדמנות להביא ראיות שיש בהן כדי להשפיע על טיב העונש או על מידתו. לאחר מכן הרשות בידי הנאשם למסור הודעה או עדות וכן להביא ראיות על עובדות ונסיבות העשויות להקל את העונש.
- ג. נסתיימו ההליכים האמורים בסעיף ב', רשאים התובע, ואחריו הנאשם או סניגורו להשמיע את סיכומיהם לענין מידת העונש; סיכם הסניגור, יאפשר בית המשפט לנאשם להגיד את דברו האחרון.
44. נוכחות הנאשם במשפט
א. כל אדם הנדון בבית המשפט יהא זכאי להיות נוכח במשך כל הליכי המשפט, כל זמן שהוא מתנהג כראוי.
ב. אם הוא מתנהג שלא כראוי, רשאי בית המשפט, לפי שיקול דעתו, לצוות להוציא את הנאשם מאולם בית המשפט ולהמשיך בהליכי המשפט שלא בפניו ובלבד שיגרום לכך שיודיע לנאשם על המתרחש בהליכי המשפט, ותינתן לנאשם אפשרות להגן על עצמו.
ג. בית המשפט רשאי, אם יראה לנכון, להרשות לנאשם להיות מחוץ לבית המשפט במשך השפיטה, כולה או מקצתה, בתנאים שיקבע.
45. נאשם שאינו שפוי בדעתו
א. נשפט אדם בפני בית המשפט ונראה לבית המשפט כי אין הנאשם בר-עונשין מחמת היותו בשעת המעשה סובל ממחלת נפש, יפסק בית המשפט לעצרו במקום מתאים שיקבע על-ידי רשות הביטחון ולהחזיקו שם כל עוד סבורה רשות הביטחון שהנאשם חולה כאמור.
ב. אם תוך הליכי הדיון בבית המשפט נראה לבית המשפט שאין הנאשם מסוגל לעמוד בדין מפני שהוא סובל ממחלת נפש, יורה בית המשפט כי אותו אדם ייעצר לתקופה שתורה רשות הביטחון. העידו שני רופאים שאדם העצור לפני הוראות סעיף קטן זה שפוי בדעתו, ונוכחה רשות הביטחון כי מן הראוי לעשון כן, יורה שאותו אדם ישפט בהתאם לחוק על העבירה שמואשם בה.
ג. רשות הביטחון רשאית לתת, מזמן לזמן, הוראות כפי שתראה לנכון, בדבר מעצרו של בני אדם שנעצרו לפי הוראות סעיף זה.
46. בדיקה רפואית לנאשם
א. כדי לאפשר לבית המשפט להכריע אם יש מקום ליתן צו לפי סעיף 45, רשאי הוא לצוות לפי בקשת בעל דין או ביוזמתו שלו, שהנאשם ייבדק בבדיקה רפואית, וכן אם יש צורך בכך שיאושפז בבית-חולים.
ב. צו אישפוז לפי סעיף זה יבוצע ע"י פסיכיאטר שיתמנה לכך ע"י רשות הביטחון או מי שהוסמך לכך על-ידה; בית המשפט לא יקבע בהחלטתו בית-חולים מסויים שבו יאושפז החולה, ובית החולים שנקבע לכך ע"י הפסיכיאטר שיתמנה כאמור יאושפז את האדם הנזכר בצו.
47. תקופת מעצר
הטיל בית המשפט עונש מאסר על נידון יכלול בתקופת המאסר גם כל תקופה שבה היה הנידון נתון כמעצר בקשר לאותה עבירה לפני גזר הדין.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

עצור לפי צו זה יוחזק במשמורת במקום שנקבע ע"י רשות הביטחון או מי שהוסמך לכך על-ידה.

מקום
מעצר
ומאסר

עונשין 49. א. (1) נחייב אדם בדין בפני בית המשפט לגזור לו כל עונש שאינו עולה על הקבוע לעבירה בצו זה, לפי המקרה, או עונש קל הימנו, ובכלל זה עונש מאסר וקנס גם יחד ובלבד שלא יוטל קנס העולה על חמשת אלפים לירות מקום שלא נקבע לעבירה כאמור אלא עונש מאסר;

(2) מקום שנקבע לעבירה עונש חובה, יטיל בית המשפט עונש כאמור;

(3) בית המשפט רשאי לגזור מאסר בשל אי-תשלום קנס לתקופה שחראה בעינו, ובלבד שלא תעלה על שנתיים וזאת בנוסף לכל עונש מאסר שיגזור על-ידיו;

(4) לא הוטל על-ידי בית המשפט על נאשם מאסר בשל אי-תשלום קנס כאמור בפיסקה (3) רשאי בית המשפט להטילו בצו על-פי בקשת התובע שהוגשה לאחר שהקנס לא שולם במועדו;

(5) מאסר במקרה של אי-תשלום קנס ירוצה לאחר כל עונש מאסר שעל הנידון לרצות;

(6) הוטל על-ידי בית המשפט מאסר בשל אי-תשלום קנס, ולפני שנשא הנידון כל עונשו שולם חלק מהקנס, תקוצר תקופת המאסר לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו;

(7) למרות האמור בפיסקה (1) לא יוטל על הנאשם בבית המשפט גזר דין מוות, אלא אם היו לפחות שניים משופטיו בעלי הכשרה משפטית וגזר הדין ניתן פה אחד.

ב. מי שנדון למאסר למעט מאסר בשל אי-תשלום קנס ולפני שנשא כל עונשו חזר ונידון למאסר בשל עבירה אחרת, תתחיל תקופת העונש השנייה מיד ובמקביל לראשונה זולת אם הורה בית המשפט אחרת.

ג. הטיל בית המשפט בפסק דין אחד עונשי מאסר לתקופות שונות רשאי הוא להורות שהנידון ישא כולם או מקצתם בזה אחר זה. לא הורה כן תתחיל תקופת כולם ביום אחד.

ד. בית משפט שהטיל עונש מאסר, למעט מאסר בשל אי-תשלום קנס, רשאי להורות, כי באותה תקופת מאסר, כולה או מקצתה, תוטל על הנידון עבודת פרך; רשות הביטחון תקבע מדי פעם מה הם סוגי העבודות שחוטלנה על מי שנידון כאמור.

ה. (1) בית המשפט שהטיל עונש מאסר לתקופה קצובה, למעט מאסר בשל אי-תשלום קנס, רשאי להורות שהעונש כולו או מקצתו יהיה על תנאי;

(2) עונש שחובה להטילו לא יהיה על תנאי;

(3) מי שנידון למאסר על תנאי לא ישא את עונשו, אלא אם עבר תוך התקופה שנקבעה בגזר הדין (להלן - "תקופת התנאי") אחת העבירות שנקבעו בגזר הדין (להלן - "עבירה נוספת");

RECEIVED
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL

STATE OF NEW YORK
JAN 10 1900

RECEIVED

שירות ביטחון כללי

(4) תקופת התנאי תתחיל מיום גזר הדין, ואם הנידון נושא אותו זמן עונש מאסר - מיום שיחרור מהמאסר, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת;

(5) הוטל עונש על תנאי והורשע הנידון תוך תקופת התנאי או לאחריה, בעבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת העונש על תנאי;

(6) הורשע הנידון כאמור ולא ציווה בית המשפט על הפעלת העונש על תנאי רשאי התובע, לא יאחר מחודשים מיום גזר הדין לבקש מבית המשפט את הפעלת העונש על תנאי;

(7) מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש מאסר על תנאי, ישא את שתי תקופות הכליאה בזו אחר זו, זולת אם הורה בית המשפט מטעמים שירשמו, ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות;

(8) צו שניתן על-פי פסקאות (5)-(7) דינו לכל דבר כדין גזר דין של בית המשפט.

התחייבות 50. א. בית המשפט שהרשיע אדם רשאי, בנוסף על העונש שהטיל או במקומו, לצוות שהנידון יתן התחייבות להימנע מהעבירה תוך תקופה שיקבע בית המשפט ושלא תעלה על שלוש שנים; התחייבות חייבה בערבים או בלי ערבים ובסכום שלא יעלה על סכום הקנס שמוחר להטיל בשל העבירה שבה הורשע הנידון, הכל כפי שיצווה בית המשפט.

ב. ציווה בית המשפט על אדם לפי סעיף קטן א' התחייבות להימנע להימנע מעבירה, רשאי בית המשפט לכפותו לציית לצו וליתן את ההתחייבות על-ידי שיטיל עליו מאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.

ג. הורשע אדם בעבירה שהתחייב לפי סעיף קטן א' להימנע ממנה ולא שילם סכום ההתחייבות, יהא דינו של סכום זה לענין גבייתו מן המורשע ולענין מאסר במקום תשלום, כאילו היה קנס שהוטל על-ידי בית משפט שציווה על מתן ההתחייבות. היתה ההתחייבות בערבים, יגבה מהערבים כל סכום שלא שילם המורשע, כאילו היה קנס שלא שולם במועדו.

חיוב 51. א. בית המשפט שהרשיע אדם, רשאי לחייבו, בנוסף על עונש, לשלם למי שניזוק עקב העבירה את ערך הנזק, כולו או חלקו, בתור פיצוי על הנזק או הסבל שנגרם לו.

ב. לא יחייב בית המשפט בפיצויים כאמור בסעיף קטן א' אלא לאחר שנתן אפשרות לניזוק ולנאשם להביא ראיות שיהיה בהם כדי להצביע על שיעור הנזק.

ג. דין פיצויים שלא שולמו כדין קנס שלא שולם במועדו.

הוראה 52. בית משפט רשאי להורות בכל ענין על סדרי דין שלא נקבעו בצו זה, על סדרי דין שיראו לו כמתאימים ביותר לעשיית דין צדק. כללית בדבר סדרי דין

חלק די - ראיות

53. בדיני ראיות ינהגו בתי המשפט לפי החוק האנגלי ולפי נהגם של בתי המשפט המשמשים בשיפוט פלילי באנגליה, בתנאי שבית המשפט רשאי לסטות מדיני הראיות מטעמים מיוחדים שיירשמו - אם נראה לו שזו הצדק לעשות כן, והוא כשאין הוראה אחרת בצו זה.

(נוסח חילופי - בדיני ראיות ינהגו בתי המשפט לפי הדין הקיים באיזור, והוא כשאין הוראה אחרת בצו זה, אולם בית המשפט רשאי לסטות מדיני הראיות מטעמים מיוחדים שיירשמו - אם נראה לו שזו הצדק לעשות כן).

חלק הי - דרכי ענישה

54. הפחתת עונשים
על חישוב תקופת המאסר והפחתת המאסר של מי שמרצה עונש מאסר על-פי פסק דין של בית המשפט, יחולו הוראות צו זה ולא יחולו הוראות הדין הקובעות כללים בדבר הפחתת עונשים עבור התנהגות טובה בבית הסוהר.

דין עונש 55. כל הוראה בדין הקובעת עונש חבישה או מתייחסת אליו, יראו אותה כאילו קבעה עונש מאסר או התייחסה אל עונש כאמור, הכל לפי המקרה.

ביצוע מעצר ומאסר 56. א. (1) מי שנתנו נגדו פקודת מעצר או צו מעצר מכוח צו זה יהיו מעצרו והחזקתו במעצר ניתנים לביצוע בישראל בדרך שמבצעים בישראל פקודת מעצר או צו מעצר;
(2) מי שנעצר כדין באיזור בשל מעשה או נסיון שבוצע בישראל או בשטח מוחזק, ושהוא בר-עונשין לפי הדין או מחיקת הביטחון החלים במקום בו בוצע, תהיה החזקתו במעצר ניתנת לביצוע בישראל או בשטח מוחזק, כאילו נעצר בישראל או בשטח המוחזק הכל לפי הענין;

ב. (1) מי שנדון והוטל עליו עונש בבית המשפט יהיה עונשו ניתן לביצוע בישראל בדרך שמבצעים בישראל עונש שהוטל ע"י בית משפט בישראל, במידה שלא בוצע העונש באיזור ובכפוף לצו זה.
(2) תושב שטח מוחזק שהוטל עליו עונש מאסר על-ידי בית משפט בר סמך באיזור, ניתן להעבירו מן האיזור לאותו שטח מוחזק, לשם ריצוי או המשך ריצוי אותו עונש מאסר.

ג. (1) מי שניתנו נגדו בישראל פקודת מעצר, צו מעצר, פקודת מאסר, צו הבאה או כל הוראה אחרת המשמשת אסמכתא למעצר או מאסר על-פי חיקוק ישראלי, למעט צו של לשכת הוצאה לפועל בישראל ניתן לעצרו מכוחם בהיותו באיזור על-מנת שיועבר לישראל.

4. CONCLUSION

In conclusion, the document highlights the significance of a robust information management system. It stresses that such a system is essential for supporting the organization's strategic goals and for ensuring that all activities are properly documented and analyzed.

The document also notes that the information management system should be regularly updated and maintained to ensure its effectiveness and reliability.

It is recommended that the organization implement the following measures to improve its information management practices:

- Establish a clear policy for information management.
- Develop a comprehensive plan for data collection and analysis.
- Implement a system for disseminating information to stakeholders.

By following these recommendations, the organization can ensure that its information management system is effective and reliable, thereby supporting its strategic goals and ensuring transparency and accountability in its operations.

The document concludes by stating that the information management system is a key component of the organization's overall management framework and that it should be given the highest priority in the organization's planning and budgeting process.

Finally, the document emphasizes the importance of ongoing communication and collaboration between all stakeholders involved in the information management process. It stresses that this is essential for ensuring that the system is effective and reliable.

The document concludes by stating that the information management system is a key component of the organization's overall management framework and that it should be given the highest priority in the organization's planning and budgeting process.

(2) מי שניחננו נגדו בשטח מוחזק פקודת מעצר, צו מעצר, פקודת מאסר, צו הבאה, או כל הוראה אחרת המשמשת אסמכתא למעצר או מאסר על-פי הדין או תחיקת הביטחון החלים בו, ניתן לעצרו מכוחם בהיותו באיזור, על-מנת שיועבר לאותו שטח מוחזק.

(3) תושב האיזור שהוטל עליו עונש מאסר על-ידי בית משפט בר סמך בשטח מוחזק ניתן להחזיקו במיתקן כליאה.

(4) בסעיף קטן זה "מתקן כליאה" - כל מקום שהוכרז כמקום מעצר ומאסר.

ד. לענין ביצוע מעצר ועונשין לפי סעיף זה מותר לחייל או לשוטר להעביר אדם כאמור בסעיפים קטנים א'-ג' לתחנת משטרה או למתקן כליאה המופעל כדין בישראל או בשטח מוחזק, הכל לפי הענין.

חלק ו' - סניגוריה

- הגדרות 57. "סניגור" - עורך-דין מקומי או עורך-דין ישראלי;
"עורך-דין ישראלי" - אדם הרשאי לעסוק במקצוע עריכת דין לפי החוק הישראלי.
"עורך-דין מקומי" - אדם הרשאי לעסוק במקצוע עריכת דין באיזור.
- סניגוריה בפני בית המשפט 58. נאשם בפני בית משפט זכאי להגן על עצמו באמצעות סניגור או לנהל הגנתו בעצמו.
- מינוי עורך-דין ע"י רשות הביטחון 59. רשות הביטחון רשאית במקרים שיראו לה למנות לנאשם שהסכים לכך סניגור לניהול הגנתו.
- מינוי עורך-דין ע"י בית המשפט 60. נאשם בעבירה חמורה שלא בחר לו סניגור או שרשות הביטחון לא מינתה לו סניגור ימנה לו בית המשפט סניגור בהסכמתו.
- אי-הופעת הסניגור 61. בית המשפט רשאי להמשיך לדון כל נאשם המיוצג על-ידי סניגור, אם הסניגור לא הופיע לדיון בבית המשפט על אף שהוזמן כדין ולא הראה סיבה סבירה לכך.

שירות ביטחון

- מינוי עורך-דין כסניגור רק בהסכמתו
62. לא יתמנה עורך-דין כסניגור לפי סעיפים 59 או 60 אלא אם הסכים לכך.
- תפקידי סניגור
63. סניגור שנבחר או שניתמנה ייצג את הנאשם בכל הליך הקשור למשפט שלשמו נבחר או נחתמה.
- הפסקת יצוג ע"י סניגור
64. א. סניגור לנאשם לא יפסיק לייצג נאשם אלא ברשות בית המשפט.
ב. רשות הביטחון שמינתה סניגור לנאשם רשאית, עד לפתיחת הדיון בבית המשפט להחיר לו להפסיק לייצג את הנאשם.
- סייג למינוי סניגור
65. בית משפט שהירשה לסניגור להפסיק לייצג את הנאשם מחמת שזה לא שיתף פעולה עמו רשאי על אף האמור בסעיף 60 שלא למנות לנאשם סניגור אחר, אם נראה שאין בכך להועיל.
- חילופי סניגורים
66. ביקש הנאשם להחליף סניגור, לא יסרב בית המשפט ליתן לסניגור הקודם רשות להפסיק לייצג את הנאשם אלא אם נראה שחילוף הסניגורים מצריך דחיה בלתי סבירה של המשפט.
- שכרו של סניגור
67. א. נחתמה סניגור על-ידי בית משפט או על-ידי רשות הביטחון, יקבע בית המשפט את שכר טרחתו ורשאי הוא לאשר את הוצאות ההגנה.
ב. בית משפט או רשות הביטחון, לפי הענין, רשאים לאשר תשלום מראש של הוצאות חזויות של ההגנה.
ג. לא קבע בית משפט את שכר טרחת הסניגור ולא אישר את הוצאות ההגנה, רשאית רשות הביטחון לקבוע את שכר הטירחה ולאשר את הוצאות ההגנה.
ד. סניגור שמונה על-ידי רשות הביטחון וחדל לייצג את הנאשם לפני פתיחת הדיון בבית המשפט בהיתר רשות הביטחון, יקבע שכר טרחתו על-ידי רשות הביטחון, אשר רשאית גם לאשר את הוצאות ההגנה.
ה. שכר טרחת הסניגור והוצאות ההגנה יכוסו מקופת רשות הביטחון.
ו. לענין סעיף זה "הוצאות ההגנה" - לרבות הוצאות הסניגור.
- איסור קבלת שכר
68. סניגור הזכאי לשכר טירחה והוצאות הגנה כאמור בסעיף 67 לא יקבל מאת הנאשם או מאדם אחר כל שכר, פיצויים, מתנה או טובת הנאה אחרת.
- לבושו של עורך-דין
69. סניגור לא ישמע בבית המשפט אם אינו לבוש מדי משפט כמפורט בסעיף 70 להלן זולת אם הירשה לו בית המשפט לנהוג בדרך אחרת, אולם רשאי סניגור להישמע על-ידי שופט בלשכתו גם אם הוא אינו לבוש מדי משפט.
- מדי משפט
70. מדי משפט הם: חולצה לבנה, עניבה שחורה, חליפה כהה וגלימה שחורה.

100-2-10

OTHER INFO

100-2-10

ON 10/10/50 BY 100-2-10

[Faint, mostly illegible text body consisting of several paragraphs]

חלק ז' - עבריינים צעירים

- הגדרות
71. "בית משפט" - בית משפט לפי צו זה.
 "ילד" - אדם שלא מלאו לו שנים עשר שנה.
 "נער" - אדם שמלאו לו שנים עשר שנה אך לא מלאו לו ארבע עשרה שנה.
 "בוגר רך" - אדם שמלאו לו ערבע עשרה שנה אך לא מלאו לו שש עשרה שנה.
- אי-הבאת ילד לדין
72. אדם שעבר עבירה בהיותו ילד לא יעצר ולא יובא עליה לדין פלילי בפני בית המשפט.
- מעצר נער או בוגר רך
73. נער או בוגר רך יוחזק במעצר בנפרד מיתר הכלואים אלא אם הורתה רשות הביטחון אחרת לגבי מקרה מסויים או לגבי סוג של מקרים.
- תקופת מאסר של נער
74. היה הנידון ביום גזר הדין נער והחליט בית המשפט לגזור עליו עונש מאסר - לא תעלה תקופת המאסר על שישה חודשים.
- תקופת מאסר של בוגר רך
75. היה הנידון ביום גזר הדין בוגר רך והחליט בית המשפט לגזור עליו עונש מאסר - לא תעלה תקופת המאסר על שנה אחת אלא אם הורשע בעבירה שהעונש המקסימלי הקבוע בצידה עולה על חמש שנות מאסר.
- חיוב הורים או אפוטרופסים בקנס
76. א. היה הנידון ביום גזר הדין נער או בוגר רך והחליט בית המשפט לגזור עליו עונש קנס, אם כעונש יחיד ואם בנוסף לכל עונש אחר, רשאי בית המשפט לחייב בתשלום הקנס את אבי הנידון או את אימו, או אם הוא נחון לאפוטרופסותו של אחר - את אפוטרופסו, ולענין תשלום הקנס לרבות ריצוי עונש מאסר תמורתו - יהיה דין האב, האם או האפוטרופוס כדין הנידון.
- ב. לענין סעיף זה "בוגר רך" - אדם שמלאו לו ארבע עשרה שנה אך לא מלאו לו שמונה עשרה שנה.
- חיוב הורים או אפוטרופסים בערובה
77. א. היה הנידון נער או בוגר רך ולא נהג בית המשפט על-פי האמור בסעיף 76, רשאי בית המשפט לצוות על אבי הנידון או על אימו או על אפוטרופסו, ליתן התחייבות כספית (להלן - ערובה) בסכום שלא יעלה על הקנס אותו רשאי היה לגזור בגין העבירה על-מנת להבטיח כי הנידון לא יעבור עבירה שינקוב בית המשפט בצו (להלן - עבירה נוספת) במשך תקופה שלא תעלה על שנה אחת (להלן - תקופת ערובה).
- ב. ציווה בית המשפט על אדם לפי סעיף קטן א' ליתן התחייבות להבטיח כי הנידון לא יעבור עבירה נוספת בתוספת הערובה, רשאי בית המשפט לכפותו לצו וליתן את ההתחייבות על-ידי שיטיל עליו קנס שלא יעלה על אלף לירות. דין קנס שהוטל לפי סעיף זה כדין שהוטל לאחר הרשעה בדיון.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

ג. הורשע הנידון בעבירה נוספת שעבר בתקופת הערובה יורה בית המשפט בצו על מימוש הערובה ודין הצו כדין פסק דין המטיל עונש קנס על הנושא בהתחייבות, ורשאי בית המשפט לקבוע מאסר תמורתו ובלבד שתקופת המאסר לא תעלה על שישה חודשים.

שיחרור קטין חור התחייבות להימנע מעבירה 78. א. נעצר קטין כחשוד בביצוע עבירה על צו זה והתובע אישר כי יש ראיות לכאורה לביצוע העבירה, רשאית רשות הביטחון להורות כי לא יועמד לדין בבית המשפט בגין העבירה שהוא חשוד בביצועה ואשר תפורט על-ידי רשות הביטחון בהוראות, בתנאי שינחנו על-ידי אביו, אימו, או אפוטרופסו התחייבות כספית או ערבון כספי (להלן - ערובה) בסכום שלא יעלה על אלפיים לירות, הכל לפי שתורה רשות הביטחון, על-מנת להבטיח כי הקטין לא יעבור עבירה שקבעה רשות הביטחון במשך תקופה שלא תעלה על שנה (להלן תקופת הערובה).

ב. הורשע קטין שניתנה לגביו ערובה כאמור בסעיף קטן א', במשך תקופת הערובה, בעבירה שנקבעה על-ידי רשות הביטחון, רשאי בית המשפט לבקשת התובע להורות בצו על מימוש הערובה ודין הצו כדין פסק דין המטיל עונש קנס על נותן הערובה.

ג. לענין סעיף זה "קטין" - אדם שמלאו לו שנים עשרה שנה אך לא מלאו לו שמונה עשרה שנה.

ד. האמור בסעיף זה בא להוסיף על האמור בצו זה ולא לגרוע הימנו.

חלק ח' - כללי האחריות לעבירה

79. כללי האחריות לעבירה יהיו בהתאם לכללים שבדין הקיים.

חלק ט' - עבירות

איסור מגע עם אדם הפועל נגד ביטחון האיזור 80. לא יבוא אדם במגע, בכתב, בעל-פה, או בכל דרך אחרת עם אדם שיש יסוד סביר להניח כי הוא פועל נגד ביטחון האיזור.

אי-מניעת עבירה 81. אדם שידע או שהיה לו יסוד סביר לחשוד כי אדם אחר עובר או מתכוון לעבור עבירה שעונשה עולה על שלוש שנות מאסר ולא מסר הודעה על כך מייד לרשות הביטחון או לתחנת המשטרה הקרובה או לכל קצין צה"ל או לא פעל באופן סביר אחר כדי למנוע את עשייתה, או המשכחה או השלמתה - יאשם בעבירה על צו זה.

SECRET
OFFICE OF THE
ATTORNEY GENERAL

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE
WASHINGTON, D.C. 20530

MEMORANDUM
TO THE ATTORNEY GENERAL
FROM THE DEPARTMENT OF JUSTICE

RE: [REDACTED]

1. [REDACTED]

2. [REDACTED]

3. [REDACTED]

4. [REDACTED]

Very truly yours,

[REDACTED]

cc: [REDACTED]

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE
WASHINGTON, D.C. 20530

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE
WASHINGTON, D.C. 20530

1. [REDACTED]

2. [REDACTED]

3. [REDACTED]

4. [REDACTED]

שירות הביטחון

דין מסתנן 82. א. מסתנן דינו מאסר חמש עשרה שנה או קנס עשרה אלפים לירות מסתנן או שני העונשים כאחד.

ב. רשות הביטחון רשאית להורות בכתב על גירושו של מסתנן מן האזור בין שהוא אשם בעבירה של הסתננות ובין שלא הואשם. צו הגירוש ישמש אסמכתא חוקית להחזקת מסתנן במעצר עד לגירוש.

ג. ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן ב' ואדם שנגדו הוצא צו גירוש, כלוא מסיבה כלשהיא, ישוחרר אותו אדם ממקום כליאתו לשם ביצוע הגירוש, אף אם לא תמה התקופה שנקבעה לכליאתו.

ד. מי שהסתנן כשהוא מזויין או בחברת אדם מזויין או נתמך ע"י אדם מזויין, דינו מאסר עולם.

ה. לצורך סעיף זה:

- (1) "מסתנן" - מי שנכנס לאזור ביוזעין ושלא כדין.
- (2) "מזויין" - לרבות מי שמזויין במכשיר או בחומר העלול להמית אדם או לגרום לו חבלה חמורה, אף שאינו כלי יריה או חומר נפיץ או חומר תבעיר.
- (3) מי שנכנס לאזור על-פי רשיון שהושג על-סמך הצהרה כוזבת רואים אותו כמסתנן.

ו. בכל הליך לפי סעיף זה מי שנמצא באזור ללא תעודה המאפשרת זיהויו כתושב האזור, עליו הראיה שלא הסתנן לאזור.

עדויות
שקר
ועדויות
סותרות

א. אדם שהעיד ביוזעין עדות שקר בכל הליכים בפני בית המשפט או התנהג התנהגות שאינה הולמת בפני כל בית משפט כזה דינו מאסר חמש שנים.

ב. אדם שהעיד ביוזעין עדות שקר בפני אדם כלשהוא המוסמך לפי צו זה לגבות עדות, דינו מאסר שנתיים.

ג. אדם שבעדותו בפני בית המשפט סתר בפרט חשוב עדות קודמת שהעיד לפני בית משפט אחר או לפני אדם כלשהוא המוסמך לגבות עדות והוכח לבית המשפט כי היתה בזה כוונה להונות את מי שלפניו ניתנה עדות מן העדויות כאמור, דינו מאסר שנתיים, ואין נפקא מינה את מי ממקבלי העדויות החכוון הנאשם להונות. עדות לענין סעיף זה, בין שניתנה בשבועה או בהן צדק ובין שניתנה בלעדיהם.

רשיונות
ומסמכים
שהוצאו
על-פי
צו זה

א. אדם המחזיק ברשיון יציגו לפי דרישתו של חייל.

ב. לא יפר אדם כל תנאי שנקבע ברשיון.

ג. לא ישנה אדם ולא יניח לאחר לשנות כל מסמך שהוא על-ידי רשות הביטחון.

ד. לא ישמש אדם ולא יניח לאחר להשתמש במסמך כאמור אשר הוכנסו בו שינויים בניגוד לאמור בסעיף קטן ג'.

ה. לא ישאיל אדם מסמך שהוצא על-ידי רשות הביטחון.

שירות ביטוח

- ו. לא יחזיק אדם ברשותו או בשליטתו כל מסמך הדומה למסמך שהוצא על-ידי רשות הביטוח, אם יש בו כדי להטעות.
- ז. לא יחזיק אדם ברשותו או בשליטתו מסמך שהוצא על-ידי רשות הביטוח, שאינו ערוך על שמו, מתוך כוונה להטעות.
- ח. בסעיף זה "רשיון" - משמעותו כל מסמך שהוצא על-ידי רשות הביטוח.

הסתה 85. כל אדם אשר:

- א. מנסה, בין בעל-פה ובין באופן אחר להשפיע על דעת הקהל באיזור באופן העלול לפגוע בביטחון האיזור, או;
- ב. העושה כל מעשה או יש בהחזקתו חפץ כל שהוא מתוך כוונה לעשות או להקל ביצוע נסיון כאמור, יאשם בעבירה על צו זה.

נשיאת
מסמכי
זיהוי

86.

- א. אדם, שמלאו לו שש עשרה שנה ישא עמו תעודת זהות, או מסמך אחר המשמש לזיהוי אדם להנחת דעתה של רשות הביטוח.
- ב. תושב האיזור ישא עמו תעודת זיהוי המנופקת בהתאם לחיקוקי האיזור.
- ג. מי שנכנס מ ישראל לאיזור ישא עמו תעודה המשמשת לזיהוי בישראל והוא חייב לשאתה בישראל.

איסור
הוצאת
מסמכי
זיהוי

87.

- לא יערוך אדם, לא ידפיס, לא ינפק ולא יתן בידי אחר תעודה או מסמך המתמרים לשמש לזיהוי של אדם ללא היתר כחוק.

עונש כללי

88.

- העובר על הוראות צו זה, או אינו מקיים הוראה או חובה שנקבעו בצו זה, צפוי למאסר של חמש שנים או לקנס של עשרת אלפים לירות או לשני העונשים גם יחד אם לא נקבע במפורש עונש אחר לאותה עבירה

עבירות

89.

- נתחייב בדין תאגיד בעבירת ביטחון, יראו כל אדם שהיה בזמן העבירה מנהלו או פקידו של התאגיד כאשם באותה עבירה אם אם יוכיח שהעבירה בוצעה בלא ידיעתו או שהוא נקט בכל האמצעים הסבירים למניעת ביצועה.

נטל
ההוכחה

90.

- אדם שנאשם בעבירת ביטחון, עליו ההוכחה כי ענינו נמצא בגדר פטור, היתר או הצדק שהוא טוען להם, או שהחזיק בכל רשיון, תעודת היתר, הסכמה או הרשאה.

REPORT - 1000
1000 - 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000

חלק י' - מעצרים, חיפושים, תפיסות והחרמות

- הגדרות 91. בחלק זה:
- "חייל" - לרבות מי שרשות הביטחון היקנתה לו סמכויות חייל.
- "קצין משטרה" - מי שניתמנה לכך על-ידי רשות הביטחון.
- מעצרים 92. א. חייל רשאי לעצור, ללא פקודת מעצר, כל אדם העובר על הוראות צו זה או שיש מקום לחשוד בו שעבר עבירה על צו זה.
- ב. מי שנעצר על-פי סעיף קטן א' יועבר בהקדם האפשרי לתחנת משטרה או למקום מעצר שנקבע לפי צו זה.
- ג. מי שנעצר על-פי סעיף קטן א', יש לקבל עליו פקודת מעצר תוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר תוך 96 שעות מעת מעצרו - ישוחרר.
- ד. קצין משטרה מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה שלא תעלה על שבועה ימים.
- ה. קצין משטרה שדרגתו אינה למטה מדרגת פקד, אשר נוכח לדעת שחומר החקירה שנאסף נגד מי שניתנה נגדו פקודת מעצר כאמור בסעיף קטן ד' מחייב להמשיך ולהחזיקו במעצר, רשאי להאריך תוקפה של אותה פקודת מעצר לתקופה נוספת שלא תעלה על שבועה ימים.
- ו. (1) בית המשפט מוסמך לתת פקודת מעצר לתקופה שלא תעלה על ששה חודשים;
- (2) ניתנה פקודת מעצר כאמור לתקופה קצרה משישה חודשים, רשאי בית המשפט להאריכה מזמן לזמן, ובלבד שכל תקופות המעצר יחד לא יעלו על שישה חודשים.
- ז. הוגש כתב אישום לבית המשפט, יהיה בית המשפט מוסמך להורות על מעצרו של הנאשם עד לסיום משפטו.
- ח. פקודת מעצר לפי סעיפים קטנים ד'-ז' תבוצע על-ידי חייל.
- ט. (1) בית המשפט או קצין משטרה מוסמכים להורות על שיחרורו, של מי שנעצר לפי סעיף זה; לא ישוחרר אדם העצור על-פי פקודת מעצר של בית משפט, אלא לפי צו של בית משפט, אולם מי שנעצר על-פי סעיף קטן ז' לא ישוחרר אלא לפי צו של אותו בית משפט שהורה על מעצרו.
- (2) קצין משטרה לא ישחרר את מי שמעצרו הוארך בהתאם לסעיף קטן ה' אלא אם דרגתו אינה למטה מדרגת פקד.
- (3) על אף האמור בפיסקה (1) לעיל, רשאית רשות הביטחון להסמין כל אדם אחר להורות על שיחרורו של מי שנעצר לפי סעיף קטן א', ובלבד שלא הוצאה נגד אותו עצור פקודת מעצר בהתאם לסעיפים קטנים ד'-ז'.

SECRET
OFFICE OF THE
DIRECTOR, FBI

TO: SAC, NEW YORK
FROM: SAC, NEW YORK
SUBJECT: [REDACTED]

NY 100-100000

Re New York letter to Bureau dated 10/1/50, captioned as above.

NY 100-100000

Enclosed for the Bureau are two copies of a letterhead memorandum (LHM) dated and captioned as above, and one copy of a letter dated 10/1/50, captioned as above, from the New York Office to the Bureau.

The LHM is being prepared by the New York Office and is being submitted to the Bureau for information.

The letter is being prepared by the New York Office and is being submitted to the Bureau for information.

The LHM is being prepared by the New York Office and is being submitted to the Bureau for information.

The letter is being prepared by the New York Office and is being submitted to the Bureau for information.

The LHM is being prepared by the New York Office and is being submitted to the Bureau for information.

The letter is being prepared by the New York Office and is being submitted to the Bureau for information.

The LHM is being prepared by the New York Office and is being submitted to the Bureau for information.

The letter is being prepared by the New York Office and is being submitted to the Bureau for information.

The LHM is being prepared by the New York Office and is being submitted to the Bureau for information.

The letter is being prepared by the New York Office and is being submitted to the Bureau for information.

The LHM is being prepared by the New York Office and is being submitted to the Bureau for information.

The letter is being prepared by the New York Office and is being submitted to the Bureau for information.

שיחרור
בערבות

93. א. שיחרור לפי סעיף 92 י יכול שיהא בערבות עצמית של העציר או הנאשם, בין לבדה ובין בצירוף ערבות ערב או בערבות כספית של העציר או של ערב, או מקצתה בערבות ומקצתה בערבות, הכל כפי שיוורה קצין המשטרה או בית המשפט, שקבעו את מתן הערובה כתנאי לשיחרור.

ב. שיחרור בערבות הוא על תנאי שהעציר או הנאשם יחייב לחקירות ולמשפט בכל מועד שיידרש לכך.

ג. שוחרר אדם בערובה רשאי חייל, בין מיוזמתו ובין לפי פניית ערב, אם יש לו יסוד סביר להניח שהמשוחרר עומד להתחמק מהדין לעצור את המשוחרר ללא פקודת מעצר. משוחרר שנעצר לפי סעיף זה נוהגים בו כאמור בסעיף 92 ב'.

ד. (1) לבקשת החובע רשאי בית המשפט, משהוכח לו כי המשוחרר הפר תנאי מתנאי השיחרור, לצוות על מעצר המשוחרר. כן רשאי הוא לצוות:

- (א) על תשלום סכום הערבות כולו או מקצתו. דין צו כזה, כדין קנס שלא שולם במועדו;
- (ב) על חילוט הערבות, כולו או מקצתו.

(2) בכל עת לאחר מתן צו לפי פסקה א' רשאי בית המשפט, מנימוקים שיירשמו, לבטלו או לשכוחו, כפי שיראה לנכון.

תחולת
סמכויות

94. סמכויות המעצר, התפיסה, ההחרמה, החיפוש, הבני אדם והעמדת כלי רכב, אגיות ואוירונים וכל סמכות אחרת הנתונה לחייל לפי תקנות ההגנה (שעת חירום) - 1945 לגבי כל עבירה וחשד לביצוע עבירות בניגוד לתקנות ה-ג"ל, תחול גם לגבי כל עבירה ביטחונית וחשד לביצוע עבירה ביטחונית.

95. סמכויות שוטר ואיש שב"כ
לכל שוטר במשטרת ישראל ולכל איש שירות הביטחון הכללי באיזור תהיינה סמכויות הנתונות לכל חייל על-פי צו זה.

96. תעודת חסינות
רשות הביטחון רשאית לתת תעודות חסינות מפני מעצר, חיפוש או כל הליך משפטי אחר באיזור לאנשים הפועלים באיזור ובתנאים שיקבעו על-ידיה.

חלק י"א - פ ר ש נ ו ת

97. כל החיקוקים החלים באיזור, יפורשו בהתאם לשינויים שחלו באיזור ותוך התאמה לתנאי האיזור.

98. "פקיד" - כמשמעותו בסעיף 169 לחוק מספר 16 לשנת 1960 - כולל כל חייל ומי שהוענקו לו סמכויות חייל.

חלק י"ב - ביצוע צווים, הוראות וגזרי דין

99. רשות הביטחון תבטיח ביצוע כל הוראה, צו וגזר דין שניתנו על-פי צו זה, ולשם כך תקבע כללים לביצוע ההוראות, הצווים או גזרי הדין.

מ.נ. - 2.8 >

ג. התיישבות יתודית

- (1) פריסת ההתיישבות.
- (2) מעמד משפטי.
- (3) נח"ל.

פריסת ההתישבות היהודית ביהודה, שומרון וחבל עזה ופזור האוכלוסיה הישראלית שם, הם גורמים חיוניים בהבטחת מעמדה הבטחוני של מדינת ישראל.

פריסת ההתישבות היהודית כפי שתוצג להלן מהווה חלק מהתפיסה הבטחונית המחייבת העתקת מרכז כובד האכלוס הצבאי והאזרחי מזרחית לקו הירוק ולמותר לציין, חלק מהגשמת הזכות להתנחל ברחבי ארץ ישראל.

1. הפריסה תשיג את המטרות הבאות:

א. יצירת עומק אסטרטגי: פריסת צה"ל וישובים אזרחיים לאורך שדרה מרכזית בין הירדן לקו הירוק, לאורך צירי תנועה וצמתים יתנו עומק אסטרטגי לרצועת החוף ובמרחבי יהודה, שומרון וחבל עזה.

ב. שליטה על גב ההר: סלילת צירי אורך ורוחב, לשם יצירת קשר לוגיסטי ורצף בין יהודה, שומרון וישראל בתחומי הקו הירוק, תבטיח שליטה על גב ההר המאוכלס ערבים בצפיפות.

ג. כצור הגבול המזרחי: יצירת עורף אזרחי לפריסת צה"ל, לאורך גבול הירדן, תמנע רצף של אוכלוסיה ערבית באזורי גבול.

ד. רצף יהודי ממזרח לירושלים: בירת ישראל עדיין שוכנת על הגבול הדמוגרפי של אוכלוסיה עוינת. על ידי הטיית האוכלוסיה היהודית מזרחה וצפונה תהפוך ירושלים למרכז הישוב היהודי.

תאום מלא וזהות אינטרסים קיימים בין פריסת צה"ל לאתרי בטחון מוגדרים (redeployment) ובין היערכות ההתישבות האזרחית. התישבות זו תתפתח בשטח מצומצם יחסית, על אדמות המדינה ואדמות ההפקר, ותתרכז בעיקר לאורך צירי התנועה וקווי הקשר והלוגיסטיקה החיוניים לצה"ל. כך יוכל גם הישוב הערבי להתפתח במסגרת המינהל העצמי.

2. צירי תנועה

תוכנית סלילת צירי התנועה לצורכי ההתישבות תואמת את התוכנית שהגיש צה"ל לצורך התפרסותו ולחלן עיקרה:

CHAPTER 10

The first part of the chapter discusses the importance of the

second part of the chapter discusses the importance of the

CHAPTER 11

The first part of the chapter discusses the importance of the

The second part of the chapter discusses the importance of the

CHAPTER 12

The first part of the chapter discusses the importance of the

The first part of the chapter discusses the importance of the

The first part of the chapter discusses the importance of the

א. צירי תנועה עיקריים:

צירי רוחב: חוצה שומרון צפוני - ציר עיקרי בין שפלת החוף והבקעה; חוצה שומרון מרכזי - ציר עיקרי בין השפלה המרכזית ומרכז בקעת הירדן; עוקף ירושלים - בקו מודיעין, גבעון, מעלה האדומים; חוצה יהודה - בקו לכיש, הר חברון.

ציר אורך: "ציר המדרונות" - בקו תקוע, מעלה-אדומים, מעלה אפרים, שיחבר את המורדות המזרחיים ביהודה ושומרון מדרום לצפון ויהווה אלטרנטיבה לכביש חברון-ירושלים - שכס, העובר באזור בו האוכלוסיה הערבית צפופה, ולכביש הבקעת הקרוב לגבול.

ב. צירי תנועה משניים: צירים קצרים כ-10 ק"מ כ"א, שיעודם שפור התנועה, חבור למחנות צה"ל ומתקנים, גישה לישובים אזרחיים וחבור כגון צירי תנועה עיקריים.

ג. צירי תנועה עוקפים: צירים קצרים, 5-10 ק"מ כ"א, יעודם עקיפת ערים ערביות גדולות (שכס, רמאללה, ג'נין...).

3. תכנון ההתישבות היהודית:

לפי הצעת האגף להתישבות של ההסתדרות הציונית העולמית (מאוקטובר 1978) מוצע לתכנן, לטווח ארוך, את ההתישבות לפי גושים. בהשקעה של 32 מיליארד ל"י אפשר יהיה להקים תוך חמש שנים 46 ישובים חדשים.

לפי הצעת משרד החקלאות יש לתכנן את ההתישבות לאור היעדים האסטרטגיים ארוכי הטווח של מדינת ישראל כלהלן:

א. פתוח ירושלים רבתי

למרות איחוד ירושלים תחת שלטון ישראל, עדיין אין מעמדה של ירושלים מובטח כליבה של המדינה.

הרצף העירוני הערבי הצפוף, הסמוך לירושלים והמשתרע מרמאללה ועד חברון, מונה כ-350,000 תושבים ערבים. איזור זה הוא ליבו של הישוב הערבי ביו"ש. גורם זה וכן האינטרסים של דתות שונות, עושים את ירושלים אובייקט ללחצים פנימיים ומדיניים בלתי פוסקים.

ע"מ להגיע לכך שעיר הבירה תהיה במרכז הישוב היהודי בארץ, יש לנקוט בצעדים הבאים:

(1) הקמת שורה של "ערי לוויין" בשפולי גב ההר, בקו תקוע-מעלה אדומים - מעלה אפרים, לאורך הציר העיקרי - "ציר המדרונות".

כ-6-8 ישובים עירוניים, המתוכננים לאכלס עד 50.000 נפש כ"א ימוקמו במרחק נסיעה שלא יעלה על 60 ק"מ מירושלים. כבר היום ניתן לרכז שטחים מתאימים לצורך זה. ערים אלו תהיינה מבוססות על תעשיה, תיירות ותעסוקה בירושלים. בשלב מאוחר יותר יופנו תעשיות מתוחכמות ועתירות מדע, פרטיות וממלכיות לאזור זה. הישובים ישענו על צירי הרוחב: חוצה שומרון, וכביש מודיעין-גבעון -מעלה אדומים. קרבת הערים לירושלים מצד אחד ולמדבר יהודה וים המלח מצד שני וכן ישיבתם על הדרך המובילה לערבה ולסיני תאפשר פתוח ענף התיירות. הקירבה לירושלים, איכות מגורים מעולה, וקשר מהיר למרכז הארץ יש בהם כדי למשוך אוכלוסין.

(2) הקמת "ערי הלווין" תהפוך את עיר הבירה למרכז של אוכלוסיה יהודית בדומה לגוש דן, תגרום להתרחבות השרותים בירושלים, להתבססות מוסדות הציבור בה ותיצור איזון מספרי בין יהודים וערבים.

(3) הערכות צה"ל והקמת הישובים יהפכו את ירושלים לצומת דרכים מרכזית ממנה יצאו הכבישים הבאים:
כביש ירושלים - זריחו - בקעת הירדן; "כביש המדרונות"; כביש ירושלים - תל-אביב; כביש גב ההר (צפונה: לשכם-עפולה, דרומה: לחברון-באר-שבע);
כביש ירושלים - בית גוברין; כביש ירושלים - תקוע - ערד.

ב. ה ש ו מ ר ו ן

ההתיישבות היהודית בשומרון התרכזת בשני קווי אורך: במורדות המזרחיים - לאורך "ציר המדרונות", במדרונות המערביים - על צירי הרוחב בכוון לרצועת החוף.

עד כה הוקמו 9 ישובים קהילתיים, המתוכננים למנות 250-2000 משפחות כל אחד ושני ישובים עירוניים המתוכננים למנות 8000-12,000 משפחות כל אחד.

(1) ישובי האזור המערבי מאופיינים על ידי סמיכותם לאזור החוף, סמיכות היוצרת מערכת של השפעות, תלות ויחסי גומלין הדדיים.

(2) בישובי האזור הדרומי תתרכז אוכלוסיה עירונית אשר תקיים זיקה לירושלים.

(3) בישובי האזור המזרחי יפותחו הישובים הקהילתיים הקיימים וסביבתם יוקמו ישובים חקלאיים נוספים.

(4) המרכזים העירוניים ימוקמו בסמוך למפגש צירי האורך והרוחב.

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the position of the various groups. It is a very interesting and informative study of the country and its people. The author has done a great deal of research and has written a very well informed and interesting book. It is a very good read and is highly recommended.

2. The second part of the report deals with the economic situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country and its people. The author has done a great deal of research and has written a very well informed and interesting book. It is a very good read and is highly recommended.

3. The third part of the report deals with the social situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country and its people. The author has done a great deal of research and has written a very well informed and interesting book. It is a very good read and is highly recommended.

4. The fourth part of the report deals with the political situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country and its people. The author has done a great deal of research and has written a very well informed and interesting book. It is a very good read and is highly recommended.

5. The fifth part of the report deals with the cultural situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country and its people. The author has done a great deal of research and has written a very well informed and interesting book. It is a very good read and is highly recommended.

6. Conclusion

The report is a very interesting and informative study of the country and its people. The author has done a great deal of research and has written a very well informed and interesting book. It is a very good read and is highly recommended.

The report is a very interesting and informative study of the country and its people. The author has done a great deal of research and has written a very well informed and interesting book. It is a very good read and is highly recommended.

The report is a very interesting and informative study of the country and its people. The author has done a great deal of research and has written a very well informed and interesting book. It is a very good read and is highly recommended.

The report is a very interesting and informative study of the country and its people. The author has done a great deal of research and has written a very well informed and interesting book. It is a very good read and is highly recommended.

The report is a very interesting and informative study of the country and its people. The author has done a great deal of research and has written a very well informed and interesting book. It is a very good read and is highly recommended.

The report is a very interesting and informative study of the country and its people. The author has done a great deal of research and has written a very well informed and interesting book. It is a very good read and is highly recommended.

ג. יהודה

ההתיישבות ביהודה מתרכזת ב-3 איזורים:

(1) המערבי: מורדות הרי חברון, בהם מצוי רק ישוב יהודי אחד, קרית ארבע, המיועד להרחבה עד 50,000 נפש. כמו כן, מתוכננת הקמת ישובים חקלאיים לאורך ציר חוצה יהודה.

(2) המרכזי: גוש עציון היושב על ציר תנועה קיים: עמק האלה - מצפה שלם. כמו כן מתוכננות הרחבת אלון שבות והקמת ישוב קהילתי באפרת והפיכתו למרכז עירוני.

(3) המזרחי: בהצטלבות ציר ירושלים - יריחו ו"ציר המדרונות" מוקמת היום מעלה אדומים. כמו כן מתוכננת הקמת ישוב קהילתי-מצפה יריחו.

לאורך ציר תנועה שיסלל מירושלים לערד, באזור תקוע, ימוקם ישוב עירוני ובו מרכזי תעשייה ותיירות. באזור יתיר, בדרום הר חברון, יוקמו 3 ישובים חקלאיים.

ד. בקעת הירדן

היקף האוכלוסיה האזרחית בבקעה מגיע ל-1600 נפש המאכלסים 15 ישובים (10 מושבים ו-5 קיבוצים), בנוסף לכך קיימות 3 היאחזויות נח"ל. ישובי אזור זה מרוכזים לאורך כביש הבקעה ונשענים על המרכזים העירוניים של "ציר המדרונות" בשומרון. אחת הסיבות העיקריות לקצב האיכלוס האיטי בבקעת הירדן הוא הקושי בפיתוח פוטנציאל המים.

הפעילות העתידה בבקעת הירדן תכלול:

- (1) הגדלת אוכלוסיית הישובים הקיימים ב-1100 משפחות נוספות.
- (2) פיתוח מלוא פוטנציאל המים, לרבות פיתוח מערכות הולכת המים.
- (3) הגדלת מספר הישובים בבקעה: הקמת 4 ישובים בין פצאל לקליה, והקמת ישובים נוספים בצפון הבקעה ובדרום-מערב הגלבוע.

ה. רצועת עזה

יש מקום להקים גוש התיישבות יהודי בדרום-מערב הרצועה כדי ליצור חיץ בטחוני בין סיני והרצועה.

ההתיישבות תשתרע מנצי חזני בצפון-מזרח ועד לגבול הבין לאומי בדרום הרצועה. התוכנית כוללת את שלושת ישובי קטיף הקיימים, וכמו כן הקמת מרכז גושי שיחליף את ימית ותוספת 2-3 ישובים חדשים.

בתאום עם צה"ל יסלל ציר מאזור כיסופים אל גוש קטיף ומשם, במקביל לחוף, אל הגבול הבין לאומי מצפון לרפיח.

4. הבחינה הכלכלית

יהיה ניצול מירבי של המערכת הבטחונית לפתוח כלכלתם של הישובים האזרחים, שיטמשו מחד כעורף אזרחי למחנות צה"ל מבחינת דיור, חינוך לילדים, שירותים עירוניים, ומאידך יספקו תעסוקה לתושבי הישובים במסגרת מחנות צה"ל הסמוכים.

בחנחה של ישראל תהיה הסמכות לקבוע את שיתבצע על קרקעות המדינה (אם בתוקף היותה נאמן לקרקעות או בדרך משפטית אחרת) ניתן יהיה להעניק סטטוס מוניציפלי לישובים הישראליים במסגרת תכנית כללית לאזור יהודה ושומרון. החלטה של תכנית מתאר על אזור יהודה ושומרון תאפשר התרחבות של ישובים ערביים אך לא לתחומים של ישובים ישראלים (כמו למשל בקרית-ארבע). כמו כן ניתן יהיה להבטיח שלישובים הישראליים יהיה פוטנציאל התרחבות ותחבסות.

קיימות קרקעות מדינה וקרקעות בבעלות יהודית (שעדיין לא כולן אותרו) בין ישובים ערביים. הקמת ישובים ישראלים על קרקעות אלו היא בעלת חשיבות בטחונית ותוביל בעתיד לחיים זה לצד זה של ערבים ויהודים ברוח הצעת המינהל העצמי של ממשלת ישראל.

THE

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

ההתיישבות היהודית - מעמד בטחוני

כאן נפרט בקווים כלליים את הדרישות בנושאי בטחון הישובים ביהוש"ע, הן הקיימים והן אלה אשר יוקמו בעתיד.

1. תחום הישוב

א. מבחינה בטחונית - יהא תחום הישוב מוגדר כאזור המכיל בתוכו את הישוב הבנוי במסגרת גדרות הבטחון ומעמדו יהא זהה, מבחינה בטחונית, לזה שיינתן למתחם/ מרחב מוגן.

ב. לשטחי העבוד, אזורי תעשיה ודרכי גישה, הנמצאים מחוץ לתחום הישוב יהיה מעמד בטחוני זהה לזה שבתחום הישוב.

2. סדרי בטחון

א. פרוט סדרי הבטחון בישוב בתקופת הסדרי המעבר, יהיה נתון לשקול דעתו של מפקד כוחות צה"ל באזור.

ב. סדרי בטחון אלה יכללו מחסני נשק ותחמושת, נשק מכל סוג, ביצורים, דרכים, קווי קשר ורדיו חדרושים להגנה, ללא הגבלה, כפי שידרש ע"י מפקד כוחות צה"ל באזור.

ג. בכל ישוב יקבע אחראי לבטחון אשר מעמדו יהיה זהה למעמד חיילי צה"ל. תושבי הישובים יוכלו לשאת נשק בכל שטחי יהוש"ע כפי שיקבע ע"י מפקד כוחות צה"ל. הרשויות יוענקו ע"י משטרת ישראל. הסדרי השמירה, ע"פ תחיקת הבטחון הקיימת - יימשכו.

3. הג"א - הגמ"ר

א. תקנות הג"א יחולו על הישובים הנ"ל.

ב. הישובים ישולבו במסגרת מערך הגמ"ר של צה"ל.

4. ה פ ע ל ה

מעמד הישובים יאפשר הפעלת הסדרי בטחון אלה, באמצעות צה"ל והגופים המוניציפליים שיוקמו - ע"פ התחיקה הקיימת חיום בישראל, או לפי כל הסדר אחר שיקבע.

1. The purpose of this document is to provide information regarding the security of the system.

2. The system is designed to protect the confidentiality of the information stored within it.

3. The system is designed to protect the integrity of the information stored within it.

4. The system is designed to protect the availability of the information stored within it.

5. The system is designed to protect the confidentiality of the information stored within it.

6. The system is designed to protect the integrity of the information stored within it.

7. The system is designed to protect the availability of the information stored within it.

8. The system is designed to protect the confidentiality of the information stored within it.

9. The system is designed to protect the integrity of the information stored within it.

10. The system is designed to protect the availability of the information stored within it.

ההתיישבות היהודית - מעמד משפטי - המלצות1. כללי

באזור יהודה ושומרון התיישבות ישראלית כדלקמן: ישובים חקלאיים (בבקעת הירדן וגוש עציון) ישובים קהילתיים (בעיקר באזור השומרון) וישובים עירוניים (קרית ארבע ומעלה אדומים).

כיום אין לישובים מעמד מוניציפלי מוכר (למעט קרית ארבע) והיחסים בתוך הישובים מתנהלים על בסיס חברי, ללא יכולת בפיה משפטית. המשפט, השיפוט והמינהל הישראלי אינם חלים לא על הישובים ולא על המתישבים. באופן מעשי בכמה תחומים פועלות רשויות ישראליות, אך מבחינה משפטית אין לכך במרבית המקרים כיסוי חוקי. יש לזכור כי המשפט החל כיום על ההתיישבות הישראלית ביהודה ושומרון הוא שיטת המשפט הכללית של האזור, קרי: השיטה הירדנית בתוספת החקיקה הצבאית שנחקקה כחריסר השנים האחרונות.

2. מטרות ויעדים

המטרה או היעד המרכזי הוא: המשך פיתוחה ושגשוגה של ההתיישבות הישראלית ביהודה ושומרון, הן ההתיישבות הקיימת והן זו שעתידה להיות מוקמת לאחר כינון המינהל העצמי. במסגרת זו יש, כמובן, מספר מטרות-משנה, למשל דאגה לתשתית לישובים (קרקע, מים, דרכים, טלקומוניקציה) ועוד. המטרה הנגזרת היא: זיקה עד כמה שאפשר אמיצה למשפט לשיפוט ולמינהל הישראלי וחקמת מסגרת ארגונית-מינהלית שתתיה קבילה מבחינה משפטית ויעילה מבחינה מינהלית לשם קידום מטרה זו.

3. אפשרויות

להלן ארבע אפשרויות לפתרון המצב הקיים:

א. אפשרות החלת המשפט הישראלי: הממשלה, מכח פקודת סדרי השלטון והמשפט, תקבע כי באזורי ההתיישבות הישראליים יחולו המשפט השיפוט והמינהל הישראליים (כפי שנעשה הדבר בשנת 1967 ביחס לירושלים המזרחית). פתרון זה יעיל, כוללני ומונע הוצרות בעיות נוספות בהמשך. ברם, יש בו מעין הודאה בפשרה טריטוריאלית. פתרון זה נראה עדיף, אף כי אין להתעלם מההשלכות המדיניות שלו.

ב. אפשרות החלת נורמות ישראליות על ידי הממשל הצבאי: אם יהיו אילוצים מדיניים שימנעו הפתרון הראשון (שהוא כאמור המועדף) יש להתחיל באופן סלקטיבי נורמות ישראליות באמצעות הממשל הצבאי, אשר על פי מירב ההצעות ימשיך להיות הגוף המחוקק בשטח. פתרון זה מעצם מהותו אינו כוללני ומחייב בדיקה של כל סוגיה וסוגיה ותמיד יעקוב אחרתמאורעות ויכבה שריפות במקום להיות תמרור דרך לפני המעשה. מכל מקום אם יתקבל פתרון זה יש לעבד כבר עתה את החוקים הישראליים אשר יש להתחילם ביהודה והשומרון, ועדיף להתחיל בכך (ואולי אף לפיים חלק ניכר מכך) לפני כינון המינהל העצמי.

ג. אפשרות החלה פרסונלית של המשפט הישראלי על המתישבים: רק אם הפתרון הראשון לא יתקבל בשל אילוצים מדיניים, כי אז כאלטרנטיבה פחות טובה מוצעת החלה פרסונלית של המשפט הישראלי על המתישבים. פתרון זה אינו כה יעיל כמו החלה טריטוריאלית של המשפט, השיפוט והמינהל (אלטרנטיבה א'), אך יש בו כדי לפתור חלק מהבעיות, מבחינה ציבורית, כולל ארה"ב, דעת קהל וכו' ניתן להציג פתרון זה כחלק מחובתה של ישראל לדאוג לאזרחיה.

ד. אפשרות פעולת נושאי תפקידים ישראליים מכח חוקים מקומיים: הפתרון הפחות טוב, אף כי יכול להועיל לחלק מהבעיות, הוא השארת החוק הירדני בתוקף ומתן הסמכויות על פיו לנושאי תפקידים ישראליים שיפעילו בתחומי ההתיישבות הישראלית.

4. מסגרת ארגונית מוניציפלית

על פי כל אחת מ-3 האלטרנטיבות האמורות יהיה צורך בהקמת מסגרת ארגונית-מוניציפלית להתישבות הישראלית: מועצות אזוריות לישובים החקלאיים והקהילתיים ועיריות (או מועצות מקומיות) לישובים העירוניים. צווים מפורטים הוכנו על ידי משרד הפנים. אם לא תתקבל האפשרות הראשונה יהיה צורך לחזק מסגרת ארגונית-מוניציפלית זו ולנסות להעביר דרכה את רשויות המינהל הישראליות כך למשל, יש להעניק לרשות המוניציפלית סמכויות רחבות בנושאי חינוך, בריאות וכו'; להכפיף לה את המשטרה; ולהעניק לבית המשפט העירוני סמכויות רחבות יותר מאשר בתחום העירוני הצר, אל עבר סמכויות פליליות ואזרחיות.

5. איגודי ערים

יש לקבוע הסדרים שיאפשרו שיתוף פעולה ותיאום בין רשויות מוניציפליות שונות ברמות שונות, עד לאיגודי ערים. כך, למשל, יש לאפשר איגוד ערים בין עיר בישראל לבין רשות מוניציפלית ישראלית בשטחים (כגון: ירושלים ומעלה אדומים). לשם כך, אם יהיה צורך, יתוקן החוק הישראלי, יש לאפשר איגוד ערים בין עיר ערבית ועיר יהודית ביהודה ושומרון (כגון: חברון וקרית ארבע), יש לאפשר איגוד ערים בין עיר ערבית ביהודה ושומרון ועיר ישראלית סמוכה בישראל (כגון: קלקיליה וכפר סבא). איגודי ערים אלה יש להשתית על בסיס הצורך בפתרון קונקרטי של בעיות יום-יום המחייבות שיתוף פעולה הדוק (כמו: ביוב) או לשם חיסכון ויעילות מינהלית (כגון: כבאות).

6. צו מכונן

ניתן לכונן גופים מוניציפליים על ידי אקט חקיקתי כדי שגופים אלה יהיו בעלי סמכות על פי השיטה המשפטית החלה באזור יהודה ושומרון. כיום, עד כינון המינהל העצמי, בעל סמכות החקיקה הוא מפקד האזור ועל כן יש צורך בצו שיחתם על ידו שיכונן גופים אלה. עם כינון המינהל העצמי יש לקבוע הסדרים בחקיקה הישראלית לפיהם יועברו סמכויות הפיקוח המצויות בצו הכינון לידי רשויות משרד הפנים הישראלי.

7. גבולות השיפוט

יש להרחיב את שטח השיפוט של הגופים המוניציפליים כדי שיכלול לא רק את היקף הישוב כיום אלא גם את הרזרבות העתידיות כדי שרשות המינהל העצמי לא תוכל להשתלט על שטחים המיועדים לפיתוח ההתיישבות הישראלית.

8. מקרקעין

הישובים הישראליים הוקמו על קרקעות מסוגים שונים: ממשלתיות, בפקדים, נוכחים וקרקעות שנרכשו על ידי המינהל. מוצע, בשלב זה, פתרון ביניים כדלקמן: המקרקעין שיהיו בגבולות השיפוט של הרשות המקומית, יוחכרו לרשות המקומית ל-99 שנה עם תשלום מהוון מראש ומתן רשות לרשות המקומית להחכירם בחכירת משנה, את המקרקעין והבתים למתיישבים (עם פיסוח של מינהל מקרקעי ישראל).

בדרך זו יש אמנם סיכוי רב יותר למנוע מרשות המינהל העצמי להתערב בהתיישבות הישראלית תוך שימוש באיצטלה של בעלי המקרקעין, אולם היא בעייתית מבחינת החוק הבינלאומי שאינו מאפשר למימשל צבאי להחכיר קרקע.

מצורפת לכן הצעה להחלטה בענין קביעת מעמדם המוניציפלי של ישובים ישראלים בשטחים.

1. Introduction

The first part of the report is a general introduction to the project. It describes the purpose of the study, the objectives, and the scope of the work. It also provides a brief overview of the methodology used in the study. The second part of the report is a detailed description of the data collection and analysis process. It includes a discussion of the sources of data, the methods used to collect and analyze the data, and the results of the analysis. The third part of the report is a conclusion and a list of references.

2. Methodology

The methodology used in this study is a combination of qualitative and quantitative methods. The qualitative methods include interviews, focus groups, and content analysis. The quantitative methods include surveys and statistical analysis. The data collection and analysis process is described in detail in the following sections.

3. Data Collection

The data for this study were collected from a variety of sources. The primary sources of data were interviews with key informants, focus groups, and surveys. The data were collected over a period of six months.

4. Data Analysis

The data were analyzed using a combination of qualitative and quantitative methods. The qualitative methods included content analysis and thematic analysis. The quantitative methods included statistical analysis. The results of the analysis are presented in the following sections.

The results of the analysis show that there are a number of factors that influence the outcome of the study. These factors include the quality of the data, the methods used to collect and analyze the data, and the expertise of the researchers.

The study has a number of limitations, including the small sample size and the potential for bias. However, the study provides valuable insights into the factors that influence the outcome of the study.

הצעת להחלטה בענין קביעת מעמדם
המוניציפלי של ישובים ישראליים בשטחים

מצב קיים: מאז מלחמת ששת הימים הוקמו ביהוש"ע ובסיני עשרות ישובים ישראליים, אולם רק לגבי שנים מהם - קרית ארבע ואופירה - נקבעו בתחיקת הכטחון ההסדרים לניהול המוניציפלי, יתר הישובים פועלים מבחינת הניהול המוניציפלי שלא לפי הוראות תחיקתיות. ניתן לסווג את הישובים הישראליים בשטחים לשלשה סוגים מבחינת אופי הישוב:

- א. ישובים חקלאיים;
- ב. ישובים כפריים שאינם חקלאיים;
- ג. ישובים עירוניים (בסדר גודל של מועצה מקומית);
- ד. ישובים מסוגים א' ו-ב' המצדיקים המשכת זיקתם למועצות אזוריות בתחום הקו הירוק.

ה הצע ה: מוצע להסדיר את אופן הניהול המוניציפלי של הישובים באופן דומה לניהול המוניציפלי של הישובים שבתחום הקו הירוק לפי הקבוצות:

- (1) מועצות אזוריות הכוללות ישובים המנוהלים כל אחד על ידי ועד מקומי;
 - (2) מועצות מקומיות.
- הישובים מסוגים א' ו-ב' יכללו במועצות אזוריות שיוקמו על-פי צו, בדומה לצו שלפיו הוקמו מועצות אזוריות שבתחום הקו הירוק, והישובים מסוג ג ינוהלו כדרך שמונהלות מועצות מקומיות בתחום הקו הירוק. צווי ההקמה יפרטו את קבוצות הישובים ותחומיהם.
- מן הראוי לתת את הדעת גם לאפשרות של צרוף ישובים הסמוכים למועצות אזוריות קיימות לאותן מועצות.
- צווי ההקמה באמצעות מי שימונה לשם כך לפי הסמכה בצו ממפקד האזור, כשההסמכה תקבע את סמכות הממונה לפרט בצו הן את עצם ההקמה והן את דרכי פעילותן וסמכויותיהן של המועצות שיוקמו.
- מוצע כי בישובים מסוג א' ו-ב' יחולו עיקרי ההוראות שבצו המועצות האזוריות בנושאים שלהלן:

- (1) הקמת מועצה אזורית ומינוי נציגים כחברי המועצה וראשיה יהיו על ידי מי שייקבע כ"ממונה" לצורך זה. מינוי הנציגים יהיה עד לבחירות במועד שייקבע;
- (2) כשירות חברים למועצה;
- (3) ניהול ראשות המועצה וועדותיה;

THE HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK

The city of New York, from its first settlement by the Dutch in 1624, to the present time, has been a place of great importance and interest. It has been the seat of government, the center of commerce, and the home of many of the great men of the world.

The city of New York, from its first settlement by the Dutch in 1624, to the present time, has been a place of great importance and interest. It has been the seat of government, the center of commerce, and the home of many of the great men of the world.

The city of New York, from its first settlement by the Dutch in 1624, to the present time, has been a place of great importance and interest. It has been the seat of government, the center of commerce, and the home of many of the great men of the world.

The city of New York, from its first settlement by the Dutch in 1624, to the present time, has been a place of great importance and interest. It has been the seat of government, the center of commerce, and the home of many of the great men of the world.

The city of New York, from its first settlement by the Dutch in 1624, to the present time, has been a place of great importance and interest. It has been the seat of government, the center of commerce, and the home of many of the great men of the world.

The city of New York, from its first settlement by the Dutch in 1624, to the present time, has been a place of great importance and interest. It has been the seat of government, the center of commerce, and the home of many of the great men of the world.

The city of New York, from its first settlement by the Dutch in 1624, to the present time, has been a place of great importance and interest. It has been the seat of government, the center of commerce, and the home of many of the great men of the world.

The city of New York, from its first settlement by the Dutch in 1624, to the present time, has been a place of great importance and interest. It has been the seat of government, the center of commerce, and the home of many of the great men of the world.

The city of New York, from its first settlement by the Dutch in 1624, to the present time, has been a place of great importance and interest. It has been the seat of government, the center of commerce, and the home of many of the great men of the world.

The city of New York, from its first settlement by the Dutch in 1624, to the present time, has been a place of great importance and interest. It has been the seat of government, the center of commerce, and the home of many of the great men of the world.

The city of New York, from its first settlement by the Dutch in 1624, to the present time, has been a place of great importance and interest. It has been the seat of government, the center of commerce, and the home of many of the great men of the world.

- (4) עובדי המועצה;
- (5) מעמדה המשפטי של המועצה וסמכויותיה;
- (6) הניהול הכספי של המועצה ונכסיה;
- (7) סמכויות לחקיקת חוקי עזר;
- (8) הנהלה מקומית של הישובים הנמצאים בתחום המועצה באמצעות ועדים מקומיים, מינוי ועדים, בחירתם, דרכי פעולתם, סמכויותיהם.

ישובים מסוג ג ינוהלו לפי עיקרי הוראות בדומה להוראות שבפקודת המועצות המקומיות ובצו המועצות המקומיות שהוצא לפי הפקודה האמורה כפי שהם חלים בישראל; עיקרי ההוראות הן בדומה להוראות החלות על מועצות אזוריות פרט לשניים: בחירת המועצה והעדר הוראות בדבר ועדים מקומיים שאין להן משמעות במועצה מקומית.

בנספח חלוקה מוצעת של הישובים באזורים השונים לפי קבוצות של מועצות אזוריות ומועצות מקומיות. הרשימה עובדה תוך התייעצות עם מינהל החכנון במשרד הפנים.

1. 1. 1911

2. 1. 1911

3. 1. 1911

4. 1. 1911

5. 1. 1911

6. 1. 1911

7. 1. 1911

8. 1. 1911

9. 1. 1911

10. 1. 1911

11. 1. 1911

12. 1. 1911

13. 1. 1911

14. 1. 1911

15. 1. 1911

רשימת יחידות השלטון המקומי והמועצות ביהוש"ע

1. חבל עזה

א. מועצה אזורית

נצר חזני
קטיף
גני טל
מורג
כפר דרום

2. יהודה ושומרון

א. מועצות מקומיות

קרית ארבע
הר גילה
מעלה אדומים
מעלה אפרים

ב. מועצות אזוריות

(1) המועצה האזורית ירדן

רועי
בקעות
חמרה
ייטב
מכורה
גיתית
ארגמן
משואה
פצאל
גילגל
נתיב הגדוד
נערן
תומר

CHAPTER 10 - THE HISTORY OF THE UNITED STATES

10.1 The Early Years

The first settlers

1492

1498

1565

1607

1620

10.2 The American Revolution

The American Revolution

1776

1781

1783

1787

1791

The American Revolution

The American Revolution

1776

1781

1783

1787

1791

1796

1800

1804

1808

1812

1815

1817

1819

- (2) המועצה האזורית עציון
 כפר עציון
 ראש צורים
 אלעזר
 תקוע
 מגדל עוז
 אלון שבות
 המועצה האזורית הרי אפרים
- (3)
 עפרה
 נוה-צוף
 בית-אל
 כוכב השחר
 מבוא שילה
 גבעון
 אלקנה
 אריאל
 רימונים
- (4) המועצה האזורית הרי שומרון
 אלון מורה
 שומרון
 קרני שומרון
 תפוח
 דותן
- (5) יצורף למועצה אזורית בקעת בית שאן
 מחולה
- (6) יצורף למועצה אזורית מנשה
 מי-עמי ב' (נחל ריחן)
- (7) יצורף למועצה אזורית מודיעים
 מכוא חורון (אולי מטה יהודה)
 בית חורון
- (8) יצורף למועצה האזורית חמר
 קליה
 אלמוג
 מצפה שלם
 מצפה יריחו

S. C.

12

THE HISTORY OF THE

1. THE HISTORY OF THE

2. THE HISTORY OF THE

3. THE HISTORY OF THE

4. THE HISTORY OF THE

5. THE HISTORY OF THE

6. THE HISTORY OF THE

7. THE HISTORY OF THE

8. THE HISTORY OF THE

9. THE HISTORY OF THE

10. THE HISTORY OF THE

11. THE HISTORY OF THE

12. THE HISTORY OF THE

13. THE HISTORY OF THE

14. THE HISTORY OF THE

15. THE HISTORY OF THE

16. THE HISTORY OF THE

17. THE HISTORY OF THE

18. THE HISTORY OF THE

19. THE HISTORY OF THE

20. THE HISTORY OF THE

21. THE HISTORY OF THE

22. THE HISTORY OF THE

23. THE HISTORY OF THE

24. THE HISTORY OF THE

25. THE HISTORY OF THE

26. THE HISTORY OF THE

27. THE HISTORY OF THE

28. THE HISTORY OF THE

29. THE HISTORY OF THE

30. THE HISTORY OF THE

31. THE HISTORY OF THE

32. THE HISTORY OF THE

33. THE HISTORY OF THE

34. THE HISTORY OF THE

35. THE HISTORY OF THE

36. THE HISTORY OF THE

37. THE HISTORY OF THE

38. THE HISTORY OF THE

39. THE HISTORY OF THE

40. THE HISTORY OF THE

41. THE HISTORY OF THE

42. THE HISTORY OF THE

43. THE HISTORY OF THE

לחלן קטע ממכתב היועץ המשפטי לממשלה למנכ"ל משרד הפנים מיום 22.5.78 בנושא: הקמת גופים מוניציפליים בשטחים.

"... ההחלטה בעניין זה, מן הדין שתקבל על ידי הדרגים הפוליטיים, בין שאר השיקולים, מן הדין לקחת בחשבון את העובדה, המסתברת מהחומר הרצ"ב, כי במספר ניכר של מקרים, הקמת הגופים המוניציפליים הנזכרים יהיה בה משום גריעה מתחומי השיפוט של הרשויות המקומיות הקיימות.

1. The first part of the report is a summary of the work done during the year.

2. The second part of the report is a detailed account of the work done during the year.

שם הישוב	צורה והתישבות שטח הישוב קידומה לעיר/כפר	מידת הכניסה לתחום הכפר/העיר שטח הכפר
1. קימת ארבע	ישוב עירוני	הלק המערבי בתחום העירוני הכפר
2. מקדע	ישוב קהילתי	1973 ד' ידרמיה לכית סגור לא נכנס לשטח העיר
3. מגדל עוז	קיבוץ	בית חורב לא נכנס לשטח הכפר
4. כפר עציון	קיבוץ	בית חורב, כחלין לא נכנס לשטח הכפר
5. אלון שבות	מרכז כפרי	10,2 ד' יחד כחלין לא נכנס לשטח הכפר עם דאט ארזים
6. אלעזר	מרכז כפרי	אל - חור לא נכנס לשטח הכפר
7. דאט ארזים	קיבוץ	10,2 ד' יחד כחלין לא נכנס לשטח הכפר עם אלדן חבון
8. ב"ס הר-בילה	כ"ס	100 ד' בית - ג' אלה לא נכנס לשטח הכפר
9. מעלה אדומים מעלה אפרים	עירוני	36417 ד' אל חור, אל חורב לא נכנס לשטח הכפר
10. גבעון	ישוב קהילתי	אל - ג' יב לא נכנס לשטח הכפר
11. בית-חורון	ישוב קהילתי	בית חור אלטרק לא נכנס לשטח הכפר
12. בארית (ב' כל מוריל)	מחוז	151 ד' אל - בירה כל השטח בתחום ומכפר אל העיר
13. בית - אל	ישוב קהילתי	אל-בירה, בימין כל השטח בתחום העיר והכפר
14. עפרה	ישוב קהילתי	סילרוד כל השטח בתחום הכפר
15. טילה	מחוז מרומים	40 ד' קריה כל השטח בתחום הכפר

שם הישוב	הזרע וההתייחסות לזרע הישוב	ציריכה לקיר/כפר	מידת הכניסה לזרע הכפר/הקיר שטח הכפר
16. נבי זאלח	ישוב קהילתי (מיכורה)	60 ד'	דיר ביצה
17. מברג-שילה	מאחז בח"ל		אל מרג'יר
18. כוכב השחר	מאחז בח"ל	1011 ד'	דיר ג'יר
19. דימוניס	מאחז בח"ל		דיר ג'יר
20. חרס	מאחז (חירעד) למחצית עירוב	320 ד'	חירס
21. סלעית	מאחז בח"ל		כפר טור
22. אלון מורה	ישוב קהילתי		כפר קדום
23. אלקנה (מכונה)	ישוב קהילתי		מכונה
24. קרני שומרון	ישוב קהילתי	501 ד'	אל פונדוק
25. שומרון	ישוב קהילתי		אל בקורה
26. מעלה בחל	מאחז בח"ל		בדוקה
27. חירד	מאחז בח"ל	150 ד'	יסרף
28. ריחן	מאחז בח"ל		כרמא
29. בית חרמתיים (סגור)	ישוב קהילתי		אל פנדקומיה
30. זחר	מאחז בח"ל		א-דהריה
31. קליה	קיבוץ		ערב א-סרורה
32. אלמרג	מאחז בח"ל		בכי מדסה

שם הישוב	נרות הנשיבות	שטח הישוב	קירבה לעיר/כפר	מידת הכניסה לחורם הכפר/העיר שטח הכפר
33. ייטב	קיבוץ		ערב הלא-עמידה	לא נכנס לשטח הכפר
34. בירון (נשר)	קיבוץ		ערב הלא-עמידה	לא נכנס לשטח הכפר
35. כתיב הגדוד	מושב עובדים		עקבה	לא נכנס לשטח הכפר
36. גלב	קיבוץ		עקבה	לא נכנס לשטח הכפר
37. חומר	מושב עובדים		עקבה	לא נכנס לשטח הכפר
38. פאאל	מושב עובדים		עקבה	לא נכנס לשטח הכפר
39. מעלה אפרים	מרכז עירוני		מנדל בני פאזיל	לא נכנס לשטח הכפר
40. בתי	מושב שיתופי		עקבה-מנדל בני פאזיל	לא נכנס לשטח הכפר
41. מנחם	מושב עובדים		עקבה	לא נכנס לשטח הכפר
42. מכורה	מושב שיתופי		בית-דג'ן	לא נכנס לשטח הכפר
43. ארגמן	מושב עובדים		בית-דג'ן	לא נכנס לשטח הכפר
44. חמרה	מושב שיתופי		בית-דג'ן	לא נכנס לשטח הכפר
45. בקעות	מושב עובדים		סמון	לא נכנס לשטח הכפר
46. כהל דרעי	מאחז בח"ל		טרבט	לא נכנס לשטח הכפר
47. מנולה	מושב שיתופי		טרבט	לא נכנס לשטח הכפר
48. מאה שלום	קיבוץ		ערב א-רשמידה (שבת בדרמי)	לא נכנס לשטח הכפר
49. מאה ירח	ישוב קהילתי (עיר התמרים)			

ה. מ י ס 176

ו. כלכלה 182

- (1) משק וכלכלה 183
(2) עבודה 190

ז. תשתית 194

ח. ארכיאולוגיה ומקומות קדושים 195

ט. הסמכויות ותחום האחריות של המועצה המינהלית 199

- (1) מקור הסמכות 200
(2) תחולת המינהל העצמי 206
(3) מערכת המשפט 210
(4) דגם של תחומי אחריות של המועצה המינהלית 216
(5) קשר ותיאום בין המועצה המינהלית וממשלת ישראל 222

4. עיקרי הסברה במשא ומתן על הקמת המינהל העצמי 225

5. תקדימים לצורות שונות של מינהל עצמי (מאה 19 ו-20) 260

א. רשימת מקרים 261

ב. פורטו-ריקו 262

ג. מיקרונזיה 272

ד. איי אלאנדר 283

1. 1000

2. 1000

3. 1000

4. 1000

5. 1000

6. 1000

7. 1000

8. 1000

9. 1000

10. 1000

11. 1000

12. 1000

13. 1000

14. 1000

15. 1000

16. 1000

17. 1000

18. 1000

19. 1000

20. 1000

21. 1000

22. 1000

23. 1000

24. 1000

25. 1000

26. 1000

27. 1000

28. 1000

29. 1000

30. 1000

31. 1000

32. 1000

33. 1000

34. 1000

35. 1000

36. 1000

37. 1000

38. 1000

39. 1000

40. 1000

41. 1000

42. 1000

43. 1000

44. 1000

45. 1000

46. 1000

47. 1000

48. 1000

49. 1000

50. 1000

51. 1000

52. 1000

53. 1000

54. 1000

55. 1000

56. 1000

57. 1000

58. 1000

59. 1000

60. 1000

61. 1000

62. 1000

63. 1000

64. 1000

65. 1000

66. 1000

67. 1000

68. 1000

69. 1000

70. 1000

71. 1000

72. 1000

73. 1000

74. 1000

75. 1000

76. 1000

77. 1000

78. 1000

79. 1000

80. 1000

81. 1000

82. 1000

83. 1000

84. 1000

85. 1000

86. 1000

87. 1000

88. 1000

89. 1000

90. 1000

91. 1000

92. 1000

93. 1000

94. 1000

95. 1000

96. 1000

97. 1000

98. 1000

99. 1000

100. 1000

ה ע ר ו ת מ ב ר א

1. בעבודת הוועדה נטלו חלק המנהלים הכלליים של 11 משרדים ו/או נציגיהם:
משרד ראש-הממשלה; משרד האוצר; משרד הבינוי והשיכון; משרד החוץ; משרד
החקלאות; משרד המשפטים; משרד העבודה והרווחה; משרד הפנים; משרד התחבורה;
משרד התעשייה, המסחר והתיירות; משרד התקשורת.
כן השתתפו בוועדה - ראש ש.ב.כ. ; אגף מבצעים ואגף תכנון במטכ"ל; מתאם
הפעולות ביהודה, שומרון וחבל עזה; אלוף פקוד המרכז; הפרקליט הצבאי הראשי; משטרת
ישראל; יועץ ראש-הממשלה לענייני טרור וכן מינהל מוקדני ישראל ובנק ישראל.
2. עשרות רבות של עובדי ממשלה וקציני צה"ל עסקו בהכנת החומר ובעיבודו. כל משרדי
הממשלה ומערכת הבטחון תרמו רבות להכנת התיק. כן נערך מחקר על תקדימים היסטוריים
ואקטואליים של מינהל צבאי.
3. חיק זה רחוק מלהיות שלם, חסרה בו, בין היתר, התייחסות מעמיקה ומרוכזת לסמכויות
החקיקה של המועצה המינהלית; לנושאי הפיקוח שישראל חייבת לשמור לעצמה על פעולותיה
השוטפות והאפשרויות של המועצה המינהלית; לסוגיית הפליטים והעקורים, שאינה חייבת
לעלות בעת המשא-ומתן לכינון המועצה המינהלית.
4. החיק נועד לספק כלים ומידע לדיון לקראת המשא-ומתן על הקמת המועצה המינהלית
בלבד. לכן, אין הוא כולל המלצות לצורת ניהול המשא-ומתן וגם לא חסריטים אפשריים
של המשא-ומתן העתידי.
5. התיק אינו כולל רשימה מרוכזת של המלצות לקביעת עובדות ביהודה, שומרון וחבל עזה,
בטרם יחל המשא-ומתן.

1. תמונת המצב ביהודה, שומרון וחבל עזה

- א. המעמד המשפטי.
- ב. נתונים בסיסיים על האוכלוסיה הערבית.
- ג. מערך הממשל הצבאי.
- ד. נוכחות צה"ל.
- ה. ההתיישבות היהודית.
- ו. קרקעות.
- ז. מקומות קדושים ואתרים ארכיאולוגיים יהודיים.
- ח. עמדות מצרים וארצות-הכרית.

תוכן הענינים

1. תמונת המצב ביהודה, שומרון וחבל עזה
 - א. המעמד המשפטי של יהוש"ע
 - ב. נתונים בסיסיים על האוכלוסיה הערבית
 - ג. מערך הממשל הצבאי
 - ד. נוכחות צה"ל
 - ה. ההתיישבות היהודית
 - (1) נתונים
 - (2) מעמד משפטי נוכחי
 - ו. קרקעות
 - ז. תכנון ומתאר ביהוש"ע
 - ח. מקומות קדושים ואתרים ארכיאולוגיים
 - ט. עמדות מצרים וארצות-הברית
2. שלב א' במשא ומתן על הקמת המינהל העצמי (בחירות)
 - א. מתכונת הבחירות לרשות המינהל העצמי ושיטתן
 - ב. הרכב המועצה המינהלית
3. שלב ב' במשא ומתן על הקמת המינהל העצמי (סמכויות ואחריות)
 - א. פריסה מחדש של צה"ל
 - (1) אתרי בטחון מוגדרים ביהודה ושומרון
 - (2) צירי תנועה וביצורים ביהודה ושומרון
 - (3) שטחי אמונים ביהודה ושומרון
 - (4) תשתית תקשורת ופעילות אלקטרו-מגנטית
 - (5) אתרי בטחון מוגדרים בחבל עזה
 - (6) מעמד צה"ל וחיליו
 - ב. סדר ציבורי ובטחון פנים
 - (1) ש.ב.כ.
 - (2) משטרה
 - (3) בתי סהר
 - (4) צה"ל
 - (5) תיאום בין צה"ל, משטרה וש.ב.כ. בנושא בטחון פנים

(הצעת חיקוק "רשות הבטחון")
 - ג. התיישבות יהודית
 - (1) פריסת ההתיישבות
 - (2) מעמד בטחוני
 - (3) מעמד משפטי - המלצות (הצעת החלטה)
 - (4) מעמד ישובי הנח"ל
 - ד. קרקעות
 - (1) סיכום ומסקנות
 - (2) רכישת מקרקעין על-ידי זרים באיו"ש
 - (3) תכנון ומתאר - המלצות

1. Introduction

2. Objectives

1. To determine the effect of the concentration of the solution on the rate of reaction.
2. To determine the effect of the temperature on the rate of reaction.
3. To determine the effect of the surface area of the reactants on the rate of reaction.
4. To determine the effect of the catalyst on the rate of reaction.
5. To determine the effect of the pressure on the rate of reaction.
6. To determine the effect of the volume of the reactants on the rate of reaction.
7. To determine the effect of the time on the rate of reaction.
8. To determine the effect of the concentration of the reactants on the rate of reaction.
9. To determine the effect of the concentration of the products on the rate of reaction.
10. To determine the effect of the concentration of the catalyst on the rate of reaction.

3. Materials and Apparatus

1. Sodium hydroxide solution
2. Hydrochloric acid
3. Conical flask
4. Measuring cylinder
5. Stopwatch
6. Thermometer
7. Beaker
8. Glass rod
9. Delivery tube
10. Gas syringe

4. Procedure

1. Preparation of sodium hydroxide solution
2. Preparation of hydrochloric acid
3. Preparation of conical flask
4. Preparation of measuring cylinder
5. Preparation of stopwatch
6. Preparation of thermometer
7. Preparation of beaker
8. Preparation of glass rod
9. Preparation of delivery tube
10. Preparation of gas syringe

5. Results

1. Effect of concentration of sodium hydroxide solution on the rate of reaction
2. Effect of concentration of hydrochloric acid on the rate of reaction
3. Effect of concentration of conical flask on the rate of reaction
4. Effect of concentration of measuring cylinder on the rate of reaction
5. Effect of concentration of stopwatch on the rate of reaction
6. Effect of concentration of thermometer on the rate of reaction
7. Effect of concentration of beaker on the rate of reaction
8. Effect of concentration of glass rod on the rate of reaction
9. Effect of concentration of delivery tube on the rate of reaction
10. Effect of concentration of gas syringe on the rate of reaction

6. Discussion

1. Effect of concentration of sodium hydroxide solution on the rate of reaction
2. Effect of concentration of hydrochloric acid on the rate of reaction
3. Effect of concentration of conical flask on the rate of reaction
4. Effect of concentration of measuring cylinder on the rate of reaction
5. Effect of concentration of stopwatch on the rate of reaction
6. Effect of concentration of thermometer on the rate of reaction
7. Effect of concentration of beaker on the rate of reaction
8. Effect of concentration of glass rod on the rate of reaction
9. Effect of concentration of delivery tube on the rate of reaction
10. Effect of concentration of gas syringe on the rate of reaction

7. Conclusion

1. Effect of concentration of sodium hydroxide solution on the rate of reaction
2. Effect of concentration of hydrochloric acid on the rate of reaction
3. Effect of concentration of conical flask on the rate of reaction
4. Effect of concentration of measuring cylinder on the rate of reaction
5. Effect of concentration of stopwatch on the rate of reaction
6. Effect of concentration of thermometer on the rate of reaction
7. Effect of concentration of beaker on the rate of reaction
8. Effect of concentration of glass rod on the rate of reaction
9. Effect of concentration of delivery tube on the rate of reaction
10. Effect of concentration of gas syringe on the rate of reaction

המעמד המשפטי של יהוש'ע

במסמך זה ננסה תחילה להציג העמדה לפיה לישראל זכות עדיפה על יהודה והשומרון, עם הטיעונים כנגד גישה זו ואת התשובות להן. בחלקו האחרון של המסמך ניישם את הדברים על חבל עזה.

1. זכותה העדיפה של ישראל

- א. פלישת צבאות ערב בשנת 1948 לשטח ישראל היתה מעשה תוקפנות המנוגד לכללי המשפט הבינלאומי ובמיוחד לסעיף 2 (4) למגילת או"מ.
- ב. בשל האופי התוקפני של הפלישה לא יכלו המדינות הפולשות לרכוש זכויות של ריבונות על השטחים שנכבשו על ידן. זכויותיהן של מדינות ערב היו על כן, לכל היותר, זכויות של כובש צבאי שאינו רשאי לספח את השטח הכבוש אלא על פי הסכם שלום. אמרנו - "לכל היותר" מכיוון שנמצא מי שאמר שתוקפן אינו זכאי אף לזכויותיו של כובש צבאי, אולם קביעה זו מוטלת בספק רב.
- ג. לפיכך, הספוח של יהודה והשומרון בידי ירדן בשנת 1950 היה בגדר הפרת ברורה של המשפט הבינלאומי ושל הסכם שביתת הנשק ישראל-ירדן גם יחד והיה בעיקרו משולל כל תוקף.
- ד. "ספוח" זה לא זכה מעולם להכרה בינלאומית כלשהי ומדינות ערב היו כוטות במיוחד בחתנגדותן לו. בריטניה ופקיסטאן היו שתי המדינות היחידות שהכירו ב"ספוח", ובריטניה אף הוציאה מכלל ההכרה את ספוח מזרח-ירושלים.
- ה. ישראל התנגדה אף היא ל"ספוח" והדבר בא לידי בטוי, בין היתר, בהצטרפת שר החוץ דאז משה שרת ז"ל בישיבת הכנסת מיום 3.5.1950.
- ו. לפי דיני המלחמה של המשפט הבינלאומי, זכויות כבוש מגיעות לקיצן ופוקעות מאליהן עם תום הכבוש. לפיכך, עם כניסת כוחות צה"ל ביוני 1967 לשטחי ארץ ישראל שמעבר לקווי שביתת הנשק משנת 1949, לא נשתתירו בידי ירדן זכויות כלשהן ביהודה והשומרון.
- ז. כניסתם של כוחות צה"ל ליהודה והשומרון במהלך מלחמת ששת הימים היתה פעולה מותרת בהתאם לכללי המשפט הבינלאומי, בהיותה פעולה שנעשתה במסגרת הפעלת הזכות להגנה עצמית.

המעמד המשפטי של יהוש"ע

במסמך זה ננסה תחילה להציג העמדה לפיה לישראל זכות עדיפה על יהודה והשומרון, עם הטיעונים כנגד גישה זו ואת התשובות להן. בחלקו האחרון של המסמך ניישם את הדברים על חבל עזה.

1. זכותה העדיפה של ישראל

- א. פלישת צבאות ערב בשנת 1948 לשטח ישראל היתה מעשה תוקפנות המנוגד לכללי המשפט הבינלאומי ובמיוחד לסעיף 2 (4) למגילת או"מ.
- ב. בשל האופי התוקפני של הפלישה לא יכלו המדינות הפולשות לרכוש זכויות של ריבונות על השטחים שנכבשו על ידן. זכויותיהן של מדינות ערב היו על כן, לכל היותר, זכויות של כובש צבאי שאינו רשאי לספח את השטח הכבוש אלא על פי הסכם שלום. אמרנו - "לכל היותר" מכיוון שנמצא מי שאמר שתוקפן אינו זכאי אף לזכויותיו של כובש צבאי, אולם קביעה זו מוטלת בספק רב.
- ג. לפיכך, הספוח של יהודה והשומרון בידי ירדן בשנת 1950 היה בגדר הפרה ברורה של המשפט הבינלאומי ושל הסכם שביתת הנשק ישראל-ירדן גם יחד והיה בעיקרו משולל כל תוקף.
- ד. "ספוח" זה לא זכה מעולם להכרה בינלאומית כלשהי ומדינות ערב היו בוטות במיוחד בהתנגדותן לו. בריטניה ופקיסטאן היו שתי המדינות היחידות שתכירו ב"ספוח", ובריטניה אף תוציאה מכלל ההכרה את ספוח מזרח-ירושלים.
- ה. ישראל התנגדה אף היא ל"ספוח" והדבר בא לידי בטוי, בין היתר, בהצהרת שר החוץ דאז משה שרת ז"ל בישיבת הכנסת מיום 3.5.1950.
- ו. לפי דיני המלחמה של המשפט הבינלאומי, זכויות כבוש מגיעות לקיצן ופוקעות מאליהן עם תום הכבוש. לפיכך, עם כניסת כוחות צה"ל ביוני 1967 לשטחי ארץ ישראל שמעבר לקווי שביתת הנשק משנת 1949, לא נשתירו בידי ירדן זכויות כלשהן ביהודה והשומרון.
- ז. לניסתם של כוחות צה"ל ליהודה והשומרון במהלך מלחמת ששת הימים היתה פעולה מותרת כתאם לכללי המשפט הבינלאומי, בהיותה פעולה שנעשתה במסגרת הפעלת הזכות להגנה עצמית.

ח. גם אם היה מעמדה של ישראל רק מעמד של כובש צבאי, זכאית ישראל להחזיק ביהודה והשומרון עד לכינונו של הסכם שלום, ואולם בהתחשב בנסיבות שתוארו לעיל ברור שישראל נהנית מזכויות העולות על אלה של כובש צבאי כפי שיובהר בהמשך.

ט. דיני המלחמה בעניין כיבוש מניחים את קיומם זה מול זה של "ריבון לגיטימי" ו"כובש צבאי". כאשר אין מתקיים מצב עניינים זה אין תחולה לאותם כללים של דיני הכבוש הבאים להגן על זכויות הרכון הלגיטימי מפני הכובש הצבאי. מאחר שכמוסבר לעיל, אין לירדן מעמד של "ריבון לגיטימי", נהנית ישראל מזכויות העולות בהיקפן על אלה שהוענקו לכובש הצבאי במשמעותו בדיני המלחמה.

י. מאחר והכוחות הערביים נמצאו על אדמת ארץ ישראל תוך הפרת מגילת או"ם ולעומתם נכנס צה"ל לאזור במסגרת פעולות הגנה, הרי עדיפות זכויותיה של ישראל על אלה של כל מדינה ערבית שהיא. על פי כללי המשפט הבינלאומי מוקנית למדינה הנהנית מעדיפות יחסית היכולת להפוך את עדיפותה לריבונות מלאה.

יא. מאחר ולישראל עדיפות יחסית בזכויותיה על יהודה והשומרון בחשואה לזכויותיה של כל מדינה אחרת, הרי עדיפות יחסית זו מספיקה מבחינה משפטית כדי להפוך את החזקה הישראלית לזכות קנין מוחלטת התקפה כלפי כולי עלמא. זכות קנין כזו, אם וכאשר תמומש, לא תהא נבדלת עוד מריבונות מלאה.

2. הבקורת על התיזה בדבר מעמדה של ישראל

א. הבקורת כנגד תיזה זו היא משני סוגים. מחד ישנן טענות לפיהן רכשה ירדן ריבונות ביהודה והשומרון, ומאידך, ישנן טענות לפיהן גוברת זכות ההגדרה העצמית של אוכלוסי יהודה והשומרון על זכותה של ישראל.

ב. הטענות לבסוס זכותה של ירדן מבוססות על העובדות הבאות:

(1) בשורה של כנסים, שהידוע שבהם הוא כנס יריחו שנערך בסוף שנת 1948, בקשו ערביי יו"ש להספח לירדן. בעקבות בקשות אלה הוחלט על הספוח, ולאחריו השתתפו למעלה משכעים אחוז מבעלי זכות הבחירה בבחירות לפרלמנט הירדני.

(2) מאז חתימת הסכם שביתת הנשק ועד שנת 1967 שאפה ישראל להביא לחכרה בקוי שביתת הנשק בגבולות בינלאומיים בין ישראל לשכנותיה.

1. The first step in the process of the investigation is to identify the problem. This is done by gathering information about the situation and the people involved. The next step is to analyze the information and determine the cause of the problem. This is done by looking at the facts and the evidence. The third step is to develop a plan of action. This is done by deciding what needs to be done to solve the problem. The fourth step is to implement the plan. This is done by putting the plan into action. The fifth step is to evaluate the results. This is done by looking at the outcomes and determining if the problem has been solved.

2. The second step in the process of the investigation is to analyze the information. This is done by looking at the facts and the evidence. The next step is to develop a plan of action. This is done by deciding what needs to be done to solve the problem. The fourth step is to implement the plan. This is done by putting the plan into action. The fifth step is to evaluate the results. This is done by looking at the outcomes and determining if the problem has been solved.

3. The third step in the process of the investigation is to develop a plan of action. This is done by deciding what needs to be done to solve the problem. The fourth step is to implement the plan. This is done by putting the plan into action. The fifth step is to evaluate the results. This is done by looking at the outcomes and determining if the problem has been solved.

4. The fourth step in the process of the investigation is to implement the plan. This is done by putting the plan into action. The fifth step is to evaluate the results. This is done by looking at the outcomes and determining if the problem has been solved.

5. The fifth step in the process of the investigation is to evaluate the results. This is done by looking at the outcomes and determining if the problem has been solved.

6. The sixth step in the process of the investigation is to report the results. This is done by writing a report that describes the findings of the investigation. The report should include a summary of the problem, the information gathered, the analysis, the plan of action, and the results. The report should also include recommendations for how to prevent the problem from happening again.

7. The seventh step in the process of the investigation is to follow up. This is done by checking back on the problem to see if it has been solved. If the problem has not been solved, then the investigation should be continued. If the problem has been solved, then the investigation is complete.

8. The eighth step in the process of the investigation is to share the results. This is done by sharing the findings of the investigation with the people who were involved in the problem. This helps them to understand what happened and how to prevent it from happening again.

(3) ירדן בהגה ביו"ש במשך 19 שנים מנהג ריבון, מדינות העולם לא ראו בה כובש צבאי והיא אף לא נתבעה להחיל את דיני הכבוש. ישראל עצמה לא מיחתה על מצב עניינים זה.

(4) במשך שנות הנוכחות הישראלית ביו"ש לא חדלה ירדן למחות על עצם נוכחות זו ועל כל צעד שהיה מנוגד לדיני הכבוש.

ג. על טענות אלה ניתן להשיב כדלקמן:

(1) ספוח שטח ע"י הכובש אסור בכל הנסיבות והבעת רצון של התושבים אינו רלוונטי. שאם לא כן היה כל כובש מוצא לעצמו את התושבים שהיו מבקשים ממנו לספח את חשטח. בנוסף לכך קיים ספק מבוסס אם אכן בטאו כנס יריחו וכנסים אחרים את מאוויי האוכלוסיה.

(2) מדינות ערב הן שסרבו להכיר בכך שקווי שביתת הנשק הפכו לגבולות בינלאומיים ושהסכם שביתת הנשק שם קץ למצב המלחמה.

(3) לישראל לא היה כל צורך למחות בכדי לשמור על זכויותיה ביו"ש, וגם להעדר דרישה מצד מדינות העולם להחלת דיני הכבוש אין משמעות לענין זה.

ד. הטענות בדבר זכות האוכלוסיה המקומית הן כדלקמן:

(1) מטרת משטר המנדטים הייתה לקדם את אוכלוסיית שטחי המנדט לקראת עצמאות. לפיכך יש לראות את האוכלוסיה כבעלת הריבונות האמיתית על שטחים אלה.

(2) זכותם של ערביי ארץ ישראל למדינה ריבונית הוכרה גם בתקופת המנדט, למשל ע"י ועדת פיל, וכן בהחלטת החלוקה משנת 1947.

(3) ירדן התחייבה בפני מועצת הליגה הערבית בשנת 1950 שהיא אינה אלא נאמנה על זכויות העם הפלשטינאי ביהודה והשומרון.

(4) זכויותיהם של כל העמים, ובתוכם ערביי ארץ ישראל להגדרה עצמית, הוכרו במסמכים שונים של האו"ם מאז הווסדו ועד עתה כאשר נושא זה מתגבר כחשיבותו בכל שלב.

- (1) The first of these is the fact that the...
...of the...
...of the...
- (2) The second of these is the fact that the...
...of the...
...of the...
- (3) The third of these is the fact that the...
...of the...
...of the...
- (4) The fourth of these is the fact that the...
...of the...
...of the...
- (5) The fifth of these is the fact that the...
...of the...
...of the...
- (6) The sixth of these is the fact that the...
...of the...
...of the...
- (7) The seventh of these is the fact that the...
...of the...
...of the...
- (8) The eighth of these is the fact that the...
...of the...
...of the...
- (9) The ninth of these is the fact that the...
...of the...
...of the...
- (10) The tenth of these is the fact that the...
...of the...
...of the...

ה. על טענות אלה ניתן להשיב כדלקמן:

(1) המנדט הארץ ישראלי חולק למעשה כבר בשנת 1922 כאשר השטח שממזרח לנהר הירדן הוצא מכלל תחולת הוראות המנדט המתייחסות לבית הלאומי היהודי. תוכניות החלוקה המאוחרות של ארץ ישראל המערבית נועדו לאפשר פתרון בדרכי שלום לסכסוך שכין הערבים ליהודים בארץ ישראל אך בשום פנים אין לראותם כהכרה כביכול בקיומו של עם ערבי נפרד בא"י המערבית. המלצת החלוקה של עצרת האו"ס מ-29 נובמבר 1947 היתה ככל החלטות העצרת בעלת תוקף לא מחייב והגשמתה היתה טעונה הסכמת כל הצדדים. סירובם החד משמעי של מדינות ערב וערביי ארץ ישראל לקבל המלצה זו סיכלה החלטה זו עוד בטרם הגיע המנדט לקיצו. לפיכך מדינת ישראל לא קמה מבחינה משפטית מכוח החלטת העצרת האמורה וגם גבולותיה אינם על כן גבולות החלוקה. לכן ישראל בצדק לא הבחינה מעולם בין סמכות שיפוט בשטחים שבתוך גבולות החלוקה לבין סמכות שיפוט בתוך ארץ ישראל מעבר לגבולות החלוקה (כגון בגליל המערבי). עם ביטול הסכמי שביתות הנשק בשנת 1967 חזר לקדמותו מבחינה משפטית המצב ששרר בארץ ישראל ערב חתימת הסכמי שביתות הנשק ומצב זה איפשר למדינת ישראל לפרוש את סמכותה על חלקים נוספים של ארץ ישראל המנדטורית לשעבר, יהודה והשומרון בכלל זה.

(2) ראיות ירדן את עצמה כמעין נאמנה ביהודה והשומרון היא עניין שכין ירדן לליגה הערבית ובוודאי שאין בכך כדי לחרוץ את זכויותיה של ישראל בתחלים אלה.

(3) בהנחה שהזכות להגדרה עצמית של עמים היתה זכות משפטית מוכרת בשנת 1948 - הנחה שהיא לפחות שנויה במחלוקת - ובהנחה הנוספת שערביי ארץ-ישראל אכן היו בגדר "עם" לצורך מימושה של זכות זו - יש לומר כי יש לחפש עם זה בפלשתינה המקורית היינו בשטח המנדט הארץ ישראלי כולו לרבות עבר הירדן. הסתכלות זו על הבעיה הנדונה מביאה למסקנה הבלתי נמנעת שערביי ארץ ישראל בגבולותיו המקוריים של המנדט, זכו למימוש זכותם להגדרה עצמית ע"י הקמת מדינה ערבית פלשתינאית היא ממלכת ירדן. השאלה המתעוררת לגבי יהודה והשומרון אינה עוד שאלה של הגדרה עצמית שכן אין עם אחד זכאי למימוש זכותו במסגרת שתי מדינות.

3. חבל עזה

כל האמור לעיל לגבי יו"ש כוחו יפה גם לגבי חבל עזה. בנוסף לכך יצויין כי המצרים אף לא התיימרו לרכוש ריבונות בעזה, וכי הם ביהלו את האזור כשטח כבוש. מכאן שלגבי אזור זה חזק מעמדה של ישראל עוד יותר, וזכותה העדיפה של ישראל ברורה יותר.

[Illegible text block]

2. [Illegible text]

3. [Illegible text]

4. [Illegible text]

[Illegible text]

4. המצב בפועל

למרות שכמוזכר לעיל רשאית ישראל לממש את זכותה העדיפה, ולראות ביו"ש שטח ריבוני ישראלי, העדיפה ישראל לא לעשות כן (פרט למזרח ירושלים).

ישראל הודיעה שאף שאין היא מכירה בכך שאיו"ש הוא שטח כבוש ובתחולת דיני הכבוש על השטח, הרי למעשה היא תפעל לאור עקרונות אמנת ז'נבה הריבועית בדבר הגנת אזרחים בזמן סכסוך מזויין משנת 1949 וכן תקנות האג משנת 1907 המגלמים את דיני הכבוש.

דבר זה בא לידי ביטוי במיוחד בכך שהמצב המשפטי באיו"ש כיום הוא המתואר במסמך 3-ט-(3).

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

מעמד ישובי הנח"ל1. המצב כיום

א. האחזיות הנח"ל, המוקמות בכל שטחי ארץ ישראל, מהוות שלב ביניים לקראת הקמת ישובים חדשים. אולם על אף הסממנים האזרחיים בפעילותן, מאורגנות האחזיות הנח"ל כיחידות צבאיות לכל דבר. חברי האחזיות הם חיילים הכפופים לפיקוד הנח"ל ומשתלבים במרחב הצבאי בו הם יושבים, חל עליהם חוק השיפוט הצבאי חשט"ו - 1955.

אין לחברי ההיאחזיות כל זכות קניינית או חוזית במקרקעין או במטלטלין המופעלים על ידם במסגרת ההיאחזות. מבחיבה זו דומה מעמדם למעמדו של כל חייל בצה"ל.

ב. עם זאת, בחלק משירותם הצבאי, נמצאים חיילי הנח"ל במעמד מיוחד הנקרא שירות ללא תשלום (של"ת), מעמד זה מהווה שילוב של חיילים ללא מדים הממלאים תפקידים צבאיים ואזרחיים כאחד במסגרת ישובם.

2. הצגת הבעיה

א. האחזיות הנח"ל ביהוש"ע מהוות שלב הכנה לקראת אזורי הישוב אם במקומו הנוכחי ואם, מפאת מצוקת קרקע, במקום סמוך.

ב. תאפשרויות העומדות בפני ישראל עם הקמת המינהל העצמי בנוגע להיאחזויות הנח"ל חקיימות ביהוש"ע הן:

(1) השארת האחזויות במסגרת "אתרי הבטחון המוגדרים" אשר יוקצו לצה"ל ושבהן תהיה שליטה צה"לית מלאה. במקרה זה תיווצר בעיה מדינית בעת אזורי ההאחזויות ויפתח הפתח לטענה כי ישראל מנצלת נוכחותה הבטחונית לישוב יהוש"ע.

(2) צרוף האחזויות למסגרת הישובים היהודיים ביהוש"ע והחלת ההסדרים שיחולו על הישובים האזרחיים (כמו מועצות מוניציפליות) על האחזויות הנח"ל. במקרה זה תיווצר בעיה של נוכחות חיילי צה"ל וישיבתם ביהוש"ע שלא במסגרת אתרי הבטחון המוגדרים. כן מתעוררות בעיות מוניציפליות שונות הנובעות ממעמדם של חיילי הנח"ל (דרכי בחירה, סמכויות המועצות כלפי התושבים וכד').

ג. האפשרויות העומדות בפני ישראל עט הקמת המינהל העצמי בנוגע להקמת האחזיות חדשות הן:

- (1) הקמתן במסגרת אתרי הבטחון המוגדרים. אפשרות זו מחייבת הרכבת אתרים אלה עוד לפני המו"מ לפי צרכי ההתיישבות ולא דוקא לפי צרכי הבטחון, כדי למנוע מצב של חוסר בקרקעות להקמת ההאחזיות. כמובן לאחר מכן תתעורר שוב השאלה של אזרחות ההאחזות.
- (2) הקמתן במסגרת תכנית ההתיישבות היהודית ביהוש"ע על קרקעות שיהיו בשליטת ישראל. במקרה זה מתעוררת הבעיה של הכנסת חיילים נוספים לשטחי יהוש"ע שלא במסגרת צרכי הבטחון של ישראל ולא במסגרת אתרי הבטחון המוגדרים.

3. אפשרויות פעולה

א. האחזיות קיימות.
נראה כי האפשרות הקבילה ביותר היא אזרחות ההאחזיות עוד לפני הקמת המינהל העצמי והכפפתן למסגרת שתקבע לישובים היהודיים ביהוש"ע. ניתן לאכלסן בחיילי הנח"ל במסגרת שירותם ללא תשלום (של"ת).

ב. הקמת האחזיות.
נראה כי האפשרות הקבילה ביותר במקרה זה היא הקמתן שלא במסגרת אתרי הבטחון המוגדרים אלא במסגרת תוכנית ההתיישבות הכללית של ישראל, ניתן בשלב הביניים לאכלסן כאמור בחיילי נח"ל הנמצאים בשל"ת.

ג. מעמד חיילי הנח"ל במסגרת השל"ת.

- (1) חיילי ההאחזיות, גם אם לא ילבשו מדים, יהיו כפופים למפקדי צה"ל באזור ויהנו מכל חסינות שתוענק לחיילי צה"ל שינועו ביהוש"ע.
- (2) הבעיות המוניציפליות המתעוררות עקב קיום ישוב אזרחי המאוכלס בחיילי נח"ל ניתנות לפתרון ע"י אימוץ ההאחזיות ע"י ישובים אזרחיים סמוכים.

למ"מ ק"פ

ד. פרקעות

קרקעות - סכום ומסקנות

להלן עיקרי הדברים שנמסרו בסקירה המלאה (פרק 1 ו'), בצירוף סיכום לגבי עמדות שניתן לנקוט במשא ומתן:

1. התוצאה המעשית של דיני הקרקעות החלים באזורי יהוש"ע היא, שכל קרקע שאינה אדמת בנין בתוך הכפרים והערים, אינה מוקדשת כהקדש ואינה מיועדת לצרכי ציבור ספציפיים, היא אדמת מדינה, אלא אם קבל אדם כלשהו לגביה רישום בפנקס המקרקעין או החיה ועבד אותה.

על יסוד הנתונים הקיימים עד כה מסתכם שטחן של אדמות אלה בכ-766,000 דונם אדמות הרשומות על שם המדינה; כ-500,000 דונם אדמות מואת שיש לראותן כאדמות מדינה כל עוד לא נרכשו ע"י החיאה (עיבוד והחזקה). לכך יש להוסיף כ-32,850 דונם אדמות המצויות בבעלות נפקדים (יהודים או ערבים ישראלים) ו-73,200 דונם רכישות מטעם גורמים רשמיים ישראלים (קק"ל או מינהל מקרקעי ישראל).

כל אדמות המדינה, וכן קרקעות שהן בבעלות נפקדים (כולל נכסי יהודים) בשטחים המוחזקים, מוקנים, הן מכח כללים של המשפט הבינלאומי והן מכח צווי הממשל הצבאי לממונה על הרכוש הנטוש והממשלתי במפקדת האזור.

לפי המשפט הבינלאומי זכותו של הכובש להשתמש באדמות המדינה, אך עליו לעשות כן באופן שערך הנכס לא יפגע ע"י השימוש (תקנה 55 לתקנות האג, 1907). בכפוף לכך זכאי הממונה לכל "פירות" הנובעים מן הרכוש, לרבות החכרת הרכוש לאחר, כאשר ההחכרה היא לתקופת הכבוש בלבד.

גם לגבי נכסי נפקדים מחזיק הממונה את הרכוש במעין גאמנות, אלא שבמקרה זה קיים ספק לגבי זכויות ההנאה של הממונה לגבי "פירות" הנכס.

2. דברים אלה אמורים לתקופת כבוש בלבד. אם הכבוש מסתיים בכך שהשטח מסופח למדינה הכובשת, והספוח חוקי ותקף, אזי יורשת המדינה המספחת את הקרקעות שבאותו שטח, השייכות למדינה הקודמת, זאת כיוון שהבעלות במקרקעי המדינה היא תוצאה של הריבוניות בשטח.

אשר לנכסי נפקדים יש לקחת בחשבון שכל נפקד החוזר לשטח זכאי לקבל את כל הנכסים שלו חזרה מידי הממונה, ולכן אין לסמוך על כל שנכסים אלה מוחזקים בידי הממונה עד שיעשה הסכם בינמדינתי בדבר גורלם.

3. מאחר והקניית הזכויות באדמות המדינה שבשטחי יהוש'ע, לממונה על הרכוש הממשלתי נובעת מעובדת השלטון בפועל, מכח הכיבוש, הרי שהיא עלולה לפקוע אם יופסק השלטון בפועל, קל וחומר אם הוא יופסק מכח הסכם שלפיו תפוג הזכות להחזקה בשטח מצד שני, אם הממשל הצבאי ייסוג אך לא יבוטל, וימשיך להיות "מקור הסמכות", הרי על אף מסגרת האוטונומיה יימשך מצב של "כיבוש צבאי" והממונה יוכל להמשיך ולהחזיק בסמכויותיו. במצב זה, מידת השליטה הצבאית (ואפילו תהיה מוגבלת) שתהיה לישראל, בצירוף העדר שליטה צבאית של מדינה אחרת, יהיו את "השליטה האפקטיבית" הדרושה לביסוסו של הממשל הצבאי.

מבחינה זאת אין צורך בקביעה מפורשת בהסכם של המשך "השלטון בפועל" בכל אדמות המדינה. אולם, כדי להסיר ספק, אם בכוונת מדינת ישראל להפסיק את השלטון בפועל ללא הסכם עם ממלכת ירדן (אשר בו על ירדן וישראל להסכים ביניהן מה ייעשה באדמות המדינה) או מכוח הסכם עם ירדן או מצרים - יש לסייג זאת באחת משתי דרכים: או על ידי המשך השלטון בפועל בכל האדמות שהינן אדמות מדינה, וזאת על סמך התנאה בהסכם שייצור את המינהל העצמי או על ידי סייג למינהל העצמי שלפיו מצבן המשפטי של קרקעות המדינה לא יסונה על ידי יצירת רשות המינהל העצמי כל עוד לא יותנה על כך בהסכם עם ממלכת ירדן.

4. לאור החשיבות המכרעת של הרישום בפנקסי המקרקעין בשאלה האם אדמה מסויימת הינה אדמת מדינה - ניתן לשמור על אדמות המדינה רק אם תישאר לישראל שליטה כלשהי על מרשם המקרקעין, או לפחות על פנקסי המקרקעין לגבי אותן אדמות שהינן אדמות מדינה כיום.

לסיכום: להלן האפשרויות החלופיות לנקיטת עמדה במו"מ, המובאות בסדר עדיפותו מבחינתה של ישראל:

אפשרות א': כיום קרקעות המדינה מצויות בחזקתו של הממונה על הרכוש הממשלתי הפועל במסגרת הממשל הצבאי. רצוי לעמוד על המשכו של הסדר זה עד אשר ייקבע הסדר אחר, דהיינו לטווח ארוך עד לקביעת שאלת הריבונות באופן סופי.

אפשרות ב': אם תעלה הטענה שיש לחלק את אדמות המדינה כבר בשלב זה, מוצע כי אדמות המדינה המצויות בשטחים המנוהלים על ידי רשות מוניציפלית ערבית יהיו בניהול רשות המינהל העצמי; אדמות מדינה באזורים המנוהלים על ידי רשות מוניציפלית או מעין - מוניציפלית יהודית, יהיו בניהול גורם ישראלי מוכר. השטחים האחרים יוסיפו להיות בחזקה וניהול של הממונה על הרכוש הממשלתי, אשר ימשיך לפעול מכוח הממשל הצבאי.

אפשרות ג': כאמור באפשרות ב', אולם פעולות הממונה יהיו כפופות להחלטת ועדת תיאום.

אפשרות ד': כאמור באפשרות ב', אולם פעולות הממונה יהיו כפופות להחלטות רשות המינהל העצמי.

הסדר כאמור באפשרויות ג-ד כרוך בסכון של קפאון חלקי.

אפשרות ה': לחלופין ובלית ברירה, ניתן להסכים שאדמות המדינה יוסיפו להיות בניהול הממונה על הרכוש הממשלתי, אולם החלטה להקצות שטחים הדרושים לפיתוח ישובים יהודיים וערביים יוקצו מתוך האדמה הממשלתית על ידי החלטה פה-אחד של ועדת התיאום (בה ישתתפו נציגי ישראל, ירדן, מצרים ונציגי המועצה המינהלית); או ועדה פריטטית ספציפית לענין הקרקעות בה ישתתפו נציגי ישראל ורשות המינהל העצמי. הסדר זה כרוך בסיכון של קפאון מוחלט עקב וטו הדדי.

קרקעות - רכישת מקרקעין על-ידי זרים באיו"ש

1. המצב המשפטי הקיים באזור מעורר קשיים לגבי רכישת המקרקעין באיו"ש על-ידי אנשים שאינם ירדנים.
מסמך זה מתאר בקצרה קשיים אלה ומציע דרכים להתגבר עליהם.

המצב המשפטי הקיים

2. נראה כי דברי החקיקה העיקריים השייכים לענייננו הם:

- (א) חוק השכרת ומכירת נכסי דלא ניידי לזרים, מס' 40 לשנת 1963. (תוקן בחוק מס' 12 לשנת 1960 ובחוק מס' 2 לשנת 1962).
- (ב) חוק השמוש והחזקה (תצרוף) של האישיות המשפטית בנכסי דלא ניידי, מס' 61 לשנת 1953 (תוקן בחוק מס' 4 לשנת 1965).
- (ג) חוק החזקה בנכסים לא נדים מס' 49 לשנת 1953.
- (ד) צו בדבר חוק השמוש והחזקה (תצרוף) של האישיות המשפטית בנכסי דלא ניידי (יהודה והשומרון) (מס' 419), תשל"א - 1971.
- (ה) צו בדבר עסקות במקרקעין (יהודה והשומרון) (מס' 25) תשכ"ז - 1967.
- (ו) צו בדבר ביטול חוקי החרם נגד ישראל (יהודה והשומרון) (מס' 71), תשכ"ז - 1967.

3. את ההגבלות הנובעות מדברי החקיקה האלה ניתן לסכם כדלקמן:

- (א) אזרחי ישראל, כולל אזרחי ישראל שהם תושבי איו"ש, רשאים לרכוש באיו"ש מקרקעין שהם בשטח עירוני רק באישור מפקד האזור או כל גוף אחר שירש את סמכויותיו ובכפוף למגבלות ייעוד המוזכרות בחוק המקרקעין לזרים.
- (ב) אזרחי ישראל אינם רשאים לרכוש באיו"ש מקרקעין שהם מחוץ לשטח עירוני. לעומת זאת, ערבים אזרחי ישראל ותושבים ערבים של רצועת עזה ככל אדם מגזע ערבי שהיה בעבר אזרח פלשתיני או ירדני רשאים לרכוש מקרקעין, כאמור, באישור מפקד האזור או כל גוף אחר שיירש את סמכויותיו.

ד-מ-ל

(ג) תושבי רצועת עזה וכן תושבי איו"ש אשר אינם אזרחי ירדן ואשר אינם ערבים (כגון: יוונים, ארמנים, חבשים) מוגבלים בזכויותיהם באותה מידה שמוגבלים ישראלים אשר אינם ערבים.

(ד) אגודים חקלאיים מכל סוג שהוא שבעליהם אינם ירדניים אינם רשאים לרכוש מקרקעין.

(ה) חברות מסחריות ישראליות (וכן חברות מרצועת עזה) מנועות מלרכוש מקרקעין באיו"ש אלא אם יקבלו אישור ממפקד האזור או מכל גוף שיירש את סמכויותיו. מצב זה הוא תוצאה של תיקון שהונהג על-ידי המחוקק הצבאי הישראלי.

(ו) אף בהינתן אישור ממפקד האיזור לרכישת מקרקעין, אם המקרקעין הם מסוג מירי או מוקופה (ורוב האדמות המעובדות מחוץ לערים הן כאלה) אסור לישראלים להתישב עליהן, כי הם "זרים". רכישת אדמות וקף גם היא טעונה היתר מיוחד מצד המפקד.

הסדרים אפשריים

4. נראה כי יש להבטיח אפשרות לאזרחי ישראל, תושבי ישראל או תושבי איו"ש בין אם הם יהודים, ערבים או אחרים, וכן של אגודים חקלאיים וחברות ישראליות לרכוש זכויות במקרקעין באיו"ש בתקופת המינהל העצמי.

5. כדי להשיג מטרה זו קיימות האפשרויות הבאות:

אפשרות א': עוד לפני ייסוד המועצה המינהלית, יוציא מפקד האזור, צו אשר ייקבע כי למרות האמור בכל דין אין הגבלה על רכישת מקרקעין על-ידי בני כל דת, לאום, גזע, שפה וכו'. התצדקה לצו מפקד האזור תהיה לאור תכנם המפלה של החוקים המקומיים. עם זאת, יש לזכור כי לדרך זו מגבלות מדיניות.

אפשרות ב': בהסכם על כנון המועצה המינהלית ייקבע כי אזרחי ישראל ותושביה וכן חברות ותאגידים ישראלים רשאים לרכוש זכויות קניניות במקרקעין, ללא הגבלה, למרות האמור בכל דבר חקיקה שהינו בר תוקף בתחום איו"ש.

2. The first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the

3. The second of these is the fact that the
the second of these is the fact that the
the second of these is the fact that the

4. The third of these is the fact that the
the third of these is the fact that the
the third of these is the fact that the

5. The fourth of these is the fact that the
the fourth of these is the fact that the
the fourth of these is the fact that the

Conclusion

6. The fifth of these is the fact that the
the fifth of these is the fact that the
the fifth of these is the fact that the

7. The sixth of these is the fact that the

8. The seventh of these is the fact that the
the seventh of these is the fact that the
the seventh of these is the fact that the

9. The eighth of these is the fact that the
the eighth of these is the fact that the
the eighth of these is the fact that the

אפשרות ג': בהסכם הזה ייקבע כי לא ישרור בחחומי איו"ש כל דין אשר מהותו או משמעותו הינם תיבלה ברכישת מקרקעין על בסיס נתינות דת, לאום, גזע, שפה וכו', וכל דין כאמור ייחשב כבטל.

6. ניתן יהיה לתמוך בעמדה כמפורש בסעיף 5 דלעיל בטיעונים שלהלן:

(א) החוקים הירדניים הנוגעים בדבר הינם חוקים מפלים על בסיס לאום, גזע ודת. חוקים אלה מגבילים את חופש הפרט ושוללים את זכויות האדם. יש להדגיש שמדובר לא רק בהגבלת זכויותיהם של ישראלים ויהודים אלא גם בהגבלת זכויותיהם של תושבי איו"ש ועזה שאינם "ערבים".

(ב) הנצחת המצב הקיים אינה מתישבת מעשית עם הקמת המינהל העצמי עקב העובדה שהמצב הקיים מונע באופן מלאכותי ואפלייתי פתיחת יחסים מסחריים תקינים בין איו"ש ורצועת עזה.

(ג) המשך קיומם של החוקים המפלים נוגד את דברי הנשיא סאדאת בכנסת.

1. The first of these is the fact that the Commission has not yet received any information from the Government of the United Kingdom regarding the proposed amendments to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW).

2. The second is the fact that the Commission has not yet received any information from the Government of the United Kingdom regarding the proposed amendments to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW).

3. The third is the fact that the Commission has not yet received any information from the Government of the United Kingdom regarding the proposed amendments to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW).

4. The fourth is the fact that the Commission has not yet received any information from the Government of the United Kingdom regarding the proposed amendments to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW).

5. The fifth is the fact that the Commission has not yet received any information from the Government of the United Kingdom regarding the proposed amendments to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW).

תכנון ומתאר - המלצות

1. כללי

ארץ ישראל המערבית מהווה יחידה גיאוגרפית ותיכנונית אחת ועל כן לטובת כל התושבים (בישראל וביהודה ושומרון כאחד) רצוי כי התכנון יהיה משולב ומתואם. עקרון זה מתיישב עם האינטרס הכללי של הרמוניה בין ישראל לבין יהודה ושומרון, גבולות פתוחים ותנועה חופשית.

איזור יהודה ושומרון מיושב כיום ברובו על ידי תושבים ערביים המתרכזים בעיקר בחלק המערבי של האיזור (מערבה מקו פרשת המים). ההתיישבות הישראלית מרוכזת בבקעת הירדן (התיישבות אזורית), גוש עציון ומודיעין (התיישבות אזורית), גוש עציון ומודיעין (התיישבות גושית), וישובים עירוניים המצויים בנקודות שונות באזור. יש למצוא דרך לפיה התכנון ביחס להתיישבות הישראלית, הצירים הראשיים באזור והאתרים הבטחוניים יהיו בידי רשויות ישראליות.

2. תכנית מתאר

על בסיס המצב הקיים הוכנה במשרד הפנים תכנית מתאר כללית לאיזור יהודה ושומרון, אשר על פיה נקבעו אזורי התיישבות לישראלים ולערבים וכן הסדרים מיוחדים ביחס לצירי תנועה ושטחים סמוכים להם. תכנית זו יכולה לשמש כבסיס לתכנית מתאר שתקבל תוקף משפטי באזור יהודה ושומרון (אם קודם לכן תאושר, באופן עקרוני, על ידי הדוג הפוליטי).

3. אפשרויות

קיימות 3 אפשרויות להסדר התכנון והבניה באזור ולהרכב גופי התכנון:
א. שילוב עם מערכת התכנון בישראל: התכנון הארצי יהיה בידי רשויות ישראליות לאור הצורך בתכנון מנקודת מבט של כלל הבעיות בארץ ישראל המערבית. הרשות המוסמכת לצורך אישור התכניות תהיה המועצה הארצית לתכנון ולבניה בישראל, כאשר אליה יצורפו כחברים גם נציגי המנהל העצמי (דבר זה יחייב תיקון החוק בישראל, וביהודה ושומרון יהיה צריך להחיל את החוק הישראלי). במסגרת אלטרנטיבה זו ניתן לראות כפתרון פחות רצוי קביעת גוף תיאום, במקום חברות מלאה של נציגי המועצה המנהלית במוסדות התכנון הישראלים.

ב. מועצות תכנון משותפות ליהודים וערבים באזור יהודה ושומרון:
באזורי ההתיישבות הישראלים יהיו ועדות מקומיות ואפילו מחוזיות בהן יהיו החברים ישראלים ובאזורי הערבים יאוישו ועדות אלה על ידי ערבים מקומיים. המועצה העליונה באזור יהודה ושומרון תורכב מישראלים ומערבים או עם רוב ישראלי או פריטטית. על פי דרך זו החוק בעניני תכנון ובניה יהיה החוק הירדני, כפי שהמצב היום, אך הפונקציונרים אשר יפעילוהו יהיו ישראלים או ערבים בהתאם לאמור לעיל.

ג. מועצות תכנון נפרדות: באזורים הערבים ישארו גופי התכנון כמקודם בידי הערבים ומועצת התכנון העליונה על פי החוק הירדני תאויש אף היא על ידי ערבים. באזורי ההתיישבות הישראלים יהיו כל רשויות התכנון מהדרג המקומי, דרך הדרג המחוזי ועד הדרג הגבוה ביותר מאוישים על-ידי ישראלים. אם תתקבל אפטרות א' במסמך ההתיישבות הישראלית, דהיינו, תחולת החוק הישראלי באזורי ההתיישבות הישראלית כי אז חוק התכנון והבניה הישראלי יחול. אם יתקבלו הפתרונות האחרים כי אז קיימות 2 אפשרויות: (1) ימשיך לחול החוק הירדני בעניני תכנון ובניה אך הפונקציונרים יהיו ישראלים (2) החוק הישראלי יחקק על-ידי המושל הצבאי ואזי גם הפונקציונרים וגם החוק יהיו ישראלים. יש להדגיש כי אם יהיו מועצות תכנון נפרדות, כי אז יש צורך בהקמת גופי תיאום לאזורי "החיכוך" בין ההתיישבות הישראלית לאזור המאוכלס על-ידי ערבים (כגון חברון - קרית-ארבע).

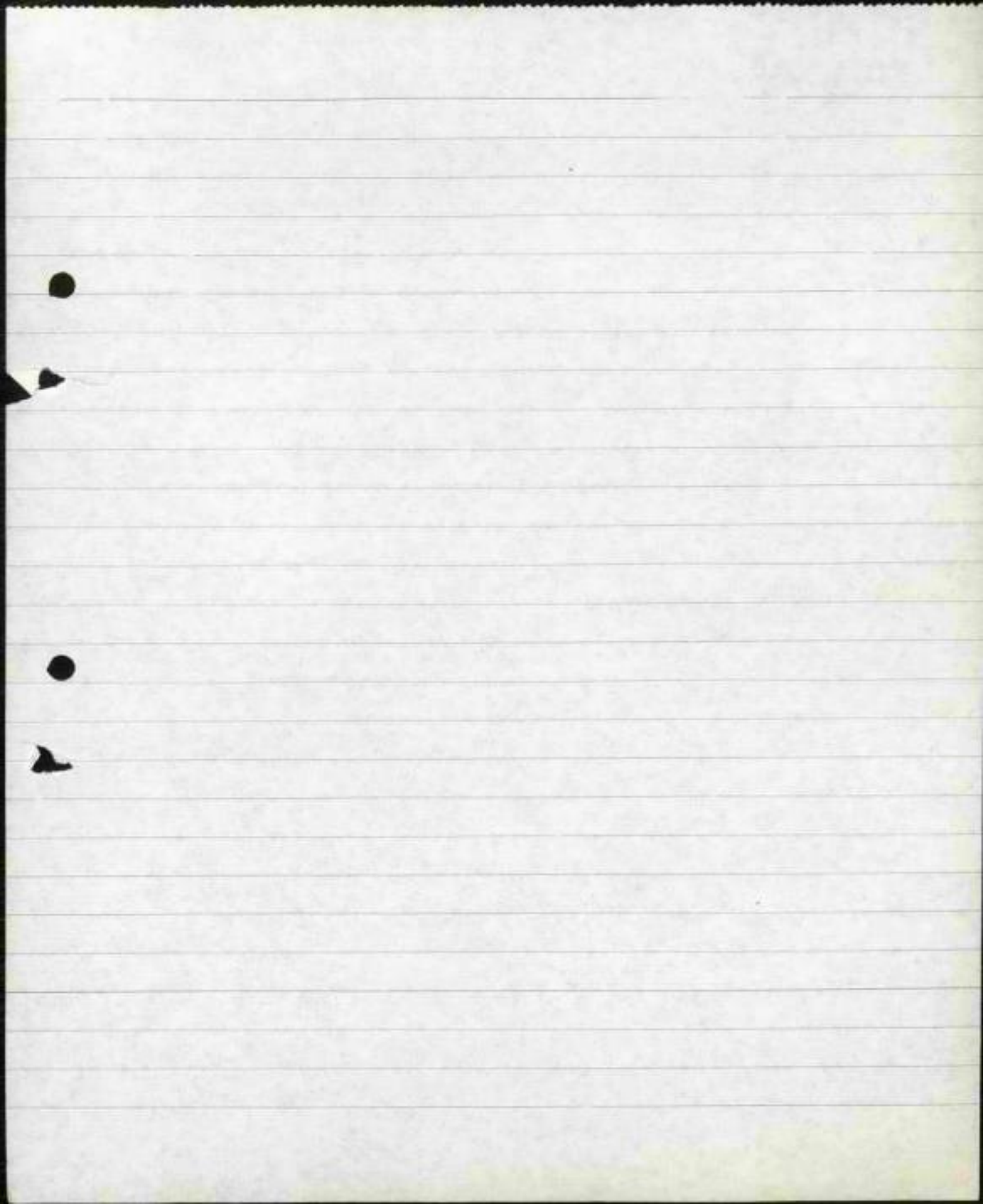
4. התיישבות חדשה

הן תכנית המתאר והן ההצעה למוסדות התכנון והרשוי נעשו על בסיס ההתיישבות הקיימת. אם תהיה מדיניות המחייבת הקמת ישובים ישראלים נוספים לאזורי ההתיישבות הקיימים (כגון: בלב אזור המאוכלס כיום בערבים) כי אז יש צורך בתיקון תכנית המתאר עוד לפני כינון המנהל העצמי).

א.י. 2/2 כ'

ה. מים

new pen

כ ע י ת ה מ י ם

1. נ ת ו נ י ם:

א. יהודה ושומרון

בארץ ישראל ממערב לירדן חמישה מאגרי מים תת קרקעיים שמקורם בגשמים היורדים באזור ומזינים אותם והניתנים לניצול הן בתחומי יו"ש והן בתחומי "הקו הירוק". שלושה מתוך חמשת אגני המים הללו מספקים מים לצפון השומרון, שפלת החוף ודרום הרי יהודה באמצעות קידוחים ומעיינות והשניים הנותרים מספקים מים לבקעת-הירדן וים המלח.

להלן הנתונים הכלליים:

- (1) הפוטנציאל (המילוי החוזר הטבעי) של מקורות המים בישראל כיום הוא 1.85 מיליארד מטרים מעוקבים.
- (2) פוטנציאל מקורות המים המשותפים הנזכרים לעיל הוא 655 מיליון מטרים מעוקבים, כלומר למעלה משליש פוטנציאל המים הכללי של ארץ ישראל המערבית.
- (3) ניצול מקורות המים המשותפים מגיע בתחומי הקו הירוק לכ-500 מיליון מטרים מעוקבים לשנה ובתחומי יו"ש לכ-120 מיליון מטרים מעוקבים לשנה.
- (4) התפלגות הצריכה ביו"ש היא כ-10 מיליון מטרים מעוקבים לשנה לצריכה ביתית ותעשייתית ו-110 מיליון מטרים מעוקבים לשנה לצריכה חקלאית.

מי האגנים התת-קרקעיים הללו הם באיכות טובה והגישה אליהם באמצעות קידוחים הן בתחומי יו"ש והן בתחומי "הקו הירוק" קלה יחסית.

אגן ירקון-תנינים מספק מים לריכוזים העירוניים ברצועת החוף המרכזית והוא משמש גם בעת הצורך להמתקת המוביל הארצי בעת עליית מליחותו. כמו כן משמש האגן כמאגר מים לרזרבה בשנה גשומה במיוחד.

אגן בית-שאן-יזרעאל מספק מים לאזורי בית-שאן ועמק חרוד מחד ולאזורי שכם וג'נין מאידך. אגן באר-שבע מספק מים לאזור באר-שבע ודרום הרי יהודה. לבקעת הירדן ואזור ים המלח יש שני מקורות מים בנוסף לשני אגני המים התת קרקעיים המזרימים מימיהם אליהם, והם הירדן והירמוך.

ב. חבל עזה

מקור המים היחיד בחבל עזה הינו שאיבת מי תהום בשעור של 110 מיליון מטרים מעוקבים בשנה מתוכם 10 לצריכה ביתית ותעשייתית ו-100 לחקלאות. שאיבה זו עולה כהרבה על הפוטנציאל (התחדשות המקור ע"י הגשמים) והמקור מתדלדל ורמת המליחות בו עולה. גרעון המים נאמד כיום בכ-50 מיליון מטרים מעוקבים לשנה.

2. סכנות

- א. עם גידול האוכלוסיה ביו"ש מחד והתפתחות החקלאות המבוססת על שלחין מאידך יגדל הצורך בשימוש במי האגנים התת קרקעיים ביהודה ושומרון גופא. ללא פיקוח על קדוחי מים ועל הקצאתם יתדלדלו האגנים, תקטן שפיעת המעינות וירד מפלס המים ורמת המליחות בהם תעלה בצורה דרסטית וכך יוצר מחסור במים לא רק ביו"ש אלא גם בתחומי הקו הירוק. המדובר בעיקר באגן הירקון - תנינים ובית שאן - יזרעאל בהם השאיבה קלה יחסית מחד ומאידך הם מנוצלים כבר היום כמעט עד תומם. בעקבות סכנה זו הוטלו החל מ-1967 כללי קיצוב על ניצול מי התהום הללו והופסק ניצולם הנוסף של המקורות למרות שבשאר מושקים כיום רק כ-40% מהשטחים הניתנים להשקיה. ניצול חד צדדי של המאגרים הללו עלול לשלול כמחצית ממקורות המים של עמק חרוד ובית-שאן, לפגוע במקורות המים של ירושלים תל-אביב ובאר-שבע, ולשלול מישראל אפשרות השקיה של כשליש מהשטחים המושקים היום.
- ב. הפעילות האנושית הן בתחומי "הקו הירוק" והן ביו"ש מתקיימת על אגני המים הללו ובעיית מי השופכין והפסולת מהווה סיכון חמור לזיהום מקורות המים של ישראל. לכן יש צורך בפיקוח על טיהור הכיוב.
- ג. כחבל עזה, גידול האוכלוסיה והפיתוח התעשייתי יתווספו לגרעון המים הנוכחי. כחעדר כל מקור מים חליף יהיה צורך לתת את הדעת לפתרון מעשי שעיקרו יבוא מים לחבל ממקורות אשר לא יפגעו באינטרסים הלאומיים של ישראל.

3. מסכנות והמלצות

- א. ארץ ישראל, מן הירדן במזרח עד הים התיכון במערב, היא יחידה הידרולוגית אחת בה מכוונת התפתחות צריכת המים בצורה מבוקרת על-י ישראל, כך שיישמר פוטנציאל המים מחד ותתאפשר התפתחות חקלאית ותעשייתית וגידול האוכלוסיה מאידך. שאיבה בלתי מבוקרת בתחומי יהודה ושומרון עלולה לפגוע במקור מחייתה של מדינת ישראל. לכן תחום תכנון המים הכולל והפיקוח על ניצול המים חייב להשאר בידי ישראל גם עם חקמת רשות המינהל העצמי. תכנון ופיקוח אלה ימנעו, מחד, התפתחות שטחי חקלאות מושקים בצורה פרועה ויאפשרו, מאידך, התיישבות ישראלית מתוכננת. התיישבות זו באזורים הקריטיים (השיפולים המערביים והצפוניים של השומרון ודרום עמק בית-שאן) צריכה להיות תעשייתית בעיקרה הן בשל מגבלות הקרקע באזור והן בגלל צריכת המים המוגבלת שלה ביחס לחקלאות. פיתוח התעשייה באזור יאפשר גם מחן תעסוקה לחלק ממשאבי כח האדם ביו"ש אשר האטרנטיבה הטבעית שלהם היא העיסוק בחקלאות עתירת מים.

ב. פוטנציאל מקורות המים בבקעת הירדן אינו מנוצל עד תומו וניתן לנצל בצורה שתכסה את גידול האוכלוסיה העירונית הצפוי עד לסוף המאה, תוך שמירה על רמת החקיקה החקלאית הנוכחית. ניצול פוטנציאל המים באזור יעשה בשתי צורות:

- (1) ניצול פוטנציאל האגנים המזרחיים ע"י קידוחים והזרמת המים למקומות הישוב.
- (2) הסכם עם ירדן בדבר תכנית מים דו לאומית בעידוד ארה"ב, המבוססת על התכנית הירדנית המקורית לחפירת תעלת הע'ור המערבית להעברת מימי הירמוך להשקיית עמק הירדן המערבי. תעלה זו תאפשר השקיית של 190.000 דונם בוספים בבקעת הירדן. יש לציין שהיום מבוצע רק החלק המזרחי של תכנית הסיית הירמוך.

ג. כאמור הולכים מקורות המים של חבל עזה ומתדלדלים, הבטחת צרכי חושביו יכולה לבוא משני מקורות:

- (1) המתקת מי ים - פתרון זה הוא חזון רחוק לא רק מפני שטרם נפתרו הבעיות הטכנולוגיות - כלכליות הכרוכות בהפקת מים בכמות הדרושה אלא גם בגלל הבעיות הכלכליות-פוליטיות - סביבתיות המתלוות לבעיית מקור האנרגיה הדרוש להמתקת המים. לכן יש להבטיח את השליטה המלאה של ישראל גם בשטח האנרגיה בחבל עזה.
- (2) יבוא מים מישראל - זהו הפתרון האפשרי והמעשי היחידי וממילא מתחייב ממנו פיקוח על חלוקת המים, על השמוש בהם ועל טהור הביוב.

4. ס כ ו ט

כל מה שתואר לעיל, הוא תהליך ארוך טווח. אולם כדברי נציב המים"אל לנו להתפס לשאננות מסוכנת, משום שאנחנו קובעים את גורל ישראל לדורות הבאים. אם לא נגלה ערנות וכתוצאה מכך תתבצענה פעילויות אנושיות שונות, ולאז דוקא בתחום הישיר שבו אנחנו עוסקים אלא בזיקה קרובה והדוקה אליו, לא נוכל, גם אם תהיינה בידינו בעתיד מלוא העצמה הצבאית והמדינית, לסובב את הגלגל אחורנית".

בהמשך דבריו קובע נציב המים כי "גם אם ישאיר ההסכם על הקמת רשות המינהל העצמי בידי ישראל את מקור הסמכות לפתח ולנהל משאבי המים ולהגן עליהם, לא יוכל לעמוד במבחן המציאות המשפטית ומציאות החיים. שום הסדר, אשר יצמצם לנזש המים כלכד, לא יעמוד לנו, אם האוכלוסיה ביהודה ושומרון תגדל בדרך לא מבוקרת וגדול זה ידרוש תוספת מים לשתייה; אלא אם כן, נשכיל לקבוע מראש תנאים, שיהיה בכוחנו לממשם ואשר ימנעו תחרות בין צרכי השתייה האנושיים-אלמנטריים ביהודה ושומרון לבין השמוש במים לצרכי ייצור בתעשייה ובחקלאות בישראל. אם, חלילה, תתרחש תחרות זאת, תוכרע הכף לטובת הצרכים האלמנטריים ביהודה ושומרון ולרעת ישראל, כי אז לא נוכל לסעון לזכויות השקיה וייצור, כאשר שכנינו יזדקקו לאותם מים לשתייה".

לגבי חבל עזה אמר נציב המים: "אם לא נקיים בידינו פיקוח מלא על פעילויות כלכליות התלויות באספקת מים לחבל עזה, תגיע הצריכה למימדים שיסכנו את עצם קיומם של המקורות המקומיים. אם לא ננהג כפי שנהגנו מאז מלחמת ששת הימים כאשר הנהגנו בחבל משטר של קצוב חמור המקיף את כל מגוון הפעילויות במים, החל מקידוח ושאיבה וכלה בחלוקה ושימוש ולמעשה הקפאנו את היקף הפעילות החקלאית ובכך מנענו הגדלת הצריכה והשאיבה, הרי אנו עלולים להגיע למצב בו נאלץ לצמצם את הספקת המים ליהודים לשם הענות לצריכה הגוברת בחבל".

נציב המים מסכם דבריו באמרו כי: "מציאות, שבה ישראל לא תוסיף להיות מקור הסמכות למיגוון פעולות רב שאינן מצטמצם רק למים, ביהוש"ע, אם תתהווה הלילה, פירושה המעשי הוא פגיעה חמורה במדינת ישראל עצמה. תנאי לריבונות ישראלית בתוך מדינת ישראל - שפרושה פתוח, קליטת עליה ורכוז רובו של העם היהודי בארץ ישראל - הוא, כי ישראל תהיה הרכוז על המים בין הירדן לים התיכון. הגורם היחיד אשר אתו אפשר לדון על הסדרים בנושא המים הוא ירדן, אשר ממנה אנחנו תובעים חלוקת מי תירמוך. מצרים איננה בת-שית בנושא המים".

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work of the Commission. It is a summary of the work done during the year and is intended to give a general impression of the work of the Commission.

2. The second part of the report deals with the work of the Commission in the various fields of its activity. It is a summary of the work done during the year and is intended to give a general impression of the work of the Commission.

לוי א. ק"ב

1. משק וכלכלה

משק וכלכלה

בנושא הכלכלי קיימים ארבעה נושאים מרכזיים:

1. מעורבותה של ישראל בתקציב המינהל העצמי - מדוע, כיצד ובאיזו מידה?
2. פעולות כלכליות שיש להן אופי ריבוני ורצוי למנוע ביצוען.
3. כיצד להבטיח שישראל לא תפגע כלכלית מהקמת המינהל העצמי.
4. כלכלת הישובים היהודיים ביהוש"ע.

1. תקציב וכספים

בנושא הראשון תמונת המצב הנוכחית היא (לפי מתאם הפעולות בשטחים), שבעזרת המיסוי העקיף והישיר בשטחים, ובתוספת החזר מס הכנסה וניכויים סוציאליים הנגבים מתושבי השטחים העובדים בישראל, יכולים תושבי השטחים לקיים תקציב מאוזן. אולם, באישור המימשל הצבאי רשאים תושבי השטחים לקבל גם העברות הון מארצות ערביות ואף עושים זאת. אם לישראל לא תהיה שליטה על העברות הון מחו"ל, ולאור עשרן של מדינות הנפט, עלולות העברות הון מסיביות למינהל העצמי לשחרר את המינהל העצמי מתלותו בישראל. כאשר ההון יהיה מצוי בשפע, ניתן להנתק מרשת החשמל הישראלית, מרשת הטלפונים הישראלית וכו'. יתכן ואף ניתן יהיה לספק עבודות מקומיות שיפסיקו את עבודת תושבי השטחים בישראל. כמו כן, יהיה בתנאים אלו, קל יותר לגייס תושבים לפעילות חבלנית עוינת. כמו כן תגבר רכישת קרקעות בישראל על ידי ערבים ארצישראלים ו/או נציגי אש"פ.

בנוסף על כך, מן הראוי לזכור שבפסגת בגדד בנובמבר 1978, החליטה ועידת שרי החוץ הערביים על הקצבת 150 מליון דולר לאש"פ למטרת מניעת הגירת תושבי השטחים.

מנקודת ראות חיובית ברור שעזרתה של ישראל במימון תקציב המינהל העצמי תחרום מעשית ופסיכולוגית לאוירה של שיתוף פעולה.

לכן מוצע:

- א. שישראל תשתתף בתקציב המינהל העצמי אפילו בלי שתהיה לה זכות הכרעה בקביעת העדיפויות לשימוש בכספים.
- ב. שישראל תפקח על העברות הון מחו"ל למינהל העצמי. דרך הביצוע של פיקוח כזה, אם הוא אפשרי, דורשת לימוד.

2. פעולות כלכליות בעלות אופי ריבוני

למספר פעולות כלכליות יש אופי ריבוני - כמו למשל הנפקת מטבע. אין רע מבחינה טכנית בהנפקת מטבע מקומי כל זמן שהנפקתו תהיה מותנית בהחזקת כיסוי מלא בכסף כבד (לירות ישראליות או מט"ח). אולם לאור סעיף 1 לעיל ולאור האופי הריבוני של הנפקת מטבע, מוצע להתנגד לדרישה כזו אם תועלה במשא ומתן. במקרה כזה הלירה הישראלית והדינר ימשיכו לשמש הילך חוקי ביהוש"ע כמותם תקבע על ידי יבוא ההון, שחלק ממנו יכול להיות העברות ממשלת ישראל.

פעילות כלכלית נוספת שיש לה אופי ריבוני (וגם מעשי כפי שידון ב-סעיף 3 להלן) היא הטלת מכסים. מכסים נגבים בגבולות ולישראל ענין שלמינהל העצמי לא יהיו גבולות טריטוריאליים.

פעילות כלכלית עלולה לשאת אופי בינלאומי כמו למשל קבלת הלואות מהבנק העולמי. מוצע כי כמו"מ יקבע שהלואות מגורמים בינלאומיים למינהל העצמי יבוצעו רק כאמצעות ישראל.

גם להקמת בנק מרכזי עשוי להיות אופי ריבוני ויש להימנע מאישור הקמתו (ראה גם סעיף 3 להלן בנושא זה).

3. כיצד להבטיח שישראל לא תפגע כלכלית מתקמת המינהל העצמי

תנאי הכרחי לכל ההסדרים שיקבעו הוא שהם ישמרו על מצב של תנועה חופשית של סחורות וכח אדם בין שטח ישראל ושטחי יהוש"ע.

קיימת הבחנה בין נושאים בהם אין מניעה שרשות המינהל העצמי תקבל ההחלטות לגביהם בעצמה כגון: אופיים והקפם של שרותים שונים וקביעת מיסים ישירים, לבין נושאים אחרים, כגון: מיסים עקיפים, מוצרים מסובסדים, מטבע ופעילות הכלכלית של הישובים היהודיים, בהם יש לקבוע עקרונות והסדרים שיבטיחו תנאי היסוד שהוזכרו לעיל.

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF JUSTICE

INVESTIGATION OF THE
ACTS OF VIOLENCE

AND THE
ACTS OF VIOLENCE

AND THE
ACTS OF VIOLENCE

AND THE
ACTS OF VIOLENCE

AND THE
ACTS OF VIOLENCE

AND THE
ACTS OF VIOLENCE

AND THE
ACTS OF VIOLENCE

AND THE
ACTS OF VIOLENCE

AND THE
ACTS OF VIOLENCE

AND THE
ACTS OF VIOLENCE

AND THE
ACTS OF VIOLENCE

AND THE
ACTS OF VIOLENCE

AND THE
ACTS OF VIOLENCE

AND THE
ACTS OF VIOLENCE

AND THE
ACTS OF VIOLENCE

א. מיסים ישירים - מס הכנסה, מס חברות ומס רכוש

המיסים הישירים אינם משפיעים על המחירים היחסיים בין יהוש"ע וישראל ולפיכך אין כל צורך בהתאמות מס. גם היום נגבה מס ההכנסה ביהוש"ע עפ"י חוקי ירדן ומצרים. רשות המינהל העצמי תקבע את שעורי המיסים השונים. (מס הכנסה, מס חברות ומס רכוש). ישראל תקבע הסדר פנימי למניעת כפל מס.

ב. מ כ ס י ם

בתחומי יהוש"ע אין תעשיות מחליפות יבוא הזקוקות להגנה. מצב זה עשוי להביא לקביעת שעורי מכס נמוכים בהרבה מאלו הנהוגים בישראל ואולי לביטול המכס כליל. ראוי להזכיר כי גם בירדן שעורי המכס נמוכים מאוד.

מבחינת הכלכלה הישראלית חיוני שכל שעורי המכס ביהוש"ע יהיו שווים לאלה של ישראל. חשוב ביותר שגם תהליך הגביה בנקודות גבול יהיה ישראלי, או לפחות בשיתוף ישראלי. ניתן לחשוב על הסדרים שיבטיחו כי הכנסות מהטלת המכסים, אם יהיו כאלו, ינתנו לרשות המינהל העצמי בפרופורציה ליבוא המיועד להם.

בפועל קיים איחוד מכס בין ישראל ליהוש"ע. שעורי המכס והמסים העקיפים על היבוא הם השיעורים הישראליים המוטלים גם בגשרי הירדן. ההכנסות מהמכס שייכות לממשל הצבאי המשתמש בהן למימון פעולותיו האזרחיות בשטחים.

שיעורי המכס נקבעו לפי הצרכים הכלכליים של ישראל. האינטרס הכלכלי של השטחים אינו מחייב שיעורי מכס כה גבוהים. מאזן התשלומים של השטחים אינו בעייתי והגרעון בחשבון השוטף ממומן ברובו על ידי הכנסות מעבודה ומהעברות הון. יתר על כן, לשטחים אין תעשייה, המייצרת תחליפי יבוא והנזקקת להגנה. מכאן שאם לרשות המינהל העצמי תהיה סמכות בנושא זה ייקבעו שיעורי מכס נמוכים בהרבה מאלו הנהוגים בישראל, ואולי אף יבוטל המכס כליל. במקרה כזה נאלץ להקים תחנות מכס בין חבלי יהוש"ע לישראל דבר שיביא בהכרח ליצירת הפרדה טריטוריאלית.

ברור, אם כן, שמתוך רצון לשמור על גבולות פתוחים ותנועה חופשית ללא הגבלות בין ישראל ליהוש"ע, הפחרון היחיד הוא שבהסכם לכינון רשות המינהל העצמי ייקבע במפורש כי שיעורי המסים על המוצרים המיובאים יהיו אלה הנהוגים בישראל ושכל שינוי שיונהג בישראל יונהג ביהוש"ע. כדי להבטיח כי הוראות אלו יקוימו יהיה צורך לנצל את הפיקוח הבטחוני בגבולות גם לפיקוח בענייני מכס.

The first part of the paper discusses the importance of the study and the objectives of the research. It also mentions the scope of the study and the limitations of the study.

The second part of the paper discusses the methodology used in the study. It mentions the data sources and the data collection methods used in the study.

The third part of the paper discusses the results of the study. It mentions the findings of the study and the conclusions drawn from the study.

The fourth part of the paper discusses the implications of the study. It mentions the practical implications of the study and the theoretical implications of the study.

The fifth part of the paper discusses the limitations of the study. It mentions the limitations of the study and the limitations of the study.

The sixth part of the paper discusses the conclusions of the study. It mentions the conclusions of the study and the conclusions of the study.

יהיה צורך להבטיח כי כל ההכנסות ממכסים יועברו לרשות המינהל העצמי למימון תקציבה. במקביל, יואץ תהליך החשיפה של תוצרת ישראל על מנת להקטין את הפער בין המכסים בישראל לבין המכס הנמוך יותר המתחייב מהאינטרס הכלכלי של יהוש"ע. תהליך החשיפה יופעל על המוצרים אשר ישראל התכוונה ממילא להפחית את המכסים עליהם בשל ההסכמים עם השוק המשותף. תהליך זה תואם ממילא גם את הצרכים מבחינת שער החליפין ומאזן המשלומים של ישראל.

מדיניות זו, של איחוד המכסים ננקטת משיקול כלכלי טהור שאין מאחוריו שום שיקול פוליטי. חשוב יהיה להבהיר ולהדגיש במיוחד לארה"ב כי תאום המיסים חיוני על מנת לקיים יציבות מדינית באזור ולאפשר תנועה חופשית בין שני האזורים.

ג. מיסים עקיפים מקומיים

לישראל קשה להשלים עם מצב בו רשות המינהל העצמי תהיה ריבונית בקביעת השיעורים של מיסים עקיפים. אמנם כיום אין בשטחים תעשיה גדולה, אך אם תקבע רשות המינהל העצמי שיעורי מיסים עקיפים נמוכים יותר מאשר בישראל יוצר תמריץ כלכלי להפנות ליהוש"ע תעשיה אשר תייצר מוצרים עבור ישראל, ובכך תפגע התעשיה הישראלית.

דוגמא אופיינית היא תעשיית הסיגריות. אם ייקבעו בשטחים שיעורי מיסים עקיפים נמוכים מאלה של ישראל יהיה כדאי לקנות את הסיגריות המיוצרות שם. גם אם האכיפה של גביית המיסים לא תהיה מלאה מועדפת אלטרנטיבה זו של זהות במסים על מצב בו שיעורי המיסים העקיפים המקומיים הם נמוכים מאלה של ישראל. בהקשר זה ראוי לציין כי דווקא המוצרים העיקריים מיוצרים במפעלים אשר מנהלים ספרי חשבונות וניתנים לפיקוח.

ד. סובסידיות

צד אחר של אותו נושא הוא בעיית הסובסידיות בישראל. אם גשרי הירדן יהיו בפיקוח בלעדי של רשות המינהל העצמי ובישראל יימשך סיבסוד של מוצרים כי אז יהיה כדאי להעביר מוצרים אלו מישראל ליהוש"ע ומשם לירדן, מצרים ולמדינות אחרות. כדי למנוע תופעה זו יהיה צורך להקים תחנות ביקורת בין ישראל ויהוש"ע, דבר שבדומה לתחנות המכס עלול ליצור גבול פיזי בין ישראל ויהוש"ע. לפיכך גם במקרה זה מתחייב הפתרון של פיקוח ישראלי על גשרי הירדן.

יש להדגיש כי מצב של איחוד מכס מאפשר לתושבי השטחים להנות מכל מערכת הסובסידיות הנהוגות בישראל ללא שום הפליה.

ה. מטבע ומדיניות מוניטרית

הנפקת מטבע הינה סממן מובהק לריבונות ולכן מוצע כי ימשך ההסדר הקיים. דהיינו שהלירה הישראלית והדינר הירדני ימשיכו להיות הילך חוקי בשטחים (אפשרי גם להוסיף את הלירה המצרית). כמו כן אין להרשות לרשות המינהל העצמי להקים בנק מרכזי אשר בסמכותו לקבוע שיעורי נזילות של הבנקים הפועלים בה - אחרת תוכל רשות המינהל העצמי להשפיע על בסיס הכסף בישראל ועל שער הריבית ושער החליפין בה. על כן חיוני כי שיעורי נזילות הבנקים ביהוש"ע יהיו זהים לאלו שבישראל. כיום אין בשטחים מערכת בנקאות עצמאית, אלא זו של ישראל ואף לה תפקיד מצומצם ביותר, באשר למעלה מ-90 אחוז מסך אמצעי התשלום בשטחים מורכבים ממזומנים במחזור.

גם בתחום הפיקוח על מט"ח עלולות להיווצר בעיות: בהנחה שיהיה מעבר חופשי בין יהודה, שומרון, עזה וישראל, תיצור ההפתחות מערכת בנקאות מקומית ביהוש"ע, אפשרות להבריה הון לחו"ל - על ידי העברת מט"ח לבנקים הנ"ל ופתיחת חשבונות בחו"ל באמצעותם. כדי למנוע זאת יהיה צורך להחיל על הבנקים ביהוש"ע את אותה מערכת פיקוח הקיימת בישראל. במיוחד, יהיה צורך לאסור הפקדה בחו"ל באמצעות הבנקים הנ"ל וכן הוצאת מט"ח בסכום העולה על הסכום אותו מותר להוציא מישראל.

ו. כוח עבודה

קיימת תלות רבה בין ישראל והשטחים בנושא כוח העבודה. כוח העבודה מהשטחים העובד בישראל יוצר תלות הדדית בין שני המשקים ותלות זו חייבת להמשך גם בעתיד. יש להבטיח בהסכם כי תמשך תנועה חופשית של כוח העבודה בין שני האזורים.

מוצע כי ימשך ההסדר בו נגבים מס ההכנסה והתשלומים הסוציאליים מכל העובדים בישראל בהתאם לשיעורים הנהוגים בישראל. חלק מההכנסות הללו יופנה למימון השירותים הניתנים בישראל לעובדים מהשטחים וחלק יועבר לתקציב הרווחה של רשות המינהל העצמי.

4. כלכלת הישובים היהודיים ביהוש"ע

יש לציין שישראל יכולה להפעיל מערכת תמריצים כלכליים לאזרחים ישראלים המתיישבים מעבר לקו הירוק, כגון: שחרור ממס הכנסה על עבודתם ביהוש"ע והנחות ממס הכנסה על הכנסותיהם בתחומי הקו הירוק.

ניתן גם לקבוע כי הישובים הישראליים בתחומי יהוש"ע יהנו ממכלול השרותים הכלכליים והזכויות האחרות הניתנות לאזרחי ישראל. חוקי המיסים ותקנותיהם הנהוגים בישראל יחולו גם על הישובים הישראליים ביהוש"ע.

נושאים כלכליים נוספים הנוגעים לישובים היהודיים.

- א. האם חוק עידוד השקעות הון (הישראלי) יחול גם.
- ב. האם יכוננו מועצות שיווק.
- ג. כיצד תשווק התוצרת החקלאית והתעשייתית לישראל.

כל הנושאים הנ"ל קשורים קשר הדוק לנושא המעמד המשפטי של הישובים היהודים ביהוש"ע.

עבודה1. ר ק ע

א. נתונים סטטיסטיים - כח העבודה באזורי יהוש"ע וסיני (1977 - ממוצע שנתי באלפים)

618.9	כל האוכלוסיה (בגיל העבודה)
206.1	שייכים לכח העבודה
204.5	מועסקים
62.9	מועסקים בישראל
33.3%	שעור השייכים לכח העבודה
99.2%	שעור המועסקים
30%	שעור המועסקים בישראל מסה"כ מועסקים

ב. מאפייני המועסקים בישראל

התחלקות לפי ענפים

62.9	סה"כ
10.2	חקלאות
13.4	תעשיה כריה וחרושת
28.5	בניה, עבודות ציבוריות
10.8	יתר

שעור העובדים אצל אותו המעסיק למעלה משנתיים ימים 42%
שעור תושבי השטחים המועסקים בישראל מסה"כ המועסקים בישראל - 5.1% מזה
בבנין 25%, בתעשיה 4.6%, בחקלאות 12.3%

2. העקרונות החוקיים, הנהליים והארגוניים החלים לגבי תושבי יהוש"ע המועסקים בישראל

א. כל תושב מיהוש"ע המועסק בישראל זכאי לשכר עבודה ותנאים סוציאליים המקובלים לפי החוק וההסכם הקיבוצי החלים בענפי המשק השונים בישראל. ככלל אין הבדל מבחינת חוקי והסכמי עבודה בין תושב ישראל ללא תושב (קטיגוריה הכוללת את תושבי יהוש"ע) לגבי זכויותיהם בגין עבודה בישראל.
השוני העיקרי בין שני הסוגים הינו לגבי זכויותיהם במסגרת חוק הביטוח הלאומי (לא תושב זכאי במסגרת חוק הביטוח הלאומי רק לביטוחים הבאים: נפגעי עבודה, אמהות).

ב. העקרונות והנהלים המסדירים את תעסוקת תושבי השטחים נקבעו בין השאר בהחלטת הממשלה ב-1970.

(1) עובד מן השטחים יקבל כעובדו בישראל שכר ברוטו השווה לשכרו של כל עובד אחר בישראל בעל נתונים אישיים ומקצועיים זהים.

(2) עובד מן השטחים זכאי לתנאים סוציאליים להם זכאי בהתאם לחוק ולהסכמים הקיבוציים כל עובד אחר בישראל, בעל תנאים זהים.

CHAPTER 10 - THE FUTURE

The first part of the chapter is devoted to a discussion of the future of the world. It is a very interesting and thought-provoking chapter. The author discusses the various factors that will influence the future of the world, such as population growth, technological advances, and environmental changes. He also discusses the role of the individual in shaping the future.

1. The Future of the World

The first part of the chapter is devoted to a discussion of the future of the world. It is a very interesting and thought-provoking chapter. The author discusses the various factors that will influence the future of the world, such as population growth, technological advances, and environmental changes. He also discusses the role of the individual in shaping the future.

The first part of the chapter is devoted to a discussion of the future of the world. It is a very interesting and thought-provoking chapter. The author discusses the various factors that will influence the future of the world, such as population growth, technological advances, and environmental changes. He also discusses the role of the individual in shaping the future.

2. The Future of the Individual

The second part of the chapter is devoted to a discussion of the future of the individual. It is a very interesting and thought-provoking chapter. The author discusses the various factors that will influence the future of the individual, such as technological advances, environmental changes, and the role of the individual in shaping the future.

The third part of the chapter is devoted to a discussion of the future of the individual. It is a very interesting and thought-provoking chapter. The author discusses the various factors that will influence the future of the individual, such as technological advances, environmental changes, and the role of the individual in shaping the future.

The fourth part of the chapter is devoted to a discussion of the future of the individual. It is a very interesting and thought-provoking chapter. The author discusses the various factors that will influence the future of the individual, such as technological advances, environmental changes, and the role of the individual in shaping the future.

The fifth part of the chapter is devoted to a discussion of the future of the individual. It is a very interesting and thought-provoking chapter. The author discusses the various factors that will influence the future of the individual, such as technological advances, environmental changes, and the role of the individual in shaping the future.

- (3) מעביד המעסיק לעובד מן השטחים יעביר למדור התשלומים של שירות התעסוקה את שכר ברוטו ואת התשלומים הסוציאליים אותם הוא משלם בהתאם לחוק ולהסכמים הקיבוציים לעובד ישראלי בעל נתונים זהים.
- (4) עובד מן השטחים שעבד בישראל יקבל מידי מדור התשלומים של שירות התעסוקה שכר נטו בהתאם לעקרון שבסעיף א' והתנאים הסוציאליים המגיעים לו.
- ג. תושב השטחים הרוצה לעבוד בישראל חייב לפי צו הממשל והחוק בישראל להצטייד בפנקס דורש עבודה מטעם המינהל הצבאי ולקבל הפניה למפעל בישראל מלשכת העבודה בשטחים.
- ד. המערכת הארגונית: העקרונות הנ"ל לגבי תעסוקת תושבי יהוש"ע בישראל מבוצעים באמצעות מספר מסגרות ארגוניות:
- (1) מערכת לשכות העבודה בשטחים (כ-40 לשכות) המפנה את דורשי העבודה מקרב תושבי יהוש"ע לעבודה בישראל לפי הזמנות המתקבלות משרות התעסוקה בישראל.
 - (2) שרות התעסוקה בישראל המעביר עודף ההזמנות שלא סופקו ללשכות העבודה ביהוש"ע ואחראי על הפיקוח של חוק שרות התעסוקה בישראל.
 - (3) מדור התשלומים (11 סניפים) המרכז את כל מערכת הגביות והתשלומים של שכר ותנאי עבודה של תושבי יהוש"ע. מערכת זאת הינה ממוכנת ומפעילה כרססת של למעלה מ-100 אלף תושבי יהוש"ע שעבדו בישראל וזכאים לזכויות סוציאליות.
- ה. תושבי יהוש"ע המועסקים בישראל אינם חברי ההסתדרות אך זכאים להנות מהגנה מקצועית של ההסתדרות. משרד העבודה והרווחה בשיתוף עם נציגי משרד הבטחון, ההסתדרות והמעסיקים מנחה את הרשויות השונות כפעולותיהן הקשורות כתושבי יהוש"ע המועסקים בישראל והעקרונות למימוש זכויותיהם בגין עבודתם בישראל.
- ו. חיקף תושבי יהוש"ע המועסקים בישראל בצורה מאורגנת והנהנים מהזכויות המוקנות לו ע"י המערכות המתוארות לעיל הינו כ-47 אלף לחודש (ז.א. כ-80% מסה"כ תושבי יהוש"ע המועסקים בישראל ב-1977).
- תושב יהוש"ע המחליט להפסיק עבודתו, אם עבד באמצעות מדור התשלומים - זכאי לקבל פיצויים תגמולים המגיעים לו בהתאם לחוק ולכללים המקובלים בקרנות הגמל המתאימות (לרוב, הפסקה לאחר חצי שנה של עבודה בישראל מקנה תזכות להוצאת תגמוליו).

3. הצעה לעקרונות מדיניות תעסוקת תושבי יהוש"ע בישראל עם הקמת המינהל העצמי

- א. תמשך האפשרות של תעסוקת תושבי יהוש"ע בישראל כאשר הסדורים הפורמליים יהיו בהתאם לאשורי העבודה של שרות התעסוקה הקיימים עתה או תוך שינויים מיוחדים שיחולו בהם.
- ב. תושבי יהוש"ע העובדים עתה בישראל יוכלו להמשיך לעבוד בישראל בכפיפות לאשורי העבודה שיוסכם עליהם (כולל אשורי המשך התעסוקה תקופתיים).
- ג. תושבי יהוש"ע שיועסקו בישראל ימשיכו להנות מתעריפי שכר וזכויות סוציאליות החלות עתה על תושבי יהוש"ע המועסקים בישראל. רצוי שהשכר והזכויות הסוציאליות יבוצעו באמצעות מדור התשלומים ותמשך הרציפות בזכויותיהם, אולם ניתן להעביר התשלומים ישירות לעובדים.
- ד. תושבי יהוש"ע שלא עבדו בצורה מאורגנת, או לא עבדו כלל בישראל וירצו לעבוד בישראל - יראו בהם דורשי עבודה חדשים, הם יוכלו לעבוד רק לאחר שיועברו ההזמנות לדורשי עבודה ללשכות העבודה של שרות המינהל העצמי. ייקבעו הסדרים מיוחדים להעברת ההזמנות לדורשי עבודה משרות התעסוקה בישראל ללשכות העבודה באזורים הנ"ל.
- ה. ייקבעו קציני קישור מיוחדים מטעם הרשויות של משרד העבודה והרווחה לבצוע הסדרי התעסוקה הנ"ל.
- ו. תושב יהוש"ע שירצה להפסיק עבודתו המאורגנת בישראל יוכל לממש זכויותיו הסוציאליות בהתאם לחוק ולנהלים המקובלים בקרנות גמל של ההסתדרות.
- ז. יוגבר הפיקוח על העבודה המאורגנת בישראל כדי למנוע כניסת עובדים מחוץ לישראל שלא בהתאם לחוק.

4. אומדן היקף תעסוקת תושבי יהוש"ע בישראל - עם השינויים הפוליטיים שיחולו באזורים הללו

- א. בהנחת שיתקבלו העקרונות למדיניות התעסוקה הנ"ל לגבי תושבים של אזורי יהוש"ע, קשה לחזות נכונה את התעסוקה של תושבי יהוש"ע בישראל.
- ב. ההנחה הסבירה היא (המבוססת בחלקה של שיחות הקמט"ים לעבודה ולתעסוקה עם המועסקים בישראל) שאכן תימשך, לפחות בתקופות הראשונות, התעסוקה בישראל - בעיקר בגלל חוסר אלטרנטיבות אחרות מיידיות.
- ג. יש לבדוק אפשרויות של תוספת כח עבודה מיהוש"ע לתעסוקה בישראל בענף הבנין ועבודות ציבוריות, ובין השאר יש לבחון הגברת היקף ההכשרה המקצועית בבנין. בהקשר זה יש לציין כי היקף התחביכים במרכזי ההכשרה בשטחים בענף הבנין הינו עתה כ-150 - 200 עובדים, לעומת למעלה מ-1000 משתתפים בקורסים להכשרה מקצועית בבנין בשנים 1972 - 1973.

Section 1: The Role of the Teacher in the Classroom

1. The teacher is responsible for creating a safe and supportive learning environment for all students. This includes establishing clear expectations, rules, and routines from the beginning of the year.

2. The teacher should use a variety of instructional strategies to meet the needs of all learners. This includes direct instruction, collaborative learning, and inquiry-based learning.

3. The teacher should assess student learning regularly and provide feedback to help students improve. This includes formative assessments (quizzes, classwork) and summative assessments (tests, projects).

4. The teacher should communicate effectively with parents and the community. This includes holding conferences, sending home newsletters, and participating in school events. **Effective communication is key to a successful classroom.**

5. The teacher should be a professional and role model for students. This includes being punctual, organized, and respectful to all individuals.

6. The teacher should collaborate with colleagues and seek professional development opportunities. This includes attending workshops, conferences, and working with a mentor.

7. The teacher should be reflective and evaluate their own practice. This includes keeping a journal, seeking feedback from colleagues, and making adjustments as needed.

Section 2: The Role of the Student in the Classroom

1. The student is responsible for taking ownership of their learning. This includes setting goals, staying motivated, and seeking help when needed.

2. The student should participate actively in class. This includes asking questions, contributing to discussions, and working with peers.

3. The student should be respectful and follow classroom rules. This includes listening to the teacher, respecting others' opinions, and staying on task.

היום 25.12.2019

1. מטרה

1. מטרה
2. מטרה
3. מטרה

היום 25.12.2019

1. מטרה

1. מטרה
2. מטרה
3. מטרה

ארכיאולוגיה ומקומות קדושים

1. ארכיאולוגיה

- א. לישראל אינטרס בשמירה מקצועית על נכסי תרבות⁽¹⁾ בשטחי יהוש"ע. עקב חשיבותם המדעית ועקב היותנו חלק מן ההיסטוריה של ארצנו זה.
- ב. אינטרס זה מחייב פקוח ושמירה על עתיקות ואתרים; מניעת שוד עתיקות וסחר בלתי חוקי בהן; עריכת חפירות הצלה של אתרים שיתגלו תוך תהליך של פתוח ובנוי; איתור, תיעוד, רשום והכרזה של אתרי עתיקות; המשכתן והשלמתן של חפירות ארכיאולוגיות ומתן רשיונות חדשים.
- ג. פעולות אלו הביאו לחשיפת רכדים בלתי ידועים בתולדות העם היהודי, בא"י ולגלויים של ממצאים בעלי ערך הסטורי לעם ישראל.
- ד. קיים נגוד אינטרסים בין הערכים לישראל בנושא זה. הנסיון מראה כי קיים אינטרס ערבי להשמיד אתרים וממצאים ארכיאולוגיים יהודיים ואף למנוע חשיפת של ממצאים ישראלים חדשים.
- ה. חיוני להשאיר בידי ישראל סמכויות בתחום זה שיאפשרו המשך תקין של הפעילות הארכאולוגית.

2. מקומות קדושים

- א. עם כניסת כוחות צה"ל ליהוש"ע פורסם ע"י מפקד האזור צו בדבר השמירה על המקומות הקדושים לדתות השונות. בצו זה נקבע חופש גישה ופולחן מוחלטים במקומות הקדושים לבני כל הדתות.
- ב. עקב השמירה הלקויה על אתרים קדושים יהודיים בזמן שלטון ירדן ועקב הנזק שנגרם להם במכוון ושלא במכוון בתקופה ההיא, יש להשאיר את השמירה והפקוח על המקומות הקדושים היהודיים בידי ישראל.
- ג. במקומות קדושים משותפים ליהודים ולמוסלמים קיים ניגוד אינטרסים דתי בין הצדדים.
כדי להבטיח חופש פולחן לשתי הדתות במקומות קדושים המשותפים לשתיהן (דוגמת מערת המכפלה) יש לשמור על המצב הקיים כיום, בו השמירה והפיקוח על הסדר הצבורי נמצאים בידי ישראל.

(1) אמנת האג קובעת כי בין היתר מבניים ומקומות קדושים וכך אתרים וחפירות ארכיאולוגיות הם נכסי תרבות.

ארכיאולוגיה ומקומות קדושים

1. ארכיאולוגיה

א. לישראל אינטרס בשמירה מקצועית על נכסי תרבות⁽¹⁾ בשטחי יהוש"ע עקב חשיבותם המדעית ועקב היותנו חלק מן ההיסטוריה של אזור זה.

ב. אינטרס זה מחייב פקוח ושמירה על עתיקות ואתרים; מניעת שוד עתיקות וסחר בלתי חוקי בהן; עריכת חפירות הצלה של אתרים שיתגלו תוך תהליך של פתוח ובנוי; איתור, תיעוד, רשום והכרזה של אתרי עתיקות; המשכתן והשלמתן של חפירות ארכיאולוגיות ומתן רשיונות חדשים.

ג. פעולות אלו הביאו לחשיפת רבדים בלתי ידועים בתולדות העם היהודי בא"י ולגלויים של ממצאים בעלי ערך הסטורי לעם ישראל.

ד. קיים נגוד אינטרסים בין הערכים לישראל בנושא זה. הנסיון מראה כי קיים אינטרס ערבי להשמיד אתרים וממצאים ארכיאולוגיים יהודיים ואף למנוע חשיפה של ממצאים ישראלים חדשים.

ה. חיוני להשאיר בידי ישראל סמכויות בתחום זה שיאפשרו המשך תקין של הפעילות הארכיאולוגית.

2. מקומות קדושים

א. עם כניסת כוחות צה"ל ליהוש"ע פורסם ע"י מפקד האזור צו בדבר השמירה על המקומות הקדושים לדתות השונות. בצו זה נקבע חופש גישה ופולחן מוחלטים במקומות הקדושים לבני כל הדתות.

ב. עקב השמירה הלקויה על אתרים קדושים יהודיים בזמן שלטון ירדן ועקב הנזק שנגרם להם במכוון ושלא במכוון בתקופה החיא, יש להשאיר את השמירה והפקוח על המקומות הקדושים היהודיים בידי ישראל.

ג. במקומות קדושים משותפים ליהודים ולמוסלמים קיים נגוד אינטרסים דתי בין הצדדים.

כדי להבטיח חופש פולחן לשתי הדתות במקומות קדושים המשותפים לשתיהן (דוגמת מערת המכפלה) יש לשמור על המצב הקיים כיום, בו השמירה והפקוח על הסדר הצבורי נמצאים בידי ישראל.

(1) אמנת תאג קובעת כי בין היתר מבנים ומקומות קדושים וכן אתרים וחפירות ארכיאולוגיות הם נכסי תרבות.

ארכיאולוגיה ומקומות קדושים

1. ארכיאולוגיה

- א. לישראל אינטרס בשמירה מקצועית על נכסי תרבות⁽¹⁾ בשטחי יהוש"ע. עקב חשיבותם המדעית ועקב היותנו חלק מן ההיסטוריה של ארצנו זה.
- ב. אינטרס זה מחייב פקוח ושמירה על עתיקות ואתרים; מניעת שוד עתיקות וסחר בלתי חוקי בהן; עריכת חפירות הצלה של אתרים שיתגלו תוך תהליך של פתוח ובנוי; איתור, תיעוד, רשום והכרזת של אתרי עתיקות; המשכתן והשלמתן של חפירות ארכיאולוגיות ומתן רשיונות חדשים.
- ג. פעולות אלו תביאו לחשיפת רבדים בלתי ידועים בתולדות העם היהודי, בא"י ולגלויים של ממצאים בעלי ערך הסטורי לעם ישראל.
- ד. קיים נגוד אינטרסים בין הערכים לישראל בנושא זה. הנסיון מראה כי קיים אינטרס ערבי להשמיד אתרים וממצאים ארכיאולוגיים יהודיים ואף למנוע חשיפה של ממצאים ישראלים חדשים.
- ה. חיוני להשאיר בידי ישראל סמכויות בתחום זה שיאפשרו המשך תקין של הפעילות הארכיאולוגית.

2. מקומות קדושים

- א. עם כניסת כוחות צה"ל ליהוש"ע פורסם ע"י מפקד האזור צו בדבר השמירה על המקומות הקדושים לדתות השונות. בצו זה נקבע חופש גישה ופולחן מוחלטים במקומות הקדושים לבני כל הדתות.
- ב. עקב השמירה הלקויה על אתרים קדושים יהודיים בזמן שלטון ירדן ועקב הנזק שנגרם לתם במכוון ושלא במכוון בתקופה ההיא, יש להשאיר את השמירה והפקוח על המקומות הקדושים היהודיים בידי ישראל.
- ג. במקומות קדושים משותפים ליהודים ולמוסלמים קיים ניגוד אינטרסים דתי בין הצדדים.
- כדי להבטיח חופש פולחן לשתי הדתות במקומות קדושים המשותפים לשתיהן (דוגמת מערת המכפלה) יש לשמור על המצב הקיים כיום, בו השמירה והפיקוח על הסדר הצבורי נמצאים בידי ישראל.

(1) אמנת האג קובעת כי בין היתר מבנים ומקומות קדושים וכן אתרים וחפירות ארכיאולוגיות הם נכסי תרבות.

1. ת ח ב ו ר ת

- א. רכב ונהגים שאינם מאושרים ע"פ תקנים המקובלים בישראל, אינם רשאים לנוע בכבישי הארץ.
- ב. תנועה חופשית, דו-סטריט, של בני אדם, רכב וסחורות בין יהוש"ע ותחומי "הקו הירוק", מחייבת התאמה מלאה בין רשות המינהל העצמי ורשות הישראלית, כחקינה, רשוי, ופקוח רכב ותעבורה.
- ג. חוקי תעבורה הם מעצם טבעם בעלי אופי טריטוריאלי. מתן סמכויות בלעדיות בנושא זה לרשות המינהל העצמי בתחום יהוש"ע עלול ליצור מצבים של הפרדה טריטוריאלית.
- ד. משרד התחבורה ממליץ להעניק סמכויות למינהל העצמי בנושאים אלה בתחום המקצועי, אך מתנה זאת בתפעלה ע"פ תקנים המקובלים בישראל, בפקוח ישראל ובאשור תקופתי ישראלי.
- ה. רישום רשיונות רכב ונהגים, רשוי רכב צבורי, כל תחומי תעופה ומרחב אווירי וכן נמלים ומים טריטוריאליים ישארו בסמכות ישראלית.
- ו. ניתן להעניק לאגף התחבורה סמכויות מתחום התקשורת ע"מ לצקת באגף זה תוכן נוסף.

2. נפט ומחצבים

- א. הן ע"פ החוק הישראלי והן ע"פ החוק הירדני שייכים כל אוצרות הנפט והמחצבים למדינה. כיוון שכך, חלים עליהם העקרונות החלים על קרקעות המדינה; מבחינת הבעלות עליהם, כתוצאה של ריבונות ומבחינת תקנה 55 לתקנות האג לפיה זכאי הכובש לנהל את הרכוש מכלי לפגוע בו.

- ב. בקשר לתקנה 55 יש לציין, כי על אף הקביעה שלכובש זכות לנצל מכרות, נשמעה ע"י ארה"ב הטענה בנוגע לבארות הנפט בסיני, לפיה אין התקנה מאפשרת לקדוח בארות חדשים. ישראל דחתה ומוסיפה לרדות, עמדה זו.

Section 1

1. The first part of the document is a letter from the Secretary of the Department of the Interior to the President, dated January 1, 1900.

2. The second part of the document is a report on the progress of the work of the Department of the Interior during the year 1899.

3. The third part of the document is a report on the progress of the work of the Department of the Interior during the year 1900.

4. The fourth part of the document is a report on the progress of the work of the Department of the Interior during the year 1901.

5. The fifth part of the document is a report on the progress of the work of the Department of the Interior during the year 1902.

6. The sixth part of the document is a report on the progress of the work of the Department of the Interior during the year 1903.

Section 2

7. The first part of the document is a letter from the Secretary of the Department of the Interior to the President, dated January 1, 1904.

8. The second part of the document is a report on the progress of the work of the Department of the Interior during the year 1904.

9. The third part of the document is a report on the progress of the work of the Department of the Interior during the year 1905.

ג. אשר לשליטה על מקורות הנפט והמחצבים עם כנון המנהל העצמי:

(1) אם מקור הסמכות יהיה צו המושל הצבאי הישראלי הרי תוסיף לעמוד בתקפה תקנה 55 לאמנת האג, וישראל תוכל לנצל מכרות ולפי גרסתה אף לפתוח מכרות חדשים.

(2) אם מקור הסמכות יהיה ההסכם, הרי, כשם שיהיה צורך להכריע בבעית ניהול קרקעות המדינה, יהיה גם צורך להכריע בבעית ניצול אוצרות הטבע.

3. זכויות מעבר והפקעת קרקעות

א. אחד התנאים לחיים תקינים של הישובים היהודיים ביהוש'ע והתפתחותם, היא אספקת מים וחשמל והנחת קווי תקשורת, תחבורה וביוב. לכיצוע שירותים אלה יש צורך בהפקעת קרקעות.

אם תהיה המועצה מנהלית אחראית לשירותים אלה, הרי די בחובה המוטלת עליה לקיים את השרותים כהלכה וסמכות התפיסה תיפול ממילא בחלקה. הנסיון עם חברת החשמל במזרח ירושלים, מלמד כי השרות הניתן לשכונות היהודיות גרוע. שרות ערבי כזה להתנחלויות ולישובים היהודיים ביהוש'ע אינו עומד במבחן המציאות.

אם ישראל תהיה אחראית לאספקת שרותים אלה הרי המסקנה המתבקשת היא שזכויות המעבר וסמכויות התפיסה יינתנו לה.

ב. הפקעת קרקעות מסוג אחר היא הפקעת שטח מצומצם המצוי בתוך אזור גדול של אדמות מדינה המיועד להתישבות יהודית. סמכות זו חייבת להשאר בידי ישראל אולם יש להניח שיקבעו מראש קני מידה מוסכמים כדי למנוע התישבות חדשה על קרקע שהיא בעיקרה פרטית.

2.

The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1801. It is a very important document, as it is the first time that the President has addressed the Congress since the establishment of the office.

The second part of the document is a letter from the President to the Congress, dated January 1, 1801. It is a very important document, as it is the first time that the President has addressed the Congress since the establishment of the office.

THE PRESIDENT'S MESSAGE TO CONGRESS

The President's message to Congress is a very important document, as it is the first time that the President has addressed the Congress since the establishment of the office. It is a very important document, as it is the first time that the President has addressed the Congress since the establishment of the office.

The President's message to Congress is a very important document, as it is the first time that the President has addressed the Congress since the establishment of the office. It is a very important document, as it is the first time that the President has addressed the Congress since the establishment of the office.

The President's message to Congress is a very important document, as it is the first time that the President has addressed the Congress since the establishment of the office. It is a very important document, as it is the first time that the President has addressed the Congress since the establishment of the office.

The President's message to Congress is a very important document, as it is the first time that the President has addressed the Congress since the establishment of the office. It is a very important document, as it is the first time that the President has addressed the Congress since the establishment of the office.

מ"מ 111 > 7

ט. הסמכויות ותחום האחריות של המועצה המינהלית

- (1) מקור הסמכות.
- (2) תחולת המינהל העצמי.
- (3) מערכת המשפט.
- (4) דגם של תחומי אחריות של המועצה המינהלית.
- (5) קשר ותיאום בין המועצה המינהלית וממשלת ישראל.

מקור הסמכות

1. הנחות יסוד משפטיות

א. זכויות ישראל ביהוש"ע

הסכם המסגרת בקמפ דייוויד לא שינה את תפיסתה של ישראל לגבי הריבונות על יהודה שומרון וחבל עזה, תפיסת שבא ליד ביטוי בסעיף 24 לתכנית המינהל העצמי מדצמבר 1977. בסעיף זה נאמר: "ישראל עומדת על זכותה ותביעתה לריבונות על יו"ש וחבל עזה, אך בידעה כי קיימות תביעות אחרות, היא מציעה, למען ההסכם והשלום, להשאיר את בעיית הריבונות באזורים אלה פתוחה".

ישראל טוענת, גם לפי סעיף זה, כי לה יש תביעה עדיפה על יו"ש ועזה (better title) לעומת ירדן ומצרים.

ניתן לומר, שמתכונת המינהל העצמי או האוטונומיה המלאה שתוסכם בין ירדן, מצרים וישראל בהשתתפות הפלסטינאים במשלחות הערכיות, לא תפגע בקיום עדיפותה של ישראל לגבי מימוש התביעה העדיפה לריבונות באופן חד צדדי על ידי ישראל.

ב. שאלת הריבונות ביו"ש ועזה במשפט הבינ"ל

שאלת הריבונות ביהוש"ע טרם הוכרעה במישור המשפט הבינ"ל. ארה"ב שותפה לעמדת זו.

ג. מהות אוטונומיה

אוטונומיה כמהותה פחותה מעצמאות וחייבת להנתן על ידי ישות עצמאית במישור הבינלאומי, דהיינו מדינה. האוטונומיה לתושבי יהוש"ע חייבת איפוא להנתן לתושבים על ידי מדינה או מדינות כלשהן וזאת או אלו נשאות גוף עליון כלפי הישות האוטונומית.

ד. מעמד ישראל ביהוש"ע

כל עוד כוחות צה"ל שולטים ביהוש"ע המשפט הבינ"ל מכיר בזכויותיהם של מפקדי כוחות צה"ל להפעיל סמכויות ריבון בכפוף להגבלות אשר בדיני המלחמה, זאת בנפרד מתביעה ישראלית אפשרית לריבונות המפורטת בסעיף 1א' לעיל.

2. לאור הנחות אלו ניתן להבחין בשתי אפשרויות עיקריות כמקור סמכות לרשות המינהל העצמי:

א. האצלת סמכויות על ידי מפקדי צה"ל

מפקדי כוחות צה"ל ישארו כמקור הסמכות ויאצילו הסמכויות המוסכמות לרשויות המינהל העצמי. הדבר יכול להתבצע בשני אופנים:

1.1 General Information

The following information is provided for your information. It is not intended to be a complete description of the project, but rather a summary of the key points. The project is a research study on the effects of a new drug on the treatment of a certain condition. The study was conducted over a period of 12 months, and the results are presented in the following sections. The first section describes the study design, including the number of participants, the treatment groups, and the outcome measures. The second section presents the results of the study, including the mean values and standard deviations for each group. The third section discusses the statistical significance of the results, and the fourth section provides a conclusion and recommendations for further research.

1.2 Study Design

The study was a randomized, controlled trial. The participants were randomly assigned to one of two groups: the treatment group and the control group. The treatment group received the new drug, and the control group received a placebo. The study was conducted over a period of 12 months, and the results are presented in the following sections. The first section describes the study design, including the number of participants, the treatment groups, and the outcome measures. The second section presents the results of the study, including the mean values and standard deviations for each group. The third section discusses the statistical significance of the results, and the fourth section provides a conclusion and recommendations for further research.

1.3 Results

The results of the study are presented in the following sections. The first section describes the mean values and standard deviations for each group. The second section discusses the statistical significance of the results, and the third section provides a conclusion and recommendations for further research.

The results of the study are presented in the following sections. The first section describes the mean values and standard deviations for each group. The second section discusses the statistical significance of the results, and the third section provides a conclusion and recommendations for further research.

(1) הסכם ישראל-ירדן-מצרים (או ישראל-מצרים בלבד), יקבע רשימת הסמכויות של רשות המינהל העצמי ויקבע גם במפורש שצה"ל יאציל סמכויות אלו. בכך יש הכרה ירדנית-מצרית בצה"ל כמקור הסמכות.

(2) הסכם ישראל-ירדן-מצרים (או ישראל-מצרים בלבד) יקבע רשימת הסמכויות של רשות המינהל העצמי ללא קביעה מי יאצילן. לאחר שתסוכם הרשימה, מפקדי כוחות צה"ל יאצילו הסמכויות המוסכמות.

ה ע ר ו ת

(א) לפי שיטה זו המצב המשפטי ביהוש"ע נשאר ללא שינוי פרט לכך שהסמכויות שהוסכם להעבירן והמופעלות ע"י מפקדי הכוחות באמצעות קמ"טים יופעלו מעתה ע"י רשויות המינהל העצמי.

(ב) מאחר ומפקדי כוחות צה"ל ממשיכים לשלוט באזור, מכיר המשפט הבינלאומי בהמשך היותם מקור הסמכות גם אם חלק מהסמכויות הואצלו.

(ג) בשיטה זו נשארת שאלת הריבונות פתוחה עד לקביעת המעמד הסופי.

(ד) ניתן ליישב הסדר זה עם הסכמי המסגרת מאחר והסכם המסגרת אינו קובע מה יהיה מקור הסמכויות.

אמנם הצעת ארה"ב מיום 10/9/78 אומרת:

"This transitional arrangement should derive its authority for self-government from Egypt, Israel and Jordan, when Jordan joins the negotiations."

וגם בהצעתה מיום 11/9/78 נאמר:

"This elected council will derive its authority from the agreement between the parties after a short period not exceeding two years."

אולם בנוסח הסופי של הסכם המסגרת הושמטה כל התייחסות למקור הסמכות ונקבע רק כי הצדדים יסכימו על הסמכויות.

מכאן ניתן לטעון שאין ההסכם שולל אפשרויות האצלת סמכויות הממשל הצבאי כמקור הסמכות.

(ה) מוצע שישראל תציע האצלת רשימה סגורה של סמכויות ושיתר הסמכויות ישארו בידי מפקדי כוחות צה"ל. יש להתכונן לכך שמצרים תדרוש מצב הפוך לפיו צה"ל יאציל כל הסמכויות למעט רשימה סגורה של נושאים שישארו בידיו.

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year.

2. The second part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

3. The third part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

4. The fourth part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

5. The fifth part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

6. The sixth part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

7. The seventh part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

8. The eighth part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

9. The ninth part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

10. The tenth part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

(1) על ידי השארת מפקדי כוחות צה"ל במקור לסמכות משאירים את פתרון סוגיית הריבונות, משתתפות האוכלוסיה המקומית, לשלב מאוחר יותר בהתאם להסכמי המסגרת.

(2) אפשרות 2 א' (2) מאפשרת פירושים שונים להסכם ואינה מחייבת הכרה של ירדן או מצרים במפקדי כוחות צה"ל במקור הסמכות.

ב. הסכם ישראל-ירדן-מצרים (או ישראל-מצרים בלבד) כמקור הסמכות

מקור הסמכות יהיה הסכם בין המדינות המעורבות, דהיינו ישראל, ירדן ו/או מצרים. בשיטה זו שתי אפשרויות:

(1) ההסכם יקבע את חלוקת הסמכויות אולם ישאיר את מפקדי כוחות צה"ל באזור כגוף העליון וכנורמה העליונה בשטח. פרוש הדבר שהסמכויות השיוריות ישארו גם הן בידי מפקדי כוחות צה"ל.

(2) ההסכם יקבע במפורש של צה"ל ולרשות המינהל העצמי יוענקו הסמכויות המנויות בהסכם והסמכויות השיוריות יהיו בידי החתומים על ההסכם (ישראל-ירדן-מצרים או ישראל-מצרים בלבד). הדבר יכול ללוש צורה של ועדה מתמדת.

ה ע ר ו ת

(א) לאחר חתימת ההסכם מפקדי כוחות צה"ל ישאבו כל סמכויותיהם מן ההסכם ורק מההסכם, אולם לפי אפשרות ב' 1 יהיו הם הגורם העליון בשטח מאחר וההסכם הינו אקט חד פעמי ומפקדי כוחות צה"ל יהפכו לאורגן הקבע שמקור סמכותו בהסכם.

(ב) על מנת שהסכם כזה יוכל להעניק סמכויות, ההנחה להסכם חייבת להיות שלחתומים עליו זכויות מסוימות בשטח או לחלופין שהשליטה הצבאית נמצאת בידי חתומים אלו.

(ג) בעצם הפיכת ההסכם למקור הסמכות יש הכרה ישראלית מראש כי לירדן ולמצרים זכויות ומעמד כיו"ש ועדה שאינם נובעים משליטה צבאית גרידא ומכאן יוצא שיש כאן קביעת זכויות ומעמד מסוימים מראש, בעוד שבהסכם המסגרת נקבע שהסטטוס הסופי יקבע רק לאחר חמש שנים, וכי קביעה זו נעשית מבלי לקחת בחשבון עמדת האוכלוסיה המקומית, אשר לה שמורה זכות להשתתפות בקביעת המעמד הסופי בהתאם להסכמי המסגרת.

(ד) מאחר וחתימת הסכם הינו אקט חד פעמי יוצר הכרח להקים מסגרת קבועה שתמשיך ותפעיל סמכויות המדינות החתומות על ההסכם לאורך תקופת המעבר. מסגרת כזו יכולה להיות לפי סעיף ב' 1 מפקדי כוחות צה"ל באזור אולם עלולה לעלות הצעה לפי סעיף ב' 2 כי מסגרת זו תהיה בצורת ועדה מתמדת ישראל-ירדן-מצרים (או ישראל ומצרים בלבד) כפי שמתואר בהסכם המסגרת.

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the results of the survey.

2. The second part of the report deals with the results of the survey and the conclusions drawn from it.

3. The third part of the report deals with the results of the survey and the conclusions drawn from it.

4. The fourth part of the report deals with the results of the survey and the conclusions drawn from it.

5. The fifth part of the report deals with the results of the survey and the conclusions drawn from it.

6. The sixth part of the report deals with the results of the survey and the conclusions drawn from it.

7. The seventh part of the report deals with the results of the survey and the conclusions drawn from it.

8. The eighth part of the report deals with the results of the survey and the conclusions drawn from it.

(ה) לאחר חתימת ההסכם הוא הופך לגורמה העליונה לאוטונומיה ואין אפשרות לשנותו אלא בהסכמה הדדית. כל סמכות שלא נקבעה בו כמוענקת לישראל לא תוכל להיות מופעלת ע"י ישראל מכיון שאין לה סמכויות שיוריות, פרט כמובן לאפשרות כ' 1 אולם גם באפשרות זו עדיף לא להגדיר הסמכויות המוענקות למפקדי כוחות צה"ל במדויק אלא להשאירן כסמכויות שיוריות.

ג. החלפת מקור הסמכות בתוך תקופת המעבר

יש להעיר שבמהלך שיחות קמפ דייוויד הציע ראש הממשלה כי מקור הסמכות יהיה בתקופה הראשונה בידי מפקדי כוחות צה"ל ולאחר מכן (מבלי שקבע מועד) יועבר להסכם ישראל-ירדן-מצרים או להסכם ישראל-מצרים בלבד.

הגורמים שיפעלו באזורי יו"ש ועזה1. גורמים ישראליים(1) בטחון

בכל הסדר מוצע ישארו כוחות בטחון ישראליים (צה"ל, משטרה, שב"כ) ולהם יהיו סמכויות בכל תחומי הבטחון.

(2) נושאים חיוניים אחרים לישראל

מאחר ובנוסף לבטחון ישנם נושאים אחרים המחייבים מתן סמכויות לפקידים ישראליים כגון: מכס, מים, קרקעות, מט"ח וכד' יש להעניק להם סמכויות גם בתחומים אלו.

(3) ישובים יהודיים

יהיה צורך להעניק סמכויות לגופים המייצגים של הישובים היהודיים. ראה פרק 3 ג' (2).

2. רשות המינהל העצמי

(1) תוקם רשות המינהל העצמי אשר תפעל לפי הסמכויות שיוגדרו בהסכם ויוענקו לפי הדרך שתקבע בהסכם. מעצם מהותו גורם זה אינו יכול להיות סמכות על ומעליו יבואו מפקדי כוחות צה"ל או כל גורם אחר בהתאם להסכם שיושג.

3. גוף ישראלי-ירדני-מצרי (או ישראלי-מצרי בלבד)(1) לפי הסכם המסגרת מוקמת ועדה מתמדת:

During the transitional period, representatives of Egypt, Israel, Jordan, and the self-governing authority will constitute a continuing committee to decide by agreement on the modalities of admission of persons displaced from the West Bank and Gaza in 1967, together with necessary measures to prevent disruption and disorder. Other matters of common concern may also be dealt with by this committee.

(2) בהתאם לסיפא של הסעיף תתכן אפשרות להרחיב סמכויות ועדה כזו אשר בה לכל צד (ישראל, ירדן, מצרים ורשות המינהל העצמי) זכות וטו.

(3) אם הסכם ישראלי-ירדני-מצרים (או הסכם ישראלי-מצרי בלבד) ישמש כמקור סמכות יהא צורך בגוף קבוע אשר יפעיל הסמכויות שיקבעו בהסכם. ייתכן להעניק הסמכויות בהסכם למפקדי כוחות צה"ל כמייצגי ההסכם, וייתכן להעניקן לוועדה המתמדת הנ"ל.

(4) אם מפקדי כוחות צה"ל ישארו כמקור הסמכות יתעורר קושי בהאצלת סמכויות לוועדה הנ"ל שם יושבים נציגי מדינות זרות.

תחולת המינהל העצמי

שתי האפשרויות העיקריות בנושא תחולת המשפט והסמכויות של רשות המינהל העצמי הינן התחולה הפרסונלית (האישית) והתחולה הטריטוריאלית, אולם, בעוד התחולה הטריטוריאלית, שאמנם ניתנת לישום כמעט מלא, אינה תואמת האיטרסים הבסיסיים של ישראל, הרי התחולה האישית אינה ניתנת לישום מלא מעצם טבע הדברים. להלן ניתוח האפשרויות השונות:

1. התחולה האישית

א. הסמכויות והמשפט של רשות המינהל העצמי יחולו על התושבים הערביים של יהוש"ע ובכך תנתן להם הסמכות לנהל את ענייניהם הם באופן עצמאי.

ב. בהסכם המסגרת של קמפ דייוויד נקבע מחד "full autonomy to the inhabitants"

מאידך מצוין כי לאחר תקופת המעבר יהיה הסכם על: "the final status of the West Bank and Gaza".

ניתן לומר, איפוא, כי אם סמכויות המועצה המינהלית לא יוגדרו כחלות על שטחי יהוש"ע אלא על התושבים באותם אזורים לא תהיה בכך חריגה מהסכם המסגרת.

ג. גם אם תהיה תחולה פרסונלית לסמכויות רשות המינהל העצמי הרי יש אספקטים טריטוריאליים מסויימים המתחייבים מהטיפול באנשים. אספקטים אלה מתחלקים לשתי קטגוריות:

(1) שימוש בקרקע המתחייב מטיפול באנשים, דוגמת מים, חשמל, שיכון, חינוך וכד'. הטיפול בנושאים אלה אינו סותר רעיון המסגרת האישית מכיון שהמועצה המינהלית תפעל בכבדת ארץ מסוימת וכל עוד היא מטפלת באנשים שעליהם חלה סמכותה הרי תוכל לעשות שימוש בקרקע.

(2) ישנן בעיות משפטיות שלא חבואנה על פתרון אלא בעזרת שימוש במערכת משפטית-טריטוריאלית-מקומית לדוגמא:

* בעית היחסים המשפטיים בין יהודים לערבים כאשר כל אחד נושא משפט אישי משלו.

* בעיות משפטיות הנובעות מדיני תעבורה.

* בעית תושבי מדינות זרות אשר ללא חקיקה מתאימה בארצותיהם לא יוכלו לשאת חוק אישי משלהם בהכנסם לשטחי יהוש"ע.

קרוב לוודאי שמערכת משפטית טריטוריאלית-מקומית זו תהיה מבוססת על המשפט המקומי החל בשטחים אלה גם כיום.

ד. קיימת גם בעייה של מערכת הדינים המוניציפליים הקיימת ברשויות המוניציפליות ביהוש"ע. ההצעה היא כי הדינים המוניציפליים שיחולו על מקומות הישוב יהיו אלה הלקוחים מן הדין האישי של תושבי אותו ישוב. לדוגמא: בחברון יחול הדין המוניציפלי של תושבי חברון, קרי הדין המקומי, ובקרית ארבע יחול הדין המוניציפלי של תושבי קרית ארבע, קרי הדין המוניציפלי הישראלי.

ה. הסמכויות שלא תנתנה לרשות המינהל העצמי תהיינה אלו הנוגעות ישירות לשטח וכן סמכויות אחרות שהן תוצאה ישירה של האחריות לנושא מסוים כגון:

- * סמכויות בטחון.
- * ניהול אדמות המדינה.
- * פיקוח על הגירה.
- * פיקוח על אנשים שסמכות המינהל העצמי אינה חלה עליהם - יהודים וזרים.

2. התחולה הטריטוריאלית

א. תחולה טריטוריאלית, גם אם היא מסוייגת, יוצרת גבול ברור בין השטח שבו תהיה לישראל שליטה מלאה לבין השטח או השטחים שבהם תהיה לרשות המינהל העצמי סמכות מלאה או כמעט מלאה. לכן יש להתייחס לאלטרנטיבה זו בזהירות מירבית.

ב. לפי הפצ"ר ניתן להסכים לתחולה טריטוריאלית של סמכויות רשות המינהל העצמי בכל שטחי יהוש"ע בתנאי שיהיו מסוייגים בסייגים כדלהלן:
סמכות המינהל העצמי לא תופעל בשטחים שלגביהם יימצא הסדר משפטי ספציפי אשר יעניק לישראל זכויות כפי שיידרש לה, שטחים אלה הם:

- * תחומי הישובים הישראליים ביהוש"ע שמעמדם יוסדר באמצעות צוים מיוחדים שיכוננו גופים מוניציפליים מיוחדים להם ואשר יקבעו סמכויות הגופים הללו.
- * שטחים המיועדים לשימוש צה"ל כגון מחנות, שטחי אש, שטחי אמונים ושטחים סגורים אחרים שינתנו לסמכותו הבלעדית של צה"ל במסגרת הגדרת תפקידו בשמירה על בטחון ישראל ואזורי יהוש"ע.

לפי דעה נוספת ניתן להוסיף עוד סייג והוא:

- * שטחים פנויים שאינם כפופים למסגרת מוניציפלית ערבית.
- ג. אשר למשפט שיחול על התושבים היהודים של יהוש"ע והישראלים המבקרים בשטחי יהוש"ע קיימות שתי אפשרויות:

- * אפשרות א': סמכויות המינהל העצמי בתחום המשפט לא יחולו על התושבים היהודיים של אזורי יהוש"ע והישראלים המבקרים שם. אלה יוכפפו למערכת המשפט הפלילית והאזרחית, הבלעדית של מדינת ישראל.

1.1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1863. The letter is signed by Abraham Lincoln and is addressed to the Senate and House of Representatives. The letter discusses the state of the Union and the progress of the war against the Confederacy.

1.2. The second part of the document is a report from the Secretary of War, dated January 1, 1863. The report discusses the military situation and the progress of the war.

- * The first part of the report discusses the military situation in the East.
- * The second part of the report discusses the military situation in the West.
- * The third part of the report discusses the military situation in the South.
- * The fourth part of the report discusses the military situation in the North.

1.3. The third part of the document is a report from the Secretary of the Navy, dated January 1, 1863. The report discusses the naval situation and the progress of the war.

1.4. The fourth part of the document is a report from the Secretary of the Interior, dated January 1, 1863. The report discusses the state of the Union and the progress of the war.

- * The first part of the report discusses the state of the Union.
- * The second part of the report discusses the progress of the war.
- * The third part of the report discusses the state of the Union.
- * The fourth part of the report discusses the progress of the war.

CHAPTER IV

1.5. The fifth part of the document is a report from the Secretary of the Treasury, dated January 1, 1863. The report discusses the state of the Union and the progress of the war.

- * The first part of the report discusses the state of the Union.
- * The second part of the report discusses the progress of the war.
- * The third part of the report discusses the state of the Union.
- * The fourth part of the report discusses the progress of the war.

* אפשרות ב': בתחום הדין הפלילי, ישראלי שיעבור עבירה פלילית באזור שבו תחול סמכות המשפט של רשות המינהל העצמי יישפט כהתאם לדין המקומי ולהיפך. ניתן להתגבר על בעיה זו ע"י הסדרים הדדיים להעברת עבריינים פליליים בין ישראל לבין רשות המינהל העצמי.

בתחום הדין האזרחי תהיה תחולה לשני סוגי החוקים בהתאם למה שיקבע בין המתדיינים או בהתאם למה שייקבע בחוזה שנחתם ביניהם.

3. התחולה המוניציפלית

א. אפשרות זו היא פיתוח של הרעיון המובע בסעיף 2. ב והיא באה לענות במידה מסוימת על הבעיה של יצירת גבול ברור בין שטחי יהוש"ע שיהיו בסמכות המועצה המינהלית לבין שטחי ישראל בתחום "הקו הירוק", אולם יש לזכור שגם באפשרות זו נוצרת חלוקה טריטוריאלית מסוימת.

ב. האפשרות הזאת מדברת על החלת סמכויות רשות המינהל העצמי על שטחים המיושבים ע"י ערבים תושבי האזורים הללו. שטחים אלה יאוגדו במועצות מוניציפליות שיוכלו לנהל את כל העניינים הנוגעים להן בעצמן פרט לאותם עניינים בהם תהיינה למפקדי כוחות צה"ל באזור סמכויות גם בשטחי הרשויות המוניציפליות הערכיות.

ג. השטחים שאינם מיושבים בערבים יהיו בשליטת ישראל באופן בלעדי. המדובר בעיקר בשלושה סוגי שטחים:

- * שטחי הישובים הישראליים ביהוש"ע.
- * השטחים המיועדים לשימוש צה"ל, כולל כבישים ומתקנים אחרים.
- * השטחים שבין הישובים המוניציפליים הערביים. כתוצאה מכך יהיו קרקעות המדינה בשטחים אלה וסוגי קרקע ורכוש אחרים שניתן ליעדם להתישבות יהודית בניהול הממונה על הרכוש הממשלתי.

ד. המצב המשפטי שיוצר יהיה כדלקמן:

הן באזורים המוניציפליים הערביים והן באזורים שמחוץ להם ישאור בתקפו המשפט המקומי הנוכחי בכפוף לשינויים שיוכנסו בחוק ע"י מי שיוסמך, בהסכם, לחוק חוקים באזורים אלה.

אשר להחלת צורת משפט זו על יהודים תושבי יהוש"ע ועל תושבי ישראל המבקרים ביהוש"ע ראה האפשרויות המוזכרות בסעיף 2. ג'.

[illegible]

Legend:

מערכת המשפט

המשפט החל עתה

1. כאיזור יהוש"ע חל עתה המשפט שחל שם עד מלחמת ששת הימים בכפוף לשנויים שהוכנסו למשפט המקומי ע"י המושל הצבאי הישראלי.
2. ב"משפט המקומי" כוונתנו במקרה של איו"ש למשפט הירדני, ולגבי חבל עזה למשפט המנדטורי בכפוף לשנויים שהוכנסו בו ע"י צוי המושל הצבאי המצרי.
3. יצויין כי מאז יוני 1967 תש כח המחוקק הערבי באזורים אלה, ולמרות שתמשפט החל ביו"ש הוא המשפט הירדני הרי אין המחוקק הירדני יכול להכניס בו שנוי כלשהו, הוא הדין במחוקק המצרי לגבי חבל עזה.
4. התוצאה היא שלמרות שלהלכה חל ביו"ש המשפט הירדני ובחבל עזה המשפט שחל בו קודם, הרי למעשה החל מיוני 1967 חלה התרחקות בין שיטת המשפט הירדנית לבין המשפט באיו"ש. לגבי חבל עזה אין להתרחקות זו משמעות רבה מכיוון שממילא חלה שם גם קודם שיטת המשפט המיוחדת לחבל עזה בלבד.
5. תהליך אחר שארע הוא זה של התקרבות בין שיטת המשפט החלה ביו"ש לזו החלה בחבל עזה. בשנת 1967 היו הבדלים ניכרים בין שתי שיטות המשפט, דבר שבא כתוצאה מכך שירדן שינתה קודם לכן את המשפט הפלילי המנדטורי וכן את המשפט המסחרי, דיני התכנון והבניה ועוד. מאחר וצוי המושל הצבאי שהוחלו ביהוש"ע היו דומים חלה מידה של התקרבות, אם כי עדיין קיימים הבדלים רבים במיוחד בתחומים הנזכרים לעיל.

מערכת בתי המשפט כיום

6. מערכת בתי המשפט באיו"ש מבוססת כיום על שלש מערכות בתי משפט של ערכאה ראשונה ובית משפט לערעורים. יש בכך שנוי לעומת המצב שהיה קיים לפני 1967.
7. לפני שנת 1967, היו קיימים אותם בתי משפט של ערכאה ראשונה - בית משפט שלום, בית משפט מחוזי (שישב רק בערכאה ראשונה) ובית משפט לקרקעות. החלוקה בין בתי משפט אלה היתה לפי תחומי סמכויותיהם. שני בתי משפט ישבו בערעורים על החלטות בתי משפט אלה, האחד בגדה המערבית והשני בגדה המזרחית, כאשר כל אחד שומע ערעורים מבתי משפט שבאזורו. מעל לשני אלה היה בית משפט לקסציה שיכול היה לבטל את החלטות בית המשפט לערעורים, ובידו היתה גם סמכות של בית משפט גבוה לצדק.

THEORY OF THE EARTH AND ITS HISTORY

1. Introduction

The theory of the earth and its history is a branch of geology which deals with the origin and development of the earth and its various parts.

The theory of the earth and its history is a branch of geology which deals with the origin and development of the earth and its various parts.

The theory of the earth and its history is a branch of geology which deals with the origin and development of the earth and its various parts.

The theory of the earth and its history is a branch of geology which deals with the origin and development of the earth and its various parts.

The theory of the earth and its history is a branch of geology which deals with the origin and development of the earth and its various parts.

2. The Earth's History

The earth's history is the study of the changes which have taken place in the earth since its origin.

The earth's history is the study of the changes which have taken place in the earth since its origin.

הממשלה

8. לאחר שנת 1967 בוטלו סמכויות בית המשפט לקסציה ונמסרו לבית המשפט לערעורים של הגדה המערבית. דבר זה כולל הן סמכות בג"צ והן סמכות לדון פעם נוספת במקרים בהם כבר ניתן פסק דין בבית המשפט לערעורים.
9. בתי המשפט בחבל עזה היו בנויים לפני שנת 1967 בדומה למערכת בתי המשפט של ישראל. דהיינו, בית משפט שלום, בית משפט מחוזי ובית משפט עליון, כשבית משפט גבוה יותר מוסמך לשמוע ערעורים על פסיקה של בית משפט נמוך ממנו. שיטה זו מופעלת גם עתה.
10. סמכות בתי המשפט המקומיים אינה חלה על הממשל הצבאי ואנשים וגורמים הפועלים מכוחו. כתמליף להתדיינות האזרחית עם הממשל הוקמו ועדות תובענות הפועלות ליד הממשל הצבאי.
11. ישראלים שאינם גורמי הממשל הצבאי כפופים למערכת המשפט המקומית והיו גם מקרים רבים בהם הגישו ישראלים תביעות אזרחיות לבתי משפט אלה, לא נודעו מקרים מיוחדים של עיוות דין.
12. בנוסף לאלה יש להזכיר את פעולות בית המשפט הגבוה לצדק בישראל. היו מקרים רבים בהם הגישו תושבים מקומיים עתירות לבג"צ כנגד פעולות הממשל הצבאי. סמכות בג"צ במקרים כאלה מוטלת בספק, אולם בג"צ לא נכנס לבעיית הסמכות וטיפל בכל העתירות לגופן.
13. הן ביו"ש והן בחבל עזה פועלת מערכת של בתי משפט צבאיים בנוסף לבתי המשפט המקומיים. בתי משפט אלה פועלים כערכאה אחת בלבד, ללא ערכאת ערעורים, מוסמכים לשמוע כל משפט פלילי באזורם. באופן כזה נוצרו להלכה סמכויות מקבילות בעניינים פליליים של בתי המשפט הצבאיים ובתי המשפט המקומיים. למעשה מוגשים לבתי המשפט הצבאיים משפטים פליליים רק בנושאים בעלי השלכות בטחוניות ואילו כל שאר המשפטים הפליליים נשמעים בבתי המשפט המקומיים.

המצב המשפטי עם כינון המינהל העצמי

14. השינוי העיקרי העשוי לחול עם הקמת רשות המינהל העצמי הוא שינוי כזהותו של המחוקק. סביר להניח כי הממשל הצבאי לא יחזיק עוד לבדו בסמכויות החקיקה. לאחר הקמת רשות המינהל העצמי אפשר לחלק את סמכויות החקיקה כדלקמן:

- א. רשות המינהל העצמי - כאותם החומים אותם יקצה לה "מקור הסמכות".
- ב. בעל סמכות החקיקה השיורית - צה"ל או גורם ישראלי אחר בכל שאר התחומים.

1. ...
2. ...
3. ...
4. ...
5. ...
6. ...
7. ...
8. ...
9. ...
10. ...
11. ...
12. ...
13. ...
14. ...
15. ...

... ..

16.
17.
18.
19.
20.

15. יש גם לזכור שסעיף 19 לתוכנית המינהל העצמי שהוגשה בדצמבר 1977 קובע קיומה של ועדה משותפת שתקבע איזה חלקים של המשפט המקומי החל עתה ישארו בתוקף ואיזה יבוטלו כן תקבע הועדה את סמכויות רשות המינהל העצמי להתקין תקנות. אין כמובן הכרח בקיומה של ועדה זו אולם זוהי אחת האפשרויות. אם לא תכון הועדה יקבל כל מחוקק מבין המנויים לעיל את המשפט הקיים (כולל צוי צה"ל) ויוכל לבטלו או לשנותו בתחומים המסורים לו על פי חלוקת הסמכויות.
16. התוצאה היא שכאשר נתייחס ל"משפט המקומי" בהקשר של פרק הזמן שלאחר קום המינהל העצמי, כוונתנו היא למשפט החל עתה בהשמטת אותם חלקים שיושמטו ע"י הועדה המשותפת, ובשינויים שיוכנסו ע"י מי שיהיה מוסמך לחוקק כמתואר לעיל.
17. לאור ההבדלים הקיימים עתה בין המשפט באיו"ש למשפט בחבל עזה יש להניח שמצב זה ימשך גם עם כינון רשות המינהל העצמי.
18. בהמשך נסקור את האפשרויות השונות של שיטות משפט שיחולו ביהוש"ע בהתאם לאפשרויות השונות של תחולת המינהל העצמי.

תחולה אישית של המינהל העצמי

19. תחולה אישית של המינהל העצמי מניחה קיומו של משפט טריטוריאלי כתחולה מוגבלת בלבד. עקרו של המשפט שיחול באזורים אלה עם קום המינהל העצמי יהיה משפט אישי של התושבים.
20. המשפט האישי שיהיה קיים ביהוש"ע יהיה משני סוגים בלבד:
- א. התושבים הערבים ישאו המשפט המקומי כמשפט האישי שלהם.
- ב. התושבים היהודיים ישאו המשפט הישראלי כמשפט האישי שלהם.
- לכאורה קיימות אפשרויות נוספות לפיהן ישאו תושבים זרים במשפט שיביאו מארצותיהם הם. אלא שאפשרות זו אינה מעשית שכן היא מצריכה חקיקה בכל אותן מדינות. הפתרון לכך ימצא בהחלת המשפט המקומי, כמשפט טריטוריאלי, על הזרים באיו"ש וחבל עזה.

21. בעית הזרים אינה היחידה המצריכה החלת המשפט המקומי במשפט טריטוריאלי. צורך זה יתעורר בכל מקרה של התדיינות אזרחית בין אנשים שישאו איתם משפט אישי שונה דהיינו, בין ערבי ליהודי. אם הדבר יקרה במקרים מתוכננים מראש, כגון חוזים, ניתן יהיה לפתור את הבעיה ע"י קביעה מראש לגבי המשפט שיחול, אולם במקרים בלתי מתוכננים, כגון נזיקין לא יהיה מנוס מהחלת המשפט המקומי במשפט טריטוריאלי.
22. מקרה נוסף בו יהיה צורך לתזקק למשפט מקומי טריטוריאלי, הוא המקרה של חוקי תעבורה, המשפט הפלילי שיחול על יהודים יהיה אומנם המשפט הישראלי, ואולם דבר זה אינו ניתן לביצוע כאשר בכביש אחד משתמשים יהודים וערבים בעלי משפט אישי שונה. כאן יש צורך לקבוע משפט שיחול על הכביש. יצוין כי בעיות דומות עלולות להתעורר בשטחים אחרים של חיים משותפים של היהודים והערבים באיו"ש ויש להניח שתפתרון יהיה זהה בכל המקרים.
23. יש להניח שהמשפט הטריטוריאלי בו מדובר כאן יהיה זהה בתוכנו למשפט האישי של הערבים.
24. כבר ברמז על קושי העלול להתעורר כתוצאה מכך שיהיו ביהוש"ע יהודים שישאו משפט פלילי שאיננו טריטוריאלי. התוצאה ההכרחית היא שאם מעשה מסויים אינו נחשב לעבירה בישראל הם יהיו זכאים לעשותו אף אם הוא נחשב לעבירה ביהוש"ע. בעית זו היקפה בהכרח צר ומשמעותו אינה רבה. ניתן גם לפותרה ע"י חקיקה מתאימה בישראל שתחול רק על ישראלים הנמצאים ביהוש"ע.
25. ניתן לסכם ולומר שהתחולה של הדין האישי תפעל בעיקר כאשר מדובר בערבים או ביהודים כינס לבין עצמם. ברוב המקרים של חיים משותפים יהיה צורך בהחלת המשפט המקומי כמשפט טריטוריאלי.

תחולה טריטוריאלית של המינהל העצמי

26. מבחינת תחולת המשפט זה המקרה הפשוט ביותר. במקרה כזה יחול המשפט המקומי על כל שטח יהוש"ע, האנשים והרכוש המצויים בו, כמשפט טריטוריאלי.
27. לדבר זה עשוי להיות תריג אחד והוא זה הנוער לאפשר לישובים היהודיים לקיים את חייהם בלי חשש מהתנכלות. בעיה זו עשויה להתפתר ע"י החלה מוגבלת של המשפט הישראלי על הישובים, ועל התושבים במשפט אישי.

1. The first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the
the first of these is the fact that the

2. The second of these is the fact that the
the second of these is the fact that the
the second of these is the fact that the
the second of these is the fact that the
the second of these is the fact that the

3. The third of these is the fact that the
the third of these is the fact that the
the third of these is the fact that the
the third of these is the fact that the
the third of these is the fact that the

4. The fourth of these is the fact that the
the fourth of these is the fact that the
the fourth of these is the fact that the
the fourth of these is the fact that the
the fourth of these is the fact that the

5. The fifth of these is the fact that the
the fifth of these is the fact that the
the fifth of these is the fact that the
the fifth of these is the fact that the
the fifth of these is the fact that the

6. The sixth of these is the fact that the

7. The seventh of these is the fact that the
the seventh of these is the fact that the
the seventh of these is the fact that the
the seventh of these is the fact that the
the seventh of these is the fact that the

8. The eighth of these is the fact that the
the eighth of these is the fact that the
the eighth of these is the fact that the
the eighth of these is the fact that the
the eighth of these is the fact that the

תחולה מוניציפלית

28. גם כאן נכונים הדברים שנאמרו לגבי האפשרות של תחולה טריטוריאלית. אולם עשויים להיות שינויים אחדים שיבצעו מן ההבדל בסמכויות החקיקה.
- א. באזורים המוניציפליים העריכים יחול המשפט המקומי שכל שלושת הגורמים המכונים בסעיף 5 לעיל יוכלו להכניס בו שינויים.
- ב. באזורים שבהם הישובים ובישובים היהודיים לא תהיה לרשות המינהל העצמי כל סמכות ולכן רק צה"ל או בעל סמכות החקיקה השירותית יוכלו לחוקק שם.

מערכת בתי המשפט עם כינון המינהל העצמי

29. אין סיבה לשנויים מרחיקי לכת במבנה מערכת בתי המשפט לאחר כינון רשות המינהל העצמי. עם זאת ניתן לחשוב על השינויים הבאים:
- א. התדיינות בין יהודים לערבים. כפי שנאמר לעיל לא עוררה התדיינות זו בעיה של משפט בבתי המשפט המקומיים עד כה. אם תתעורר בעיה ניתן יהיה לקיים ערכאות משותפות של שופטים ערביים ויהודים למקרים אלה.
- ב. ישנה אפשרות שיהודים תושבי יהוש"ע יתדיינו בינם לבין עצמם בפני בתי משפט ישראליים. אין מניעה לקבוע זאת באופן חד-צדדי ע"י שנוי המשפט הישראלי בנדון.
- ג. מאחר וצה"ל יצמצם את תחומי פעולתו ביהוש"ע הרז יצומצמו גם המקרים בהם יהיה צורך לפנות לבג"צ בישראל, אולם דבר זה לא יבוטל. באותם תחומים הנתונים לסמכות צה"ל, בתחומים הנתונים לסמכות רשות המינהל העצמי ניתן יהיה לפנות לבית המשפט המקומי לערעורים.

ADMINISTRATIVE

1. The undersigned hereby certifies that the information furnished herein is true and correct to the best of his knowledge and belief.
2. The undersigned hereby certifies that the information furnished herein is true and correct to the best of his knowledge and belief.
3. The undersigned hereby certifies that the information furnished herein is true and correct to the best of his knowledge and belief.

ADMINISTRATIVE

1. The undersigned hereby certifies that the information furnished herein is true and correct to the best of his knowledge and belief.
2. The undersigned hereby certifies that the information furnished herein is true and correct to the best of his knowledge and belief.
3. The undersigned hereby certifies that the information furnished herein is true and correct to the best of his knowledge and belief.
4. The undersigned hereby certifies that the information furnished herein is true and correct to the best of his knowledge and belief.
5. The undersigned hereby certifies that the information furnished herein is true and correct to the best of his knowledge and belief.

דגם של תחומי אחריות של המועצה המינהלית

1. מבוא

הטיפול בבעיה מרכזית זו דורש לפחות ארבעה סוגי כירורגים, בארבעה שלבים:

- א. נסיון לאיתור ומיון האינטרסים הישראליים ביחס למינהל העצמי והתפתחותו.
- ב. זיתוי הנושאים שבהם עלול להתעורר ניגוד אינטרסים בין ישראל והמועצה המינהלית.
- ג. ניתוח כל נושא מהנושאים הנ"ל לאור הקווים הבאים:
 - המצב כיום.
 - בעיות העלולות להתעורר עם כינון המינהל העצמי.
 - אלטרנטיבות לפתרון בעיות שיתעוררו.
 - היתרונות והחסרונות של כל אלטרנטיבה.
 - המלצות לפי סדר עדיפויות.
- ד. הצעות למשא ומתן: מבנים אדמיניסטרטיביים לטיפול בכל נושא שיבטיחו יכולת פיקוח וענישה ישראלית וחקיקה בהתאם. דרוג ההצעות לפי סדר עדיפותן לישראל, והכנת תיק מו"מ לכל סוגיה וסוגיה שיכלול בנוסף לאמור לעיל גם את הטיעונים שיושמעו במו"מ על כל סוגיהן (כגון): תקדימים ביבלאומיים והסתמכות על המצב בזמן הירדנים וכו').

בעמודים שלהלן יוצגו רק שני השלבים הראשונים מתוך ארבעת השלבים שתוארו לעיל. עיבוד השלב השלישי יחייב עבודת מטה מפורטת עם משרדי הממשלה ובמיוחד עם קציני המטה של משרדים אלה במימשל הצבאי.

2. איתור ומיון של האינטרסים הישראליים

בהכנת רשימה זו נעשה נסיון למיין את האינטרסים ל-7 קבוצות. כמובן ניתן להוסיף על אינטרסים אלה או לגרוע מהם, הכל לפי החלטת הדרג המדיני. רשימת האינטרסים היא מנקודת מבט ישראלית ואינה נועדה להצגת כתפיסה ישראלית במו"מ אלא רק להקל על הדיונים לקראת המו"מ.

3. זיכוי נושאים שבהם עלול להתעורר ניגוד אינטרסים בין ישראל והמועצה המינהלית

א. בתחילה נרשמו תחומי הפעילות של כל אחד מאחד עשר האגפים המופיעים בתוכנית המינהל העצמי שתוגשה ע"י ממשלת ישראל בדצמבר 1977.

תחומי האחריות הנמצאים כרגע בידי העיריות (כגון: ביוב, יצור חשמל וכד') הוכנסו גם הם לאגפים השונים. קרוב לוודאי שבתאריך מאוחר יותר יהיו דיונים בין אגפי רשות המינהל העצמי והעיריות, על חלוקת הסמכויות שניתנו למינהל העצמי, בינם לבין עצמם.

ב. לאחר שהוכנו אחת עשרה טבלאות, המייצגות את כל אחד עשר האגפים של המועצה המינהלית מצד אחד, וטבלת אינטרסים ישראלים מצד שני, צויינו ניגודי אינטרסים בקו אדום. מן הראוי לציין כי חלק מקשרי הגומלין הוא מובן מאליו (כמו למשל במקרה של הופעת המילה "מים" בטבלת האינטרסים הישראליים ובטבלת אגף החקלאות). אולם במקרים אחרים קשרי הגומלין הם עקיפים - דבר שקשה לציין בטבלאות.

4. מסקנות

בשלב הנוכחי, לאחר שהועברו הקווים האדומים בכל הטבלאות נראה שלמועצה המינהלית ישארו תחומי פעילות/סמכות/אחריות רבים שאינם מסכנים את ישראל. מכאן שהצעת המינהל העצמי של ממשלת ישראל היא משמעותית ולא ריקה מתוכן כפי שנטען בפורומים מסויימים.

THE STATE OF TEXAS, COUNTY OF DALLAS.

I, the undersigned, a Notary Public in and for the State of Texas, do hereby certify that

the within and foregoing is a true and correct copy of the original of the same, as the same appears from the records of the County of Dallas, State of Texas, and that the same is a true and correct copy of the original of the same, as the same appears from the records of the County of Dallas, State of Texas.

Given under my hand and seal of office, this _____ day of _____, 19____.

Notary Public in and for the State of Texas.

My commission expires the _____ day of _____, 19____.

Witness my hand and seal of office, this _____ day of _____, 19____.

Notary Public

My commission expires the _____ day of _____, 19____.

Notary Public in and for the State of Texas.

My commission expires the _____ day of _____, 19____.

אגף החינוך

מטבע הדברים עניני חינוך ותרבות מאפיינים מינהל עצמי על כן מירב הסמכויות בנושאים אלה יהיו בידי רשות המינהל העצמי. אבל יש לזכור כי חינוך ותרבות אינם רק העברת מורשת תרבותית וחינוכית מדור לדור, אלא גם מכשיר רב עצמה בעיצוב נפשם והלך מחשבתם של התלמידים מחד ועיצוב דעת הקהל במקום ובחוו"ל מאידך, הוא גם צופן בחובו סכנה להסתה ולפגיעה בסדר הציבורי.

האמצעים בהם אפשר להשתמש למטרות הסתה הם רבים, החל מאמצעי התקשורת וכלה בתכניות לימודים, ספרי לימוד ועזרי לימוד (מפות לדוגמא). יש להניח שאמצעי תקשורת כרדיו וטלביזיה לא יהיו בידי רשות המינהל העצמי וכי בהסכם על הקמת רשות המינהל העצמי ייקבעו כללים למניעת הסתה.

קיים חשש ליצירת סממנים ממלכתיים בסוגיית התיעוד והכרתו הבינלאומית כגון תעודות הנושאות דגל או סמל פלסטיני.

במסגרת הפעילות של אגף החינוך קיימים נושאים שיהיו רגישים מבחינה לאומית ישראלית, ובמיוחד שמירה על אנדרטאות ועל אתרים ארכיאולוגיים יהודים.

אגף לעניני דת

נושאי הדת יהיו בהכרח במלוא סמכותה של רשות המינהל העצמי ומידת התערבותה של ישראל תהיה מועטת, כפי שהיה עד כה. אולם כדי למנוע הקמת גופים קיצוניים תחת מסווה תמים של אגודות דתיות וכדי למנוע הסתה פוליטית במסווה דתי, יהיה צורך בפיקוח ישראלי (אולי אפילו מוסווה).

מאחר ובנושאי האגף לעניני דת, כל פיקוח עלול להשפיע לרעה על דעת הקהל העולמית יש לפתח דרך מתוחכמת לפיקוח בסוגיות כגון: עתונות המושפעת על ידי גורמים דתיים, אירועים דתיים מסוג הדרשות של 'יום ו' במסגדים וכד'.

יש לזכור שבענין המקומות הקדושים יהיה צורך:

- בפיקוח ישראלי על המקומות הקדושים ליהודים.
- בהסדר, נוסח ההסדר הקיים היום, במקומות הקדושים המשותפים למספר דתות.
- בזהירות מרובה בטיפול במקומות הקדושים בירושלים.

אגף הכספים

לרשות המינהל העצמי תהיינה סמכויות מלאות בנושאי תקציב, קביעת העדיפויות התקציביות ובנושאי מס הכנסה ומס רכוש. מאידך יש להגביל הסמכויות בנושאי מטבע, מסים עקיפים, מכסים, יבוא הון וקשרי חוץ וזאת מן הסיבות הבאות:

- מטבע, בנק מרכזי וקשרי חוץ הנם סממני ריבונות.
- מסים עקיפים שונים ביהוש"ע ובישראל עלולים לפגוע בשילוב בין יהוש"ע לבין ישראל.
- יבוא הון, בעיקר ממדינות ערב, ללא פיקוח ישראלי על שימושי עלול לגרום אמנם לפריחה כלכלית ביהוש"ע אולם עלול מאידך לפגוע בכלכלתה של ישראל, מה גם שהון זה עלול לסייע בפעילות חבלנית.
- אם יינתנו לאגף הכספים הסמכויות להטיל מכסים יתכן ניתוק בין ישראל ליהוש"ע.

אגף התחבורה

רגישות הנושא התחבורתי נובעת מארבעה גורמים:

- הגורם הבטיחותי המחייב פיקוח על המוסכים וכלי הרכב.
- הגורם המדיני המחייב פיקוח על חוקי התעבורה ועל הכבישים.
- הגורם הכלכלי המחייב פיקוח על התחבורה הציבורית, על הובלת סחורות, על מיסוי הרכב ועל צריכה הדלק.
- הגורם האקולוגי המחייב פיקוח על מכירת זיהום האוויר.

נקודת המוצא לטיפול באגף הרכב צריכה להיות שארץ ישראל המערבית מן הירדן עד הים חייבת להיות יחידה תחבורתית אחת בה יש אחדות מוחלטת בתקנות התעבורה; בדיני הרישוי של כלי רכב, מוסכים ונהגים; בחקני הרכב; באפשרויות המכירה והקניה של רכב וכד'.

ראוי לציין כי השליטה על המרחב האווירי והימי תהיה בידי ישראל.

עקב חסרונם של אגף תקשורת בהצעת ישראל הוכנסו תפקידי הדאר למסגרת אגף התחבורה אולם הם יצומצמו לטיפול בדאר בלבד ללא אפשרות הוצאת בוליס או קשרים בינלאומיים הנובעים מקיום קשר מכתבים עם חו"ל.

(כדוגמא לאפשרות הניתוק בין שטחי יהוש"ע לבין ישראל במסגרת חוקי התעבורה ניתן לתאר לעצמנו מצב בו אגף התחבורה מציב תמרור "אין כניסה" על הכביש המוביל מכפר-סבא לקלקיליה).

THE
[Illegible Title]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

אגף הבינוי והשיכון

נראה כי בכל נושאי הבינוי תהיה לרשות המינהל העצמי סמכות מלאה.

הבעיות מתעוררות בנושאי התשתית:

- בנושאי מע"צ - הטיפול בכבישים.
- בנושאי הפסולת - שיקולי בריאות הציבור ואיכות הסביבה.

כוח האדם הערבי הינו מרכיב חשוב בענף הבניה בישראל ויש לפקח על מניעת חרם כלכלי שיכלול למשל מניעת מעבר עובדי בנין לישראל ו/או עבודתם בישובים הישראליים ביהוש"ע.

אגף התעשיה, המסחר והתיירות

לאגף התעשיה, המסחר והתיירות שליטה, בקרה והשפעה בשלושה תחומים מרכזיים - מפעלים וציודם, תנועת סחורות ושירותים ותנועת תיירים. בשלושת התחומים הללו עלולה להיות התנגשות עם אינטרסים ישראליים.

א. תעשיות מתוחכמות-בהן מצוי פוטנציאל הטכנולוגי לייצור עצמאי של אמצעי לחימה.

ב. מכרות ומחצבים - בהם מצוי מוקד הבקרה והשליטה על השימוש במשאבי טבע אזוריים.

ג. יבוא - בו מצויה האפשרות לעקוף מערכות המיסוי בישראל ולפגוע בה כלכלית על ידי יבוא מתחרה.

ד. ארגונים כלכליים בינלאומיים - בהתקשרות אתם מצוי פוטנציאל להקמת גרעין ריבוני בדרך של הקמת קשרי חוץ השמורים בדרך כלל לממשלות.

ה. משק ואנרגיה, חשמל וגז - הינו תחום בו יכולה ישראל לקיים בקרה על פעילות משק המינהל העצמי בזמן שלום ובזמני מתיחות.

לאגף זה הוכנסה סוגיית האנרגיה בעיקר כדי להזהיר מפני אפשרות מתן שליטה כלשהיא של רשות המינהל העצמי על מחצבים ובעיקר על אפשרויות של חיפושי נפט.

אגף החקלאות

אף כי יש להניח כי בנושאים החקלאיים המקצועיים תהיה לאגף החקלאות סמכות מלאה הרי יהיה צורך בתיאום ובפיקוח ישראלים על מספר שטחים, וכתוצאה מכך ייווצר בהכרח קשר גומלין בין אגף החקלאות לבין ישראל. שליטתה של ישראל על נושא המים, השליטה הישראלית על קרקעות המדינה וקרקעות ההפקר והפיקוח על ספרי רישום המקרקעין יחייבו שיתוף פעולה הדוק בין אגף החקלאות לבין ישראל.

מאידך ניתן לומר כי הידע החקלאי הישראלי יוכל להיות לתועלת לתושבי יהוש"ע ובשטח זה ייווצר כר נרחב לשיתוף פעולה בעתיד.

רצוי גם לזכור את הנזק העצום העלול להגרם לדוגמא משימוש במי שופכין להשקיה, מפיקוח וטרינרי לוקה בחסר וכד', נזק שעלול לפגוע לא רק בתושבי יהוש"ע אלא גם בתושבי ישראל.

אגף הבריאות

נושא הבריאות היה בידיים מקומיות מאז 1967 ובכל הדיונים שהיו בשנים האחרונות ביחס למינהל עצמי או להפקדה המנגנון בידיים מקומיות, שימש הוא כדוגמא ומודל. בעבר הוצע למנהיגות המקומית, על ידי המימשל הצבאי, כי יהיה מנכ"ל בריאות מקומי, במקום קצין המטה הישראלי. לפיכך יש להניח שרובן המכריע של הסמכויות יהיו בידי רשות המינהל העצמי כפי שהיה עד כה.

כדי למנוע התפשטות מחלות ומגפות יש ליצור אפשרויות לתיאום בנושאי חיסון ויש צורך בפיקוח על קשרים בינלאומיים במיוחד עם גורמי או"ם כארגון הבריאות העולמי כמתחייב מהאינטרס הישראלי של מניעת קשרי חוץ ישירים עם רשות המינהל העצמי.

מעל הכל, יש למנוע אפשרות של הגבלת התנועה החופשית של ישראלים וצה"ל בכללם מטעמים של פיקוח בריאותי.

אגף עבודה ורווחה

פיקוח על כוח האדם התעסוקתי וויסותו יכולים להשאר בידי רשות המינהל העצמי אך לשינוי במצב הקיים, כגון: השבתות, שביתות או חרם על תעסוקה בישראל יש השלכות על האינטרסים הכלכליים הישירים של ישראל ועל המגמה ליצור הרמוניה בין ישראל לבין יהוש"ע והדבר אף עלול לפגוע בהתיישבות הישראלית ובסדר הציבורי באזור.

סוגיה נוספת המחייבת תיאום עם ישראל היא רישוי התעסוקה בישראל ופיקוח על לינת העובדים בישראל. מחד מומלץ כי ישראל תחזיק בסמכויות של רישוי עבודה בישראל, לינה בישראל וכו', אולם מאידך פיקוח כזה יפגע בפיתוח יחסים הרמוניים בין רשות המינהל העצמי וישראל על ידי הגבלות על חופש העבודה בישראל.

יש לשים לב שלשכות העבודה בשטחים, כגורם מתווך לתעסוקה בישראל, הן גורם בעל סמכות רבה. הן הוקמו בזמנו על ידי ישראל על מנת לוטט את כוח העבודה ויש לשקול את ביטולן עם הקמת המינהל העצמי. יש לתת את הדעת לנושא של כפל מיסים בסוגיית העובדים בישראל.

רמת המיסים גם היא מהווה גורם חשוב: אם המיסוי על העובדים בשטחים יהיה נמוך מהמיסוי על עובד ישראלי, יסכים העובד הערבי לשכר נמוך יותר ועלולה להיות דחיקת רגלי עובדים ישראליים בתחומים מסוימים.

מובן מאליו שהאינטרס הישראלי של פיתוח יחסים הרמוניים מחייב חופש עבודה בישראל, ללא יצירת גבולות.

בנושאי הרווחה יש להזכיר כי מומלץ שנושא הטיפול בפליטים יועבר לטיפול אגף הרווחה והעבודה וההסתייגויות החלות על אגף זה יחולו על אגף העבודה והרווחה.

האגף לשיקום פליטים

בהקמתו של אגף מיוחד לשיקום פליטים יש משום סכנה. למרות שהדבר הועלה על ידי ישראל בדצמבר 1977 במסגרת הצעתה להקמת המינהל העצמי מומלץ לא להקימו.

מטבע הדברים יקיים אגף מיוחד לשיקום פליטים קשרים הדוקים עם גורמים בינלאומיים כגון: סט"ת, ארגונים וולונטריים בינלאומיים, וימשוך תשומת לב מצד גורמים זרים ולעתים קרובות עוינים.

ניתן להעביר את נושא שיקום הפליטים לאגף העבודה והרווחה וכך להחליש את האופי המדיני בפעולתו ולהגבילו להיבט האנושי-חברתי.

רצוי לזכור שפליטים יוכלו להכנס ליהוש"ע בכיסוי של מבקרי קיץ ולנסות להשאר בהם באורח בלתי חוקי.

אגף המינהל המשפטי והפיקוח על כח המשטרה המקומי

בהצעת ישראל למינהל העצמי מדצמבר 1977 לא נכלל אגף פנים במסגרת המועצה המינהלית. לכן הוצמדו כאן תפקידי הפנים, אשר העיקרי בהם מבחינתנו הוא מירשם האוכלוסין, לאגף המינהל המשפטי.

השליטה על הקרקעות שיהיו בניהול רשות המינהל העצמי הוצמדה גם היא לאגף המשפטים בהיותו מופקד על רישום המקרקעין.

עובדות אלו, יחד עם היות האגף מופקד על המשטרה המקומית ועל שרות בתי הסוהר, הופכות את אגף המשפטים לאגף המרכזי של רשות המינהל העצמי.

אולם, ראוי לציין, כי חלוקת התפקידים המוצעת, ניתנת לשינוי ואפשר להעביר תפקידים שונים לאגפים אחרים של רשות המינהל העצמי.

על פי הסכמי קמפ-דויד יש להקים משטרה מקומית חזקה. יש מקום להדגיש כמה סוגיות בתחום המשטרה המתנגשות עם אינטרסים ישראליים: שיקול דעת בקביעת כוח אדם משטרי, ענישה ואכיפת החוק בנושאי פח"ע ומתן נשק לשוטרים וסוהרים, בסוגיות אלו יש להשאיר הסמכויות בידי ישראל.

קיום מפקדה ארצית תהווה גרעין לגוף צבאי למחצה. מתן אפשרות לקשר ישיר עם האינטרפול, הכרה בסמכות של חנינה על ידי גוף עליון (מעין נשיא מדינה) ומתן סמכות חקיקה ראשית למועצה המינהלית - כל אלה יש בהן משום יצירת גרעין ריבוני ויש על כן למנעם.

בתחום המשפטי יש מספר נושאים שהם חשובים מבחינת ההתיישבות הישראלית: מעמדם המשפטי של המתישבים ואי כפיפותם לשיטת המשפט הירדנית, לרבות אי כפיפותם לסמכויות בתי המשפט המקומיים, וכן פיקוח ישראלי על רישום המקרקעין לרבות אפשרות מכירת קרקע לישראלים.

מבחינת האינטרס הכלכלי ראוי להזכיר כי יש להפעיל פיקוח על רישום הפטנטים לבל יהווה האזור מקלט למפירי פטנטים.

בהמשך לעבודת דו"ח זה ניתן לבצע סווג של כל החוקים, התקנות והצווים הנמצאים בפועל ביהוש"ע לפי אחד-עשר אגפי המועצה המינהלית. מיון זה יאפשר בחינה מדויקת יותר של הסמכויות שישראל מעונינת לשמור לעצמה.

THE FIRST PART OF THE BOOK IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME.

THE SECOND PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME.

THE THIRD PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME.

THE FOURTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME.

THE FIFTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME.

THE SIXTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME.

THE SEVENTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME.

THE EIGHTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME.

THE NINTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF NEW YORK FROM ITS FOUNDATION TO THE
PRESENT TIME.

קשר ותיאום בין המועצה המינהלית וממשלת ישראל1. כללי

א. במסגרת חיים זה לצד זה ומערכת יחסי הגומלין בין ממשלת ישראל והמועצה המינהלית, יהיו נושאים בעלי ענין משותף אשר יצריכו קשר בין שני הצדדים.

ב. בתכנית המינהל העצמי מדצמבר 1977, סעיף 25, נאמר:
"רשות המינהל העצמי תמנה את אחד מחבריה ליצגה בפני ממשלת ישראל לדיון בענינים בעלי ענין משותף..."

2. קיימות 3 אפשרויות לקשר כזה:

א. נציג של המועצה המינהלית יהיה אחראי לקשר עם נציגים של כל משרד ממשלתי ישראלי בהתאם לענין.
חסרונה העיקרי של שיטה זו עלול להיות חוסר תיאום בשיטות הפעולה ובאמצעי ההפעלה של משרדי הממשלה השונים.

ב. נציג המועצה המינהלית יהיה ממונה על הקשר עם ישראל. את ישראל ייצג שר או מי שמונה לכך מטעמו.
חסרונה של שיטה זו הוא בכך שעומס הנושאים יהיה גדול מכדי יכולת טפולו של אדם אחד.

ג. יתיה איש קשר אחד לכל צד. כל איש קשר יעסיק צוות שיכלול רפרנטים לכל אגף או תחום. הקשר יהיה בין הרפרנטים המתאימים תוך תיאום מלא עם איש הקשר.

3. הצד הישראלי

א. הטיפול בקשר עם רשות המינהל העצמי מצד ישראל יכול להתבצע במספר צורות:

(1) הטלת התפקיד על אחד ממשרדי הממשלה הקיימים - משרד רוח"מ, משרד הפנים או כל משרד אחר.

(2) הקמת משרד מיוחד לטיפול בקשר עם רשות המינהל העצמי בראשות שר.

(3) הקמת ועדה בינמשרדית אשר תתאם פעולות כל המשרדים בנושא ובראשה יעמוד הממונה על הקשר עם רשות המינהל העצמי.

- ב. עם הקמת רשות המינהל העצמי ייסוג המימשל הצבאי ועמו גם נציגי משרדי הממשלה שפעלו בחסותו. מתוך הנחה שבידי ישראל יהיו מספר סמכויות בלעדיות שאותן תצטרך להפעיל ביהוש"ע נצטרך לתקם מנגנון כלשהו להפעלת סמכויות אלו באופן ישיר על-ידי ישראל אם באמצעות הדרכים המוצעות ב-3 א' ואם ישירות באמצעות המשרדים הנוגעים בדבר.
- ג. תושבי יהוש"ע אשר יזדקקו למנגנון זה יצטרכו לפנות אליו באמצעות מנגנון הקשר של רשות המינהל העצמי כפי שיקבע כמתואר בסעיף 2.

4. נקודות להסברה במקביל לניהול המשא ומתן

עקרי הסברה במו"מ על הקמת המינהל העצמי

1. כללי

המשא ומתן על הקמת רשות המינהל העצמי יהווה מוקד משיכה לכל אמצעי התקשורת העולמיים, וילווה במערכת הסברתית חריפה. ישראל תצטרך להתמודד לא רק עם עמדות תצד שכנגד, אלא אף עם תמיכת הממשל האמריקני ברכות מן העמדות הללו - תמיכה שתבטא, ללא ספק, בנסיון הממשל לעצב את דעת הקהל בארה"ב באמצעות כלי התקשורת ולהציג את עמדות ישראל באור שלילי. לא ניתן לצפות מראש את השתלשלות המו"מ ולעצב, בהתאם, תסריט הסברה בעל תכנים הולמים כל מחלוקת אפשרית. אולם ניתן להציג עקרונות אחדים לגישה ואופן ההסברה במהלך המו"מ.

2. קבוצת היעד

- א. לדעת הקהל האמריקנית יש משקל מכריע בחשיבות הכללית של דעת הקהל בעולם. לאור העובדה שיש בכוחו של הממשל האמריקני להשפיע עליה ככוונים שעלולים להיות בלתי רצויים לנו, יש להשקיע בציבור זה את מירב המאמצים והמשאבים.
- ב. כדי שטיעונינו יגיעו לתודעת הציבור האמריקני יהיה עלינו להציגם בדרך שתובן להם ותהיה לקוחה מעולם המושגים שלהם עצמם. לדוגמה: אמריקנים מעטים בלבד בקיאים במשמעותם של הסכמי מינכן משנות ה-30 ולעומת זאת, רבים מכירים ומזדהים עם רגישות הממשל לסכנה שמהווה קובה, הקרובה והעוינת, על בטחונם.
- כלומר, יש לבנות "לקסיקון" של מונחים ודוגמאות שימחישו את טיעונינו בכל נקודת מחלוקת וידברו אל ליבם של האמריקאים. דוגמה נוספת: מותר לנו לפקפק בפומבי בנסיון המצרי להופיע בציבור כדמוקרטים או בני - סמך בנושא הבחירות החופשיות, ולהזכיר שהנשיא סאדאת דורש עבור הפלשתינאים דבר שכל אמריקאי רואה בו מרכיב חיוני של חיי החברה, אולם לפלשתינאים הוא זר לחלוטין, לא קיים בשום ארץ ערבית אחרת ואף סאדאת עצמו אינו מוכן להעניקו לנתיניו.
- ג. מאידך, האמריקני הממוצע איננו מסוגל לעכל ולהבין טיעונים משפטיים או מפורטים, ולפיכך יש להציע את טיעונינו באורח פשוט וישיר ככל האפשר, ולהשתדל שדוקא הצד השני יגרר להסתבכויות בפרטים מסורבלים.

3. שיטות

- א. כאמור, יהווה המו"מ מוקד משיכה לסיקור עיתונאי אינטנסיבי, שדרכו יקבל הציבור האמריקני את המידע על המתרחש. הנסיון מלמד כי השפעת

הממשל האמריקני על נציגי העתונות גדולה מאוד כשזירת ההתרחשויות היא ארה"ב עצמה, ואילו כשמרחיקים את המאורעות מהבית הלבן קל יותר להגיע אל העתונאים ולחשוף אותם לגורמי ההסברה שלנו. יתרה מזאת, בארץ מצויים נציגים קבועים של עתונות זו שגישתם לבעיה מעמיקה יותר ופתוחה יותר. לכן כדאי לשאוף שהמו"מ ייערך באזורנו ולא בארה"ב. אם אמנם כך יהא ניתן לצפות למאות נציגים נוספים של כלי התקשורת העולמיים. אם ייערך המו"מ בחו"ל יוצרו שלושה מוקדי דיוח - במקום המו"מ, בירושלים ובקהיר.

ב. בכל מקרה, גופי ההסברה הישראליים, הדוברות והקשר עם ידידי ישראל בחו"ל יפעלו כרגיל. אולם, במו"מ מעין זה יש צורך רב ביצירת דמות בכירה אחת, שתהיה מזוהה כ"כתובת" לגבי העתונות. המנהיגות הפוליטית ומנהלי המו"מ אינם יכולים להתפנות למגע שוטף ורצוף עם העתונאים; דובר המשלחת, ויהיה אשר יהיה, יעסוק מטבע תפקידו בדיוח שוטף על המאורעות. ותוצר דרישה מצד אמצעי התקשורת לדמות ממלכתית בכירה, בעלת מוניטין ואמינות בארה"ב, המצויה לא רק בפרטי המו"מ אלא אף בתמונה המדינית הרחבה יותר, ואשר תתפנה ותעמוד לרשותם. על הממלא תפקיד זה יהיה להתראיין בטלכיזיה, ברדיו ובעתונות, למסור מידע ליחוס ולציטוט, להעניק שיחות רקע ותדריכים ולרכז בידו מידע בשאלות ספציפיות שתועלינה במשך המו"מ. רצוי שלאיש זה יהיה מעמד של חבר במשלחת המו"מ, ושעבודתו תתואם עם ראש המשלחת וכמובן עם הממשלה. אין צורך להקים מנגנון הסברה נוסף שישרת תפקיד זה. לנושא בתפקיד יובטחו שיתוף פעולה מצד גורמי ההסברה הקיימים ושימוש בכל הצינורות המקובלים.

4. יצירת דעת קהל אוהדת

א. כפי שצויין לעיל, יש חשיבות עליונה לאהדת דעת הקהל האמריקנית. אך יש חשיבות נוספת לרכישת דעת קהל אוהדת כזו כבר בשלבים המוקדמים של המו"מ, שכן הצד שיזכה בתמיכה הראשונית יהיה בעל יתרון משמעותי לכל אורך המו"מ.

ב. משום כך יש להציג בתחילת המו"מ את נקודות המחלוקת הנוחות לנו ביותר להסברה. נקודות מחלוקת רבות תועלינה במהלך המו"מ, אולם ניתן להניח כבר עתה שביניהן תמצאנה גם הסוגיות הבאות:

- (1) מעמד ירושלים ואי חלוקתה
- (2) סידורי הבטחון הישראליים ביהוש"ע
- (3) המשך ההתיישבות היהודית ביהוש"ע
- (4) שליטה על אדמות המדינה
- (5) שליטה על מקורות המים
- (6) מקור הסמכות

מבין הסוגיות הנ"ל מספר 1 ו-2 הן הנוחות ביותר להסברה משום שבציבור האמריקני יש הבנה רבה לאחדות ירושלים בשליטת ישראל ולבעיות הבטחון הכרוכות בכל הסדר ביהוש"ע. אם תועלינה שתי סוגיות אלו כנקודות מחלוקת ראשונות כמו"מ תזכה ישראל כבר מן ההתחלה במידה ניכרת של תמיכה בקרב הציבור האמריקני, ותמיכה זו תמתן את עוצמת ההשפעה של הממשל האמריקני על אותו ציבור. יתרה מזו, אם יביע הצד שכנגד התנגדות נוקשה בנושאים אלה עשויה להיווצר בדעת הקהל האמריקנית ביקורת כלפי חוסר הגמישות וחוסר המחשבות של עמדותיו. דוקא בעזרת נושאים אלה נוכל ליצור תדמית של "בעלי רצון טוב הנתקלים בעוינות עוורת", ולכן תהיינה השלכות גם לגבי הסוגיות האחרות שידונו מאוחר יותר כמו"מ.

5. הסברה מקדימה

לפני פתיחת המו"מ עלינו להתחיל במערכת הסברה מקדימה שמטרתה ליצור דעת קהל אוהדת לקראת הדיונים. בשלב זה מוצע להתרכז בשלושה נושאים:

א. הבטחוני: להדגיש את הסכנות הפוטנציאליות והמרחקים הקצרים בין אזורי המינהל העצמי לבין ריכוזי אוכלוסיה יהודיים.

ב. הגזעני: להזכיר שלפני 1967 אסור היה ליהודים לבקר במקומות הקדושים. על אף התחייבות מפורשת של ממשלת ירדן לאפשר זאת. להדגיש כי יו"ש ועזה קשורים אל העם היהודי קשרי דת, היסטוריה וגאוגרפיה. לציין כי ירדן היא המדינה היחידה בעולם שמונעת על פי חוק מיהודים לקבל אזרחותה, וכי אין כל אפשרות לחזור ולחשלים עם מצב שהוא גזעני ביסודו, ומזכיר את חוקי הנאצים.

ג. ציפיות על מהות האוטונומיה: להדגיש כי אוטונומיה איננה שלב לקראת הקמת המדינה. לפי הסכמי ק. ד. יש הגבלה על קביעת הסטטוס הסופי של האיזור לפני סיום המו"מ. מבלי לציין את הקוים הספציפיים של אוטונומיה, ניתן להביא דוגמאות של הסדרים מדיניים הקיימים בעולם הדומים לאוטונומיה בהתאם. לעקרון כי רצוי להשתמש בדוגמאות המוכנות לקהל אמריקאי, ניתן לנצל את הדוגמאות של פורטו ריקו ו-Virgin Islands.

6. הסברה בשעת המו"מ

א. הזכרנו קודם לכן את הצורך בטיעונים פשוטים וישירים, המצרים מיטיבים לחבין נקודה זו ויש להניח כי ירכזו את טענותיהם כלפינו במספר האשמות עיקריות וכלליות כגון: "ישראל מנסה לרוקן את האוטונומיה מתוכן" או "ישראל מנסה להכשיל במתכוון את המו"מ על מנת להבטיח המשך הסטטוס-קוו".

כדי להתמודד עם טיעונים אלה ובלא עליו להדגיש ולחזק את תדמיתנו כמתונים, וזאת ניתן לעשות בשתי דרכים מקבילות:

- (1) הדגשת החיובי - יישום חכמת המינהל העצמי על פי תפישתנו יהיה כרוך בהעברת תפקידי ניהול רבים לידי החושבים המקומיים, ובכך יהיה שנוי ושיפור לעומת העבר. משמעותו של כל אחד מהתפקידים הללו כפריט בודד היא מוגבלת, אך אם יוצגו כולם כמקשה אחת יתרמו לרושם הכללי של נדיבות עמדותינו. כמו כן, עלינו לפעול לייזום הצהרות תמיכה מפי אישים בכירים בארה"ב, דוגמת זו של ד"ר הנרי קיסנינג'ר על הבכונות העצומה והמפתיעה של ישראל לבוא לקראת הדרישות הערביות.
- (2) ניצול הקיצוניות הפלשתינאית - הערבים ביהוש"ע, בניגוד לסאדאת השוקד על תדמית של שוחר שלום מתון וותרן, נוקטים סגנון קיצוני ותוקפני. קיצוניות זו איננה מתקבלת בעין יפה ברוב שכבות הציבור האמריקני. עלינו להבליט כל ביטוי כזה ולנצל אותו להוכחה מתיבותנו אנו וצדקת טענתנו כי אסור לחלק את ירושלים, להפקיד בידי קיצונים כאלה את בטחוננו, את גורל מתישבינו, או כל אינטרס חיוני אחר. בהקשר זה, ניתן להבליט הצהרות ערביות דוגמת זו על הרצון לכבוש את יפו שהושמעה לא מזמן בכנס בשכם.
- (3) יש לעשות שימוש בעובדה כי לערבים אין כל מסורת דמוקרטית, כי הם נוקטים שיטות של הפחדה וטרור וכי אין כל סיבה להניח שבחירות שיקוימו על ידם תהינה חופשיות ודמוקרטיות. בהקשר זה כדאי ללקט מדי יום את ההתבטאויות הקיצוניות המושמעות ביהוש"ע ולהביא אותן, במרוכז, לידיעת הציבור באמצעות כלי התקשורת.

פ'ס'מ

מדינת ישראל
גנזך המדינה

4181

א

תיק מס.

מחלקה

תקדימים לצורות שונות של מינהל עצמי

- המחקר בנושא האוטונומיה והמינהל העצמי הציב לעצמו יעד לסקור דוגמאות הסטוריות וקיימות בעולם. בעקבות סקר זה עד עתה 31 מקרים של מינהל עצמי שרשימתם תובא להלן. מקרים אלו הם בעלי גווני אוטונומיה מינהלית וממשלית שונים. שלושה מקרים נבחרו בשלב זה: לניתוח מפורט לשם הפקת לקחים:
- א. פורטו-ריקו - בחסות ארה"ב.
 - ב. איי הפסיפיק או מיקרונזיה - ב"קשר מרצון" עם ארה"ב.
 - ג. איי אלאנד Åland - בחסות פינלנד.

המספרים בסוגריים מציינים את מספר המקור כרשימת המקורות המצורפת.

רשימה הדוגמאות

1. הארצות הכלטיות, בעיקר לטביה . (1)
2. סלובקיה וצ'כוסלובקיה. (2)
3. סרביה 1830-1878 ובעית הסודניות. (3)
4. רומליה המזרחית 1878-1885. (4)
5. הנסיכויות הרומניות 1856-1878. (4)
6. מקדוניה וההצעות של המעצמות לאוטונומיה, שלא הצליחו. (5)
7. אזור קרואטיה וחוקת יוגוסלביה חדשה לאוטונומיה אזורית. (6)
8. חבל הסודטים ובעית אוכלוסייה מול טריטוריה. (7)
9. שלזיה עילית, בעית שני לאומים, פולנים וגרמנים. (8)
10. בריה"מ, חוקה ליברלית לאוטונומיה, נוקשות למעשה ובעית מעוטים ולאומים התובעים אוטונומיה. (9)
11. סין, ממשל מקומי לאזורים ולפרובינציות, אזור צ'קיאנג 1909-1927; ומעוטים בעלי אוטונומיה. (10)
12. בעית אזור הבאסקים בספרד (11) ומעוט הבאסקים בצרפת. (12)
13. קנדה רפדרציה ובעית האוטונומיה של קוויבק. (13)
14. שויץ בקונפדרציה של קנטונים ובעית האוטונומיה של ג'ורה (Jura). (ג'ורה) (14)
- הצטרפה לקנטון ברן ב-1815 לאחר 800 שנות אוטונומיה ב-1947 דרשה אוטונומיה ויצאה משויץ וב-1974 הפכה קנטון עצמאי.
15. אוטונומיה אטלקית לקלדי (Qeledi) היא סומליה הדרומית: 1950-1969. (14)
16. טדול הדרומית ואוטונומיה בשנות ה-50. (15)
17. מאבק האזורים לאוטונומיה באטליה. ופתרונות לממשל עצמי על בסיס אזורי. (16)
18. בלגיה בתהליך לפדרציה ובעית האוטונומיה באזורי מעוטים. (17)

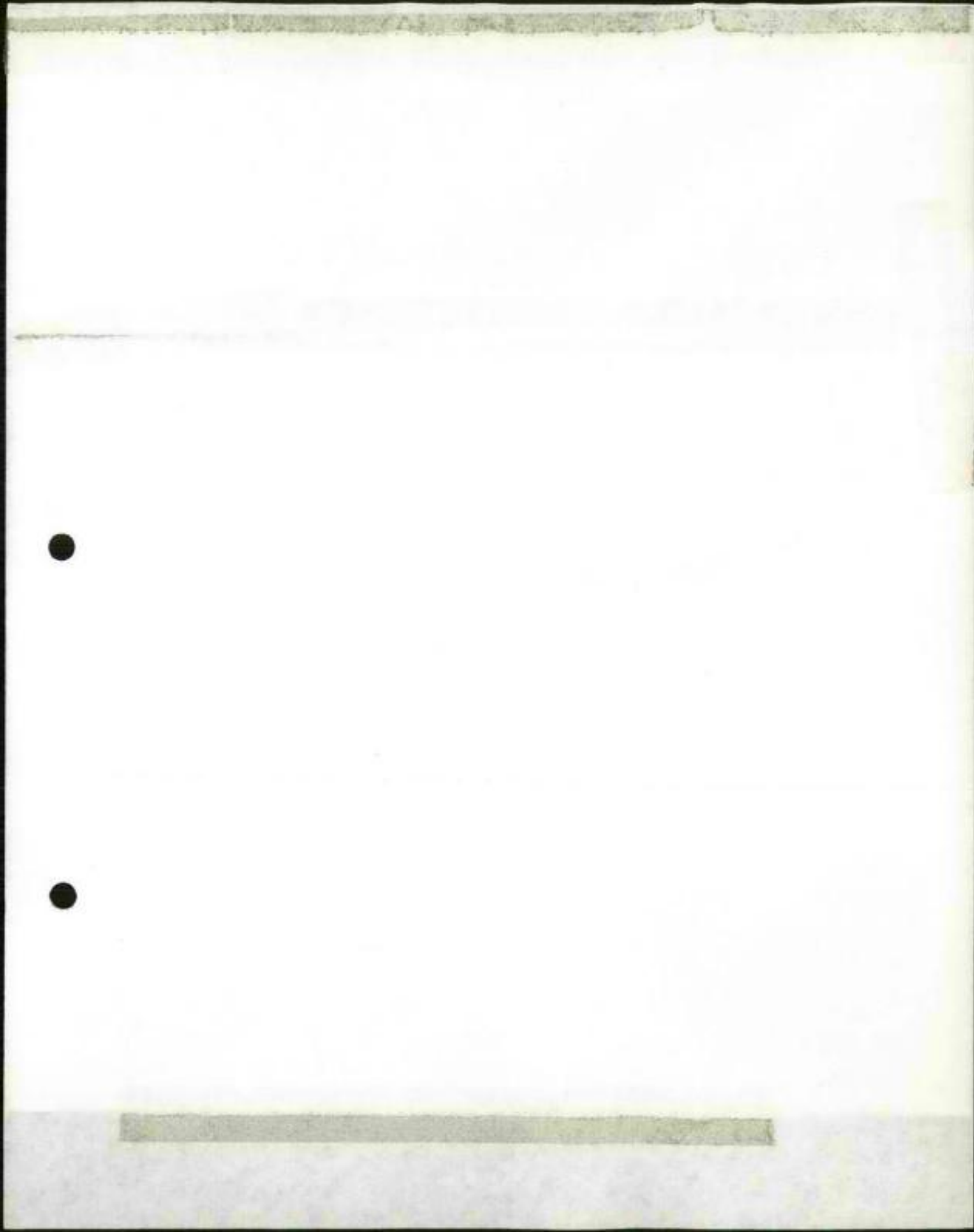
19. פקיסטן ובעית האוטונומיה לשבטי הבאלוצ'י (18) ובעית אזור קשמיר (19)
20. סקוטלנד ובעית תביעות לאוטונומיה ולספרציה. (20)
21. אירלנד בעיות של ממשל עצמי וממשל ישיר. (21)
22. בעית האוטונומיה של האינדיאנים בארה"ב וחוק הריאורגניזציה 1953 (22), החרמת אדמות עקב בעית מקורות מים (23)
23. נמיביה ודרום אפריקה. (24)
24. אוטונומיה בריטית: איי האדם (Isle of man). (25)
25. פתרון בריטי-ארגנטיני לאיי פולקלנד (Folkland). (26)
26. ממשל עצמי בפפואה ניו-גיניאה ויחסיה עם אוסטרליה. (27)
27. סודן. (28)
28. סימור המזרחית. (29)

רשימת המקורות:

- (1) Acta Baltica (West Germany) Vol. II (1971): 9-19
Computer Page: 1385
- (2) Sbornik Historicky (Czechoslovakia) Vol. 20 (1973): 195-242
Computer Page: 2151
- (3) Muriel Happell and F.B. Singleton, Yugoslavia.
(Ernest Bern Ltd. London 1961).
- (4) Arthur May Hyde, A Diplomatic History of Bulgaria 1870-1886
(Greenwood Press Pub. West Port. Conn. 1974).
- (5) H.N. Brailsford, Macedonia (Arno Press and the New York Times,
New York: 1971).
- (6) Studies in Comparative Communism, Vol. 8, No. 4, (Winter 1975),
339-369. Computer Page 2017.
Annals of the American Academy of Political and Social Science, Vol. 4
(Sept. 1977): 88-99. Computer Page 2034, 2141, 2150, 2117
- (7) Bohemia, Jahrbuch des Collegium Carolinum (West Germany)
Vol. 7 (1966): 357-369, Computer Page: 1407, 1455
- (8) H.K. Rosenthal, "National Self-Determination: The Example of
Upper Silesia" Journal of Contemporary History Vol. 7(3/4) (1972)
231-241. Computer Page 1385.

(7) Bohemia, Jahrbuch des Geologischen Landesamtes (Wien)

- (9) H.T. Carleton, "Ethnic Autonomy in the Soviet Union", Trans-Action 1975, 12, 2, 94, Jan.-Feb., 44-49. Computer Page: 2098.
Society Vol. 12(2) (1975) : 44-49, Computer Page 2143.
- (10) K.R. Schoppa, "Local Self-Government in Zhejiang, 1909-1927", Modern China, Vol. 2 (No. 4) (October 1976); 503-530.
Computer Pages: 2022, 2031, 2033
- (11) S. Meisler, "Spain's New Democracy", Foreign Affairs Vol. 56 (No. 1) (Oct. 1977): 190-208 Computer Page :2030
K. Medhurst, The Basques, Report No. 9
- (12) J. Jacob, "The Basques of France: A Case of Peripheral Ethnonationalism in Europe", Political Anthropology, 1975, 1, Mar.: 67-87. Computer Page: 2078.
Constitutions of the Countries of the World ed., Spain (Oceana Pub. Inc. New York 1974)
- (13) L.S. McKinsey, "Dimensions of National Political Integration and Disintegration: The Case of Quebec Separatism, 1960-1975", Comparative Political Studies, Vol. 9 (No. 3) (Oct. 1976) 335-360. Computer page:2043
Canadian Historical Review, Vol. 43 (3) (1962/3) : 185-204
Computer Pages: 2131, 2128-9, 2126, 1444.
Cahiers Internationaux de Sociologie, Vol. 23 (61) (July 1976): 221-246. Computer pages: 2072, 2082, 2137

- (14) V. Luling, "Colonial and Postcolonial Influences on a South Somali Community", Journal of African Studies Vol. 3, No. 4 (Winter 1976): 491-511. Computer Page:2042
- (15) F. Pinter, "Conflict Within a Community", New Society 1973, 23, 546 Mar 22: 637-638 Computer Page: 2106.
- (16) Kommunalwissenschaften (West Germany) Vol. 10 (1) (1971): 297-310 Computer Pages: 1413, 1409, 2141.
- (17) M.D. Heisler, "Managing Ethnic Conflict in Belgium" Annals of the American Academy of Political and Social Science Vol. 433 (Sept. 1977): 32-46. Computer pages: 2035, 1409 .
- (18) A.J. Cottrell, "Pakistan in Transition" Strategic Review Vol. 3 No. 2 (Spring 1975): 41-47. Computer page: 2051.
- (19) Z. Mustafa, "The Kashmir Dispute and the Simla Agreement" Pakistan Horizon Vol. 25 No. 3 (1972): 38-52 Computer Page: 1403.
- (20) M. Meadows, "Constitutional Crisis in the United Kingdom: Scotland and the Revolution Controversy" Review of Politics Vol. 39, No. 1 (Jan. 1977) : 41-59. Computer Page: 2014
Scottish Self-Government: A Fresh Start with Federalism . Scottish Liberal Party, Federal Unit. 1976 Computer Page: 1487.
- (21) Journal of British Studies Vol. 12 No. 1 (1972) : 82-149: Computer pages 1377, 1383, 1399, 1475, 1437, 1398.
Northern Ireland: Facts at your Fingertips Northern Ireland Information Service, July 1978.
Northern Ireland , British Information Service, London 1975.

1. The first part of the report is a summary of the work done during the year.

2. The second part is a detailed account of the work done during the year.

3. The third part is a summary of the work done during the year.

4. The fourth part is a summary of the work done during the year.

5. The fifth part is a summary of the work done during the year.

6. The sixth part is a summary of the work done during the year.

7. The seventh part is a summary of the work done during the year.

8. The eighth part is a summary of the work done during the year.

9. The ninth part is a summary of the work done during the year.

10. The tenth part is a summary of the work done during the year.

11. The eleventh part is a summary of the work done during the year.

12. The twelfth part is a summary of the work done during the year.

13. The thirteenth part is a summary of the work done during the year.

14. The fourteenth part is a summary of the work done during the year.

15. The fifteenth part is a summary of the work done during the year.

16. The sixteenth part is a summary of the work done during the year.

17. The seventeenth part is a summary of the work done during the year.

18. The eighteenth part is a summary of the work done during the year.

19. The nineteenth part is a summary of the work done during the year.

20. The twentieth part is a summary of the work done during the year.

21. The twenty-first part is a summary of the work done during the year.

22. The twenty-second part is a summary of the work done during the year.

23. The twenty-third part is a summary of the work done during the year.

24. The twenty-fourth part is a summary of the work done during the year.

25. The twenty-fifth part is a summary of the work done during the year.

26. The twenty-sixth part is a summary of the work done during the year.

27. The twenty-seventh part is a summary of the work done during the year.

28. The twenty-eighth part is a summary of the work done during the year.

29. The twenty-ninth part is a summary of the work done during the year.

30. The thirtieth part is a summary of the work done during the year.

- (22) W.E. Washburn, "The Historical Context of American Indian Legal Problems" , Law and Contemporary Problems, Vol. 40, No. 1 (Winter 1976) : 12-24 Computer Page: 2016.
Helene C. Rountree, "Change Came Slowly: The Case of the Powhatan Indians of Virginia" Journal of Ethnic Studies Vol. 3 No. 3 (Fall 1975): 1-20 Computer Page: 2025
- (23) J.H. Peterson, "Reservation, Reservoir and Self-Determination: A Case Study of Reservoir Planning as it Affects an Indian Reservation" . A Special Report . Mississippi State University Mississippi State Department of Anthropology 1975. Computer Page: 1431. Also: 1429, 1486, 1487, 1450, 1470.
- (24) M. Barbier, "L'avenir de la Namibie" Review Juridique et Politique, Vol. 31 No. 1 (1977): 43-74. Computer Page: 1489.
Department of State Bulletin Vol. 76 (Jan. 17, 1977) : 43-48. Computer Page: 1488.
A.J. Christopher, "South Africa and the Nation State" Zambia Vol. 2 No. 2 (1972): 23-37. Computer Pages: 1399, 1435
Gail-Maryse Cockram, South West African Mandate (Iuta and Company Ltd. Cape Town 1976).
South-West Africa: A Political Background published by the Director of Information, South African Embassy, London.
- (25) D.G. Kermode, Regional Self Government: A Case Study on the Isle of Man" . Public Administrations, Vol. 52 No. 2 (1974): 161-177.
- (26) John Hickey, "Keep the Falklands British? The Principle of Self Determination of Dependent Territories" Inter-American Economic Affairs, Vol. 31 No. 1 (Summer 1977): 77-88. Computer Page: 2012.

Page 1410 since 1410, 1411, 1412, 1413

- (27) The Development of the Constitution of Papua New Guinea
published by the Australian Foreign Affairs Record (Australia)
Vol. 46 No. 2 (1975) : 684-689.
- (28) Omar el-Hag Musa, "Reconciliation, Rehabilitation and Development
Effort in Southern Sudan", Middle East Journal Vol. 27 No. 1
(1973): 1-6 Computer Page: 2156.
- (29) Journal of Contemporary Asia Vol. 7 No. 4, (1977) pp. 485-496.

פורטו ריקו1. רקע היסטורי

- א. פורטו-ריקו נתנה לארצות-הברית ב-1898 על-ידי ספרד כפצוי עם סיום המלחמה הספרדית-אמריקנית, ומאז שלטה ארצות-הברית בשטריטוריה זו שליטה מלאה, או כמעט מלאה.
- ב. ב-1952 חוקקה ארצות-הברית את חוק ה-commonwealth לפורטו-ריקו המאפשר באופן מוגבל ממשל עצמי. באופן חוקי היתה פורטו-ריקו צריכה לעבוד מסטוטוס של קולוניאליזם לסטוטוס של "קשר חופשי" (Free Association) עם ארצות-הברית, דבר שכפועל לא נעשה. אפילו דו"ח אין ארצות-הברית חייבת לשלוח לאו"ם מאז החלטת העצרת הכללית ב-1953 שהכירה בחוק ה-commonwealth לפורטו-ריקו כסיום מצב קולוניאלי של פורטו-ריקו. רק מצב קולוניאלי דורש דווח על-פי סעיף (c) 73 של מגילת האו"ם.
- ג. בגלל העובדה שכפועל פורטו-ריקו חלוקה בארצות-הברית ונמצאת תחת פקוחה המלא, אמצה העצרת הכללית ב-1972 דו"ח הרעדה המיוחדת לדה-קולוניאליזציה, המכירים במצב הקולוניאלי המתמשך של פורטו-ריקו וצורותיה להכין דו"ח ההקדמות על הנעשה בפורטו-ריקו.
- ד. ארצות-הברית מעולם לא הכירה בזכותו של האו"ם - העצרת הכללית או הוועדות - להתערב בשליטתה בפורטו-ריקו, ולדעתה רק המערכת הפוליטית והמשפטית של ארצות-הברית יכולות להחליט על שנוי הסטוטוס. לפורטו-ריקו אין יד וחלק במדיניות חוץ, שיחוף פעולה בינלאומי וחברות בארגונים בינלאומיים לא מעצם החוק הקובע חלוקת סמכות בינה לבין ממשלת ארצות-הברית, אלא מכוח מצבה המשפטי ושליטת כל מאפיינים של ישות משפטית ממנה בזירה הבינלאומית. אין באפשרות העם הפורטו-ריקו או ממשלתו להחליט באופן יונילטרלי על שינוי חוקתי, סטטוס ויחסים עם ארצות-הברית. יש לזכור שבכך עוברת ארצות-הברית גם על ה-Trustship Agreement, שלפיו נקבע שממשלה של טריטוריה תחת נאמנות מדינה אחרת יכולה להיות חברה בארגונים בינלאומיים ומהווה ישות בינלאומית. ארצות-הברית מתעלמת מכך בסכרון כפי שנראה להלן.

המקור לניתוח יחסי פורטו-ריקו - ארצות-הברית נמצא ב-
The American Journal of International Law, Vol. 67, No. 5 (1973)
 proceedings pp. 1-17. The Applicability of the Principle of Self-
 Determination to Unintegrated Territories of the U.S.A. The Cases of
 Puerto Rico and the Trust Territory of the Pacific Islands.

2. חלוקת סמכויות

- א. לארצות-הברית יש סמכות מלאה על עניני חוץ ובטחון, אזרחות, הגירה, סחר חוץ, מטבע, תחבורה בים ובאוויר, דואר, רדיו וטלביזיה.
- ב. לארצות-הברית יש סמכות כמעט מלאה בעניני פנים כגון פקוח על משכורות, יחסי עבודה, כניה ודיור, זהום אויר וסביבה, תחבורה ביבשה, בריאות, איכות מזון ותרופות, פשיטות רגל, כנקאות וארגונים מלווים כספים אחרים, מנהל מקרקעין ורכוש אחר.
- ג. חוקת ה-commonwealth אינה בעצם חוקה אלא סוג מבילה מוניציפלית המשאירה לממשלת פורטו-ריקו סמכות מובבלת ביותר של אוטונומיה מנהלית, ולמעשה לא חל שנוי מהותי בסמכות זו לפני או אחרי 1952.
- ד. חוסר סמכותה של הממשלה בפורטו-ריקו לשנות חוקים וצווים בנושא המנהל המקומי מעוגן בפקוח ובשליטה הכמעט מלאים של ארצות-הברית בתחומים אלו. קונגרס ארצות-הברית אשר חייב לאשר שנויים המוצעים על-ידי ממשלת פורטו-ריקו, גם בנוגע למנהל מקומי וגם בנוגע ליחסי פורטו-ריקו - ארצות-הברית חוזר ומסרב לערוך שנויים אלו.
- ה. המערכת החוקתית והחוקית של פורטו-ריקו תלויה בחוקה הפדרלית של ארצות-הברית וקונגרס ארצות-הברית אחראי על-פי חוקה זו לנהול טריטוריות שבשליטת ארצות-הברית. בנוסף, החלטות בית המשפט הגבוה לצדק של פורטו-ריקו יכולות לעלות לויכוח ולשנוי בערכאות פדרליות של ארצות-הברית עקב עקרון עליונות החוקה הפדרלית על חוקת ה-commonwealth של פורטו-ריקו.
- ו. כל שנוי בסטטוס, בחוקה או במערכת חלוקת הסמכויות יכול להעשות רק על-ידי קונגרס ארצות-הברית.

3. בעית מקור הסמכותא. כללי:

- (1) בעית מקור הסמכות הינה בעיה מרכזית בויכוחים על הסטטוס של פורטו-ריקו ויחסיה עם ארצות-הברית. מצד אחד, מ-1952 הפסיקו היחסים הקולוניאליים, בתאוריה, בין ארצות-הברית ופורטו-ריקו, ופורטו-ריקו נכנסה ל"קשר מרצון" עם ארצות-הברית, מעוגן במשאל העם שנערך בשנה זו. מעצם סיום סטטוס זה, ארצות-הברית לא היתה חייבת דווח לאו"ם על הנעשה בטרטוריה של פורטו-ריקו. מאידך, אין אוטונומיה מנהלית או פוליטית בפורטו-ריקו ואף אין נראה שהתהליך הוא לכיוון של עצמאות מצד אחד, או אנטיגריזם בארצות-הברית מצד שני. בעיה אחרת, אך קשורה לבעיה זו, היא הקשר לאו"ם

והחוקיות של הקשר בין ארצות-הברית ופורטו-ריקו, שכן אין קשר זה מעוגן בהסכם בינלאומי וחל ריכות נוקב בשאלת מעמדו של האו"ם.

- (2) מבחינה מעשית מקור הסמכות הוא אחד, קונגרס ארצות-הברית, בעוד בתאוריה הן העם של פורטו-ריקו והן האו"ם תופסים מקום בקביעת מקומה של פורטו-ריקו ויחסיה עם ארצות-הברית.

ב. החוקה הפדרלית והקונגרס של ארצות-הברית

- (1) חוק ה-Commonwealth של פורטו-ריקו 1952 נחקק על-ידי קונגרס ארצות-הברית, שקבע את עליונות החוקה הפדרלית של ארצות-הברית על חוק זה. משאל העם בפורטו-ריקו בשנה זו אשר אותו ואין הוא הוא נושא למשא-ומתן בילטרלי, אלא ניתן לשנותו רק על-ידי תחיקה של קונגרס ארצות-הברית באופן חד-צדדי.
- לפני 1952 שלט הקונגרס בפורטו-ריקו מכוח The Federal Organic Act מן השנים 1902 ו-1917, המאפשרים לקונגרס לנהל טריטוריות השייכות לארצות-הברית.

- (2) אחריות הקונגרס לשליטה בפורטו-ריקו מעוגנת בחוקה האמריקנית: ב-

א. Virtue Law 600

ב. Federal Relations Act

ג. האו"ם

מעמדו של האו"ם שנוי במחלוקת בין ארצות-הברית לבין כוחות פורטוריקנים השואפים לעצמאות (ראה סעיף 5) כאשר דחית האו"ם על-ידי ארצות-הברית נועד למנוע שינוי בסטטוס פורטו-ריקו, הנוח לארצות-הברית. ארצות-הברית אינה מכירה ב"הסכם הנאמנות" (Trustship Agreement) ולא בהחלטות האו"ם הנוגעות לשטחים קולוניאליים, בטענה שמאז 1952 אין פורטו-ריקו כחזקת קולוניה. ארצות-הברית לא הכירה מעולם בזכות החוקית של העצרת הכללית וועדותיה להחליט בנושא פורטו-ריקו.

ד. העם ומשאלי עם

- (1) העם בפורטו-ריקו, לדעת ארצות-הברית, היה צד בחוק ה-Commonwealth מ-1952, כאשר במשאל עם שנערך בשנה זו תמך הרוב ב"קשר מרצון" עם ארצות-הברית. בבטוי זה של משאל העם רואה ארצות-הברית לגיטימציה לשליטתה בפורטו-ריקו. במשאלי העם שנערכו ב-1967 וב-1972 תמך הרוב טוב בקשר הקיים עם ארצות-הברית.

(2) שוללי משאל העם כההליך דמוקרטי לבטוי רצון הרוב בפורטו-ריקו טוענים שמשאלים אלו היו פיקציוניים הן כההליך והן בתוכן, ולהלן טענותיהם:

(א) ב-1952 העם יכול היה לומר "כן" או "לא" לבחירה בין שני חוקים בלבד, בין Jones Act מ-1916 על חיקוניו, לבין Jones Act חדש שנקרא The Federal Relations Act כצרוף המגילה שנקראה "חוקה" של פורטו-ריקו. הבחירה על-כן היתה מאד מוגבלת, ובעצם לא שקפה כל שאיפה פוליטית אלטרנטיבית לזו המקיימת את שליטת ארצות-הברית בפורטו-ריקו. בכל משאלי העם לא היתה לברור אפשרות להביע דעתו נגד משאלי העם עצמם.

(ב) על-פי מגילת האו"ם אין התהליכים חקיניים וזאת מפני שקונגרס ארצות-הברית לא הכריז מראש שיכבד את החלטת הרוב שהוא אשר תהא, לא נקבעו פרטים להרחבת סמכות הממשלה המקומית שתעמוד בתנאים שנקבעו על-פי החלטות האו"ם בקשר להגדרה עצמית, וכן לא היה לאו"ם פקוח וכל סמכות בזמן משאלי העם לבקורת. הפקוח היה באופן בלעדי בידי ארצות-הברית.

(ג) משאלי העם נעשו בטריטוריה שבשליטת צבא ארצות-הברית ובשליטה מלאה של ה-FBI וה-CIA, כוחות שאין כל בקורת על פעולותיהם ויש להניח שפעלו בשטח להמשך שליטתה של ארצות-הברית בפורטו-ריקו בסטטוס הקיים הנוהג לה.

(ד) כל אמצעי התחבורה והתקשורת ההמכניים היו בידי ארצות-הברית, וכן המשאבים הכלכליים, כאשר כל אלו עמדו לרשותה להכורנת דעת הקהל, מניפולציה פוליטית ו/או קניית קולות.

4. תלות פורטו-ריקו בארצות-הברית

א. אלו הרואים בחירוב את ה"קשר מצריון" של פורטו-ריקו עם ארצות-הברית טוענים בזכות ההתפתחות המיוחדת של פורטו-ריקו לצד המעצמה הכלכלית הגדולה. מעמדה המיוחד של פורטו-ריקו פתח אפשרויות כלכליות בפני העם בפורטו-ריקו.

ב. התנאים המיוחדים של פורטו-ריקו כללו:

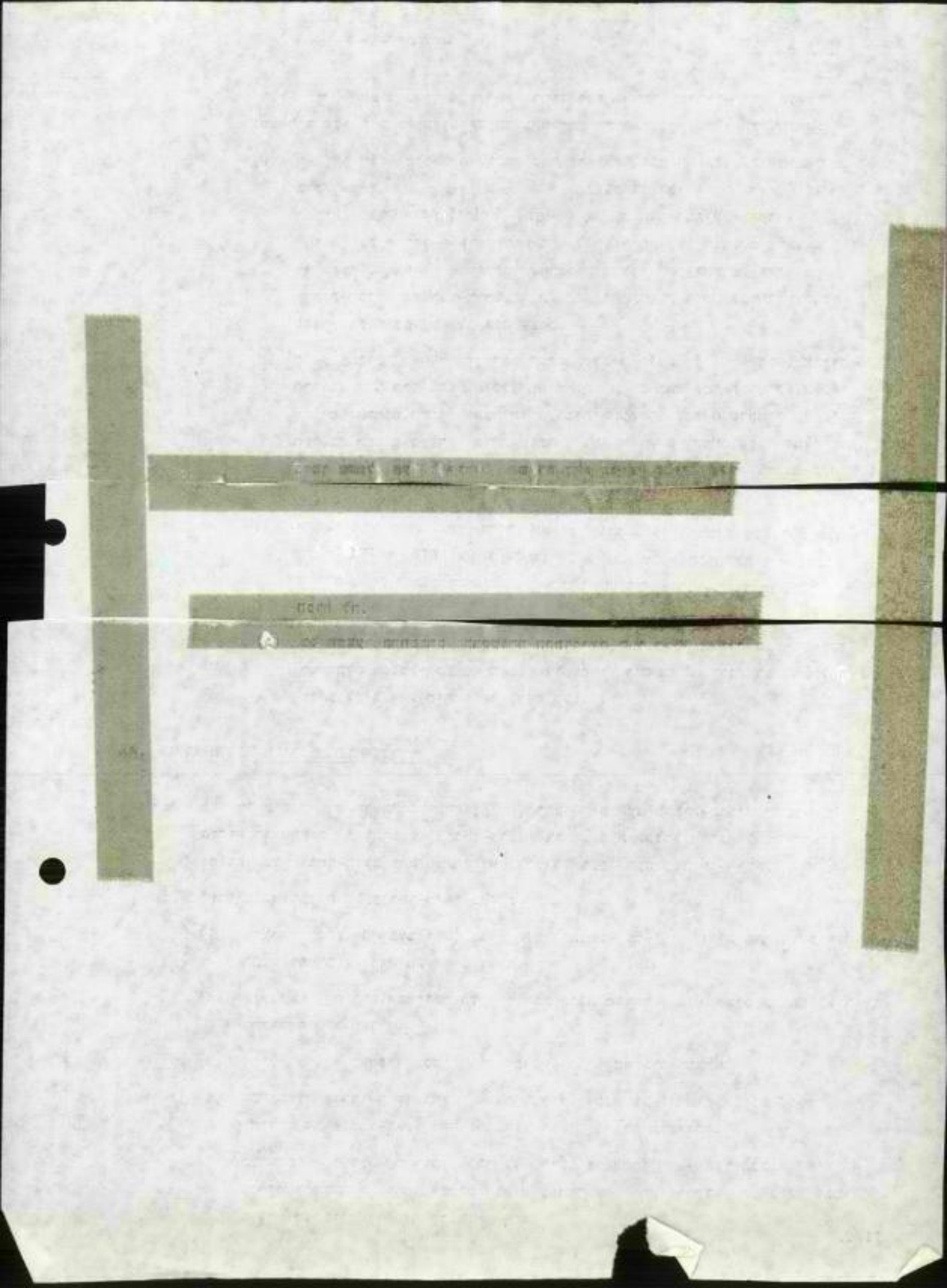
(1) זכויות חברתיות וכלכליות, כגון חינוך הנתמך על-ידי חקציב פדרלי, בתי משפט ומערכת חוקים מתקדמים ועוד.

(2) הזכויות והחובות המהווים חלק ממערכת הגנה משותפת, עם היציבות והסולידריות המהווים חלק מאחריות זו.

(3) יכולת עבודה בארצות-הברית וכן יכולת לשווק בארצות-הברית.

(4) הכרזה על פורטו-ריקו כאזור פטור ממסוי פדרלי על-פי חוק ג'ונס 1917 שהוציא את פורטו-ריקו מתחום המסוי ואפשר פיתוח תעשייתי.

(5) סעיף בחוק ג'ונס קבע שכל מסוי על רכוש שנעשה בפורטו-ריקו הנגבה בארצות-הברית על תוצרה פורטוריקנית יוחזר לאוצר של פורטו ריקו. כנ"ל גם לגבי מכסים ממוצרים פורטוריקניים.

5. מעמד האו"ם ומסגרת המשפט הבינלאומי

א. כללי:

המחלוקת בין האו"ם לבין ארצות-הברית בנושא פורטו-ריקו חוזרת ומעלה את הנושא הסטטוטורי של פורטו-ריקו (Commonwealth) ואת מעמד האו"ם ואחריותו לאזורים לא עצמאיים.

ב. הסטטוס של פורטו-ריקו:

החלטה (VIII) 748 של האו"ם ב-1953 פטרה את ארצות-הברית מלהגיש דו"ח על נהול הטריטוריה (המתחייב מסעיף (e) 73 של המגילה) מתוך הנחה שפורטו-ריקו חדלה להיות קולוניה ועוברת לשלב של אוטונומיה וממשל עצמי, כלומר, הסתמכות החלטה זו על החלטה או"ם (VIII) 742 ויותר מאוחר (בשנת 1960) על החלטה (xv) 1541 המפרטות חנאים וחובות לגבי ממשל קולוניאלי. ב-1972, לאחר לחצים גוברים, קבלה העצרת הכללית דו"ח הועדה המיוחדת בנושא דה-קולוניזציה, המכירה בסטטוס הקולוניאלי של פורטו-ריקו. סטטוס זה דורש דיוח ארצות-הברית למוסדות האו"ם. ארצות-הברית, לעומת-זאת, טוענת שאין פורטו-ריקו בחזקת קולוניה מאז 1952, וה"קשר מרצון" בינה לבין פורטו-ריקו מעוגן במשאלי העם ובחוקת ארצות-הברית.

ג. מעמדו של האו"ם:

ביון שם-1952 ה"קשר מרצון" בין ארצות-הברית ופורטו-ריקו מעוגן בחוקה הפדרלית, וקונגרס ארצות-הברית הוא מקור הסמכות, הניתן לו מכוח משאלי העם, אין לאו"ם כל מעמד חוקי בפורטו-ריקו ואין ארצות-הברית חייבת דיוח למוסדותיו, וכל שנוי בסטטוס פורטו-ריקו יבוא מן הקונגרס בלבד. אין להסכם בין פורטו-ריקו וארצות-הברית כל עגינה בהחלטות האו"ם או בהסכמים.

ד. גורמים פוליטיים בפורטו-ריקו פונים למוסדות האו"ם, בעיקר לוועדת ה-24 (הועדה המיוחדת לנושא הקולוניאליזם) לבדיקת מעמדה של פורטו-ריקו והחזרתה לרשימת הטריטוריות המצויינות בפרק XI של מגילת האו"ם וההצהרה מ-1960 הנוחנת זכות לעצמאות של עמים קולוניאליים (החלטה (xv) 1514 מ-14 בדצמבר 1960). ב-28 לאוגוסט 1972 אמצה ועדה ה-24 החלטה המכירה בזכות העם בפורטו-ריקו להגדרה עצמית ולעצמאות, ודדשה מקבוצת עבודה ליעץ לגבי הדרכים והההליכים בעתיד.

ה. טענה ארצות-הברית על סטטוס של "קשר מרצון" (Free Association) בין פורטו-ריקו לבינה מעלה בעיות משפטיות ומעמדה את פעולות ארצות-הברית בספק לגבי כוונותיה באזור:

(1) על-פי החלטות האו"ם, טריטוריות לא אוטונומיות יכולות להגיע לשלב של ממשל עצמי (self government) בשלוש דרכים:

(א) הטגה עצמאות וריבונות מדינית

(ב) קשר חופשי עם מדינה עצמאית

(ג) אנטגרציה עם מדינה עצמאית

(2) החלטה (VIII) 742 של האו"ם מפרטת את התנאים לקיום קשר חופשי עם מדינה עצמאית: תנאים, כפי שנראה להלן, לא מולאו על-ידי ארצות-הברית. תנאים אלו הם:

(א) אלו הנוגעים להגבלות מרצון על הדיבונות ועל סמכות הטריטוריה התלויה לשנות את הסטטוס שלה. במקרה זה אין סמכות בידי ממשלת פורטו-ריקו לשנות את סטטוס פורטו-ריקו באופן חד-צדדי והיא תלויה בנושא זה באופן מוחלט וחוקתי בקונגרס ארצות-הברית.

(ב) אלו הנוגעים לישות הבינלאומית של הטריטוריה. במקרה זה אין פורטו-ריקו בבחינת ישות משפטית בינלאומית וחסרה כל סמכות לבקש חברות באו"ם או במוסדות בינלאומיים אחרים. היא אינה יכולה לנהל משא-ומתן עם מדינות ולא להכנס לשיתוף פעולה בינלאומי, וזאת בניגוד לתנאים שהציב האו"ם לממשל עצמי.

(ג) אלו המתחסים לאלטרנטיבות השונות של ממשל עצמי. אלטרנטיבות אלו אינן עומדות בפני פורטו-ריקו, וזאת למרות התנאים שקבע האו"ם לממשל עצמי. בהחלטות העצרת הכללית (VIII) 742, (XV) 1541. גם החלטה (VIII) 742 שקבעה שפורטו-ריקו הגיעה להגדרה עצמית אינה נכונה, החלטה המעוגנת בחפיסת ארצות-הברית שמשאל העם הוא ביטוי להגדרה עצמית.

התביעה מארצות-הברית היא שרק מדינה עצמאית יכולה לקבוע מגבלות על ריבונותה ולהכנס ל"קשר מרצון" עם מעצמה חוץ הגבלה סמכות ממשלתה, וכל זמן שחנאי זה לא התקיים לא זכה העם בפורטו-ריקו בזכות ההגדרה העצמית.

6. סכרם: לקחים

- א. מערכת היחסים המיוחדת של ארצות-הברית עם פורטו-ריקו הביאו לתלות סוציו-כלכלית ומדינית-אסטרטגית של פורטו-ריקו בארצות-הברית. מערכת זו קשה מאד ליישום במקרה שלנו לאור מכנה המערכת הבין-ערבית והסכסוך הישראלי-ערבי. גם מערכת תלות כלכלית של הטריטוריות בישראל חנת לחילופיות בזירה שלנו במדינה ערבית או במדינות ערביות, ואפילו כאו"ם או במעצמות זרות בעלות אנטרסים באזור.
- ב. מעורבות האו"ם באזור וכססוך הישראלי-ערבי תקשה מאד על הוצאתו ממלוי חפקיד פעיל בעתיד, אם כי יש לשאוף לכך. יש לזכור שכל מעמד שינתן לאו"ם בטריטוריות יביא להענקת סטטוס מעבר (מנדט, קולוניה, נאמנות וכיו"ב) שיחייב מאוחר יותר מעבר לעצמאות ומתן ריבונות, התחייבות המעוגנת במשפט הבינלאומי ובהחלטות האו"ם שמאחוריהן קונצנזוס בינלאומי.
- ג. כל משאל עם חופשי בטריטוריות לא יחזק את מעמדה של ישראל, אלא יביא לחיסול תפקידה באזור.
- ד. התעלמות ארצות-הברית מתביעות לעצמאות מדינית ומהחלטות האו"ם מעוגנת בתפיסה האסטרטגית של חשיבות אזור פורטו-ריקו לארצות-הברית, דוגמא לשקלול עדיפויות בתהליך קבלת החלטות בנושא של טריטוריות זכות. דוגמא זו מהווה תקדים נוח לישראל.
- ה. בעיית מקור הסמכות נחנת לפתרון הטוב ביותר על-ידי חחוקת בית המחוקקים של המדינה השולטת, וזאת כפתרון גם לבעיית שנוי סטטוס בעתיד של הטריטוריות (שיעשה על-ידי בית הנבחרים האחראי) גם לכעית התערבות גורמים בינלאומיים (מדינות וארגונים) ביחסים המיוחדים בין הטריטוריה הנתמכת והמדינה התומכת.
- ו. שליטת הצבא ופקוח שירותי הבטחון מבטיחים את המשך התלות בארצות-הברית ואת השמירה על הסדר הצבאי בפורטו-ריקו כבמדינת שטחי חסות אחרים.
- ז. סמלים רבוניים ומוסדות ממלכתיים מוגבלים בפורטו-ריקו, כאשר גם מרבית פעולות ממשל מקומיות נמצאות בפקוח ובשליטה אמריקנית, כגון: חינוך, בריאות, בנקאות ויחסי עבודה.
- ח. שלילת הזכות למעמד משפטי בינלאומי לפורטו ריקו או היותה ישרת משפטית טהורה תקדים חשוב, בעיקר לנוכח העובדה שזכות השתתפות בארגונים בינלאומיים גם של טריטוריות חסות מעוגנת במשפט הבינלאומי. במקרה שלנו יש לזכור שלאש"ף יש כבר מעמד של משקיף בעצרת הכללית, בוועדה האו"ם, בקונגרסים בינלאומיים, ולמשדדיו סטטוס דיפלומטי זה או אחר בבירות עולם שונות.

ט. זכות להגדרה עצמית אינה זהה לתביעה לעצמאות מדינית ולריבונות טריטוריאלית. הגדרה עצמית יכולה להתבטא באנטגרציה עם מדינה אחרת (כגון טרגולנד הכריטית חלק מגאנה או איי קאמרון הבריטים), קשר חוקתי עם מדינה אחרת, או קשר חלות מסוג זה או אחר.

זכות ההגדרה העצמית הינה זכות הנחונה לזיכוח, כמו טענתה של ארצות-הברית שמשאלי העם הם בטוי לזכות ההגדרה העצמית של עם פורטו-ריקו, בעוד אחרים טוענים שגם במקרה שפורטוריקנים תומכים במצב חלות בארצות-הברית זה נעשה עקב "שטיפת מוח אמפירליסטית" המבטיחה הטבות כלכליות ומתאפשרת עקב מניפולציה של כלי התקשורת. אחרים טוענים שמשאלי העם כלל לא נכונים, כי אין בקורת על התהליך שהוא בשליטת ארצות-הברית. בכל מקרה, לגבינו חשוב התקדים הארגומנטלי לגבי זכות להגדרה עצמית ויחסיותה.

(TTPI TRUST TERRITORY
OF THE PACIFIC ISLANDS)

שטחי נאמנות - איי הפסיפיק

(1) (MICRONESIA)

אר מיקרונזיה

1. רקע היסטורי

- א. איי הפסיפיק היו תחת שלטון המעצמות ספרד, גרמניה, יפן וארצות-הברית בצורות שונות כגון: קולוניות, פרוטקטורטים, קונדומיניום ומנדטים.
- ב. אחרי מלחמת העולם השנייה עברו האיים מסטטוס "מנדט C" של חבר הלאומים, תחת מנהל יפני, לסטטוס תחת חסות האו"ם של "Strategic Trustship" תחת מנהל ארצות-הברית.
- ג. חשובי האיים הם: סמואה המערבית (130,000 תושבים), רפובליקת נאורו (6,000), ממלכת טונגה (90,000), איי קוק (21,000), פיג'י (500,000) הוואי וגואם. איי קוק הם מודל ל"קשר חפשי" עם ניו-זילנד, גואם וסמואה המערבית הן מודל לעצמאות. פיג'י היא חלק מהממלכה הבריטית והוואי היא מדינה בתוך ארצות-הברית. גואם היא טריטוריה שאזרחיה אזרחי ארצות-הברית, אך השטח עדיין אינו חלק מארצות-הברית.
- ד. ארצות-הברית פועלת לפדרציה של איי מיקרונזיה בשליטת קונגרס מיקרונזיה בעל נציגים מכל האיים, בסטטוס של "קשר מרצון" עם ארצות-הברית, קשר זה עם זאת רופף הרבה יותר מזה של פורטו ריקו עם ארצות-הברית והינו מוגבל בזמן.
- ה. מאפיין הוא שאיי מיקרונזיה הפכו יותר ויותר תלויים בארצות-הברית כמקום להגיע לממשל עצמי וחלות כעצמם. רבים חולים תופעה זו כחשיבות האסטרטגיה של איי מיקרונזיה לארצות-הברית ושאיפתה לחזק חלות האיים כה.

-
- 1) המושג "שטחי נאמנות - איי הפסיפיק ו"מיקרונזיה" חופפים לצורך נתוח זה, אם כי למעשה "מיקרונזיה" כוללת שטח פחות מוגדר מאשר שטחי הנאמנות. מקורות:
 - 2) American Journal of International Law Vol. 67 No 5 (1973) Proceedings. Donald M. Topping, "The Pacific Islands: Accent on Micronesia".
 - 3) Common Ground . Vol. 3, No. 2 (April 1977): 17-34 Computer Pages: 2014, 1486.

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

2. החשיבות האסטרטגית

- א. סעיף 82 למגילת האו"ם נובע בשאלת הנאמנות האסטרטגית (Strategic Trustship), סעיף אשר נועד לאחר מלחמת העולם השנייה להתאים את מצב הטריטוריות שהיו בעבר תחת מנדט יפני, רשתתו למאמץ המלחמה של יפן.
- ב. יעדה האסטרטגי של ארצות-הברית בקבלת ששחי הנאמנות תחת חסותה היה מעוגן בתכניות האמריקניות בפסיפיק ולשם קידום יעד זה התעלמה ארצות-הברית במכוון מנושא העצמאות והריבונות של מיקרונזיה. להוכחה נביא את צורת הצגתה של מיוסות ה-Trustship Agreement לאו"ם, בה השמיטה ארצות-הברית במכוון את המחויבות להביא את האיים לעצמאות (2) עם 18). רק בהתערבות בריה-המועצות נכנס הטקסט של סעיף 76 של מגילת האו"ם בשלמותו להסכם הנאמנות.
- ג. הסכם הנאמנות מציין כיעד לשלטון החסות, בנוסף ליעדי הממשל העצמי או העצמאות, "to further international peace and security" אשר ארצות-הברית קראה אותו אנטרטיס אסטרטגיים שלה בפסיפיק, וקדמו של הבטחון באזור, בחסותה.
- ד. במסגרת אנטרטיס אלה, השיגה ארצות-הברית, נוכחות צבאית אמריקנית באיים, בעיקר באי Palau התנגדות מנהיגי האי לבובחות זו בטענה, שהאי יהיה, יעד התקפה ראשון של האויב (התנגדות שנחמכה גם על-ידי טענות דומות מצד ניו-זילנד ואוסטרליה), לא שנתה את העמדה האמריקנית והמשך האימונים הצבאיים. נוסף לחכירת אזורים לשם אימונים ומחקר, דרשה ארצות-הברית מאיי הטריאנאס והמרשל הקצאת מקום למחקר בנושא הטילים, ובעיקר מאיי ה-Tiniau.
- ה. עמדה ארצות-הברית, כפי שבטאה השגריר האמריקני לשיחות המשא-ומתן ב-1972-73 קבעה שיש צורך בסמכות הגנה אמריקנית לאזור בשלושה תחומים:
- (1) אחריות להגנת מיקרונזיה.
 - (2) יכולת למנוע צד שלישי משמש באיי מיקרונזיה למטרות צבאיות כלשהן.
 - (3) זכות להשתמש בבסיסים צבאיים של ארצות-הברית שיוקמו באזור ושהיו חלק ממערכת הגנה על מיקרונזיה, באחריות ארצות-הברית.

3. מקור הסמכות וחלוקת סמכות

- א. מאז שנת 1969 נהלה ארצות-הברית משא-ומתן עם קונגרס מיקרונזיה לקביעת סטטוס האיים וסיום הנאמנות. ב-1969, לאחת שקילת אלטרנטיבות, הסכים הקונגרס של מיקרונזיה על עדיפות לאלטרנטיבה של ממשל עצמי לאיים (Self Government) בסטטוס של "קשר מרצון" עם ארצות-הברית ב-1972 בקש הקונגרס המשך למשא-ומתן

- לקביעת חלוקת הסמכויות. הוא דחה הצעות אמריקניות ל "unincorporated territorial status" שמשטעותו טריטוריות שאינן חלק מארצות-הברית אך קשורות אליה לכל דבר. כמו-כן דחה הצעות להקמת "commonwealth" הושב הסכם על "Compact of Free Association" לפיה למיקרונזיה חוקה משלה ואחריות מלאה לענייני פנים. ממשלת ארצות-הברית אחראית לענייני חוץ ובטחון כשהיא מבטיחה לעצמה שטחים לשמורה הכלעדי למספר שנים מוגבל.
- ב. מעמדו של ההסכם של "קשר מרצון" חלוי ועומד כשני הצדדים והפרתו אינה יכולה להעשות באופן חד צדדי (כפי שנכון לגבי פורטו-ריקו), אלא על-ידי הסכמת קונגרס ארצות-הברית וקונגרס מיקרונזיה. רק לאחר מספר שנים שיוסכם על שני הצדדים, תחכן הפרת ההסכם באופן חד צדדי על-ידי מיקרונזיה.
- ד. ההסכם חייב אשדור שני הקונגרסים וכן אשור הרוב של עם מיקרונזיה במשאל עם. משאל העם הוא גם אקט של ריבונות במקרה זה, והינו הבסיס ללגיטימציה של ההסכם.
- ה. איי המריאנס תבעו קשר חזק יותר עם ארצות-הברית ועל-כן ב-1972 נכנסו למשא-ומתן נפרד עם ארצות-הברית.

4. בעית המעמד הנין-לאומי

- א. הסכם של "קשר מרצון" עם ארצות-הברית לא שלל- כבמקרה של פורטו-ריקו - את הזכויות של איי מיקרונזיה כישות משפטית בזירה הבינלאומית. חברות באו"ם, כניסה למשא-ומתן בנושאים בינלאומיים שונים, יכולת להופיע בפני ועדות האו"ם ועוד.
- ב. עם זאת, בעית המעמד הבינלאומי של איי מיקרונזיה עלתה במישור אחר, והוא: מעמדה של "מיני מדינה" בזירה הבינלאומית ובעיקר חברתה באו"ם. עקרון השוויוניות בעצרת הכללית העלה את הבעיה של מדינות קטנות ש"ציפו" את האו"ם. בעיה זו נפתרה מרצון: סמורה המערבית נכנסה לברית ידידות עם ניו-זילנד ולא בקשה חברות באו"ם, נאורו חברה קשורה ב-commonwealth הבריטי, פיג'י הגבילה עצמה מרצון.

5. בעית העצמאות וזוהר לאומית

- א. כללי: עצמאות לאומית אינה מטרה בלעדית של תהליך הדה-קולוניזציה וזכות ההגדרה העצמית לא בהכרח מוביל לעצמאות. כפי שראינו במקרה פורטו-ריקו, האו"ם קבע צורות שונות לבטוי וגבוש לאומי וגם סעיף 76 של מגילת האו"ם קבע שהתפתחות עם יכולה להביא לממשל עצמי (self government) או לעצמאות (independence) בהתאם לנסיבות ולתנאים של השטח והעם היושב עליו.

ב. ארצות-הברית הכירה בכך שאין ממשל עצמי צריך והכרחי שיביא לעצמאות. שגריר ארצות-הברית, ראלף באנץ' קבע שממשל עצמי הוא מטרה אלטרנטיבית לעצמאות בהתאם לתנאים המיוחדים של כל שטח האוכלוסיה, רצון העם הבא לידי בטוי באופן חפשי. (4)

ג. סטטוס של "קשר מרצון" נתקבל על-ידי האו"ם והועדות המבקרות באיי מיקרונזיה כסטטוס לגיטימי, לאחר ויכוח נוקב שמתנגדיו טענו שרק עצמאות לאומית יכולה להיות בטוי אמיתי לזכות ההגדרה העצמית.

ד. קביעה מעניינת נוספת נעשתה בקשר לאיי המריאנס שבפסיפיק אשר שאפו לקשר מיוחד עם ארצות-הברית. הקביעה היא בנושא הקשר שבין שטח והאוכלוסיה היושבת עליו. מהי הזהות הלאומית כאשר עמים שונים יושבים על אותו שטח וכל אחד רוצה להגיע לזהות לאומית שונה. הכלל הוא שאין משנים גבולות קולוניאליים אך ניתן להתייחס לכל עם או אוכלוסיה בנפרד.

במקרה זה, על-אף התנגדות מדינות העולם ה-3 קבלה ועדת האו"ם את תביעת המריאנס שניתן לתת לאוכלוסיה סטטוס מיוחד בלא ההיחסות לשטח.

6. לקחים

א. שאיפת ארצות-הברית לאיחוד איי מיקרונזיה ותמיכה בקונגרס מיקרונזיה מעוגנת ברצון לחזק את האיים במסגרת פדרטיבית זו או אחרת.

ב. הביטוי במשאל עם של שאיפות עמי האיים ל"קשר מרצון" עם ארצות-הברית הוא ביטוי לחלות הפוליטית, צבאית וכלכלית של האיים כמעצמה הגדולה, עובדה שאינה זהה במקרה שלב, אם כי יש לשאוף לחלות דומה.

(4) R. Bruche, "Trusteeship and Non-Self Governing Territories in the Charter of the United Nations".

Department of State Bulletin, 1037, 1038-1040 (1945)

ג. מעמדם הכינלאומי של האיים אינו מהווה אתגר רציני לארצות-הברית, אם כי חסות האו"ם על הסכם ה"קשר מרצון" בין מיקרונזיה וארצות-הברית עומד כדרכה של ארצות-הברית כאשר היא תורגת ספרטי ההסכם.

ד. היחסיות של זכות ההגדרה העצמית: תקדים חשוב הוא שאפילו כאשר הכירה ארצות-הברית בזכות ההגדרה העצמית כשטחי הנאמנות באיי הפסיפיק עלתה בעית היחסיות של עקרון זה וכן ההבבלות על יכולת מימוש, תהליך מימוש ומסגרת מימוש. גם הכרת האו"ם בכך כמסגרת פוליטית זו חשובה.

ה. תקדים חשוב הוא הסטטוס של "קשר מרצון", אותו קבלה אפילו ועדה ה-24 של האו"ם (לבעיות קולוניאליזם) במקרה של איי קוק (Cook Islands) שקשרה קשר חסות זה עם ניו-זילנד. קשר דומה, אכן תקדים - הוא "קשר מרצון" בין איי המריאנס וארצות-הברית.

ו. תקדים נוסף הוא בנושא החברות באו"ם מצד מדינות קטנות, כאשר נחקל העקרון שאין חברות זו הכרחית ואף אינה רצויה.

איי אלאנד* - Åland

פרובינציה אוטונומית הקשורה לפינלנד

1. רקע הסטורי

- (א) עם התפוררות האימפריה הרוסית לאחר מלחמת ה-I שאפו מנהיגי הפרובינציה לאיחוד עם שוודיה, שכן בעבר היתה אלאנד פרובינציה שוודית, והשפה והתרבות הם שוודים. ב-1917 הוגשה פטיציה לממשלת שוודיה בנושא זה.
- (ב) פינלנד, שקבלה עצמאות ב-1917 והוכרה ע"י ברה"מ ב-1918 החנדה לאיחוד אלאנד עם שוודיה, בטענה שטריטוריה היא חלק מפינלנד.
- (ג) תכנית האוטונומיה: ככלס לאיחוד אלאנד עם שוודיה, הציעה פינלנד תכנית אוטונומיה לאלאנדים על מנת למשכם משוודיה, וזאת בהתבסס על החוק הבינלאומי להגדרה עצמית, שהתחזק וקיבל לגיטימציה לאחר מלחמת ה-I. הן השוודים והן האלאנדים, על אף תכנית האוטונומיה, שאפו להתאחד, וזאת עקב האיום הרוסי. ההנחה היתה שרק אחוד כזה יציל את אלאנד מידי הרוסים והפינים וישמור על זהותם הלאומית.
- (ד) לאחר מאסרם של מנהיגי אלאנד ע"י פינלנד, הועלה העניין לפני חבר הלאומים, נשלחה ועדה משפטית וזאת קבעה שלפינלנד אין כל בסיס משפטי לתביעתה לאלאנד.
- (ה) ב-1921 החליט חבר הלאומים להעניק ריבונות לפינלנד וזאת תוך קביעת ערכויות פנייות להגנה על לאומיות הפרובינציה.
- (ו) ב-28 לדצמבר 1951, העביר הפרלמנט הפיני את חוק האוטונומיה לאלאנד.

2. מקור הסמכות

- (א) כללי: הפתרון החוקתי קובע שמקור חוק האוטונומיה היא באספה הלאומית הפינית, ועל כן היא מהווה את מקור הסמכות, ולפינלנד נתנה זכות הריבונות על אלאנד. מאידך חלו הגבלות וחנאים על זכות ריבונות זו, כגון שמירת הזהות הלאומית והתרבותית של האיים.
- (ב) שלושה גורמים מעורבים כמקור סמכות: הפרלמנט הפיני, הפרלמנט האלאנדי והארגון הבינלאומי. חוק האוטונומיה, על אף שמקורו בפרלמנט הפיני, אין פרלמנט זה יכול לשנותו באופן חד-צדדי וכל שנוי או תיקון מחייב הסכמתו של הפרלמנט של פרובינציה אלאנד. זהו פתרון חוקתי יוצא דופן שכן בכל חוקות אוטונומיה אחרות, סמכות מקור החוק הינה גם סמכות שינויו.
- (ג) המגבלות על הריבונות הפינית כחוק האוטונומיה קבעו לא רק ערכויות להגנה על הזהות הלאומית של הפרובינציה, ובעיקר השפה השוודית, אלא גם הקביעה לנייטרליות של האיים.

*מקורות לנתוח זה:

1. The Autonomy Act for Åland passed at Itelsinglors (Helsinki) on 28 December 1951
2. Thorvald Erikson, An Autonomous Province, Ålands Landslaapsstyrelse pub. 1975

5. בעיית הנייטרליות

- (א) חשיבותם האסטרטגית של האיים הן לשוודיה והן לפינלנד (ולבריה"מ) ועקב התביעות הסותרות על אלאנד, נקבע כבר בהחלטת חבר הלאומים ב-1921 שהאיים יהיו בסטטוס נייטרלי ויהיו מפורזים.
- (ב) הסטטוס המיוחד של אלאנד פוטר את אזרחי האיים מלהתגייס לצבא, להוציא מהגרים שהגרו לאיים לאחר גיל 12. פטור משרות צבאי הוא ביטוי הן ליחוד הלאומי והן למעמד הבינלאומי המיוחד של אלאנד.

6. לקחים

- א. הפרדת הסמכויות בין הממשל המרכזי, הפיני, לבין הממשל המקומי, בפרובינציה, היא הפרדה חזקה והאוטונומיה המקומית כמעט מלאה. הפרדה זו הינה חלק מהקונצזוס האזורי התומך בפתרון הפיני לשליטה וריבונות באיים.
- מכוח הפשרה שמתקיימת בין הכוחות באזור, שוודיה, פינלנד וברה"מ, מתקיימת גם הפרדה זו תוך שמירה על שליטה פינית. קונצנזוס זה לא יתכן בנושא יהודה, שומרון, עזה וישראל.
- ב. סמלי הזהות הלאומית והממלכתית של אלאנד נשמרו ולא לאנדים חופש שמוש בהם. נושא זה הינו כעל רגישות ומשמעות מיוחדים ביהודה, שומרון ועזה וליברליזציה בתחום זה מפתח תצפיות לאומיות ותביעות למימוש ריבונות.
- ג. תקדים מעניין הוא הפתרון החוקתי - פוליטי המעוגן בהחלטת חבר הלאומים, שטריטוריה השייכת תרבותית, הסטורית וחוקית למדינה אחת (שוודיה), והתובעת (אלאנד) לאחוד עם מדינה זו, נתקלת בסרוב וזכות ריבונות וממשל נתנת למדינה אחרת, זרה בתרבותה וללא זכות חוקית לשטח.
- ד. יכולת פקוח ובקרה על המנהל האוטונומי מצד הממשלה יכול להתבצע, גם במקרה אוטונומי קצוני כמו אלאנד, דרך הקמת רשת מנהל מקבילה לזו הקיימת במסגרת האוטונומיה, ובפקוח הממשלה. אמנם מערכת מנהל אחת אחראית לתחומי פנים והיא בפקוח הממשלה המקומית, והשניה אחראית לתחומים שבתחום סמכותה של הממשלה המרכזית, אך מעצם היותן מקבילות, ניתן לממשלה יכולת פקוח רבה יותר. בנוסף יש לראות את הדוגמא לשליטה פינלנד על המסוי והתקציב לממשל המקומי כדרך פקוח ובקרה במקרה קיצוני של אוטונומיה מינהלית.

3. חלוקת סמכויות

- (א) העקרון המנחה בחוק האוטונומיה הוא עקרון הפרדת הסמכויות בין הממשלה הפינית וממשלת אלאנד. בנושאי חוץ ובטחון סמכויות ממשלת פינלנד מוחלטות, ובנושאי פנים מתפקדת הפרובינציה כמדינה עצמאית עם זרוע מחוקקת ומכצעת משלה. קיים חופש פוליטי ומנהלי מלא לפרובינציה במגבלה ובתנאי של שמירה על "שלמותה של פינלנד כמדינה". לפרובינציה סמכות מלאה בנושאי משטרה, בריאות, חינוך, שמור אתרים הסטוריים, עדוד המסחר והתעשייה, תקשורת.
- (ב) ההפרדה בין תחומי הסמכות של כל ממשלה היא כה חזקה, שאפילו כאשר חותמת פינלנד על הסכמים בינלאומיים, אין אלו מחייבים את אלאנד, אם נושאים נופלים בחוץ הסמכות של הפרלמנט המקומי, אלא אם כן פרלמנט זה מאשר את ההסכמים.
- (ג) קיימות בפועל שתי מערכות מינהל, האחת קשורה לאספה המכצעת של אלאנד, שבראשה המושל בפועל הנבחר על ידי הפרלמנט המקומי, והשניה המכונה County, שבראשה עומד מושל הממונה על ידי הנשיא של פינלנד, בהסכמת דובר הפרלמנט של אלאנד. רשת מינהל זו אחראית לבצוע כל הנושאים שבתחום הבצוע של ממשלת פינלנד. על מינהל זה אחראי באופן ישיר נשיא פינלנד.

4. בעית הפקוח של פינלנד

- (א) התנאים שנקבעו בחוק האוטונומיה לשמירת הזהות הלאומית של אלאנד וההיתר לקיום סמלים לאומיים וממלכתיים, כולל דגל, המנון, שפה וכיו"ב, מעמדה המיוחד של אלאנד בין שוודיה ופינלנד וכן סמכות אלאנד בנושא משטרה ובטחון פנים, הפכו את נושא הפקוח והבקרה לנושא בעל חשיבות רבה לפינלנד.
- (ב) עיקר הפקוח מצד הממשלה הפינית נעשה דרך נושא התקציב והמיסוי. מסים, מכסים, והיטלים אחרים נגבים באופן ישיר על ידי ממשלת פינלנד, והתקציב לממשלה המקומית עובר מן המרכז לממשלת הפרובינציה.
- (ג) הגוף האחראי לבצוע ההקצאה הוא גוף בורר הסכונת "נציגי אלאנד" וסמכויותיו מעוגנות בחוק האוטונומיה. בגוף 5 חברים: 2 חברים ממונים על ידי ממשלת פינלנד, 2 חברים ממונים על ידי הפרלמנט המקומי, והדובר ממונה ע"י נשיא פינלנד, בהסכמת דובר הבית האלאנדי.
- (ד) כל החלטה של הגוף הבורר חייבת אישור נשיא פינלנד, ועל כן לנשיא תפקיד חשוב במנהל האוטונומיה.
- (ה) רכוזיות נושא המיסוי והתקציב מקנה לממשלת פינלנד כוח שליטה ופקוח על המנהל בפרובינציה ויכולת בקרה.

30/579

משרד הפנים
חלוקת הראשית
ירושלים

אגף עליה וסרשם

סורי

תאריך: 2 בסדר השל"ט
5.12.78

מספר:

מסגרת האוטונומיה - סוגיות הפליטים

216/0
227
216/0
227
216/0
227

כללי

תאום הפעולה בשטחים הפיזי נזיר עמדה בנדרון, ולהלן עמדה משרד הפנים לסוגיה
הנ"ל:

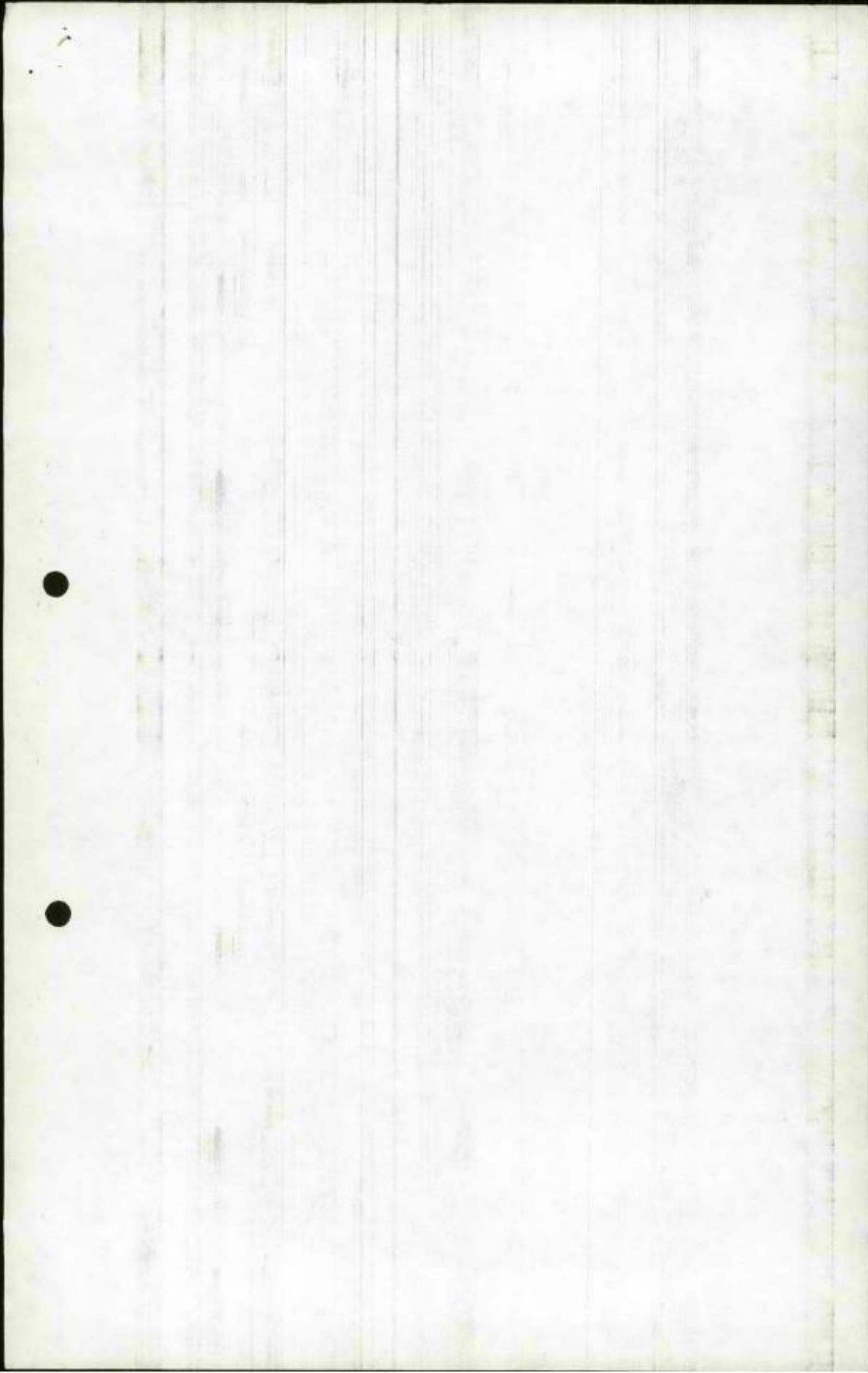
1. יש לאסוף נתונים באמצעות הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה והאגף לעליה וסרשם על המספרים המוערים של פליטים שעזבו-בעת מלחמת ששת הימים- איר"ש וחבל עזה.
2. יש לקחת בחשבון הכולל גם מספר הפליטים שהזרו במשך 11 שנה במסגרת חוק הכניסה (אחד משפחות ואחרת...).
3. היום הקובע לענין "פליט" חייב להיות ה- 5 ביוני 1967 ולא לפני כן.
4. מקובלת עלינו העמדה כי הנאים מוקדמים לקליטת הפליטים היא חשמה ורקע כמו משביע רצון, כרם לדעתנו יש צורך בקביעת קריטריונים נוספים, והם:
 - (א) אותם הקריטריונים שאנו מוצאים בחוק השכונות, והם:
 - (1) אינו מסכן בריאות הציבור ;
 - (2) אינו בעל עבר פלילי העלול לסכן את שלום הציבור ;
 - (ב) הצורך בהוכחה כלשהי, ולו רק המינימלית - למרות הקושי האובייקטיבי, שהמבקש היה בר עד ל- 5.6.1967 באזור.
5. יש לקבוע מספר גלובלי של פליטים שיוחזרו חוץ 5 השנים מבלי להתחייב על קצב חדשי. אפשר להתחייב על מכסה שנתיים.
6. יש לקבוע כללים ברורים מי הסמכות המאשרת סופית את כניסת הפליטים.
7. רצוי לעשות סקר מוקדם על אפשרות דיור בשלב ראשון בלי חזרה של הוצאות מחנות פליטים.
8. יש לדאוג מבעוד מועד למניעת הסתננוח למזרח ירושלים כפי שהדבר קרה וקורה כעת.
9. זכות קדימה לחזור חייבה להיות לאלה שהיו באזור אחרי שנרשמו וקבלו תעודת ישראלי והגרו.
10. רצוי לתת גם זכות ראשונה לקשישים.

אגף עליה וסרשם
216/0
227
216/0
227

11. יש לדרוש שהפליטים יציגו דרכון ירדני או סורי כדי לסנוע בניהול לובים, סורים וכד' (אלא אם נרצה גם בסורים ולבנונים).
12. מדיניות אחידה המשפחה חייבת להימשך אך חלקה בחשבון כסילים הסופי.
13. יש לשאוף לבקורת מקסימלית מצד ישראל בעת בניהול הפליטים ולהתערבות מינימלית במה שנוגע לקליטה והכוונה בפנים האזור.
14. יש לדאוג לסידורים נאותים למניעת רמאויות והסתנוויות בלתי מוקדמות.
15. יהיה צורך בפתיחת נקודות מעבר לבקורת בגולות גוספות.
16. יהיה צורך בעיבוד מדויק של הקריטריונים, הנהלים, הדיונים וסיב התעוד.
17. יהיה צורך להדגיש כי לא נסכים להתערבות של גופים מתורכים והצלב האדום, נציגי או"ם, מס"ח, וכד'.

ב ב ר כ ה,

יהודה היבנר
סגנית הסנהל הכללי

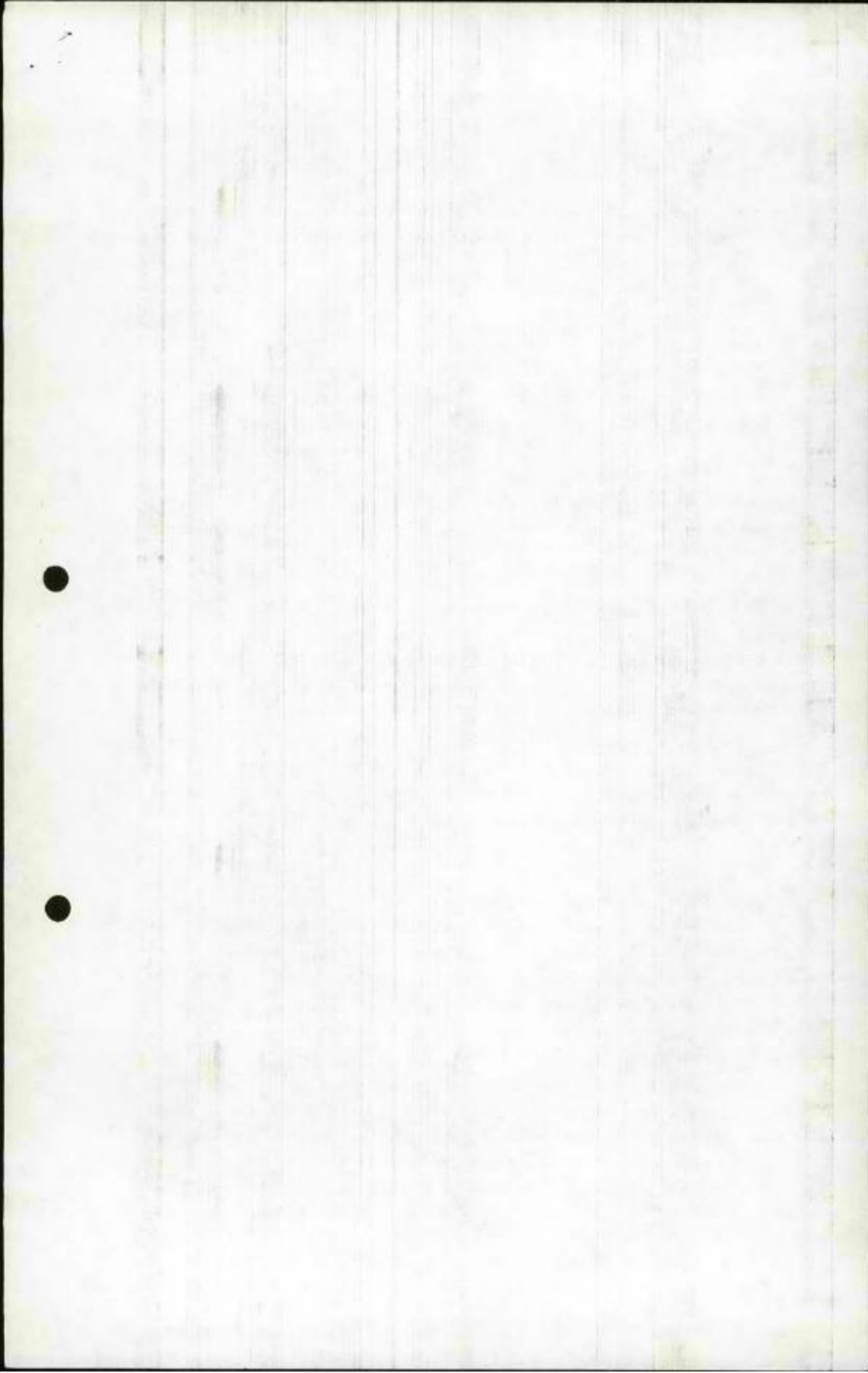
דף מס' 2 מחוך 6 דפים

עוהק מס' מחוך

7. זאת, על מנת לגבש עמדות והמלצות שתועברנה לדרג המדיני, לבחינה והערכה, לצורך קבלת החלטות שימשו מוקד מרכזי בעת המשא-ומתן העתיד להתקיים לענין הקמת המסגרת האוטונומית.

החזרת האנשים מ-1967

8. בהקשר עם דיון אופרטיבי-מעשי בסוגיה זו ניתן לטעון כי הקביעה בהסכם המסגרת הינה ערטילאית, כוללנית, מסובכת ומסבכת כאחד, בהיותה משתרעת על פני תקופה שאפשר להגדירה באופנים שונים. נדרשת הגדרה יותר ברורה ומפורטת, וכי בלעדי הגדרה כזו יקשה מאד למצוא קו החחלה או נקודת מוצא לתחילת כל תהליך של חשיבה מסוכס ומקובל מראש על הכל.
9. אולם, עם ולמרות חשיבותה של ההבהרה הנדרשת, יחד עם זאת מרכיבים ותופעות אחרים עקרוניים-ומהותיים, דוחים את הצורך בהבהרה הנדרשת והופכים אותה לבלתי נדרשת כלל ועיקר.
10. תמונת המצב - מבחינה מציאותית יש שוני מהותי בין תמונת המצב ב-יו"ש לבין התמונה ב-אזח"ע, וכל דמיון ביניהם הוא מקרי בהחלט. כל נסיון לראות את שני האיזורים על-פי אמות-מידה, יחש או התייחסות שווה או זהה, הינו נסיון שאין להעלותו על שלחן הדיונים או להתייחס אליו.
11. לעומת זאת, נתן לקבוע בוודאות מוחלטת כי אין כל דרך או אמצעי שלפיה ניתן להיווכח כי מדובר או ידובר באנשים שחיו בשני האיזורים עד לשנת 1967 ומסיבות אלה ואחרות נותקו ממקומות מגוריהם. בהקשר זה יש לזכור התנאים והנסיבות של עזיבת תושבים את האיזורים, דבר שנעשה ללא רישום וללא תעודות, בתנאי לחץ, וכל אלה יקשו על הגדרת הנכללים באמור בהסכם המסגרת בהקשר זה.
12. אזח"ע - הממשלה המצרית, באמצעות המושל הכללי המצרי של האיזור, מסיבות שלה, לא התירה לתושבי האיזור את היציאה ממנו, אלא על פי היתר מיוחד, אשר ניתן בקימוץ רב ובמידה זעומה ביותר. התוצאה הינה שמספר מועט מבין תושבי האיזור יכול היה לקבל היתרים כאלה, למעט אלה שיצאו ללמוד לימודים אקדמאיים במצרים גופא או במקומות אחרים שסוכמו לגביהם על ידי ממשלת מצרים לפי מכסות שנתיים. אולם, בתקופה הקרובה למלחמת ששת הימים, בעת שהיתה המחיתות באיזור, אשר המושל הכללי המצרי כל יציאה מתחום האיזור, ואף הגביל את התנועה בתחום האיזור לתושבי האיזור בלבד. בהיות תקופת מתח זו דוקה באמצע שנת הלימודים האקדמאית, אין להעלות על הדעת שיצאו מהאיזור או נותקו ממנו במשך כל שנת 1967 אנשים בתמוניהם, למעט מתי-מספר שיצאו מן האיזור או נותקו ממנו עקב היותם מחוצה לו לצורך רפוי, מסחר וכיו"ב, ועוד מיוחדים ובעלי יחס מיוחד ששרתו במסגרת הממשל המצרי באיזור ויצאו עמו באותה דרך שהוא עצמו יצא מן האיזור, מחשש ליפול ולהימצא באיזור בעת שייכנסו וישתלטו עליו כוחות צה"ל.

דף מס' 3 מתוך 6 דפים

עותק מס' _____ מתוך _____

13. איו"ש - ממשלת ירדן לא יכלה להגביל את התנועה בין שתי גדות הירדן, הגדה המזרחית מזה והגדה המערבית מזה. לפי-כך התקיימה תנועה חפשית ובלתי מבוקרת מגדה לגדה. תנועה זו קיבלה מימדים רציניים ביותר בסמוך לפרוץ הקרבות ובעת המלחמה ב-1967. היא הקיפה רבבות של תושבים מבני הגדמ"ע שעברו לגדמ"ז, לרבות תושבי מחנות פליטים שבבקעת הירדן, נואכה יריחו, המהווים חלק ניכר מאד מבין אלה שיצאו ב-1967 ובמיוחד בחדשים מאי-יוני 1967.
14. רובד נוסף - מהווים התושבים של שני האיזורים שהיו בהם והתפקדו בעת המפקדים שנעשו על ידי מפקדות הממשל הצבאי באיזורים, ומסיבות אלה ואחרות, יצאו את האיזורים ולא חזרו במועדים המוקצים להם לשהות מחוץ לאיזורים, לפיכך הם נחשבים כמי שאיבדו זכויותיהם הפורמליות. מספרם של אלה מגיע לכדי רבבות.
15. תנאים מקדימים - הכנסתם לאיזורים של אנשים אלה, מחייבת קיומם של תנאים מוקדמים אלמנטריים. שאם לא כן תתעוררנה בעיות וקשיים שלא זו בלבד שיקשו על אלה עצמם, אלא יהוו תופעות שיקשה להמנע מהן, והעדר פתרוןם בעוד מועד ישבש את מהלך החיים וסדרם התקין, עד לכדי מחדלים חברתיים, חברואתיים, שרתיים ואחרים.
16. הפתרונות אינם פיננסיים-תקציביים, אף כי גם לכך חשיבות מרובה, אלא בעיקר בתחום הכנת תשתיות סוציו-שרותיות מקיפות, לרבות בתי-ספר, שרותי בריאות, מים, ביוב ובנייה, ויחד עם זאת מציאת הקאדר המקצועי מבין תושבים השטחים שיהיו מסוגלים לספק ולהכין שרותים אלה.
17. אולם, במצב הקיים, בו התנאים הסוציו-שרותיים הקיימים באיזורים אינם על הרמה הנאותה, אף לא הבינונית, כדי לספק לאוכלוסיה הקיימת את צרכיה, ובשים לב לרובי הטבעי - ספק גדול מאד אם ניתן יהיה להוסיף על אוכלוסיה זו נפשות נוספות ולספק להן שרותים במידה סבירה.
18. זאת ועוד, הקאדר הטכנו-מקצועי בשני האיזורים ובמיוחד במקצועות מסויימים הדרושים לענין, הינו מתחת לשעורים התקניים המזעריים. אם כי יש מבין האנשים הכלולים במרחב כאלה שיצאו ב-1967, בעלי מקצועות כאלה, ומבלי להתייחס כלל לסוגית נכונותם לחזור לאיזורים ולהתגורר בהם, ולא רק לזכות בזכותם ולהמשיך לעבוד מחוץ לאיזורים. גם במצב הזה, ואף אם רבים אכן יסכימו לתנאי של מימוש זכותם והישרותם בשטח לתעסוקה במקצועם, גם אז ספק רב אם ניתן יהיה למלא אחר מתן שרותים, ולו בכמות של מתחת לבינונית.
19. בחינתה של הסוגיה מן הפרספקטיבות האמורות, כמרכיב עיקרי לאפשר לאוכלוסיה החוזרת לחיות ולהתקיים בתנאים חברתיים-שרותיים, ולו מינימליים, מביאה לתוצאה הבלתי-נמנעת שמרכיב המספר המדויק של האוכלוסיה איננו בר סיכום וקביעה ואין כל דרך להוכיח זכות מבחינת התעודות. מעל ומעבר לזאת, רמת השרותים הקיימת אינה מאפשרת תוספת של מעמסה על האוכלוסיה הקיימת מעל ומעבר לכּוּשר קליטתה, דבר שיפגע בה וברמה המינימלית ממילאה של השרותים. לא יהיה ביכולת התשתית הקיימת והאוכלוסיה לספק את הצרכים החברתיים שרותיים, ולו המזעריים ביותר, לאלה שיתווספו.

דף מס' 4 מתוך 6 דפים

עו תק מס' מתוך

פתרון אפשרי

20. בין הדילמוה - מחד-גיטא, מלוי אחרי הסכם המסגרת מבלי החשבות בתנאים הפיסיים הקיימים בשטח, מבחינת השרותים הקהילתיים-חברתיים ובכך ליצור פרובלמות חדשות לאוכלוסיה גופא ולחוזרים המצטרפים אליה, דבר שיחזיר את הגלגל אחורנית בעשרות שנים, ומאידך גזסא, האפשרות ליצור לאוכלוסיה בכלל ולא לה שיחזרו בפרט את התנאים הקהילתיים-חברתיים-שרותיים, ולו המינימליים. בין שתי דילמות אלה מתרוצץ ומתמקד הפתרון המוצע.

21. הפתרון המוצע - לסכם בהסכם שיושג בנדון כי הועדה המתמדת תפעל ותחליט על פי שני כללים עקרוניים - מחד-גיטא, נורמה שנחית שלא תפחת משעור שייקבע מראש. מאידך-גיטא בסיס יכולת הקליטה והספקת שרותים קהילתיים. כדלהלן:-

- א. הועדה המתמדת תקצה מדי כל תקופה, נתח מהנורמה המינימלית שנקבעה בהסכם, לרשות המסגרת האוטונומית;
- ב. המסגרת האוטונומית תהיה אחראית לטפול בבקשות האוכלוסיה על פי סדורים שייקבעו על ידה;
- ג. המסגרת האוטונומית תעביר את הבקשות המומלצות על ידה, ואושרו על ידה, לבדיקה בטחונית על ידי הרשות הבטחונית המסוכמת ומוסמכת;
- ד. בקשות שלא אושרו מטעמי ושיקולי בטחון, על ידי הרשות הבטחונית, יפסלו ובעליהם לא יורשו להכנס לאיזורם שהם בתחומה של המסגרת האוטונומית.
- ה. הנורמה ההתחלתית מינימלית תהיה 15 עד 20 אלף נפש לשנה (זהו הממוצע של רבוי טבעי בשני האיזורים, מוכפל פי שתיים).
- ו. הועדה המתמדת תהיה מוסמכת על פי הסכמה בין חבריה להגדיל את הנורמה שנקבעה, בהתאם להתפתחויות בהכנת תשתית השרותים החברתיים-קהילתיים.

22. המסגרת האוטונומית תעבד תכנית רב-שנחית להכנת התשתית בעבור האוכלוסיה האמורה, לרבות התקציבים הדרושים לצורך הביצוע השנתי. הועדה המתמדת תדאג למציאת מקורות המימון לצורך הביצוע והפקוח על הביצוע המעשי.

23. יודגש כי אין אנו מתעלמים מסוגיית הרישומים והתיעוד, אולם סוגיה זו מקומה במקום אחר, והיא נוגעת להיקף יותר רחב ואיננה נושא למשא-ומתן העקרוני (הסוגיה תוצג בנייר עמדה נפרד).

ה פ ל י ט י ם

24. בשני האיזורים, איו"ש ו-אזח"ע, מתגוררים פליטים שלהלכה ולמעשה נחלקים לשתי קבוצות עיקריות:-

- א. קבוצה א' - הרוב המכריע בין פליטים אלה, המתגוררים במחנות פליטים, כאשר הרוב הדומיננטי ביניהם מתגורר באזח"ע, והמיעוט היחסי ב-יו"ש.
- ב. קבוצה ב' - כולה מתגוררת בערים ובכפרים שביו"ש וב-אזח"ע, לרבות אלה שרכשו דיור שהוכן על ידינו, במיוחד ב-חבל עזה.

דף מס' 5 מתוך 6 דפים

עוהק מס' _____ מתוך _____

25. גופים מטפלים - קיימים למעשה שני גופים פורמליים המטפלים בנושא הפליטים, והפליטים עצמם, בשני האזורים:-

- א. הממשל הצבאי - כגוף עם כל שלוחותיו. טפול מהבחינה הכוללת, כמו לכל שאר האוכלוסיה, ללא הבחנה במוצא. יחד עם זאת ממקד הממשל מאמץ עיקרי ומשאבים לבניית יחידות דיור בעבור פליטים אלה, במיוחד ב-חבל עזה.
- ב. סוכנות הסעד והתעסוקה לפליטים - כשמה לא כן היא... היא מטפלת שירותים קהילתיים במסגרת הממנות הנתונים לשליטתה ובפיקוחה, לרבות דיור, חנוך עד לרמה מסוימת ושירותים אמבולטוריים-רפואיים.

26. הקמתה של המסגרת האוטונומית תשנה בתכלית את יעודם ותפקידיהם של שני הגופים הנ"ל, ומעלה צורך לבחון את הצורך בקיוםם, אם בכלל. מנגד, אוכלוסיה זו תעבור את כור ההיתוך ההתחלתי לפתרון מהיר, צודק וקבוע כנאמר בגוף הסכם המסגרת לשלום במזרח התיכון.

27. אינטרסים ישראליים - האינטרסים האלה הם מחד-גיטא, להקנות במידה מירבית את תופעת הפליטים ועל ידי כך לערער את המיתוס המדיני-פוליטי שנבנה במשך עשרות שנים, והמהווה את אחת המשענות הפוליטיות של אש"ף ואמצעי לנגח ולהאשים את מדינת ישראל באחריות להיווצרותה של הבעיה ולמצב שבו חיים אנשים אלה, מאידך-גיטא, להוכיח כי עם מידה רבה של נכונות ומשאבים ניתן היה לפתור את מכלול הבעיה, וליצור לאנשים אלה מצבי ותנאי מחיה סבירים וטובים באשר הם, במקומות בהם הם חיים.

28. סוכנות הסעד והתעסוקה לפליטים - אף כי היא מוסד שהוקם על ידי האו"ם ותקציבה ממומן על ידי חברות האו"ם, היא נהפכה, בשל מנגנונה ובשל העומדים בראשה, למערכת בעלת זיהוי ודימוי פוליטי, המוסווית בשמה ובתאריה שנקעו על ידי האו"ם, כדי להבטיח את קיומה ואת קיום מנגנונה הקבוע. לפיכך היא מופיעה כמגינה על הפליטים תושבי המחנות ופורשת עליהם את חסותה, בו-זמנית נתח עיקרי מתקציבה מוצע על ידיהם ומטרת שאינם מגיעים לאלה שבין הפליטים הנזקקים ומחוסרי העבודה. אלא, לאלה הממלאים את הוראות פקידותה והממשיכים להתגורר במחנות שמה יאבדו את זכויותיהם ולא ייחשבו בעתיד כ-פליטים.

פתרונות אפשריים

29. פתרון אפשרי א' - להתרחק מכל טיפול בנושא והלימנע מליטול חלק פעיל בטפול.

30. פתרון אפשרי ב' - להיות פעילים בנושא וליטול יוזמות לפתרון בעיית תושבי מחנות הפליטים.

31. כל הנאמרים מעלים את הכף לטובת פתרון אפשרי ב', על כל המשתמע ממנו, במיוחד מבחינת האינטרסים הישראליים הצמוד לנאמר בהסכם המסגרת.

דף מס' 6 מחור 6 דפים

עותק מס' _____ מחור _____

תכנית מוצעת

32. הכנת תוכנית רב-שנתית (חמש שנים) שבעטיה יסתיים כל תהליך העברת תושבי מחנות הפליטים הקיימים ב-יו"ש וב-אזח"ע למקומות דיור קבועים ועל ידי כך לחסל ולעקור מן השורש את המחנות הקיימים, זאת מעמד הפליט של תושבי מחנות אלה.

33. הגופים המופקדים - קיימות מספר אפשרויות באשר לגופים שיהיו מופקדים על בצועה של התכנית האמורה:-

- א. אפשרות א' התכנון והבצוע הכולל, למעט סוגיית האיכלוס הפיסי, יהיה כולו בידי רשות ישראלית, שתהיה כפופה או לממשלת ישראל או לוועדה המתמדת.
- ב. אפשרות ב' - הקמת רשות משותפת ישראל; מצרים, והצדיים המעוניינים או בלעדיהם, שתהיה מופקדת על התכנון והבצוע הכולל, למעט האיכלוס עצמו, בכפיפות לוועדה המתמדת.
- ג. אפשרות ג' - להפקיד את כל הנושא בידי המסגרת האוטונומית ובפקוחה של הוועדה המתמדת האמורה.

34. בכל אפשרות כזו, יש מקום לתבוע את סיום תפקידה של סוכנות הסעד בשני האיזורים, לבלי שוב, על ידי כך יתחסל מטרד מדיני אנטי-ישראלי (נמוקים לצורך בחיסולה וחלוקת תפקידה של ססו"ת יועלו בנייר עמדה נפרד).

35. מבחינת האינטרסים הישראליים, אפשרות ב' נראית כמועדפת וכמבטיחה מידה אופטימלית של מקומה של ממשלת ישראל והאינטרסים שלה.

